

له چاپکراوهکانی کۆپی زانیاری کورد

چهپکیک له گۆلزاری نالی

ئەندامی کارا
مه‌سه‌وود مه‌مه‌د

چاپخانه‌ی کۆپی زانیاری کورد
به‌غداد ١٩٧٦

xxx

بلاوکردنه‌وه‌ی له ئینتەرنیتدا: ستۆکھۆلم ٢٠٠٤

xxx

پیشه‌کی

پهنده مهنده مه‌شوره‌کی کوردی که ده‌لی «چەم بی چەقەل نابێ» له جیهانی جانەوهر و پوهەکه‌وه وینه‌ییکی خواستۆته‌وه و به‌سه‌ر جیهانی مرۆفی دابریوه. گوته‌ی «بی چەقەل نابێ» بۆ خۆی ئیشاره‌ی به‌هیزی تێدایه بۆ بوونی جانەوهری له چەقەل به‌پشته‌وه تا ده‌گاته‌ شیر و پلنگ و به‌ور . چەم، به‌عاده‌ت، گیا و دره‌خت و جانەوهری‌کی که تێدایه، بابەتی له یه‌کتر نزیک و هه‌م ئاهه‌نگ و یه‌ک رێکارن. ناوناوه لێره و له‌وێ دره‌ختی‌کی سه‌رکه‌ش وه‌یا گوێکی یه‌کجار گه‌ش وه‌یا جانەوهری‌کی زیده به‌هیز خۆی له ریزی ئاوه‌له‌کانی دره‌ده‌با و ژوو‌رووی رێکاریان ده‌که‌وێته‌وه و ده‌بیته‌ په‌نجه‌نیشان، ناو و ناوبانگی هه‌لکه‌وتویی دره‌ده‌کات. میله‌تانیش، وه‌ک چەم، به‌ پێی ده‌ستووری‌کی به‌رچاو و بنجیی سروشت و کۆمه‌لایه‌تی، زوربه‌ی تاکه‌کانی خزمی یه‌کترن، هه‌رچه‌ند خزمایه‌تی ته‌واو نه‌ په‌یدا ده‌بێت و نه‌ په‌یدا بوونیشی سوودبه‌خشه بۆ مرۆف، چونکه‌ هاوتایی و هاوسه‌نگی ته‌واو له نیوان تاکه‌کاندا کاتی‌ک مومکین ده‌بێت که مرۆفیش وه‌ک ئاله‌ت له کارخانه دره‌ده‌چیت و قالب‌گرتوو بیت، که ئه‌مه له نیوان مریشکی مه‌کینه‌هه‌لێناویشدا به‌دی نا‌کریت.

جوداوازی قابیلیه‌ت له تاکیکه‌وه بۆ تاکیک که دیاردیه‌یی گشتی و جیهانی و هه‌میشه‌یی، وا ده‌بی له سنووری جوداوازی عاده‌تی دره‌ده‌چیت و مه‌ودایێکی به‌رچاو له یه‌کتریان دوور ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ک پێچه‌وانه‌ی پیشکه‌وتن که پاشکه‌وتنه، ئه‌ویش ناوناوه له عاده‌ت به‌ده‌ر ده‌بی و ده‌گاته‌ پله‌ی ده‌به‌نگی و گێلی تا سه‌ر به‌ شیتیه‌وه ده‌نیت.

جوداوازی به‌ره‌وپی‌شه‌وه‌ی تاک له‌چاو تاکه‌کانی تر له مه‌یدانی بی ئه‌ژماردا خۆی ده‌نوی‌نێ نه‌ک یه‌ک مه‌یدان و دوو مه‌یدان، هه‌ر یه‌ک له‌و به‌ره‌وپی‌ش چوونا‌نه‌ش نرخ و سه‌نگ و بایه‌خی خۆی هه‌یه له ناو گه‌لدا: ده‌نگ‌خۆشی، جوانی، ده‌ستره‌نگینی. هی‌ز، نوکته‌بازی، هونه‌رکاری، خه‌تخۆشی، پسپۆری له که‌سب و کار، شاره‌زایی، سوارچاکی، سه‌رناسی، شوینه‌ه‌لگری، زیره‌کی، چالاکی، خۆشه‌زی، ماندونه‌بوون، مه‌له‌وانی، کابانپوختی، زانایی، وه‌ستایی... ته‌نانه‌ت فیل‌بازیش هه‌موویان هۆی هه‌لاواردنی

خاوهنه‌کانیان له زوربه‌ی خه‌لق، گه‌لێکیش له‌و خاسیه‌تانه ده‌گاته پله‌ییکی هێنده هه‌لکشاو که به ده‌گمه‌ن نه‌بێ تاکیشی ناگاتی. واته هه‌موو ئه‌و خاسیه‌ته تایبه‌تیانه‌ش پله‌ی خوار و ژووریان هه‌یه تا ئه‌و راده‌یه‌ی که به‌یه‌که‌وه کۆ نابنه‌وه و ناچنه ژێر عینوانیکه‌وه. هه‌رچه‌ند ده‌زانین «قابلیه‌ت» به ته‌جره‌به و فێرکردن و راهێنان تیزتر و به برشته‌ر ده‌بێ و له‌کار نه‌هێنانیشی کولی ده‌کات و به‌ره‌و کۆژانه‌وه‌ی ده‌بات، دیسان ده‌بێ بزانی «قابلیه‌ت» هه‌یه زگماکه و به فێرکردن و راهێنان خه‌لق ناگریت. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر خه‌لقیش بکری له پله‌ییکی نزمدا ده‌مینێ که رهنکه ئه‌رک و مه‌سره‌فه‌که‌ی لی خه‌سار بێ. تۆ ده‌توانی به‌هۆی ئامۆژگای مۆسیقاوه دهنگ ناخۆشیک فیری گۆرانی بکه‌یت به‌لام ئه‌م دهنگ ناخۆشه هه‌رگیز ناچیته‌ پرزی پێشه‌وه‌ی گۆرانییێژانه‌وه. هه‌روه‌ها هه‌مان ئامۆژگای مۆسیقا دهنگ خۆشی زگماکه به‌ره‌وپێش ده‌با تا سنووری بلیمه‌تی، له هه‌ردوو حالیشه‌دا مه‌ودای جوداوازی نیوان دهنگناخۆش و دهنگخۆشه‌که هه‌ر ده‌مینیته‌وه.

ئه‌ده‌ب به تێکرای یه‌کیکه له‌و مه‌یدانه فکریانه‌ی که به‌شیکی هه‌لکه‌وتووی میله‌ت تێیدا ده‌توانن بزین و په‌روه‌رده بن، چونکه ئه‌ده‌ب قابلیه‌تیکه به‌نده به خاسیه‌تی زگماکه‌وه، که خه‌لق کردنی زۆر ئه‌سته‌مه. وه‌ک ده‌زانین ئه‌ده‌ب، سه‌ره‌رای بوونی قابلیه‌تی زگماکه، پێویستی به‌ خوێندن و فێربوون و مشت و مالدان و ته‌جره‌به و له‌کاره‌ینان و چه‌ندین ئه‌رک و زه‌حمه‌تی تریش هه‌یه که ئه‌گه‌ر لیان دابیری هه‌ر ده‌مینیته‌وه خۆی و برشته‌ی قابلیه‌ته زگماکه‌که‌ی.

یه‌کێک له مه‌یدانه‌کانی ئه‌ده‌ب مه‌یدانی هه‌لبه‌سته که ئه‌ویش هه‌مان ده‌ستووراتی به‌ره‌وپێش چوون و وه‌ستان و دواکه‌وتنی به‌سه‌ردا دیت که به‌سه‌ر قابلیه‌ته‌کانی تردا دیت، به‌لام که بێن هه‌لبه‌ست به په‌خشان بگرین هه‌ندێ جوداوازی له نیوانیان دینه به‌رچاو له‌ پرووی پێویستی به‌ره‌وپێش بردنه‌وه‌یانه‌وه. په‌خشان که خۆی زاده‌ی سروشته و له بنه‌رته‌دا به‌ره‌می هه‌لکه‌وتنه نه‌ک په‌یدا کرد، هه‌ر له هه‌مان رێگه‌ی ئه‌و تایبه‌تیانه‌ی که له هه‌لبه‌ستی جودا ده‌که‌نه‌وه، پتر له هه‌لبه‌ست ده‌شی به‌هۆی ته‌جره‌به و مه‌شق و راهاتنه‌وه به‌ره‌وپێش بروات. قابلیه‌تی بوێژی که کیش و قافیه و مۆسیقا ده‌خاته ناو په‌خشانه‌وه و ده‌یکا به هه‌لبه‌ست، پتر به‌نده به هه‌لکه‌وتنی سروشتی و زگماکه‌وه له‌ چاو په‌خشاندا، که‌متری‌ش له په‌خشان قه‌رزدارێ راهاتن ده‌بێ، هه‌روه‌ک دهنگخۆشی و مه‌هاره‌تی هونه‌ری پتر له سوارچاکی زه‌نی ده‌روون، که‌متری‌ش له‌و زاده‌ی مه‌شقن.

مه‌یدانی هه‌لبه‌ستی کوردی له سه‌ده‌ی نۆزده‌مه‌دا ئه‌م جوداوازییه‌ی پله‌ی پێشکه‌وتن و سه‌ره‌ژوورچوونه له‌ بوێژیکه‌وه بۆ یه‌کیکی تر به ئاشکرای تێدا ده‌دیتریت. بوێژی کورد هه‌یه له‌و سه‌ده‌یه‌دا گروگالێکی منداڵانه‌ی لاسایی و خۆتیه‌ه‌لسوونی کردوه که به‌ هیچ مه‌زه‌بیک و لی‌بووردنیک و خاترگرتنیک ناوی شیعی‌ی پێ رها نادیتری هه‌رچه‌ند ناوناوه‌ش ئه‌و جووره‌ بوێژه له‌ لایه‌ن هه‌ندێ که‌سانی ناشاره‌زای شیعر به‌ بوێژ له‌قه‌لم دراو، رهنکه پله‌شیان به‌ره‌ژوور بره‌درا، که ئه‌مه‌ کاریکه نه‌بایه‌خی هه‌یه و نه ده‌شتوانی راس‌تی بگوری وه‌یا بریاری کێشانه و پێوانه‌ی «بوێژی» به هه‌له‌ ببات، ئه‌و که‌سه‌ی بوێژ نیه به‌ پێداه‌لگوتن و بخور له‌ ده‌وره سووتاندن نا‌کری به‌ بوێژ هه‌روه‌ک می‌زهر و جبه‌ مه‌لا دروست ناکات. وا ده‌زانم دوا‌ی به‌سه‌رچوونی کژی عاتیفه و هه‌له‌په‌ی سۆز، هه‌رکه‌سه‌ جیگه‌ی راس‌ته‌قینه‌ی خۆی پێ ده‌دریت.

له تهك ئه و ته رزه زړه بوژانه دا هی و اشمان ههیه تا بوژی هه ره پشکه وتوو و پیگه یشتوو و دهسه لاتدار و هونه رهنه ندی پوژه ه لاتی مسلمانان. هه رچه نده ئه م جوړه شاعیره ی کورد له نیوان گه لانی مسلماناندا شوهره تی یه کیکی وهک خوی وهیا له خوی به ره ژیرتری تورک و فارس و عهره بی وهریش نه گرتبی، هوی شوهرت نه به ستنی ناگه رپته وه بو نزمی پله ی شاعیره تی، به لکو ده گه رپته وه بو بیده سه لاتی میلله تی کورد، که ئه مهش ئه نجامیکی کوتوپر و یه کسه ری ده ستوراتی مرقایه تییه به تیکراییی، که و نه ک هه ر له مهیدانی شیعر دا خوی سه پاندوو به گره له هه موو مهیدانیک فه رمان په وایه: قاره مانی میلله تیکی بیده سه لات به قه ده ر پاله وانپفیکی میلله تی خاوه ن کیان و سامان و هیز و ده سه لات ناوی نایه ت، هه روه هاش هه موو بلیمه ت و زانا و هونه رکاره کانی که زوریان له بهر بی خاوه نی وهک پشکوی ناگر وورده وورده ده بن به خۆله میش و ناویان له رووپه ری ژیان ده سرتیه وه.. زور به داخه وه. یه کیک له و بوژانه ی کورد که به راستی و بی موجه له له گه ل خۆدا کردن له ریزی هه ره پشیه وه ی بوژانی مسلمانان وه دیت، زور جارانیس له تاک تاکه بهیت و دوو بهیتدا به راییی له زور به یان ده گریت ئه گه ر نه ئیم له هه موویان مه لا خدری «نالی» یه.

به چکه کوردیکی شاره زووری نه داری هه ژاری بی ناز و نیاز، ئالووده ی ئاره قه و ئه رک و زهمه تی پر ته پوتوزی «خاکوخۆل»، گیروده ی چه ندین ته نگ و چه له مه و چه کمه سازی حال و باری ناگزور و بی شوق و زهوق، ده سپاچه ی کومه لایه تی - ئابووری - پامیاری ژیر قه مچی و زه برونه نگی رژی می نیوه شارستانانه، ته کان خواردووی بی نه و په ره ی گوریس کیشه کی نیوان ئیران و عوسمانلی، پۆله ی میلله تیکی هه رگیز خۆشی نه دیتووی به ئه به د ریز لینه گیراو و تی نه خویندرا یه وه، ئاکامی موعاده له ی چه ندین عامیلی زانراو و نه زانراوی هه رچی هوی سه ره ژیربوون و به خۆداشکانه وه و داله نگان و که مایه تی و نزم بوونه وه و چوونه وه یه... غه زه ب لی گیراوی قه ده ر... مرۆ لی دراوی چاره ره شی... خدری ئه حمه د شاوه یس ... «نالی» ی شاره زووری ... سه رده فته ری هه لبه سستی کوردی له هه موو سه ده ی نۆزده مدا ... گه وهه ر سنجی کانگی واتا و جوانی و عیشق ... شیرازه وونی خولیا و خه یال و ئه فسوون ... جیگه ی شانازی و سه رب لندی هه لبه سستی کوردی له ئاست ئه ده بی جیهانی مسلمان ... تی هی نه ره وه ی ئابرووی مه عنه وی له ته ک داله نگانی ته رازووی ده سه لات و سامان و کیانی کورد ... پروته له ی به خۆنازیو... هه ژاری گه رده ن کیل... ئاواره ی بی نیاز... ئه مانه و چه ندین وینه ی تری ده ست به تالی و دلتیری، فه خر کردن و ته وازوع، بلندنۆرین و خاکنشینی، خۆ به که مگرتن و فیزوناز که و له م نمونه ی گۆناگونی هه لبه سه ته کانی ده ر ده که ویت:

یا گه داییکی غه نی یا پادشاهیکی فه قیر
له م دوه خالی نیه «نالی» له پروی هه ددی وه سه ط
ئه م سه ره سه ری بازانه که و هه مه سه ری بوومن
موشکیل بگه نه ساعیدی شاهیکی وهکو من
نالی که غولامی مه ده دی زولف و برۆته
شاهیکه له بن سیبه ری بالی دو هومادا

زاهیر و باطین له سەر له وحی حهقیقهت یامهجاز
 ئاشنای سیرپری قهلهم بی غهیری نالی کهس نهما
 شیعرى خهلقى کهى دهگاته شیعرى من بۆ نازکی
 کهى له دیققهتدا پهتک داوا لهگهڵ ههودا دهکا
 قلابی جیهان نهقدی عیاری نیه قوربان
 نالی محهکی هیممهتی کردویه موجهپرهب
 بۆ مهشقی عیشقی زولفی نیگاری نیگارشی
 نالی له خامهدا بوته شاهى طورپرهنوس
 نالی عهجهب به قووهتی حیکمهت ئهدا دهکا
 مهعنایی زۆر و گهوره به لهفزی کهم و بچووک
 فارس و کورد و عهرب ههرسیم به دهفتهر گرتوه
 نالی ئهمرۆ حاکمی سی مولکه دیوانی ههیه

ئهوجار:

نالی و مهسهلی حالی له ئهشکنجهیی غهمددا
 وهک ناله له نهیدا وهکوو ناله له قهلهمددا
 نالی خهبهری بی ئهسهری غاییبه ئهmma
 نالیکی ههزین دی له موناجاتی سهحهردا
 چ خوشه من وهکو تازی بنۆم
 ئهتۆش ههروهک غهزاله ی بهر ههراکهی
 خاکی دههکهت مهسکهنی صههه سالمه شایهه
 جارێ لهدهمی تۆ ببیهه صهگ بهوهفایه
 دوور له تۆ نالی صهگیکه بیوهفا وو ههزهگۆ
 بۆچی بانگی ناکه ی ئههه کهلبه که نانی نانیه
 بهکویری دوور له تۆ وا مایهوه نالی له مهی یارهب
 فیوضی تۆزی رینگهت کوحلی چاوی ئینتظار ی بی

نالی ههروهک خوی به دهست شیعرى خۆیهوه سهههردان حاله و دهمنادهه لهباریکهوه دهچیته
 باریکیت، ئهدیبه و شیعر دوستی کوردیش پییهوه خهریک و داماون، تا له بههری غهزهلیکی دهپهپنهوه به
 دواى بهیتیکی تریهوه دهگیرسین، هیشتان لهمیان رها نهبوون دهکهونه قورتی تهپکهتیکی تری، حالیش
 پی ناچی ههسانهوهی ئهدیبهان له قورت و داو و گیزههنی ئههه شیعرانه بهلینی دواپۆژیکی نیزیکی بیت .
 چهندین جار ئهدیبه و شاعیر سهه بههه بهیتهدا دهگرن :

من له طهوری عالهم و دهوری فهلهک
ضهربی لازب، زهخمی بیهمهرهم دهخۆم

په‌مالنی لیداوین و دهیخه‌نه بهر سرنجی ورد و لیکدانه‌وه‌ی دوور و قوول تا‌کو له گۆشه‌ییکی زهینه پر
دهنگ و سه‌دداکه‌ی مه‌شغوول به نالییه‌وه تروسکه‌ی ئەم «له‌ف و نه‌شری مشوش» یان بۆ ده‌بریسکیته‌وه:

طهوری عالهم: دهوری فهلهک
ضهربی لازب: زهخمی بیهمهرهم

چونکه به درهنگه‌وه ده‌زانری «طه‌ور» به واتای «طه‌به‌ر» یش دیت که لێی ده‌وه‌شیتته‌وه «زه‌خمی
بیهمهرهم» بخاته له‌شه‌وه، ئیتر که زه‌خم بو به هی «طه‌به‌ر» دیاره «ضهربی لازب» یش ده‌می‌نیتته‌وه له هه‌ر
ده‌وره‌ییکی فه‌له‌که‌وه به سه‌روگویی نالی بکه‌ویت.
به‌راستی ده‌میکه «نالی» خه‌لقی به خۆیه‌وه خه‌ریک کردووه: له‌وه‌ته‌ی شیعرێ گوتوه ئەو پایه
دیارکراوه‌ی مه‌تانه‌ت و فره‌واتایی و گه‌وه‌رداریی بۆ خۆی هه‌لناوه. یه‌کیکی وه‌کو حاجی قادر که
هاوچه‌رخ‌ی به‌شی زۆری ژیا‌نی نالییه، هه‌رچه‌نده باوه‌ر ناکه‌م دیبیتی، له خۆوه به‌ره‌وپیری ته‌قدیس و
پایه‌لینانییه‌وه ده‌چیت و ده‌لێت:

به «تضمین» به‌یته‌کی نالی ده‌هینم تا په‌فیکانم
بزانن من به ئەو ناگه‌م خه‌زه‌ف قه‌ت وه‌ک گه‌وه‌هه‌ر نابێ
«که‌مه‌ندی زو‌لفی دوو لانه له بۆ گه‌بر و مسلمان»
«ده‌کیشی بی محابانه چ له‌م لا بی چ له‌ولا بی»

له‌م سه‌رده‌مه‌دا که سه‌رده‌می پشت له که‌له‌پور کردنه، به تایبه‌تی له نیوان میله‌ته‌ی که‌ساسی وه‌ک
میله‌ته‌ی کورد، گه‌نجان وه‌ک په‌روانه له تاریکایی پابردوو هه‌ل‌دین به‌ره‌و گه‌شایی ئەده‌ب و هونه‌ری
نه‌و‌باوی ئەوروپا، نالی قه‌د و قامه‌تی به‌رزێ ئەده‌به‌که‌ی له جهرگه‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌مه‌وه وه‌ک فه‌نار به‌سه‌ر
ده‌ریای سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌دا گه‌ردن کێل ده‌کات و گه‌شتی ده‌ریانه‌وه‌ردانی شیعر و ئەده‌ب بۆ تیشکه
گه‌شه‌که‌ی پاده‌کیشیت. په‌نگه‌ شتیکی راست و دروستمان گوتبێ به‌وه‌دا که بلێن نالی له هه‌موو
ئه‌دیبا‌نی کوردی لێره به پیشه‌وه پتر زه‌ین و فکر و خامه‌ی نووسه‌ر و شیعر‌دۆستی کوردی ئەم‌رۆکه‌ی به
خۆیه‌وه خه‌ریک کردوه و زۆتر ناو و یادی له گو‌ف‌ار و پۆژناماندا به‌رچاو ده‌که‌وێ. هه‌ر ده‌لێی خاسیه‌ته
نه‌مه‌رک‌انی به پنی بریاری یاسای سروشت، که خۆش‌ئامه‌دی له هه‌موو هیزیکی خۆ نوێکه‌ره‌وه ده‌کات،
ئه‌وانیش له‌گه‌ل کاروانی ژین و ژیا‌ردا پوه‌و دوا‌پۆژی بی‌په‌رانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد، چینا‌و‌چین و
پشتا‌و‌پشت، ورشه و هونه‌ر و په‌نگ و ده‌نگ و بێن ده‌پژنین، میهره‌گان و به‌ه‌ارستانێ به‌رده‌وام به‌ریا
ده‌که‌ن.

وهك من بۆ شتان دهچم و چاكه و خراپه‌ی دیاردەكانی كۆمه‌لایه‌تی و گۆران و به‌ره‌وپیشچوون ده‌ده‌مه به‌ر حوكمی واقع و تاقی كردنه‌وه، ده‌بینم به‌رده‌وام بوونی حورمه‌ت و پێزگرتن له‌ نرخه‌ میراتیه‌كانمان یه‌كێكه‌ له‌و دیمه‌نه‌ سازگارانه‌ی كه‌ هه‌نگاوی سه‌ره‌ژووerman تێیدا خێراتر ده‌بێ، چونكه‌ دیاره هه‌لبه‌زینه‌وه له‌ به‌رزایی رابردوه‌وه پتر تێه‌له‌ده‌كیشیت نه‌ك له‌سه‌ر ته‌ختایی حازریکی تازه‌ ده‌ست پێكراوه‌وه. سه‌ره‌پای ئهم سوودمه‌ندبوونه‌ی به‌سه‌ر به‌رزایی راوه‌ستانه‌وه، جاریکی تریش له حورمه‌تگرتنی رابردووی به‌نرخمان سوودمه‌ند ده‌بین به‌وه‌دا كه‌ زه‌حمه‌تی بێ هووده به‌ خه‌رج ناده‌ین له‌ رماندن شتی به‌نرخمان. ده‌مه‌وی لێرده‌ا میسالیکی مادی به‌رچاو بینمه‌وه: ئیمه‌ كه‌ بمانه‌وی جلوه‌به‌رگ و پۆشاکمان به‌ره‌و چاکتر بگۆڕین نابێ پۆشاک لێره به‌ پێشه‌وه‌مان بسووتین، به‌ پرووت و قووتی پێوانه‌ی پۆشاکێکی نوێ ده‌ینه‌ به‌ر قه‌لافه‌تمان چونكه‌ شوبه‌ه نیه‌ له‌وه‌دا كه‌وا به‌شێکی زۆری عیب و عاری پۆشاکێ کۆنمان دووباره‌ ده‌بێته‌وه له‌م کاره‌ی وه‌ها بێ بنج و بنگه‌دا: خه‌ریک بوونی بێ سابیقه و پێشینه وه‌ك وشكه‌مه‌له و دروینه‌ی پوش و گوشتینی خۆل بێ به‌ر، یاخود كه‌م به‌ره‌ «برناردشو» چه‌ند جوانی فه‌رموو كه‌ لێیان پرسێ «تۆ گه‌وره‌تری یاخود شه‌كسپیر» ئه‌ویش له‌وه‌رامدا به‌وه‌په‌ری باوه‌ربه‌خۆكردنه‌وه گوتی «ئه‌و له‌ من كه‌له‌گه‌تتره، به‌لام من له‌سه‌ر شانی ئه‌و راوه‌ستاوم» ئه‌دیپ و شاعیریکی کوردیش چه‌ند به‌رز ده‌بێته‌وه كه‌ له‌سه‌ر شانی «نالی» و ئاوه‌له‌كانیه‌وه‌ گه‌شتی به‌ره‌ژووور ده‌ست پێ بکات. تا ئیمکانی ده‌بێ سه‌کویه‌ك به‌ بلندی قامه‌تی «نالی» له‌ نۆژنه‌وه‌ بۆ روانگه‌ی ئه‌دیپێکی کورد دروست بکری، ئه‌وه‌نده‌ کات تی ده‌په‌ری كه‌ سه‌کویه‌ك له‌ نۆژنه‌ی بکه‌وی و ده‌وری به‌سه‌ر بجی، وه‌ك كه‌ هه‌ندیک «نویخواز» ده‌لێن ده‌وری نالی به‌سه‌ر چوه‌.

ئه‌دیپێکی کورد كه‌ رازی نه‌بێ به‌سه‌ر شانی نالی و کوردیی و جه‌لی و شیخ په‌زاوه‌ راوه‌ستنی، دیاره چاوی بریوه‌ته‌ ئه‌ستۆی ئه‌دیپی نه‌وباوی غه‌یری کورده‌وه‌ كه‌ کاوله‌ هێلانه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ بکات و له‌ویوه‌ بال بگری. من ئه‌وه‌نده‌ خۆ ته‌فه‌رده‌ر نیم بلێم ئه‌مه‌ کاریکی نامومکینه‌ چونكه‌ چاوم بایی دیتنی واقع کراوه‌ته‌وه و دوو جار مان مومکین بوونی ئه‌م کاره‌ی دیتوه‌:

جاریکیان له‌وه‌دا كه‌وا به‌راستی ئه‌ده‌بی کورد و غه‌یری کورد هه‌یه و بووه‌ پێوه‌ندی مه‌عنه‌ویی خۆی به‌ ئه‌ده‌بی نژاده‌که‌یه‌وه‌ بریوه و ورده‌ په‌گی له‌سه‌ر بنجی ئه‌ده‌بی میله‌تێکی تر داکوتاوه، ته‌نها شیوه‌ییکی به‌رچاو له‌ میراتی رابردوه‌که‌یه‌وه‌ په‌ریبێته‌وه‌ بۆ ئه‌ده‌به‌که‌ی، زمانی ماده‌رزادی بوه و به‌س. ئه‌مه جاریکیان.

جاریکی تریشیان له‌وه‌دا كه‌ ئه‌گه‌ر یه‌کیک میراتی مرودانی خۆی به‌لاوه‌ نا چاری ناچاره‌ ده‌بێ میراتێکی بێگانه‌ بخوازیته‌وه‌ ده‌نا له‌ برسان ده‌مری، له‌وه‌ گه‌پێ كه‌ پۆشتن و فرینی پێ ناکری. ئه‌دیپی کورد و غه‌یری کوردیش ده‌بێ بزانه‌ن كه‌ ئه‌گه‌ر له‌ زمانی فریشتانه‌وه‌ ده‌نگوباسی به‌هه‌شتمان بۆ بکه‌ن به‌ هه‌لبه‌ست و په‌خشان نه‌ تیانه‌ ده‌گه‌ین و نه‌ كه‌یفیشتمان پێیان دیت. چونكه‌ کورد و غه‌یری کورد له‌ زمانی ئاده‌میزاد ده‌گه‌ن. ته‌نانه‌ت ئاده‌میزادی ئاشناش نه‌ك بێگانه‌. چاوت لێیه‌ كه‌ پارچه هه‌لبه‌ستێکی بێگانه‌ ده‌کریته‌ کوردی چه‌ند ناخۆلا و ناله‌بار دیته‌ به‌ر هه‌ست و گویمانه‌وه‌؟ هه‌ر میله‌ته هه‌ست و هۆش و گۆش و زه‌وق و نه‌ریت و خۆشی و ناخۆشی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌ كه‌ تیانه‌ ده‌گات و زه‌وقیان لێ وهرده‌گری و دلی پێنانه‌وه‌ ده‌بزویت. چاوه‌نۆریشه‌ به‌و ئاهه‌نگه‌ مه‌فه‌وممه‌ ئاخاوتنی هونه‌ر و ئه‌ده‌بی له‌گه‌لدا بکری. هه‌رچه‌ند بگوتری ئه‌م رۆژگار ئاخاوتنی خۆی هه‌یه‌ جودا له‌ ئاخاوتنی دوتنی و

پێڕی، راستی هەر ئه‌وه ده‌بی که کورد جارێ له زمانی دوینی و پێڕی خۆی پتر حالی ده‌بی تا زمانی ئه‌ده‌بیکی نوێ ئه‌وروپایی. هه‌روه‌ک جۆری ژبانی ده‌شت و ده‌ری کوردستانی ١٩٧٦ پتر له ژبانی کوردستانی ١٨٧٦ ده‌چێ، گه‌یروگه‌فته‌کانیش خزمی گه‌یروگه‌فتی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ن، هه‌روه‌ها زه‌وق و هه‌زلیکردن و که‌یف پێهاتن و ئه‌ده‌بدۆستی و هه‌نه‌رویه‌ستیشی که زاده‌ی واقیعیکی نێزیک له‌و واقیعه‌ن پتر خزمی مه‌عنه‌ویاتی ئه‌وساکه‌ن تا مه‌عنه‌ویاتی شانزه‌لیزی و ترافالگاری ئه‌مڕۆکه. ده‌شی ئه‌دیبیکی کورد بۆی بلوێ و ببێته به‌چه‌که‌ییکی پارێس وه‌یا رۆما وه‌یا پراگ و به‌ زمان و زه‌وقی ئه‌و شوێناکه‌ بدوێ، گه‌رگا له‌کەشی له‌ رۆژنامه و گو‌فار و کتێبانه‌دا چاپ بکری، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ده‌بی بزانی و بزانی کارێکی ده‌یکات پێوه‌ندی به‌ کورده‌وه‌ نیه‌ چونکه‌ کورد به‌ تیکرایێ له‌و گه‌رگا له‌ ناگات، له‌ فهرزی ته‌رجومه‌نیش بۆی وه‌رگه‌یته‌ سه‌ر کوردی هه‌ر تێناگات چونکه‌ باهه‌ته‌که‌ و ته‌سه‌وره‌که‌ و وێنه‌که‌ و هه‌موو ناوه‌رۆکه‌که‌ نا‌اشنای کوردن. به‌راستی و بی له‌ گه‌مه‌ تا ئیستا سه‌دی نه‌وه‌دوینجی کورده‌واری ده‌زانی له‌گه‌ل گۆرانه‌دا بلێ:

گۆل نه‌بی بۆ سه‌رم ئال چه‌پکی زه‌رد چه‌پکی
نایه‌م بۆ زه‌ماوه‌ند نایه‌م بۆ هه‌له‌په‌رکی

به‌لام سه‌دی پینجی کورد زه‌وق وه‌رناگه‌ی له‌وه‌دا که‌ بگوتی:
له‌ لۆجی به‌رانه‌ر شانۆکه‌وه‌... !!
به‌ دووربینی شه‌وانه‌... !!
که‌وا قایشه‌کانی به‌سه‌ر سواری قه‌شه‌نگه‌که‌ته‌دا ده‌خولاپه‌وه‌... !
پێکه‌وه‌ سه‌رکه‌ و کورکه‌مان له‌گه‌ل سه‌ر په‌نجه‌کانی بالێرینا ده‌کرد... !!!

من له‌م گوته‌یه‌مدا هه‌رگه‌ز نامه‌وی دژی سواری و بالی بوه‌ستم وه‌یا ئه‌و ئاخواتنه‌ مه‌نع که‌م که‌ زمانی سواری و بالیه‌، ده‌ جارانی له‌ خاوه‌نی گوته‌ی وه‌ها پتر هه‌ز ده‌که‌م کورده‌واری بگا به‌و پله‌یه‌ که‌ گه‌نجه‌کانی قه‌لاده‌ و عه‌بابه‌یلێ له‌ ئاهه‌نگی شه‌وانه‌ی بالیوه‌، قۆل له‌ قۆلی دله‌ره‌کانیان وه‌یا ده‌زگیرانه‌کانیان وه‌یا ئاوه‌له‌کانیان، به‌ره‌و تالاری کامه‌رانی سه‌ده‌ی بیستم، دمه‌وبه‌یان، به‌ ئۆتۆمۆبیلی شیک و شه‌نگ بگه‌رینه‌وه‌، به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌ بزانی که‌ گه‌یشته‌نی گه‌نجی کورد به‌و پله‌یه‌ له‌ ژبانی پێشکه‌وتوودا نابێته گه‌یشته‌نیکی په‌سه‌نی کوردانه‌ و په‌گ داکوتا و ئه‌گه‌ر کوردانه‌ بۆی سه‌رنه‌که‌ون. ده‌بی واقیعی کوردستان به‌ هه‌موو باری مادی و مه‌عنه‌وییه‌وه‌ به‌ره‌وپێش ببه‌ن بۆ پیزی ژبانی مادی و مه‌عنه‌ویی کۆتایی سه‌ده‌ی بیستم که‌ ئه‌مه‌ش مومکین نابێ ئه‌گه‌ر په‌تی پێوه‌ندی ئه‌مڕۆکه‌ی کورد به‌ دوینیه‌وه‌ چه‌را. مرقف مار نیه‌ هه‌موو به‌هاریکی کیفی کۆنی فری بدات. ئه‌وانه‌ی واش ده‌زانی که‌ پێشکه‌وتنی راست و دروست له‌ به‌رگ گۆری وه‌یا خۆگه‌رییده‌یه‌ نه‌ ده‌زانی پێشکه‌وتن چیه‌ نه‌ ئه‌گه‌ر دواکه‌وتنیش روی دا په‌رۆشیان ده‌بیت، چونکه‌ دیاره‌ که‌سێک راستی شتیک نه‌زانی پێچه‌وانه‌که‌شی نازانی.

لەم قسانەمدا مەبەستم پەرخنەگرتن لە جۆر و شێوەی دەربڕینی دەروون نیه، هەرچەند باشتەر ئێوەیە شێوەش لەوانە بێ بە ئاسانی بێتە ناو تەصورەوه، مەبەستی من «تصور»ی ناو شێواز و پوختاڕەکەیه که دەبێ کوردانه بێ ... لە هەناوی کورد رسکا بێ نەک لە زمانیکی بێگانهوه هلگیرا بێتەوه. دەشی خۆیندەوارێک بتوانی خۆی شارەزا بکا لە دەمودووی ئەدیبی نزیك و دوور، هی ئەم رۆژگارە و هی هەزار سال پیش ئیستا، وەک ئەوانیش بدوێ وەیا ئەگەر شاعیر بوو شیعر هەلبەستێ. بەولاتریشەوه دوور کەوتەوه بەرهو کاویژکردنەوهی خۆراکی ئەوان. بەلام ناتوانی بە خۆی بلێ ئەدیبی کورد، ئەدەبەکشێ بە ئەدەبی کوردیی لە قەلەم بدات.

لەبەر ئەم لێکدانەوهیە که من زۆر حەز دەکەم ببینم نەوبای کورد بە خۆی و پابردووی میللهتەکهی و ئیستا کهی میللهتەکهیەوه خەریکه، لەم خەریک بوونەشیدا پابردوو و ئیستا که بداتە بەر یەک نیگای سەرلەبەر و بێ کە لەبەر که لێک پچرا نەوه و لێک ترازانی تیدا نەبیت، چونکه بەم جۆرە نەبێ کەسایەتی «کورد» لە بەرهەمی ئەدیبەکانیدا دەرناکەوێ، بەلکو دەتوانم بلێم گەورەترین هۆی تیچوونی دروشم و کەسایەتی میللهتەکهمان لەوهدا دەبێ که ئەو ئەدیبانە لێیان چاوه‌ڕوان دەکری ناو و بوونی کورد بپاریزن، ئەوان وێنە لاهوکی و خوازراپەوه لە جێگە وێنە راست و دروستی دوینی و ئەمرۆمان دانین. دەبێ بزانی فەرەقیکی گەورە هەیه لە نیوان ناسینی میللهتان و لە نیوان خواستەوهی شێوەیان. که بمانەوێ لە ئەدەبی ئەلمان بگەین دەبێ لە پێگە راست و دروستی تیگەییشتەوه بۆ ئەم ئامانجە برۆین نەک ئەوان لە خۆماندا بدۆزینەوه.

هەرچەند ناسینی میللهتان و شارەزابوون لە ئەدەبیان پێویستیکی رۆشنبیرییه، بەلکو شەقلێکی بەیهکه‌وه‌ژانی ئادەمیزادی ئەم رۆژگارەیه، دیسانەوه خۆناسین و شارەزا بوون لە ئەدەبی نژاد بەر لە هەموو جۆرە ناسین و شارەزابوونیکەوه دیت. رەنگە بتوانم بە شەکسپیرەوه خەریک بم، هەندیک لە نووسینەکانیشی وەرگیرمه سەر کوردیی، نەک ئەوەندە و بەس، بەلکو وەرگیرانی شاکارەکانی «شەکسپیر» و ئەدیبە زله‌کانی میللهتان کاریکی پێویستییه لە نیوان کاری پێویستدا. بەلام خەریک بوونی من و تۆ بە خۆمانەوه لە پلهی یەکه‌مدا دیت. عەرەب دەلی: «ثبت العرش ثم انقش»، ئیمەش دەبێ رەگ لە هەناوی خۆمان داکوتین تاکو بژین، بە دوا ژیندا دەست درێژ کەین بۆ میوهی باغی جیرانان. خۆدانەپال بیروباوەری ئەوتو کورد و غەیری کوردمان وەک یەک بێنیتە بەرچاو، وەیا کورد بخاتە پلهی دووهمه‌وه، کاریکه وەها بێنرخمان دەکات بە کەلکی ئەو بیروباوەرەش نەیهین. بە رادهی ریز لە خۆنانت دۆسته‌که‌شت ریزت لی دەنی. عەمری ئەو دۆسته نەمینێ ئەوەندە دەبەنگ بێ پتر لە خۆمان ریزمان لی دەگریت، که دەزانم دۆستی وەها نە هەیه نە دەبێ. مالیان ئاوا بێ. هەموو میللهتانی جیهان پتر بە دەم هاواریانە و لە گوێی میللهتی بێهیز دەزیرین و دەلێن تا ئەو رۆژە حورمهتی خۆتان بە سەرماندا دەسەپین ئیمە هەر بەزه‌ییمان پیتاندا دیتەوه، ئەدیبیکی کوردیش هەر ئەو رێگەیهی بەرز کردنەوهی ئەدەبی میللهتەکهی لە بەرده‌مدایه که بتوانی حورمهتی میللهتەکهی تیدا بچەسپینی. ژيانده‌وهی که‌له‌پوور یه‌کیکه‌ له‌و شەقامه‌ راست و بێ قورتانە‌ی یه‌کسەر دهمان گه‌یه‌نیتە قوناغی ریز و حورمهت. ئەوانە‌ی به‌ نالی و ئەمسالی نالییه‌وه خەریکن، بێگومان، له‌و رێگایه‌ راست و پەوانە‌دا بەره‌و حورمهتی نژاده‌که‌یان‌ه‌وه‌ دەرفۆن، منیش شوین پتی ئەوان هەلدەگرمه‌وه لەم نووسینەمدا هەرچەند دەشزانم که‌موکه‌سەر و به‌که‌له‌بەرە.

نەزۆکیش قبۆلمانە چونکە هەر نەبێ لە دەردی سەری دۆزینەوێ هەوێل مەفتەن و نشیمەنیمان پرگار دەکات، لە شەکل و شێوەی دەورووبەری لێ فراژووونیشمان ئاشنا دەکات. بەلام لەگەڵ ئەمەشدا چاوەڕوانمان دەکرد وێرای زانیانی ئەم راستییە سەرەتاییە سادە و قوتیلەیه دوو خەبەری سادە و قوتیلەشمان پێ گەیشتبا لە چەندوچۆنی بەسەربردنی ژیاڵی رۆژانە و بێنەوبەرەییکی که لەو ژیاڵەدا دووچاری نالی هاتبی، وەیا لە چ تەمەنیکەوێ «خاکوخۆل»ی بەجێهێشت، هەوێل جار بۆ کوێ چوو، سەردانی «خاکوخۆل»ی دەکردهوه!! من هیچم لەم بارەیهوه نەبیستوه، که نەمیستوه نەشم خۆیندۆتەوه. بە هەمە حال وا پێ دەچێ ئێمەمانانی لە دوورەوه گۆییستی دەنگ و صدای نالی دەبین پێمان نەبووه ورده هەوایی ئەم چەندوچۆنییە بکەوێتە بەر گۆیمانەوه، دەمینیتەوه خەلقى شارەزور و ئەو شوینانەهی لەوێ نزیکن سەرهێکەرەییکی لێ بزائن. ئەگەر کەس لەوان هەیه شتیک بزانی، زۆر یان کەم، مافی کوردەواریی لێی داوا دەکات ئەو شتە بە نالی دۆستان رابگەیهێنێ. ئەمە دەلێم و باوەری پێ دەکەم، بەلام بەتەمەیی هیچ ئەنجامییکیش نیم.

وەک دانیاین لە نێسبەتی نالی بۆ «خاکوخۆل» هەرچی هۆی دانیایی هەیه بە دەستمانەوه نیه لەو سالا ناو دەکردهوی «١٧٩٧» که سالی بە وەلەد بوونی نالی بیت. هەرودەک دەستەوهستانین بەرانبەر ئەم سالا، دەستەوهستانیش دەبووین بەرانبەر سالیکی تری وەک ١٧٩٠ وەیا ١٨٠٥ وەیا هەر سالیکی تری خزم بەمان. ئەوێ دهلێ نالی لە ١٧٩٧ هاتۆتە دنیا هەرئەوێندە بەلگەیهی بە دەستەوه هەیه که بە دەست یهکیکی ترهوه هەیه بلێ لە ١٨٠٤ وەیا ١٧٩٥ وەیا ١٧٩٣ وەیا یهکیکی تری وەک ئەمان بەوێلد بو. هیچ یهکیک لەو سالانە بایی فلسیک لیکۆلینەوهیان لەگەڵدا نەکراوه، هیچ یهکیکیشیان نە بەلگەیی ئیسپاتی هەیه نە بەلگەیی بە درۆخستنهوه. تا ئیستا هیچ لایهنیکی ژیاڵ و بەسەرهای ساغ نەکراوتهوه که لە تەرازووی مەنتیقدا لەگەڵ یهکیک لەو سالانە خوش هەلستیتەوه و بە یهکیکی تر ناسەرسەنگ بیت. ئەگەر گوترا لە ١٧٩٧ هاتۆتە دنیا کام بەسەرهای نالی وەیا هی غیری نالی که پێوهندیی بەوێلد هەیه پتر جیی خۆی دەکاتەوه لە لیستەیی زەمەنی ئەو پوودا و میژوانەیی لێیان دانیاین؟ ئەگەر «١٧٩٩» هەمان کرد بە «١٧٩٠» کام ریسێ لیکدانەوهمان دەبیتەوه خوری؟ چەند حیسابمان لێ هەلدهوشیتەوه؟ هیچ هەر بە جاری هیچ. ئەوێندەیی بیتە بەر حیسابانەوه هەر ئەوێه که نالی دەبی لە کاتی پاشایتیی «سلیمان پاشا» دا ئەو عومردی هەبوو بیت که توانیبتیی بلێ:

هوڤهڤدی دل حەبسی بەلقیسی سەبای دیوه یهقین

خۆی که دامەنگیری شاهێ ئاصهفی ثانی دهکا

چونکه، وەک دواتریش باس دەکریتهوه، «شاهی ئاصهفی ثانی» شەخسی «سلیمان پاشای بابان» دەستنیشان دەکات. ئەگەر سەروسۆراغەکی بەپێوچینی «مەستورە» مان بە دەستەوه با ئەویش لەلای خۆیهوه بێهیزی وەیا بەهیزی ئیحتیمالی سالاگەیی «١٧٩٧»ی رادەگەیاندا لەو پووه که دەبی نالی لە سالی بەوێلد بوونیوه تا کاتی هەلبەستنی قەصیدهکەیی «مەستورە» ئەو عومردی هەبوو شتی وا بەهیز و پرجورئەت بلێ. زانیانی میژووی ژیاڵی مەستورە دەخلیکی تەرجیح وەیا گوماناییی کردنی سالاگەیی «١٧٩٧»ی لێ دەفامریتەوه، بە تاییهتی که دەزانین هەندیک لە بەیتەکانی ئەو قەصیده بێهەردیه

وا رادهگهین له کاتی ههلبهستنیاندا هیشتا مهستوووه شووی نهکردبێ، وهک که دهلی:

ئهم نوکته چیه میسلی سوها بێ نهسوایی
دورپه دی وهکوو دورپیکی سهما بێ نهسمایی <١>

وهیا که دهلی:

دهعوای ئومه را چهندی لهسهه تهختی کرابی
چهند خوینی پزاییت و چ خوینی نه پزای بێ <١>

خوینی یه کهم هی عوزری مانگانهی ئافردهته، خوینی دوهم هی کچینییه. ئهگەر ئهم بۆچوونهم راست نه بێ به ماندوو بوونیکێ زۆر نه بێ واتای بهیتهکان ناچه ناو قالبی مهفهوومهوه. به ههمه حال ئهمه بۆ خۆی مه بهستی قسهکانم نییه.

دیوانهکانی نالی و نووسه رانی کورد که دین باسی نالی دهکهن، تیکرایان ئهم ساله ی به وهله د بوونی نالی له غه یبه وه دین وهک که راستیه کی بێ دهمه تهقه یان له دهفته رخانه ی میژووی ساغ کرایه وه دهرهینابی. ته نانه که یه کیک سالیکی غهیری ئهم ساله ی «١٧٩٧» ه گلیتر بکاته وه سهه خوانی نووسینه وه پیمان نالی ساله که ی له کوپوه هینا، بۆچی ئهمیانی په سه ند کرد، ئه وی تریان له کوپوه درۆی دهرکه وت، بۆچی یه کیکێ تر دهست نادا! واز له نووسه ر بێن که هه ز دهکات به «٥» دهقیقه له هه موو باسوخواسی ناو نووسینه که ی بیه وه و هه ناسه ی حه سانه وه به دیار به ره هه خنجیلانه که یه وه ه لینی، ئه دی خوینه ر؟ بۆ دهنگیک ناکات؟ ره خنه ییک ناگریت؟ ناپرسیته وه؟ به درۆ ناخاته وه؟ به راستی دیمه نیکی سهیره ئهم دیمه نه ی بێ به لگه له نووسه ره وه و «به خوای راستت فه رموو» له خوینه ره وه. ئه گەر به ره له «٥٠» سال شتی وه ها سهیره نه بووی، بنگومان ئه مرۆ له سهیره سهیره تره. من پتر له وه دهره نجیم که نووسه ره له دوو لیوه یه وه دهرنایی بلی ساله کهم له کوپ به دهست که وتوه، نهک که بیدهنگه له ساغ کردنه وه ی ساله په سه ندکرا وه که ی خۆی وهیا به درۆ خسته وه ی سالی په سه ندکراوی نووسه ریکی تر.

به سهه سالی هاتنه دونیایدا باز دهره یان بۆ ساله کانی تری وهک چوونه حه جی و نیشه جی بوونی له شام و چوونی بۆ ئهسته مبول و کوچی دوا جاری، ده بێن ئه مانه ش سه ره له بهریان وهک قه پووچه کی ئاو بێ بنج و بناوان، کهم و زۆر به لگه ییکیان نییه به قه ده ر پيشاله کورتیه ی قه وزه ی سه راویش به بنگه ییکیان وه بلکینی، هه ندیکیشیان له وانه نین به قه پووچه کیان ته شبیه بکه ین وهیا به قه وزه یان بگرین چونکه ی قسه ی سه ره وین ئه گەر چ ره گیان هه با به بۆشاییه وه ی ده به ستنه وه وهک ئه وه ی که له پیشه کی هه ندی دیوانه کانی نالی نووسرا وه که وا له سالی ١٢٥٥ ی کوچی ده چینه ئهسته مبول و له گه ل ئه حمه د پاشادا راده بویرێ له حالیکدا ئه حمه د پاشا تا سالی ١٢٦١ هه ر حاکی بابان بووه...

ئه گەر چی دوان و ره خنه گرتن له باره ی سالی هاتنه دونیایه وه هه ره سه ره بنگه ی بێ به لگه یی ئه و ساله وه هه لده ستیت و چیمان به دهسته وه نیه بیکه ین به به لگه ی ته رجیحی سالیکی تر، به لام له باره ی سالی مه رگییه وه ئه و ده ستبه تاله و بێ که ره ستی ره خنه گرتن نین، به پچه وانه به لگه ی زۆر مه حکه م و دروستمان به دهسته وه یه که ساله که ی به ته وای هه لده وه شینیته وه. لیره دا که من به دم نووسینی

پیشەکی ریزه‌گوتاره‌وه خه‌ریکی دهمه‌ته‌قه‌یی‌ک بم له‌سه‌ر هه‌ندی باری ژیان و به‌سه‌ره‌ات و مه‌رگی نالی، له‌کورتەییکی لیكدانه‌وه‌ی دوورودریژ و سه‌ره‌تاییکی توێژینه‌وه‌ی به‌هێزوپێز به‌ولاوه‌ ده‌رفه‌تی نووسین و خه‌ریک بوونم له‌به‌ر ده‌ستدا نیه. سه‌ره‌رای نه‌بوونی ده‌رفه‌ت، کاره‌که‌ خۆی به‌به‌ریه‌وه‌ نیه‌ کتییکی لیكۆلینه‌وه‌ بکه‌م به‌ پیشه‌کی چه‌ند گوتاریک. له‌مانه‌ش بترازیین هۆی تایبه‌تی هه‌یه‌ لیم داوا ده‌کات خیرایی بکه‌م له‌ کۆتایی هینان به‌م نووسینه، هۆیه‌که‌ش ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ چه‌ندوچۆنی باری چاپخانه‌ی کۆر که‌ مه‌کینه‌ییکی عومری به‌سه‌ر ده‌چیت و ده‌بی له‌ ئه‌رکه‌ کۆنه‌کانی بێته‌وه‌ به‌ر له‌ برانی دوا هه‌ناسه‌ی... ئه‌م نووسینه‌ش به‌رده‌وام بوونی ئه‌رکیکی کۆنیه‌تی و ده‌بی خیرا ئه‌نجام بدریت.

به‌ پێی لیكۆلینه‌وه‌ و وردبوونه‌وه‌ی خۆم ئه‌وه‌ی بۆم پوون بۆته‌وه‌ له‌باره‌ی سالی مه‌رگی نالی، شتی‌که‌ تا بلی جودایه‌ له‌وه‌ی به‌سه‌ر زارانه‌وه‌یه، وه‌ک من ده‌زانم و به‌لگه‌ی به‌هێزیشم به‌ده‌سته‌وه‌یه، نالی ۱۵ سال زیاتر ژیاوه‌ پاش ئه‌و ساله‌ی «۱۸۵۵» که‌ شۆره‌تی به‌ستوه‌ به‌ سالی مه‌رگی. له‌ میانه‌ی ته‌حقیقی ئه‌و ساله‌دا گه‌لێک لیكدانه‌وه‌ی کورت و مامناوه‌نجی له‌ باره‌ی چه‌ند ناواخن و ناوه‌پۆکی ژیا‌نی نالی هه‌یه‌ پاش ده‌رچوونی له‌ سلیمانی، ده‌بی به‌وپه‌ری کورت‌بێژییه‌وه‌ لێی بێینه‌وه‌ هه‌مووشیان به‌ به‌ریانه‌وه‌ هه‌یه‌ بکڕین به‌ ماکی دیراسه‌ی درێژه‌دار. پێ به‌ پێی ئه‌م گه‌شته‌ کورت‌بێله‌یه‌ی ناو پیشه‌کی، به‌و ناوه‌پۆک و ناواخانه‌دا تیده‌په‌ین.

نالی له‌ سالی ۱۸۵۵ دا نه‌مردووه. ته‌مه‌نیشی له‌ کاتی مه‌رگیدا ۵۸ سال پتر بووه، ئه‌مه‌ش ئه‌نجام‌یکه‌ له‌وه‌وه‌ و ده‌ده‌گیریت که‌ له‌ پاش ۱۸۵۵ مردووه‌ نه‌ک که‌ له‌ پێش ۱۷۹۷ دا هاتیته‌ دنیا. تا ئیستا قسه‌یی‌ک له‌م باب‌ه‌ته‌وه‌ به‌ لیكۆلینه‌وه‌ بژمی‌ری‌ت و بلاوکرا‌بێته‌وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ له‌ نووسینه‌کانی مامۆستا عه‌له‌دین سه‌جادی، به‌ تایبه‌تی پاشه‌کی کتیبه‌که‌ی «وورد بوونه‌وه‌یی‌ک له‌ دوو چامه‌که‌ی نالی و سالم» دا ده‌دی‌تری‌ت. من نه‌م کردوه‌ به‌ عاده‌ت له‌ نووسیندا هه‌ر جاره‌ گوته‌ییکی خۆم به‌ گوته‌ی نووسه‌ریکی تر بگرم، به‌لام ئه‌م جاره‌ نه‌ختی‌ک لا ده‌دم له‌و خوه‌ی که‌ لیم بووه‌ به‌ شوون، خوینه‌ریش که‌ ئاره‌زووی موقاره‌نه‌ی کرد ده‌توانی ئه‌م بیروباوه‌ره‌ و لیكدانه‌وه‌ی ئیره‌ به‌ نووسینی تر بگرت و رایه‌کی لێ هه‌لێنجی... به‌لام بۆ مه‌به‌سه‌ی کورت کردنه‌وه‌ی رێگای دوور له‌به‌ر هه‌نگاوی خوینه‌ردا وا لیره‌ ئه‌و میژوانه‌ ده‌نووسمه‌وه‌ که‌ له‌ کتیبه‌که‌ی مامۆستا عه‌له‌دیندا باس کراون و پێوه‌ندیان به‌ باب‌ه‌تی لیكۆلینه‌وه‌ی ئیره‌وه‌ هه‌یه‌:

میژوو	رووداو
۱۷۹۷	سالی هاتنه‌ دنیا‌ی نالی. «ل: ۴»
۱۸۱۲	سالی گه‌شانه‌وه‌ی بوژی نالی. «ل: ۱۲۷»
۱۸۳۰	سالی چوونی نالی بۆ حه‌ج. «ل: ۱۳۱»
۱۸۳۴	سالی نامه‌ ناردنی له‌ شامه‌وه‌؟ «قوربانی توژی رێگه‌تم» «ل: ۱۳۱»
۱۸۳۵	سالی چوونی بۆ ئه‌سته‌مبول. «ل: ۱۳۲»
۱۸۵۰	برانه‌وه‌ی حوکمداری بابان و کۆتایی حوکمی ئه‌حمه‌د پاشا «ل: ۱۳۵»

هه‌روه‌ک گوتم سالی ۱۷۹۷ ی زایینی له‌ هه‌چ لایه‌که‌وه‌ به‌لگه‌ و ئیسپاتی نه‌بێستراوه. قسه‌یی‌که‌

گوتراوه بی ئه وهی بزانی له چ سه رچاوه ییکیش وه هه تقو لیوه، رهنگه راست بی و رهنگه فری به سه ر راستیه وه نه بی. به لام که ی چوووه بۆ هه ج، وه یا خود که ی ئه لوه دای یه کجاری له سلیمانی و کوردستانی عیراق کرد، ئه مه یان پرسیاریکه لیکنانه وه ی به ریوجی هه لده گری.

دیوانه که ی نالی دوو مونسه به ی ئاشکرا و یه کیکی مه یله و شرایه وه ی تیدایه که هه ر جاره به شیوه ییک باسی پاشاکانی بابانی تیدا کردوووه، ئه وه ی شرایه وه یه له م به یته دا دهرده که ویت (لیردها به پیشه وه له شوینی تر و نووسینی تردها به پی پیو یست باسم کردوووه):

هوده و دی دل هه بسی به لقیسی سه با ی دیوه یه قین
خوی که دامه نگیری شاهی ئاصه فی ثانی دهکا

ئه م «شاهی ئاصه فی ثانی» زۆر به ئاشکرای ی دیاره که «سلیمان پاشای بابان» ه، چونکه له پاده ی به دیه یه دایه که «شاهی ئاصه فی یه که م» سلیمان پیغه مبه ره که له هه مان کاتدا شاهیش بووه، چ قسه ی ناوی، مومکین نیه که سیکی تر غه یری «سلیمان پاشای بابان» ئه و شاهی ئاصه فی دوهمه بی و نالی دامه نگیری بیت.

مونسه به ییکی ئاشکرا قه صیده که ی «ئه م تا قمه مومتازه» یه که وا بیگومان وه سفی هه ره سی تاییه تی یه کیکی له دوو پاشای بابانی پی دهکات: یا سلیمان پاشا، یا ئه حمه د پاشا چونکه پیوه ندیی دۆستایه تی نالی به پاشاکانی بابانه وه که له هه لبه ستی خۆیدا دیار ده که ویت ته نها به م دوو که سه وه بوه. هه ر تازه دیتمان دامه نگیری سلیمان پاشا بوو، ئیستاش جاریکی تر ده بیینی نه وه مه رسیه بۆ ئه و و پیروزیایی بۆ ئه حمه د پاشای کوری داده نیت له قه صیده مه شوور ده که ی:

تا فه له ک ده وره ی نه دا سه د که وکه بی ئاوا نه بوو
که وکه به ی میهری موباره ک طالع ی پهیدا نه بوو

پی ناوی من بلیم، له خۆوه دیاره ئه م قه صیده یه دوا ی به یته که ی «شاهی ئاصه فی ثانی» هۆنراوه ته وه، که واته دیاره ئه میان شایه دیی مانه وه ی نالی له سلیمانی پتر پییه. خوشبه ختانه، قه صیده که له کوتاییدا به گوته ی «تاریخ جم» میژووی خوی پروون کردۆته وه که ١٢٥٤ دهگریته وه. ئه م ساله ی ١٢٥٤ دهکه ویت به رانه ر «١٨٣٨-١٨٣٩» ی زایینی «المورد-المجلد الثالث-العدد الرابع ١٩٧٤-الصفحه ١٣٢» که ئه مه ٨-٩ سال دهکه ویت دوا ی سالی ١٨٣٠ ی لیزه به پیشه وه باسکراو. نابی چ گومان له وه دا هه بی که نالی ئه م هه لبه سته و ئه وانی تریشی هه ر له سلیمانی داناو نه که له هه ندرانه وه بۆ سلیمانی ره وانه کردبن چونکه مه نتیق و داخواری پرودا و داوا دهکات نالی به ره و حزوور پیداهه لگوتن و پرسه ی کردبی مه گه ر به لگه ییکی قه طعی پهیدا بیت و پیچه وانه ی ئه مه مان بۆ ئیسات کات. تۆ سهیری ده مودووی ئه م به یته بکه:

قصه بئ پهرده و کینایهت خوشه شاهى من که وا عادلنى بوو قهت عه دىلى ئه و له دونیادا نه بوو

چهند جوان دیاره شاعیر وتووێژى به ره و پووی مردوو و زیندوو، سه ره رای ئه وه که تاکه وشه ییک له هیچ به ییتیکی قه صیده که دا نیه به وه هم و خه یالیش دوور بوونی نالی له سلیمانی رابگه یه نیت. به ئی موسسته حیل نیه خه لق له دووره وه پرسه بنیرن و له پرسه شدا باسی دوور بوونی خویان نه کهن، به لام موسسته حیل نه بوون به شی ئه وه ناکات، بئ هیچ به لگه، راکه یاندنی حال به درۆ بخاته وه. وهک گوتم ئه م میژوهی ۱۲۵۴-۱۸۳۸، سالی چوونه حه جی نالی له ۱۸۳۰ وه ته وایک راده گوێزی، هه ره نه بی ۸-۹ سالییک. له حالیکدا سوور بین له سه ره ئه م سالی ۱۸۳۰ یه که هیچ به لگه ییکیشمان به دهسته وه نیه بۆ سوور بوون له سه ری، ده بی خۆمان ئیقناع که ین به وهی نالی له حه ج گه راپیه وه و حازری مه رگی سلیمان پاشا بوو، که ئه مه شیان راپیکه له هه واه ده یقۆزینه وه. چونیشی بۆ ئه سه مبول له سالی ۱۸۳۵ ئه ویش له خۆوه ده سپرته وه چونکه ده که ویتته پیش سالی مه رگی سلیمان پاشا و «تاریخ جم». به لگه ییکی تری بی ده مه ته قه ی ئه و سپرانه وه یه له وه شدا یه که «ئا. خۆدزکو» له گو تاریکی خۆیدا که له سالی ۱۸۵۷ له «گو قاری ئاسیا» دا بلا وکرا وه ته وه ده لی ئه حمه دخان له پاریس سالی ۱۸۵۳ پیتی راکه یاندوه که «نالی» له شام ده ژیت (دیننه وه سه ره باسی ئه م گو تاره). که واته نالی نه له سالی ۱۸۳۴ له شامه وه نامه ی ناردوه بۆ سلیمانی، نه له ۱۸۳۵ ییش چووه بۆ ئه سه مبول. که ئه مانه وا بن، گومانیش نییه له وه ها بوونیان، سالی ۱۸۳۰ که لکی ئه وه ی پیوه نامینی سالی چوونه حه جی نالی بیت، چونکه له تاکه حالیکدا ده شیا له و سالی دا چووبیتته حه ج، ئه ویش ئه گه ر راست با له ۱۸۳۴ نامه ی له شامه وه بۆ سلیمانی نارد بی چونکه نالی له چهند سالیکان پتر پتی ناکری به دیار ئومیدیکی گه رانه وه به شامه وه بگیریسته وه، که چی ده زانین، به شایه دی «ئا. خۆدزکو»، ۲۳ سالان دوا ی ۱۸۳۰ ئه و له شام بووه. به راستی ئه م گو تاره ی «خۆدزکو» گه لیک یارمه تی ره واندنه وه ی نادیا ری ئه وان سالانه ی ژیا نی «نالی» مان ده دات و زۆر هه له مان بۆ چاک ده کاته وه.

با بزانی له به ره رۆشنایی راستی بیغیل و میژووی بیده مه ته قه دا کام ئیحتیمال له گه ل لیکدانه وه ی به بنج و بنا وندا ریکتر دیت: ئه مانه ی خواره وه روودا و میژووی ژوو رووی گومانن: له ۱۲۵۴ (۱۸۳۸-۱۸۳۹) سلیمان پاشا ده مرئ و ئه حمه د پاشا دیتته جیگه ی. له ۱۲۶۱ (۱۸۴۵-۱۸۴۶) ئه حمه د پاشا له حوکمداری ده که وئ. عبدالباقی العمری له م مصره ده دا شکانی ئه حمه د پاشا به ده ست نه جیب پاشای والی به غدا وه به حیسابی جومه ل «له فره هنگی «المجد» دا وشه که «جمل» نووسرا وه > ده ردینیت: «بسدید رایک فتحت بابانها».

له ۱۲۶۹-۱۲۷۰ (۱۸۵۳ به شایه دی ئا. خۆدزکو) نالی له شام بووه. هه ره له مه وه ده رده که وئ ئه و له و سالی دا نامه ی نووسیوه بۆ سالم و سالمیش وه رامی به عینوانی شام بۆ ره وان کردۆته وه. هه ره لیکدانه وه ییک له گه ل ئه م راستیا نه دا نه گونجیت ناشی بیته سه رچا وه ی لی هه لینجان چونکه دیاره ته فره مان ده دات. هه تا خه ریک بین بنگه ییکی لیکۆلینه وه بدۆزینه وه بنگومانتر له و سئ میژووه و ده لاله ته کانی، ناگه ین به هیچ ئامانجیک. تۆ بلئ چیمان ده وئ پتر جیی قه ناعه ت بی له وه ی که سالم له

هه‌لبه‌ستی خۆیدا بۆ نامەم بۆ مەلکی شامە و سووی نالییه، ئا. خۆدزکوش پیمان راده‌گه‌یه‌نی نالی له ١٨٥٣ له شام بووه، ئەم میژوو‌ه‌ش بکه‌وێته‌ دوا‌ی تیکچوونی حاکمی‌ه‌تی بابانه‌کان؟ چه‌ند شایه‌دما‌ن پێ ده‌وێ بۆ ئیسا‌پات کردنی شتی‌ک، له‌ دو‌ شایه‌د پتر، که‌ به‌ نووسین نه‌ک به‌ قسه‌، یه‌ک شت ئیسا‌پات بکه‌ن؟ شته‌که‌ش وه‌ها ئیسا‌پات بکه‌ن که‌ به‌ عه‌قله‌وه‌ بنووسیت؟

نالی له‌ ١٢٥٤ پرسه‌ و پیرۆزبایی پێشکه‌ش به‌ ئەحمه‌دپاشا کردوه. دواتر چوه‌ بۆ حه‌ج، یا به‌ نیازی شوینیکی تر سلیمانی ته‌رک کردوه. ئەمه‌ ده‌لیم چونکه‌ شیعی‌ی نالی به‌ فارسی گه‌یشته‌ ده‌ستمان وا راده‌گه‌یه‌نی نیازی چوونی بۆ «مصر» هه‌بووه‌ بالام نازانری له‌ سلیمانی‌ه‌وه‌ ئەم نیازه‌ی بووه‌ یاخود دوا‌ی لی‌ ده‌رچوونی به‌ دلیدا هاتوه‌ برۆا بۆ مصر:

سو‌ی مصرست مرا راه‌ ازاین لجه‌ غم
تا‌که‌ در نیل کشم جامه‌ زبیداد و ستم
می‌رود نالی از اینجا چو‌ بخیل از دنیا
بالب خشک و کف خالی و چشم پر‌نم

من دلم بۆ ئەوه‌ ده‌رۆا که‌ نالی به‌ر له‌ کۆتایی هاتنی حاکمی‌ه‌تی بابان ده‌رچوویی، واش ده‌زانم بۆ حه‌ج چوویی، هیشتا له‌ حه‌ج نه‌گه‌راییته‌وه‌ شکسته‌که‌ی ئەحمه‌د پاشا به‌ ده‌ست نه‌جیب پاشاوه‌ له‌ سالی ١٢٦١ رۆوی دابی. ئەم بۆچوونه‌م له‌وه‌وه‌ دیت که‌ ئەگه‌ر دوا‌ی شکستی ئەحمه‌د پاشا عیراقی ته‌رک کردییت، ته‌رک کردنه‌که‌ی ده‌بیته‌ خۆر‌زگارکردن. ده‌شزانین نالی له‌ باریکدا نه‌بووه‌ مه‌جبوری هه‌لاتن بیت، چونکه‌ چ ده‌سه‌لاتیکی دنیایی به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌بووه‌ ناچار‌ی دوورکه‌وته‌وه‌ی بکات له‌ ترسی سزا و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌. خۆ ئەگه‌ر به‌ شعوریکی گوماناییه‌وه‌ بۆی ده‌رچوویییت نایه‌ت دوا‌ی چه‌ند سالی ده‌ربه‌ده‌ریی پرسی مه‌صله‌حه‌تی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ سلیمانی به‌ سالم بکات که‌ سالم خۆی خوشه‌ویست نه‌بووه‌ لای تورکی عوسمانلی. ئەوه‌ی له‌ هه‌موو ئیحتیمالان پتر جیی قه‌ناعه‌ته‌ ئەوه‌یه‌ نالی پێش کۆتایی حوکمی بابان چۆته‌ ده‌ره‌وه‌ی عیراق. (به‌ پێی باوه‌ری من بۆ حه‌ج)، هه‌ر له‌و سه‌فه‌رده‌ا بووه‌ شکسته‌که‌ی ئەحمه‌د پاشا رۆوی داوه‌ که‌ ئەمه‌ بۆته‌ هۆی دوودلی کردنی نالی له‌ گه‌رانه‌وه‌. دوو دلێه‌که‌شی دوو بنجی به‌ره‌هه‌ستی هه‌یه‌:

یه‌که‌میان ئەوه‌یه‌ گۆرپانی باری سیاسی سلیمانی له‌وانه‌یه‌ بییته‌ هۆی خۆ وه‌خراندنی که‌سی‌ک که‌ چ به‌رژه‌وه‌ندی مادی ئەوتوی نه‌بی خیرا رایکیشیته‌وه‌ بۆ جیگه‌ی خۆی. دووه‌میان ئەوه‌یه‌ نالی پایه‌ییکی حورمه‌تی هه‌بوو لای سلیمان پاشا و ئەحمه‌د پاشا، دیاره‌ که‌ ناحه‌زی ئەوان بوو به‌ جیگیری ده‌سه‌لاتیان راسته‌وخۆ باری حورمه‌ت و بی حورمه‌تیش ده‌گۆرێ، بۆیه‌ نالی چه‌ند سالان به‌ دیار ئەم گۆرانه‌وه‌ خۆی گل دایه‌وه‌ له‌ گه‌رانه‌وه‌ تاکو: «سووتا ره‌واقی خانه‌یی سه‌بری دل و ده‌روون» و چی تر خۆی پێ نه‌گیرا و که‌وته‌ په‌له‌ی گه‌رانه‌وه‌. گر و سۆزی ناو نامه‌که‌ی بۆ سالم له‌وانه‌ نییه‌ گومانی ده‌سکردی و ساخته‌یی و خۆنیشاندانی لی‌ بکری. نالی به‌راستی ئاگری غه‌ریبی له‌ هه‌ناویدا گری به‌ستوه‌ ئەوجار نامه‌که‌ی ناردوه‌ که‌ ده‌لێی ده‌سته‌چیله‌یه‌ و بۆک‌ز له‌ جه‌رگی هه‌لده‌ستینی. دیاره‌ بی‌که‌سی و بيمالی (دواتر باسی ژن نه‌هینانی ده‌که‌ین) و بی‌سامانی و بی‌ئیشی ئەمانه‌ هه‌موویان یاریده‌ده‌ری سه‌رکردنی سۆز و

بەئۆقرهیی نالی بوون به دەست غەریبیهوه. ئەگەر تێجارهتیکی سوودبهخش وهیا مزگهوت و مه‌دره‌سه‌ییکی قه‌له‌بالغ وهیا ماله‌حالیکی به‌هاتوباتی هه‌بوایه، دلی پێی ته‌سکین ده‌بوو و نه‌ده‌تلایه‌وه بۆ «به‌ردی سه‌ر شه‌قام».

که‌واته به پێی لی‌کدانه‌وه‌ی من که داخواری حالیش وا را‌ده‌گه‌یه‌نی نالی له نیوان سالی ١٢٥٤ که مه‌رگی سلیمان پاشای تیدا بوه و سالی ١٢٦١ که حوکمی بابان به‌سه‌رچووه، پو‌شستووه بۆ حه‌ج، ئتر به‌ر له‌وه توانییتی بگه‌رێته‌وه کاره‌ساتی نه‌مانی حوکمی بابان رووداوه. هه‌ر به‌م لی‌کدانه‌وه‌یه‌م وا ده‌زانم چوونه‌که‌ی نالی بۆ حه‌ج ده‌بی بایی خایاندنی یه‌ک جار حه‌ج کردن پێش رووداوه‌که‌ی ١٢٦١ بووبیت چونکه ئەگەر نالی چه‌ند سالی‌ک پێش رووداوه‌که‌ چووبایه حه‌ج، دوا‌ی به‌سه‌رچوونی حه‌جه‌که گورج ده‌گه‌رایه‌وه بۆ سلیمانی. وا دیاره هه‌ر له سه‌روبه‌ری خه‌ریک بوون به حه‌جه‌که‌وه قه‌ده‌ر له کارسازی میرایه‌تی بابان بۆته‌وه و ریی گه‌رانه‌وه‌ی نالی بۆ سلیمانی به‌ستووه.

هه‌رچه‌ند له لی‌کدانه‌وه‌ی رووت به‌ولاوه چ به‌لگه‌ییکی مادی بێ‌ده‌مه‌ته‌قه‌مان لا نییه ئەم بۆچوونه‌ی من به‌سه‌لینی، به‌لام بۆچوونه‌که زۆر رێک دیت له‌گه‌ڵ مه‌نتیقی رووداوه‌کان و ئەو می‌ژوانه‌ی گومانیان تیدا نیه. به‌ نموونه ده‌لیم ئەگەر نالی سه‌فه‌ره‌که‌ی ماوه‌ییکی ئەوتۆ که‌وتبا پێش رووداوه‌که‌ی ١٢٦١ که بایی چوون و هاتنه‌وه‌ی کردبا، له‌م حاله‌دا وه‌خرانی له هاتنه‌وه ئەو ده‌لاله‌ته‌ی لی وهرده‌گیرا که وه‌زعی ئەو نیسه‌به‌ت به حاکمانی بابان ئەوه‌نده به‌ره‌و دۆستایه‌تی و ئاشنایی نه‌بووه که داخواری خیرا گه‌رانه‌وه‌ی بکات له سه‌فه‌ری حه‌ج، که نیسه‌به‌تی وه‌ها نێزیکیش له به‌یندا نه‌بی لزوم نامی‌نی نالی دوودلی بکا له گه‌رانه‌وه. پێویست به‌وه‌ش نا‌کا دواتر کاغه‌زی پرس و را بۆ سالم بنێری. حاجی‌که و بۆ حه‌ج چووه و ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ولاتی خوی وه‌ک چه‌ندین خه‌لقی تر که حه‌ج ده‌که‌ن و له که‌سیش نا‌پرسن ئەری بێینه‌وه یا نه‌یه‌ینه‌وه! تا ئیره من چ گرفتیک له کاره‌که‌دا نابینم چونکه زۆر جیی خۆیه‌تی شته‌کان به‌و جو‌ره‌ روویان دا‌بیت که باسم کرد، به‌لام گرفت له قوناغی دوا‌ی ١٨٥٣ په‌یدا ده‌بی که ده‌زانین نالی له‌و ساله‌دا له شام بووه و نامه‌ی بۆ سالم نووسیه‌ پرس‌ی گه‌رانه‌وه‌ی پێ ده‌کا. به‌لی! سالم نه‌ومیدی کرد له گه‌رانه‌وه، نالیش حورمه‌تی پرس کردنه‌که‌ی خوی و وه‌رامه‌که‌ی سالمی گرت و نه‌گه‌رایه‌وه بۆ سلیمانی، باشه چی کرد؟ ئایا هه‌ر له شام مایه‌وه؟ یاخود رای‌گو‌یست بۆ شو‌ینیکی تر؟ ئەم جی‌گه‌یه کو‌ییه؟ ئایا یه‌کسه‌ر چوو بۆ ئەسته‌مبول؟ فکری چوونی مصر که‌وته که‌له‌وه و پنی نه‌کرا بجیت؟ گه‌رایه‌وه بۆ حه‌جیکی تر؟ لیره‌دا زیهن ته‌نها یه‌ک رێگه‌ی له پێشدا نیه که هه‌ر له‌و‌یوه هه‌نگاوه‌کانی تو‌ژینه‌وه‌ی بباته سه‌ر ئەنجامیکی گونجاو له‌گه‌ڵ زنجیره‌ی رووداو و می‌ژووی بی گومان. له‌م هه‌له‌سته‌دا خۆمان به‌سه‌ر دو‌وریانه‌وه ده‌بینینه‌وه که ناتوانین بلێین ئەمه‌یان «پنی هاته، ئەوی تریان پنی هات و نه‌هاته».

با جاریکی تریش چاو‌یک به می‌ژوواندا بگێرینه‌وه:

له ١٢٦١ ئەحمه‌د پاشا لی‌ی تێکچوو و پاشایه‌تی دو‌راند.

له ١٢٦٩-١٢٧٠ (به‌ شایه‌دی ئا. خۆدزکو) نالی له شام بووه.

٩ سالی ته‌واو ده‌که‌و‌یته نیوان ئەم دوو می‌ژووه‌وه که بایی ئەوه ده‌کات ئەحمه‌د پاشا تێیدا هاتبێته ئەسته‌مبول و نالیش له دوا‌ی حه‌جه‌که‌یه‌وه چووبی بۆ ئەوی و چه‌ند سالانیش لای ئەحمه‌د پاشای به‌سه‌ر بریدی ئەوجار هاتبێته‌وه شام. هه‌ر ئەمه‌ش پتر جیی باوهر کردنه چونکه زۆر سه‌یره نالی نو سالان له

مهككه وهيا شوينىكى تر مابيتتهوه بى ئهوهى بير لهوه بكاتهوه بچيته لاي ئهحمده پاشا تاكوو له پر دواى بى ئوميد بوونى له گهراڤانهوه بۆ سليمانى خۆ ههلكوتى بۆ لاي. ئهوه «نالى» يهى له بهر سهروكارى ئهحمده پاشا دوودل بى له گهراڤانهوه چۆن نۆ سالان له غريبيدا لىي كنارهگير دهبي؟

باشه! وا سهلماندمان نالى دواى به سهربردنىكى چهند ساله له ئهسته مبول گهراپهوه بۆ شام، ئايا به چ نيازىك لهوئى گيرسايهوه؟ ههر بۆيه بوو پرسى هاتنهوه بۆ سليمانى به سالم بكات تا وهرامىكى لى وهردهگريتهوه؟ بۆچى له ئهسته مبولهوه پرسهكهى نهكرده؟ تق بللى مه بهسى ئهوه بووبى بچيته شام و كاغهز بۆ سالم بنووسى تا ئهگهر وهرامى بى ئوميدىي وهرگرت روو بكاته مهككه؟ ياخود مصر؟ ليرهشدا ههلوهستىكى كورت پتويسته بهرانبهر ميژوو.

«ئا. خۆدزكو» دهنووسى و دهلى لهم سالهدا ١٨٥٣ ئهحمدهخانى له پارييس ديتوه و لهوى بيستوه «نالى ئهفهندي» له شامه... بهلامهوه ئاشكرايه ئهم ئهحمده خانه ئهحمده پاشايه. كهواته لهو سالهدا ئهحمده پاشا له ئهسته مبول نهبووه. ئهمه له لايىكهوه، له لايىكى تريشهوه له قسهكهى ئهحمده پاشا وا دهردهكهوئى مانهوهى نالى له شام مانهوهيىكى پشوو دريژ بووه چونكه به «ئا. خۆدزكو» دهلى تويزينهوهى زمانهوانى له بارهى زمانى كوردىيهوه له «نالى ئهفهندي» بكات كهوا دانىشتووى شامه. لهمهوه دهردهكهوئى ئهحمده پاشا (وهيا ئهحمده خان-ههركهسيك هيه با ببى) چاوهروان دهكا نالى ئهوه ماوهيه له شام بهردهوام ببى تا يهكيكى وهك «ئا. خۆدزكو» بۆي پيك دهكهوئى سهفه بهر وه رۆژهلات دهكات و له شام نالى دهبينى.

ئايا ئهم راستىيه چمان تى دهگهيهنى لهبارهى به سهربردنى نالى له ئهسته مبولدا؟ ئايا نالى دواى مانهوهى له ئهسته مبول رايگويست بۆ شام؟ ياخود جاري نهچوو بۆ ئهسته مبول؟ ئهگهر وا دانين ئهم نيشتهجي بوونهى نالى له شام قوناغيكى ناوهندييه له ميانى حهجهكهى و چوونهكهى بۆ ئهسته مبول، واته ئهگهر بلين تا سالى ١٨٥٣ جاري رهفاقهتى ئهحمده پاشاي نهكردوه له ئهسته مبول، بهمهدا گوتهيىكى يهكجار په رسه ندوو له بارهى به سهرهاتى نالييهوه به درۆدهخينهوه. وا رويشتوو كه نالى بهينىكى زور له ئهسته مبول لاي ئهحمده پاشاي به سهربردوه، جا ئهگهر نالى له ١٨٥٣ له شام بووبى و ئهحمده پاشاش له پارييس بووبى و جاري رهفاقهتهكهى ئهسته مبوليان بهيهكهوه به سهر نهبردى، ئهدى ئهوه رهفاقهتهى چهند ساليان كهى به سهربرد؟ كه راست بى نالى له ١٨٥٥ مردبى كوا ماوهى پتويست بۆ رهفاقهتى دوور و دريژ؟ مهوداى نيوانى ١٨٥٣ و ١٨٥٥ ههمووى دوو ساله. چهند ماوه كات لهم دوو ساله به سهر چوو بهر لهوهى ئهحمده پاشا له پارييسهوه و نالى له شامهوه بهر وه ئهسته مبول ببن؟ چ دهمينيتهوه لهم دوو ساله دواى داشكاندنى بهشيكى كه بايى ئهوه بكا ئهحمده پاشا بيتتهوه بۆ ئهسته مبول و ناليش له شام ههلقهنى و برؤا بۆ لاي ئهوه؟ بهراستى ئهوانهى ليره به پيشهوه دهيانگوت نالى پيش مردنى له ١٨٥٥، چهند سالان لهگهلا ئهحمده پاشا رهفاقتيان بووه له ئهسته مبول، نهيان دهزانى «ئا. خۆدزكو» يهك پهيدا دهبيت و شايهيدى دهكات كه وا نالى له سالى ١٨٥٣ له شام بووه، ئهگهر ئهمهيان زانيبايه ههرگيز حيكايهتى وههايان بۆ نه دهگيرايينهوه.

ئىستا موناقه شهيهكى سالى ١٨٥٥ دهكم كه نامزده به سالى مهرگى نالى له ئهسته مبول. جاري با له پيشهوه ئهوه بلين كه هيج كهسيك لهوانهى به نووسين وهيا به گوته باسى ئهم ساله دهكن بهلگه يىكى تهماویش به دهستهوه نادن ئهم ساله بسه پينى بۆ ئهم مه بهسه. زوريش سهيره كهسيك لهوان باسى

نەبوونی بەلگە وەیا سەرچاوە وەیا هێمایەک ناکا و چ موناڵەشە لە خۆیان بە پیشە وەش ناکەن ئەم
سالە لە کوێوە هات!

من دەتوانم بە ئاسانی لە بەدرۆخستەنەوهی ئەم سالە بېمەوه بەویدا که بلێم، دواي دەرکەوتنی
هەلەبوونی هەموو پیشەکیەکانی که تەسلیم بەم سالەمان دەکەن دیارە ئەمیشیان بێگومان وەک
پیشەکیەکان هەلەیه، بەلام ئەمە پرەشتیکی زەلیل گیرانەیه و لەو کەسە دەوێشیتەوه بە دوا دەرڤەتدا
بگەرێ بۆ خۆهەڵدانەوه و خەلق شکاندەوه، که زۆر ناجایەز و ناپەسەندیشە.
من دەمەوێ راستیی روون بێتەوه، زۆریشم حەز دەکرد لێرە بە پیشەوه راستیی لەبارەي بەسەرھاتی
نالییەوه وەها روون بووبایەوه کەسی تری بە خۆیەوه ماندوو نەکردبایە، بەلام چی بکەین کوردیی دەلێ
«خۆزگە دارێکە بەر ناگرێ».

چەند دەلیلیک و بنگەییکی لێکدانەوه هەیه بە هیچ جوړیک رازی نابێ ئەم سالەي ١٨٥٥-ه سالی
مەرگی نالی بێت، یەک لەوان ئەوه بوو که ئەگەر ئیمە تیکرای ئەو قسانە وەرگیرین که سالەکەي ١٨٥٥
دەکەنە ئالقی زنجیرەینک خەبەر و بەسەرھاتی نالی، مەوداییکی ئەوتۆ نامینیتەوه لە نیوان ١٨٥٣ و
١٨٥٥ بەشی رەفاقەتەکەي ئەحمەد پاشا و نالی بکا لە ئەستەمبول.
بنگەي دوەمی لێکدانەوهکە لە دیوانی نالی دیتە دەستەوه. بەشیکی هەلبەستەکانی که لە پیریدا
دایانوان گەلیک لەو تەمەنەي ٥٨ سالی پتر بە دەستەوه دەدەن که دوو میژووە شۆرەت بەستووەکەي ١٧٩٧ و
١٨٥٥ پیمانی رادەگەیهنن. پیری و «فانی» بوونی ناو ئەو هەلبەستانە هی مرۆفیکی سالخوردەي
داهیزراوی بەسەرچووە نەک شاعیریکی بە روالەت خۆبەپیرلەقەلەمداو. کەسیک سرنج راگرێ لە
دیوانەکەي نالی دەتوانێ خەتیکی ئاشکرای تێهەلکشان بە ناو سالاندا لە شیعەرەکانی بدۆزیتەوه هەر لە
سەرھتای دەستپیکردنی عیشقی حەبیبەوه تا دەگاتە پلەي لێ کەوتویی. هەلبەت ئەم شیعرانە که لە
ئاوازیاندا نالەي پیری وەیا نرکەي جوانی و جەیلێیان لێ دەفامریتەوه، جاریکی تریش بەهۆی
رووداویکی که لە ناوەرۆکیاندا دەرەکەوێ، تەمەنی نالی لەکاتی دانانیان ئاشکراتر دەبێ، وەک که
سەرەخۆشی لە حەبیبە دەکا دیارە ئەم هەلبەستەي پرسەي لەکاتی جەیلیدا هۆنیووەتەوه سەرەرای ئەوه
که زینگی هەلبەستەکە بەھاری عومر دینیتە بەر زەینی گوێگرەوه. لەگەڵ مندا سرنج لە دەمودووی ئەم
دوو نمونەیه بگرە:

-١-

بەو گریهیی تو رەنگە منیش هیندە بگریەم
گەوهر برژینم بە بلندی قەد و بالات

-٢-

رەوغەنی دیدەم رژایە سەر کیتابی خطی خۆم
چاو لە ئیشی ئەو سپی نوریش بەسەر ئەودا سەقەط

هەردوو بەیت دەگریەن بەلام دیارە گریانێ بەیتی یەکەم لە بورکانی گەرم و گەنجایەتییهوه جۆش دەدا،
هی دوەمیش تەپ و نمی پایزی عومرە.

لێرهدا کارمان بهوه نیه په‌یژه‌ییکی سه‌ره‌ژوور چوونی ته‌مه‌نی نالی له‌ هه‌لبه‌سته‌کانی دروست که‌ین،
ئهو‌دی مه‌به‌ستمانه‌ دۆزینه‌وه‌ی پیری پاسته‌قینه‌یه‌ که‌ له‌ ته‌مه‌نی ۵۸ ساڵیدا پێک نایه‌ت. به‌لام بۆ ئهو‌دی
لێکدانه‌وه‌که‌م پتر به‌ دلانه‌وه‌ بنووسی به‌یتێکی ته‌مه‌ن مه‌علوم به‌ شایه‌د ده‌هینمه‌وه‌ تا‌کو ده‌لاله‌تی
شه‌کوا‌ی پیری له‌ به‌یته‌کانی تری نالی روونتر بیته‌وه‌ بۆ خوینه‌ر:

نالی که‌ نامه‌که‌ی له‌ شامه‌وه‌ بۆ سالم ناردوه‌، وه‌ک لێره به‌ پێشه‌وه‌ ساغ کرایه‌وه‌، به‌ پێی ئهو‌دی که‌
زانیمان له‌ ساڵی ۱۸۵۳ له‌و‌ی بوه‌ ته‌مه‌نی ۵۶ ساڵ بووه‌ «۱۷۹۷-۱۸۵۳». ئه‌م ته‌مه‌نه‌ دوو ساڵی که‌متره‌
له‌ ۵۸، که‌چی هه‌ر ۴۳ به‌یتی نامه‌که‌ به‌ وردی بخوینه‌وه‌ ئه‌سه‌ری شه‌کوا له‌ ده‌ست پیری تیدا نادۆزینه‌وه‌،
هه‌رچه‌ند ئه‌و هه‌موو ئاه و نزیاه له‌ ده‌ست غه‌ریبی و یادکردنه‌وه‌ جێی خۆی بوو نه‌ختیک پال به‌ پراویژی
شیعه‌رکه‌نه‌وه‌ بنی به‌ره‌و گله‌یی کردن له‌ ته‌مه‌ن. تا‌که‌ یه‌ک به‌یتی هه‌لبه‌سته‌که‌ شکایه‌تیکی له‌و باب‌ه‌ته‌وه‌
تیدا بیته‌مه‌یانه‌:

زارم وه‌کو خه‌لال و نه‌حیفم وه‌کو خه‌یال
ئایا ده‌که‌ومه‌ زار و به‌ دلدا ده‌که‌م خطور

سه‌یری چه‌ند راستگۆیانه‌ سته‌م و ئه‌سه‌ری غه‌ریبی به‌لای له‌ر کردندا ده‌شکینێته‌وه‌ نه‌ک به‌لای
پیربوندا. حاجی قادر که‌ نامه‌ی بۆ حاجی مه‌لا عه‌بدوڵلا نووسی هاواری تێبه‌ر ببوو له‌ چه‌نگ پیری:

له‌به‌ر پیری ئه‌وه‌نده‌ بۆ حه‌واسم
ده‌لێی ئه‌رکانی ئیسلامی ئیناسم
سه‌ر و ریشم سه‌راپا بۆته‌ لۆکه
به‌شه‌و هه‌م‌پارمه‌ پشمن و کۆکه

ناشی له‌ ئاست ده‌لاله‌تی ئه‌و شایه‌دانه‌ ئینکاری ده‌لاله‌تی شایه‌دیکی تر بکه‌ین که‌ هات و پیری
پاسته‌قینه‌ی تێخوینه‌وه‌، ئهو‌دی ده‌یه‌و‌ی ئینکار بکات له‌سه‌ریه‌تی به‌لگه‌ی یاریده‌ده‌ری ئینکاره‌که‌ی
پێشکه‌ش بکات.

له‌ دیوانه‌که‌ی نالی چه‌ند قه‌صیده‌ییک هه‌یه‌ زۆر به‌ سه‌راحته‌ باسی پیری پاسته‌قینه‌ ده‌که‌ن، یه‌ک
له‌وان، قه‌صیده‌ طائییه‌که‌یه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ هاواری پیری ده‌رده‌بریت:

مووی سپی کردم به‌ شوشتن ئاوی عه‌ینی شۆره‌ شه‌ط
شۆره‌ شه‌ط یه‌عنی که‌ تێیدا خود به‌ خود قه‌ل بوو به‌ط

سه‌رله‌به‌ری شیعه‌رکه‌ن خه‌ریکی وه‌صفی کرداری پیرین له‌ موو و پروو که‌ ئه‌مه‌ تاکێکی زۆر جوان و پڕ
ده‌لاله‌ته‌ له‌ نێویاندا:

باری وهک نالی له تهمهني ههشتا سالتيدا گهشتي دوور و دريژي بي لزوم بکات. گويا نهگه له مهککه سهفهری کردبا بۆ کوێ دهچوو؟ نهستهمبول؟ شام؟ میصر؟ بابان؟ هيچ کاميکيان نهوه نين نالی خوی بۆ ههلتکوتی لهو ناخهليوهی ژيانيدا. وا چاوهروان دهکری له مرۆفیکی دینداری وهک نالی تهنيشت و پۆخی کهعبه بهرنهتا تا مردن. پیاوی وهک نهو له جيانهوه دهچن بۆ مهککه تا گۆری مهرگیان له نزیک کهعبه وهیا قهبری پیغهمبهر «ص» بی، چۆن دهشی نهو به پیری له سهردهمهگردا نهو جيگه پیروزه جی بهیلێ. بیگومان که نالی لهو عومرهدا له مهککه بووی ههر لهویش ماوهتهوه تا مردن. نه مه شایه ديهکهی باپیرم. مایه وه نهو ههلبهستانه که تیشکیکی روونکه رهوهی ههندی نهو لایه نانهی باسمان کردن، دهدهنه وه. ههلبهستهکان له خویانه وه به دنگ نایه، دهبی له پێ بهراوردکردنه وه به دهنگیان بینین.

له دیوانهکهی نالی چهند قهصیدهی سکالا و نهعت هه ن پیوهندیان به حه ج و مهککه و مه دینه وه ههیه. ورد بوونه وه لهو ههلبهستانه دیاردیهیکی به دهلالهت دینیهته وه بهرچاو، بهلام ووردبوونه وه که دهبی به دل و هۆشی کرایه وه بی، به نیازی گهیشته حهقیقهتیش بی نهک بۆ مه بهسی دهمهته قه ههلساندن و رهخنه گرتن.

نهو ههلبهستانه له رووی دهلالهتیانه وه بۆ کیشانی نهخشه ییکی خهتی بزوتنه وهی نالی دهکری به دوو بهشه وه:

بهشی یه کهم نه م پارچه ههلبهستانه ن:

۱- نهی ساکینی ریاضی مه دینه

۲- نه لا نهی نه فسی بوم ئاسا

۳- شترپانا

۴- له جوملهی موعجیز نه ندهر موعجیز.

بهشی دووهم نه م دوو پارچه یهیه:

۱- وهی که پوو زهردی مه دینه و پوو سیاهی مهککه خۆم

۲- نهی تازه جهوان - مستزاد -

بهشی یه که میان چهند دروشمیکیان ههیه که دهست دهدهن دهلالهتیان لی وهرگیری بۆ ته رجیحی یهکیک لهو رایانهی دهربارهی چهندوچونی ژیا نی نالی به یه کتر دهکونه وه. دروشمهکانیش نه مانه ن:

۱- پیانه وه دیاره که ههلبهستی یه کهم پووبه پوو بوونی مهککه و مه دینه ن:

نهی ساکینی ریاضی مه دینهی مونه ووه ره

رهحمی بکه بفرموو مه دینهی منه و وهره

نه لا نهی نه فسی بوم ئاسا هه تا کهی حیرصی ویرانه

له گهل نه م عیشق بازانه برۆ «بازانه بازانه» / «بازانه ئازانه»

مسلمان لیڤه «مانی» / «مان و» / خا مانت هەر نه مان دینئ
 په شیمان به که دهرمانی نه مانت «مایه ی ئیمان» / «مایه یی مان»
 فیداکاری تهن و جان به له ئاسانی هراسان به
 که داغ و دهردی پیگهی مه ککه باغی وهردی مردانه
 شتربانا ئهمه په ژینیی باغی په وضه یه یاخو
 عه رار و عه رعر و بانی خیابانی بیابانه
 ئه گه چی کوردی دهوری شه هره زووری قه سوهم ئهمما
 وه سیله م طیبه یی حیلمی شه فیعی فه ضلی مه ننانه

ئهم به یته ی دوا یی وا دیار ددها که تازه به تازه نالی شار هه زووری جی هیشتبئ بویه ودها ههستی زور
 به هیزی شار هه زووری بوونی خو ی دهخاته ناو هه لبه سته وه. په نکه ئه گه ده میک با شار هه زووری
 جیهیشتبا به چه شنیک ی تر ئاخاوتنی کردبا هه روک نه ختیک پاشتر لی دهر دین.
 ۲- ئاخ و که سه ری پیر بوونیان تیدا نیه.
 ۳- باسی غه ربی و دور که وتنه وه له ولات ناکه ن.
 ۴- وه صفی در یژ و پر مه عنای بیابانی پیگهی چه ج و که عبه و مه رقه دی پیغه مبه ریان تیدایه که
 ئهمه ش هه ده لاله تی یه که م رو به روو بوونیان به ده سته وه ددهات.
 به شی دوهم له قه صیده کانی «وهی که پرو زه ردی مه دینه»، «ئهی تازه جه وان» به ته وایی نو قته ی
 به رانه ری به شی یه که مه، چه ندی بلئی شه کوای پیری و دهر دی دهر به دهر یی و شتی ودهایان تیدایه:

ئهی تازه جه وان پیر بی ئیفتاده و که وتووم - تا ماوه حیاتم
 دهستی بده دهستی شکستم که به سه ر چووم - قوربانی وه فاتم
 تو یوسفی نه و حوسنی له سه ر میصری جه نانی - من پیرم و فانی
 موددیکه که هم گه ردوشی ده ورانی سوپیهرم - موغبه پ بوه میهرم

پیری و ئیفتاده یی له م هه لبه سته دا چ خزمایه تی هاوته مه نی پی ناهیلئ هم له گه ل قه صیده کانی تر و
 هم له گه ل نامه ی «قوربانی تو زی پیگه تم» دا هه روه هاش که ده لئ به یینیکه له گه ل سوپانه وه ی فه له کدا
 ده سوو پیمه وه به ئاشکراییی ئوه راده گه یه نی که ده میکه له ولاتی خو ی دور که وتوته وه و له م شار بو ئه و
 شار ده گه پئی.

وهی که پرو زه ردی مه دینه و پرو سیاهی مه ککه خو م
 دهر کرا و دهر به دهر یا ره ب ده خیلی عه فوی تو م

ئهم «دهر کرا و دهر به دهر» ش تام و بیینی ئاواره یی و غه ربی لی دیت. جگه له م لایه نه ی پیری و
 دهر به دهر یی که له دوو قه صیده کدا دیاره، شیوه ی دارشتن و خورپه ی وشه کان و نه فه سی ئاخافتن و

هه‌موو ئەو خاسیەتەکانی که له هه‌لبه‌ستدا ده‌بن به‌ توور و شەقلی ناسینه‌وه، زۆر به‌ ئاشکرایێ دياره‌ هێ تهمهنی پیرین، پیرانه‌ن، ده‌نگی پایزی عومرن- به‌تایبه‌تی قه‌صیده‌ی «ئە‌ی تازه‌ جه‌وان». له‌مه‌وه ئاکامیکی گرنه‌ و ده‌ده‌گیریت، نالی له‌ یه‌ک جاری چه‌ج کردندا هه‌ر دوو به‌شی قه‌صیده‌کانی نه‌ه‌ونیوه‌ته‌وه، به‌شی یه‌که‌میان هێ یه‌که‌م چه‌ج و سه‌ره‌تای ده‌رچونه‌تی له‌ سلیمانی، به‌شی دووهمیشیان هێ چه‌جی دووهمه‌ که‌ دره‌نگتر له‌ پیریدا کردووه‌تی، هه‌ر بۆیه‌شه‌ له‌ به‌شی دووهم وه‌صفی ڕیگه‌ی چه‌ج و که‌عبه‌ و ره‌وضه‌ی پیغه‌مبه‌ر نیه‌ چونکه‌ جاری یه‌که‌م له‌مانه‌ بۆته‌وه، ئە‌مجاره‌یان وه‌صفی شتیکی نوێتر ده‌کا که‌ له‌ به‌شی یه‌که‌مدا نادیتریت ئه‌ویش پیری و ئاواره‌یه‌.

خوێنه‌ری ئە‌م نووسینه‌ که‌ دیت و قسه‌کانم ده‌داته‌ به‌ر سرنج و لیکدانه‌وه‌ی قبول کردنیان وه‌یا پێزای نه‌بوونیانه‌وه، ده‌بی ئە‌مانه‌ی له‌ بیر بیت:

۱- ئیسپات کردنی پرسپاریک له‌وانه‌ی ته‌نها به‌لگه‌ی فکر و لیکدانه‌وه‌ پالپشتیان ده‌کات، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی لێ چاوه‌ڕوان ده‌کریت که‌وا بگنجی له‌گه‌ڵ هه‌موو ئە‌و شتانه‌ی به‌ مه‌علوومی راستن و پێوه‌ندیکیان به‌ یه‌که‌وه‌ و به‌ پرسپاره‌که‌شه‌وه‌ هه‌یه‌ وه‌ک ڕوداوو، میژوو، واتای شیع‌ر و گوته‌ و ڕاگه‌یاننده‌کانیان، باری مادی، داخواری کۆمه‌لایه‌تی، ڕامیاری... هتد. به‌لگه‌ی فیکری هه‌رگیز نابێته‌ ئە‌و دیواره‌ی که‌ له‌ چه‌مه‌نتۆ و خشت و به‌رد دروست ده‌کریت و ده‌ست و چاو هه‌ستی پێ ده‌که‌ن، هه‌روه‌هاش دۆزینه‌وه‌ی تهمهنی شاعیر له‌ هه‌لبه‌ستدا کاریکه‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ زه‌وق و هه‌ست و وردبینی گوێگر مه‌گه‌ر هه‌لبه‌سته‌که‌ خۆی ته‌مه‌نه‌که‌ ڕاگه‌یه‌نی وه‌ک: «ته‌مه‌نی عومرم به‌ حه‌فتا گه‌یی» وه‌یا شاعیری عه‌ره‌ب که‌ ده‌لی: «ان الثمانین و بلغتها».

وه‌ک ته‌مه‌ن، دۆزینه‌وه‌ی ئاواره‌بوونیش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ده‌کرێ که‌ له‌و به‌یتانه‌دا دۆزینه‌وه‌. نابێ به‌ ته‌مای ئە‌وه‌ بین له‌و ده‌مانه‌دا که‌ یه‌کیکی وه‌ک نالی له‌ سۆزی خۆیه‌وه‌ شکایه‌تی له‌ ده‌ست غه‌ریبی ده‌کرد بیگوته‌ ئە‌ی ئە‌وانه‌ی له‌ دوا منه‌وه‌ دینه‌ دنیا، بزانه‌ن من که‌ ئە‌مه‌ ده‌لیم به‌ینیکه‌ له‌ شارده‌زور دور که‌وتومه‌ته‌وه‌ و پیر بووم وه‌ک ئە‌و کاته‌ نه‌ماوم که‌ فلانه‌ شیع‌ر و فیساره‌ قه‌صیده‌م تیدا داناون! تۆ و من و یه‌کیکی تریش ناچارین ده‌بی باوه‌ر بکه‌ین به‌وه‌ که‌ کاتیک شاعیر شکایه‌ت له‌ پیری و غه‌ریبی ده‌کات به‌راستی پیر و غه‌ریب بووه‌، مه‌گه‌ر له‌ لاییکی تره‌وه‌ به‌لگه‌ییکی بێ ده‌مه‌ته‌قه‌ په‌یدا بیت و پێچه‌وانه‌ی ڕاگه‌یانندی ئە‌و شکایه‌ته‌ ئیسپات بکات.

که‌ هاتین گومان بکه‌ین له‌ ڕاگه‌یانندی به‌یته‌کان له‌ لایه‌ن واتای پیری و غه‌ریبییه‌وه‌، ئیتر بۆ باوه‌ریان پێ بکه‌ین له‌وه‌دا که‌ له‌ مه‌که‌ و مه‌دینه‌ گوترا، خۆ ئە‌م ڕاگه‌یاننده‌ش دیواری چه‌مه‌نتۆ و ئاسن نیه‌ نه‌توانین به‌ ناویدا تێپه‌رین و ئینکاری وجودی بکه‌ین. به‌سه‌ بۆ ده‌لاله‌تی گوته‌ -شیع‌ر بێ یا په‌خشان- به‌ لووس و لیکه‌ له‌گه‌ڵ ڕوداو و میژووی بیگومان بگونجیت بایی ئە‌و گونجانه‌ی که‌ له‌ ژبانی ئاساییدا، له‌ نیوانی گوته‌ و ڕوداویدا پێویسته‌. به‌ نمونه‌ی ڕوونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌س ده‌لیم، تۆ که‌ له‌ یه‌کیکت بیست گوته‌ی دوو کیلۆم ترێ کرێ نایه‌ی گومان له‌ قسه‌که‌ی بکه‌یت و بلێی ئە‌م داوایه‌ت له‌گه‌ڵ دیارده‌ی جوغرافی و نه‌زه‌ریه‌ی فیثاغۆرس و چوونه‌ ناو مانگدا ڕیک نایه‌ت. هه‌ر بیریش له‌وه‌ ناکه‌یه‌ته‌وه‌ چه‌ندین هه‌زار شتی مادی و مه‌عنه‌ویی هه‌ن له‌کاتی باس کردنی ئە‌م دوو کیلۆ ترییه‌دا. ئە‌وه‌نده‌ به‌سه‌ بۆ باوه‌ر کردن که‌ کژی ترێ گه‌یشتن هاتنی و کژی به‌سه‌رچوونیشی تێ نه‌په‌ربینیت. قسه‌ی شاعیریش هه‌روه‌ها، به‌لگه‌ی پتری لێ داوا ناکرێ له‌و به‌لگه‌یه‌ی که‌ له‌ «تری» داواده‌کرێ. گونجانی ده‌لاله‌تی هه‌لبه‌ستی بێ میژوو ئاشکرا

له گه‌ل داخوازیی رووداو و میژووی مه‌علوم و باری کۆمه‌لایه‌تی... و هتاد به‌لگه‌ییکی یه‌کجار به‌هیزه‌ بۆ سه‌لماندنی ئه‌و ئه‌نجامانه‌ی که لێی وهرده‌گیرین و چ به‌لگه‌ش ره‌دیان ناکاته‌وه.

۲- له‌ حالیکدا ویستت رازی نه‌بیت به‌و لیکدانه‌وانه‌ی که هینده‌ ریک دین له‌گه‌ل هه‌رچی ده‌یزانین، ئاگات له‌وه‌بێ ئاخۆ جیگری ئه‌و لیکدانه‌وانه‌ چیه‌؟ چی چاکترین ده‌خه‌ینه‌ جیگا؟ ریت نیه‌ بلێی ره‌نگه‌ وابێ و ره‌نگه‌ وه‌کوو فلانه‌ شت بێ و ده‌شی...! پێویسته‌ ته‌صورێکی نوێ بخه‌یته‌ جیگه‌ی ئه‌و لیکدانه‌وانه‌ که پتر بگونجیت له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان له‌گه‌لایندا ده‌گونجین. له‌ خۆت مه‌سه‌لینه‌ هه‌لبه‌سته‌کان و راگه‌یاننده‌کانیان بخه‌یته‌ به‌تالایی نه‌گونجان له‌گه‌ل هه‌چ شتیکدا. من ئه‌وه‌شت لێ ده‌سه‌لمینم که به‌ به‌لگه‌ی مه‌عقول لیکدانه‌وه‌که‌م هه‌لوه‌شینیته‌وه‌ با پێشت نه‌کرێ جیگریک په‌یدا که‌یت بۆ لیکدانه‌وه‌ هه‌لوه‌شایه‌وه‌که‌، چونکه‌ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی به‌ بنج و بناوان وه‌ک گومانکردنی بێ بنج و بناوان نیه‌، به‌ پێچه‌وانه‌ ئه‌م ته‌رزه‌ کاره‌ی به‌ بنج و بناوان ده‌بێته‌ سه‌ره‌تای چالاکیه‌کی دروستکه‌ر.

۳- لیکدانه‌وه‌ی ناو ئه‌م نووسینه‌ به‌راورد بکه‌ له‌گه‌ل ئه‌و بیروباوه‌رانه‌ی که به‌ به‌لگه‌ی بێ ده‌مه‌ته‌قه‌ ره‌د کرانه‌وه‌ تاکو تۆش له‌ حالێ ره‌دکردنه‌وه‌ی لیکدانه‌وه‌که‌م له‌هه‌مان رینگه‌ی بێ پێچ و په‌نای به‌لگانه‌وه‌ هه‌نگاو هه‌لینیت وه‌ک که‌ دیتت شایه‌دییه‌که‌ی «ئا. خۆدزکو» به‌ جارێک ئه‌و ئیحتیماله‌ی سه‌ریه‌وه‌ که‌ نالی له‌ ۱۸۵۵ له‌ ئه‌سته‌مبول مرده‌بێ. سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ هه‌موو، له‌ بیرت بێ پیاویکی وه‌ک حاجی مه‌لا عه‌بدوللا له‌ هه‌واوه‌ قسه‌ ناھینێ ته‌نانه‌ت له‌ قسه‌که‌ی ئه‌وه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێ که‌ له‌ رۆژگاری ئه‌ودا هه‌ر نه‌بیسترا‌بوو که‌ نالی مردووه‌، ده‌نا ئیشاره‌ی بۆ ئه‌و گوته‌یه‌ ده‌کرد و له‌ هه‌لوه‌ستی به‌ درۆخسته‌نه‌وه‌ی خه‌به‌ره‌که‌دا ده‌یگوت دیتوومه‌ و زیندووه‌ و... هتاد، چونکه‌ ده‌زانین له‌ نیوان ساڵی ۱۸۵۵ (۱۲۷۱، ۱۲۷۲) که‌ ساڵه‌ درۆزنه‌که‌ی مه‌رگی نالییه‌ تا ۱۲۸۹ که‌ حاجی مه‌لا عه‌بدوللا له‌ حه‌ج گه‌راوته‌وه‌ بۆ کۆیی، ده‌وری ۱۷ ساڵ هه‌یه‌، ئه‌مه‌ش ده‌ جارێ بایی ئه‌وه‌ ده‌کات خه‌به‌ره‌که‌ بگاته‌ هه‌موو شوینیکی کوردستان. نه‌بوونی به‌درۆ خسته‌نه‌وه‌ی ئه‌م خه‌به‌ره‌ له‌ لایه‌ن حاجی مه‌لا عه‌بدوللاوه‌ به‌لگه‌ی نه‌بوونی خه‌به‌ره‌که‌یه‌، دیاره‌ دواتر ده‌نگوباسی وه‌ها له‌ سه‌رچاوه‌ییکی نه‌شاره‌زاوه‌ که‌وتۆته‌ سه‌ر زار و زمانان.

لێره‌دا شتیکم به‌ خه‌یالدا دیت له‌ باره‌ی که‌وتنه‌وه‌ی خه‌به‌ری هه‌له‌وه‌: دیوانه‌که‌ی نالی چاپکراوی عه‌لی موقبیل و گیو موکریانێ که‌ ده‌لێ له‌ ۱۲۵۵ نالی له‌ شامه‌وه‌ به‌ره‌و ئه‌سته‌مبول رۆیی ئه‌گه‌ر بیگوتبا له‌ ۱۸۵۵ رۆیشته‌وه‌ قسه‌که‌ جینی باوه‌ر کردن ده‌بوو و هه‌چ به‌ره‌هه‌ستیکی نه‌ده‌هاته‌به‌ر. تو بلێی له‌ کاتی خۆیدا ئه‌م خه‌به‌ره‌ نه‌ی گوتبێ ساڵی ۱۸۵۵؟ دواتریش به‌ هه‌له‌ کرابێته‌ ۱۲۵۵؟ من به‌ دووری نازانم، سه‌هووی وه‌هاش زۆر جارێ رووی داوه‌، ته‌نانه‌ت وا بووه‌ ناویک به‌ یه‌کیکی وه‌ک خۆی گۆراوه‌ و ده‌ماوده‌میش به‌ هه‌له‌ رۆیشته‌وه‌ و چۆته‌ ناو کتیبانیشه‌وه‌.

من له‌ ته‌صورمدا یه‌ک گه‌رت هه‌یه‌ که‌ ناتوانم بپه‌وه‌ینه‌وه‌ ئه‌ویش هه‌نگاوی نالی دوا‌ی جیه‌یشته‌نی شامه‌. ئایا گه‌راپه‌وه‌ بۆ ئه‌سته‌مبول یاخود هه‌ر له‌وێ مایه‌وه‌ تا دوو جار به‌ره‌و حه‌جاز بۆوه‌ و هه‌تا مه‌رگ تێیدا به‌سه‌ری برد! ئه‌م ۱۹ ساڵه‌ی نیوان ۱۸۵۳ و ئه‌و ده‌مه‌ی باپیرم نالی له‌ مه‌که‌که‌ دیوه‌ ۱۸۷۲ بایی ئه‌وه‌ ده‌کات له‌ شامه‌وه‌ چووینته‌وه‌ ئه‌سته‌مبول و به‌ینیکی له‌وێ رابواردبێ و دواتر، بابلێین دوا‌ی ۱۰ ساڵ، سه‌ودای دوهم حه‌ج به‌ره‌و حه‌جازی بردبێته‌وه‌، به‌لام چ بنگه‌ی مادی وه‌یا لیکدانه‌وه‌ وه‌یا راگه‌یانده‌نی حال وه‌یا هیما‌ی شیعه‌ره‌کانی ئه‌م ئیحتیماله‌ به‌سه‌ر یه‌کیکی تردا زال ناکات که‌ ئه‌ویش له‌گه‌ل رووداو و میژووی بێگوماندا بگونجیت. ئیمه‌ پێویستمان به‌ خه‌به‌ریکی تازه‌ هه‌یه‌ ئه‌م قوناغه‌ی ژیا‌نی نالی

له شام بهاویته ناو نه خشی سهرله بهری ژیان و جیگهی له باری بۆ بدۆزیته وه. له م باسهی هاتوچۆی نالی و پیربوون و ئاواره بوونی، ناواناوه به په له گوتومه نالی ژنی نه هیناوه. له مه شدا دژی گه لیک سهرچاوهی به سه رهاتی نالی را ده وهستم که ده لێن حه بیبهی «مالی ئاوا» ی ماره کردوه و تا مردنی ههر عاشقی بووه...

له باره ی دئی «مالی ئاوا» وه ئه وه مان به درۆ خسته وه که له قهر داغ دئی به و ناوه هه بی. بیستومه دێهه که هه یه له و ناوچه یه دا به ناوی «ئالیاوا» ئه ویش دێهه کی نوێیه به بیرى خه لقه که دیت که ی ئاوه دان کراوته وه. هه ندیک ئه دیب و نالیدۆست هه ن ده لێن نه «حەبیبه» هه بووه و نه «مالی ئاوا» ش له و ولاته ی ده ورو به ری شار ه زوور ناوی هه یه. به لام ئه م گوته یه له دوو سه ره وه رو به رووی هه را و ده مه ته قه ی بیوه رام ده بی. یه کیکیان ئه و ته واته ره یه که هه میشه باسی هه ن لیکرده یی نالی و حه بیبه ی گێراوته وه. دوه میان ئه و هه موو ناوی «حەبیبه» و «مالی ئاوا» یه یه له دیوانه که ی نالیدا که مومکین نیه به و جۆره قسه ی بی بنج و بناوان بسریته وه. که رێگه هه بی به قسه ی ساده ی بی به لگه جووته خه به ری یه کتر ته صدیق کردوی ته واته ر و دیوانی نالی ره شبکریته وه چ مانعیک نامینی له وه دا «خاک و خۆل» یش بکریته ناویکی خه یالی (وا بزنام ئیستا ئاوه دان نیه)، هه موو ده نگوباسی چوونه حه ج و دوور که و تنه وه و واتاکانی «قوربانی تۆزی رێگه تم» و هه رچی تریش هه یه بدرینه به ر ئه م ئینکار کردنه ی به هه وه س بیگومان نالی ئاگری عیشقی حه بیبه ی تی به ربوه، ته نها ئیحتیمالیک هه یه له وه دا که ده شی ناوی که که حه بیبه نه بووبی و نالی ئه م ناوه ی کردبیته په ر ژین به ده وری ئابروی که که وه که له هه مان کاتیشدا واتاکه ی ده ست ده دات بۆ ده ربیرینی هه موو هه ست و سۆزیکى عاشقانه به دیاریه وه. دیوانه که ی نالی له گه لی جیگه دا ناوی حه بیبه ده بات و تووێژی ئاگرینی عیشقی له گه لدا ده کات. تیکراشیان، یه ک ئاههنگ و یه ک دهنگ، هه بوونی مه عشووقه ییکی راسته قینه را ده گه یه نن به لام له لایه نی ده لاله تی سه ره یه وه غه زه له که ی «ماته م وه کو زولفه یینی سیه ه» به ته نها خۆی به سه بۆ سه لماندن هه بوونی مه عشووقه ی باوک مردوو. یه کیک بیه وئ به ووردی ئه و غه زه لانه ی رووی قسه یان له حه بیبه یه به یه کتر بگرئ، به ئاشکرای تارمایی یه ک تاکه کچیان تیدا ده بینیت که هه ر خۆیه تی هه موو جاریک له هه لبه ستدا جلوه ده به ستی. ئه وه ی راستی بی، لیکۆلینه وه له م غه زه لانه و چه ندوچۆنی ده نگدانه وه ی ناوه کییان ده شی بکری به دیراسه ییکی سه ره بخۆ که دیاره لیره دا جینی نابیته وه، له وه ش بکۆلریته وه ئاخۆ ئه و هه موو شکاته ی نالی له ده ست بی مه یلی مه عشووقه که ی، چه ندی راسته و چه ندی شوخییه و چه ندی ته قلیدیکی دلدارانه یه له حالیکدا خۆی تیمان ده گه یه نی که یاره که ی مردنی باوکی خۆی به ئاوات خواستوه تاکو به نالی بپری. ئه مه سئ چوار نمونه ی ئازارکیشانه به ده ست بی مه یلی مه عشووقه وه:

ئاخ له گه ل ئیمه حه بیبه سه ری په یوه ندی نیه
 نه ی شه که ر قه دده / «به لابه ندی هه یه قه ندی نیه» / «به لاقه ندی هه یه به ندی نیه»
 له بۆ خه لکی خه لات په خشانى ماچه
 خه لاتى من هه موو خۆ جوینه قوربان
 له حزه بییک و له محه یی چاوم به چاوی ناکه وئ
 کی ده لی وه حشی غه زاله مه یلی ئینسانی هه یه

له صوبحی ږوویی تۆوه شامی خه لقی طه لعه تی صوبحه
له شامی زولفی تۆوه صوبحی ئیمه ظوله تی شامه

ئایا ئه مانه، هی تریش، هه لبه سستی سه ره تای عیشقی نالین که جاری حه بیبه ئاسووده یه له گر و تاوی
عیشق و گرفتاری داوی ئه فسوونی نالی نه بووه؟ یا ته ئویلیکی تری هه یه؟ یا خود هیچ ده لاله تیان نیه؟ تو
بلی دی داد و فیغانی غه زه له ئاگرینه که ی: «نه مردم من نه گهر نه مجاره بی تو» پیوهندی به کام پله ی نه و
عیشقه وه هه بی؟ ئاخو دواتر چ تروسکه ییکی ئومید له دلی نالیدا که شاهه وه، یا خود دووری دو سالانه ی
ناو غه زه له که که له م به یته دا به دیی ده کړیت:

هه موو ږوژم له تاو هیجرانی نه مسال
ته مه ننا ی مردنی پیراره بی تو

بو به ده ست لیکه به ردانیکی یه که جاری؟ نه م بی ئومیدییه چ ده خلیکی هه بوه به سه ر جی هیشتنی ولات
به ره و حه چ؟ ساغ کردنه وه ی نه م پرسیاران به نه رک و کات و لیکدانه وه ییکی که م ناکړیت، هه تا زه مانه ش
له نالی دوورتر ده که ویتته وه کاره که زهحه تتر ده بی، به لام ده بی بزانی نه م به یته و غه زه لانه و به یته و
غه زه لی تر که له مانه ناکه ن هه روه ها که ږ و لال و بی ده لاله ت نین وه که خویندنه وه ی به په له و سه ریپی
تیان ده گا- چاکتر نه وه یه بلیم تیان ناگا. خسته نه وه سه رییه کی ده نگ و سه دای ناو دیوانه که ی نالی تا
نه و ږاده یی و تووژیکی مه فهوم و مه عقوولی لی وهرده گیری که له گه ل ږووداو و میژووی زانراودا
ده گونجی، نه و کاره ئاسانه نیه که زه بی به په له بو ی ده چیت هه روه که حالی بوون له شیعه رکهانی
فه رمانیکی هیته ساده و ساکار نیه که به زانینی واتای وشه کانی پیک بیت. ئیمه نه گهر لیسته ش ږیک
خه ین بو نه و هه لبه ستانه ی ناوی حه بیبه یان تیدایه و نه وانه ی شکاتی بیمه یلی مه عشووه ده که ن و
نه وانه ی پیوهندی دولانه ی عاشق و مه عشووه ده گپرنه وه و نه وانه ی بی ئومیدیان لی ده فامریته وه
ناتوانین به تیوه ږامان له لیسته یه تی بگه یین و تیگه ییشتنه که بکه یین به تصویریکی سه رانه ر و جیگه ی
قه ناعه ت و بی که لین، هه روه که ږیکخستنی فه ره نه گوک له و شتانه ی واتایان زهحه ته چ مه و داییکمان
نزیک ناکاته وه له واتای شیعه رکهان مه گهر مه و داییکی یه که جار کورت، چونکه له وانه یه به ییتیکی له هه موان
و شه ئاسانه تری نالی له هه موان واتاسه ختتر بیت، وه که نه م به یته یان:

تیژاوی سروسکم وه کو ئیکسیری سوه یله
ږوخساره یی زه ردیم وه کو نه وراقی خه زانه

له فه رزی زانیشته ئیکسیری سوه یل غه یری واتا ئاشکراکه ی دوو وشه ی «ئیکسیر و سوه یل» که
هه موو شیعه ردوست ده یزان، واتای تریشی هه یه له وانه ی مه یله و داپوشراو وه که نه وده ی پایزان کاتیک
نه ستیره ی سوه یل هه لات و شه وقی به ر په لکه قه میش که وت په لکه که سوور هه لده گه ږی و دیا خود
شاعیری فارس ده لی نه م شه وقه ی سوه یل که به پیستی سه ختیان ده که وئ: «جای انبان می کند جای

«ادیم» دیاره رووی نالیش پیسته و ئیکسیری سوهیلی پی کهوتوه که دهشی فرمیسیکی بی وهیا شهوقی سوهیل بی، چاویش بۆ خۆی به ئهستیره تهشهیه دهکری... ئهمانه ههموو بزانیته جاری بهیتهکهت نهزانیوه. بهیتی تریش ههیه ههتا له واتای وشهکانی پتر دهگهیت له واتای بهیتهکه پتر سههرگردان دهبیته. خولاسه ئهم حیکایهتهی عیشق و ئومید و نهومیدی و واتای بهیتهکانی نالی تهنکاویک نیه نهختیک دامهنی جلکهکانمانی بۆ ههلهکین و لیتی بهپهینهوه.

ئهمه لهلایهین بوونی مهعشووقه و ناوی ههیبهوه، لهلایهین «مالیاوا» شهوه وا دهزانم دهبی ههر ئهو دێیه بچکولهیه بیت له نزیکه بهرزنجه که ناوی «مایاوا» یه و شاخهکشی ههر به ناوی ئهوهوه ناوی دیت. زیوهر له زیمینی مهدهی بهرزنجهدا که سههرتاکهی ئهم مهصرهعهیه: «خاکی بهرزنجه چهنده دلگیره» ئهم بهیته دهلی:

کورپهکاژاو و شاخی مایاوه سهیری دهشتی ههمووی جهلای چاوه

وا بزانیم دوور نیه لهو سههردهمهدا که نالی نزیکه ئهو دهوورو بهره بوه ناوی دێیهکه «مالیاوا» بووبیت و به تیپهپینی کات گۆرابیت، وهیاخود نالی وای بهراست زانیی که ناوی دێیهکه له بنهپهتدا «مالیاوا» بووبیت وهک که بۆ خۆم له نووسینی مهلا عهبدوهرهحمانی کاکی جهلیم دیتووه نووسیوهتی «قریه ما ورا» النهر» مهبهسیشی دیتی «ماوهران» بوه، دیاره وای زانیوه که ئهصلهکهی ئهو بووه خۆی نووسیوهتی. ئهمهش نهبی دهشی نالی به نیازی واتا سازی، ناوهکی له «مایاوه» کردبیت «مالیاوا» بۆ دروست کردنی جیناس له نیوان «مالیاوا و مالی ئاوا» دا.

ناوی ئهو کچهی خۆشیویستوه ههرجی دهبی با بی، دێیهکشی ههر ناویک به خۆیهوه دهنی با بی، ئهو پرسیاره دهمنیتتهوه ئاخۆ نالی بهو کچه شاد بوه؟

من نازانم سهروکاری ههیبه به چی گهیشتهوه، بهلامهوه دوو شت پروونه:

یهکه: باوکی ههیبه رازی نهبووه کچهکه بدا به نالی - وهک لهمهوپیش پروونمان کردهوه - ناشزانین دواي مههرگی ئهو باب به خۆینهستینی کچهکه چیان بریار داوه.

دوهم: نالی له بنهپهتدا ژنی نههیناوه تاکو سههرههجامی عیشقی ههیبهههمان لی بیتته گرفت. ئهوانهی دهلین نالی ژنی هیناوه و لهگهلی بوه تا کوتایی ژیانی قسهییکی رهشۆکی بی بنج دهکهن که لهگهلی مهنتیقدا ریک ناکهویت. جاری با لهوه بگهڕین که لییان بپرسین کوا ئهو ئیسپاتهی ئیقناعمان دهکا بهوهی خۆینهستینی ههیبه دواي مههرگی باوکی رازی بوون پی بدن، ئهوهشیان لی ناکهینه زهحمهتیکی سههربار که بلین نالی بهو ههموو غهزله صهریحه و ناوهینانی ههیبه بهجاری پی گهیشتنی به ههیبه له رووی خۆی کویر کردوتهوه. ئهمانه واز لی دینین و بهرهنگاری ئهم تاکه پرسیارهیان دهکهن: ئایا ئیوه لهوه فکریوون که ئهگهر نالی ههیبه لهگهلی خۆی بریدی بۆ سهفهري هه ج، دهبی لهویشهوه بریدی بۆ شام و بۆ ئهستهمبول و سههرلهنوئ هینابیتیهوه بۆ مهککه لهو ههموو هاتوچویهشدا مروئیکی بی پارهی بی حالوبار و بی یارمهتیدهر بوه، بهشیکی سهفهره درێژهکشی دهکهوێته تهمهنی پیری؟ لهمهش پتر پرسیار ههلهدهستی: نالی که چوو به ج خۆی نهیدهزانی لهو

سەفەرە ناگەرێتەو تاکو مەجبور بێ ژنی لەگەڵ خۆیدا ببات، لە حالیکدا دەزانین لە هەزاری یەکیکی پیاوی دەوڵەمەندیش ژنیان بۆ حەج نابەن. سەیری وەزعی نالی بکەن بە چاویکی واقع بین دەزانن و تێدەگەن ئەگەر نالی قەفەسی تووتییکی لێ بووبایە بار گرانی پێ نەدەکرا ئەو هەموو هاتوچۆیە بکا، بگرە لە یەکەم جارەو نە دەتوانی لە سلیمانی بەدەرکەوێ. هەموو ئەو کوردانە ی که لە کوردستانی عێراقەو بەرەو دەرەوێ ولات ڕۆیشتوون بێ ژن و مال بوون مەگەر ئەوانە ی حال و وەزعی تێریان هەبووێت. لێردەا دەتوانین، بە تاییەتی، بەراوردی حالی نالی بکەین لەگەڵ هی حاجی قادر که ئەویش بە ڕەبەنی بۆی دەرچوو. تاییەتەکش لەو دایە هەردووکیان شیعرەکانیان بە ئەولاد داناو. حاجی دەلی «لە سایە ی شیعرەکان بابی کورنام». نالیش لە چەند جێگە یە کدا ئەم دلدانەوێ خۆی کردوو:

شیعرەکانم که جگەرگۆشی من، دەر بەدەرن
دلی نالی چ ڕەقە قەت غەمی فرزند ی نیه
لە جگەرگۆشە یی شیعرم مەدە مەعنا یی خراپ...

سەرانسەری دیوانە کە ی بە وردی تەماشای بکە چ هێمایەکیش نادۆزیتەو ببیتە دەلیلی هەبوونی مالدواییکی نالی، تەنانتە حاجی مەلا عەبدوللاش که باسی نالی کردو شتی وای لێ گێڕاوەتەو که لەگەڵ مەروشی بێ ژن و مندالدا بگونجیت.

نووسینە کە ی «ئا. خۆدزکو» گەلێک جار ناوی هات و سوودی لێ وەرگیرا. مایەو سوودیکی تیش بخەینە بەر ڕۆشنایی لێ دوانەو. لەو قسانە ی که لە ئەحمەدخانێ دەگێڕیتەو باسی ئەوێ تێدایە که نالی کتیبی لەسەر زمانی کوردی دانابێ. ئەم خەبەرە خۆی لە خۆیدا جێی باوەر پێ کردنە ئەگەر هیچ بەلگەش لە لاو پەیدا نەبێت بۆ سەلماندنی. خۆشەختانە، خەبەرێک هە یە هەم نوێ و هەم دەشی ببیتە پالێشتی قسە کە ی ئەحمەدخان.

خوالێخۆش بووی مەلا محەمەدی مەلا ئیبراھیم «دلاوەر» دەگێڕایەو کەوا لە نیوان فەقییان سیپارەییکی قەواعید بە هەلبەستی کوردی لە نالییەو نەقل دەکرا هەموو مەبەسی «حروف» ی کتیبی «شەرە موعنی» تیدا بوو. «دلاوەر» بۆ خۆی تاکە یەک بەیتی ئەو سیپارە یی لە بیر ماوو که میسالی «البر الکربستین درهما» ی هیناوەتە سەر هەلبەستی کوردی، ئەمەش بەیتە کە یە:

گۆشتی قەلەو حَقَّە بە چوار دە پارە
و هفتی گوتت حَقَّە ضەمیر دیارە

لە میسالی کە ی عەرەبیدا ضەمیرێک قرتاوە که دەبوو بگوترێ «... الکربمنه»، دیارە لە بەیتە کە ی نالیش بە پێی ڕوون کردنەوێ مەصرە ی دوهم دەبوو بگوترێ «... حقە ی بە چوار دە پارە» که لەویشدا ضەمیرێک قرتاوە.

وا پێ دەچێ ئەم سیپارە یە لە ناودا نەما بێت، وەیاخود ئەگەر ما بێت لە پەناو پەسیوی قوژبنە تاریکەکانی مزگەوت و مەدرەساندا لە ژێر تۆزدا خنکابیت. بەراستی حەیفە ئەسەری وەها نایاب لە بەر

که مته رخه می و دیا بئ ههستی تئ بچیت. به لکو له لاییکه وه دهنگوباسیکی و دیا شوین و ڕینگایه کی به سه ر بکریته وه. به هه مه حال ئه م سه رگوزشته په روشی نالی به زمانی کوردیه وه نیشان ددهات، وێرای پایه ی له زمان و ئه ده بدا، تا راده یه کیش وهرامی ئه و که سانه ددهاته وه که نالی به که مته رخه م داده نین له ئاست کوردایه تی چونکه به م خه به ره دهرده که ویت نالی یه کیک بوه له ناو چه ند که سیک که وا رهنگه به په نه جی یه ک ده ست بژمیژدرین، له وانه ی خویان به زمانی کوردیه وه خه ریک کردبئ له دهره وه ی جغزی شیعی عاتقی. بزر بوونی سیپاره که ئه وه ش له قه ناعه ت نیزیکتر ده خاته وه که وا به شیکی هه لبه سته کانی عاتیفی فۆتابن به دووریشی نازانم نالی زۆروکه م له و سیپاره یه دا چاویکی بریپیته مه عرووفی نۆده هی له ودا که پیشتر فره ههنگۆکی ئه حمه دییه ی به کوردی دانا بوو.

مه رحووم «دلاوه ر» ئه وه شی له باسی نالی ده گنرپاره وه که کاتیک هاتۆته کوئی بۆ خویندن ویستوه تی له مزگه وتی «بایزاغا» دامه زری، به لام مه لای ئه وساکه ی مزگه وته که له بهر شوهره تی شاعیرییه تی نالی له وه ترساوه مه لایه تیه که شی وها به هیژ بیت و له کاتی دهرس گوته وه دا زۆری ماندوو بکات ئیتر به به هانه ی نه بوونی جیگه دای نه کردوه. له وه به لاوه نازانم ئایا چۆته مزگه وتیکی تر ویا هه ر به جارئ له کوئی دهرچووه.

به ر له وه خوینه ر له پیشه کیه که وه بۆ ناوه رۆکی کتیه به که بروات، به شکلی پیش دهستی، یه ک دوو تیبینی ده هی نه مه پیش نیگای: له باره ی خیرایی کردنی نالی له هه ج رایه کم دهربریوه، ئه وه ی راستی بئ، له سه ر بنیچه ی سالی ١٨٣٠ هه لستاوه که به پیی قسه ی نووسه ری له من به پیشه وه تر هه ج که له و ساله دا بوه هه رچه ند له کاتی دهربرینی ئه و رایه دا باسی ساله که ی ١٨٣٠ نه شکراره.

له م پیشه کیه دا، به توژینه وه و ساغ کردنه وه، گه شتم به و نه نجامه که سه فه ره که ی هه جی پاش سالی ١٢٥٤ (١٨٣٨، ١٨٣٩) پرووی داوه، پتریش بۆ ئه وه چووم که نابئ له سالی ک زیاتر پیش به سه رچوونی حاکمایه تی بابان له ١٢٦١ سه فره که ی هه جی کردبئ. ئه م لیکنانه وه یه م به لای که مه وه هه ج که ١٢ سالان به م لاوه ی ١٨٣٠ دینی. به و پینه خیرایی کردنی نالی له هه ج ده بی بدریته به ر ده لاله تی ته مه نی ٤٥ سالی نه ک ٣٣ سالی.

له شوینیکی تردا گوتمه مه شره بی نالی له ته سه وه فا قادیری بووه نه ک نه قشبه ندیی. له ئاست ئه م بیرو رایه دا ده بی فره امۆش نه که ی نالی له ته کیه ی مه ولانا خالید خویندوویه تی که ده زانین مه لانا سه رۆکی ته ریه ته ی نه قشبه ندیی بووه له سه رده می خویدا. له مه وه ده شی بیر بۆ ئه وه بپروا که وا نالی نه قشبه ندیی بووبئ نه ک قادیری. به لام به ر له وه ی رایه که ی من هه لوه شیته وه، ده بی ئه وه بزانی که خویندنی نالی له ته که ییه ی مه ولانا دوا ی دهرچوونی مه ولانا بوه له سلیمانی. که واته لیکنانه وه که و بریاری قادیری بوون و نه قشبه ندیی بوونی نالی به هو ی زانیی مه شره بی ئه و مامۆستایانه وه ساغ ده کریته وه که نالی دهرسی خویندوه له لایان.

خوینه ری به ریز ده بیی سه ره له به ری نووسینه که په له ی لئ کراوه. به عاده ت توژینه وه له ئه ده ب و ژیا نی شاعیریکی وه ک نالی کاری چه ند سال خه ریک بوون و که رسته کوکرنه وه و پرسین و لیکنانه وه و به یه کترگرتن و به راوردکردن و ئه وان ته رزه چالاکیانه یه، له حالیکدا ئه م نووسینه له سه ره تاوه زه نه ی عه فویی «نالی دۆستی» بوه له ویزدانی خاوه نه که یه وه. به لام له گه ل ئه مه شدا زه نه ی ویزدان له پاشخانیکی به رین و قووله وه ته ره شقوی کردوه و به سه ر دیوانی شیعر و میژووی به رده ستدا خوی بلاو کردۆته وه.

لەم ڕۆژەدا عەبەبی پەلەکردنەکانە ئەو عەبەبی ڕووت و قووتە نیە کە لە کاری سەرپێییدا بەدەر دەکەوێت. پەلە کردن شتیکی و سەرپێی (ارتجال) یش شتیکی ترە. هەموو جارانی شەرەف و دەرفەتەکان چەند ساڵە شک نابات کاری ئەمڕۆکە بۆ بخاتە سالتیکی تر، لەو حالۆبارەکانی منیشی تێدا، کە وا پەیتا پەیتا بە پێی بەرپرسیاریکی ڕووی تێ کردووم، بەرەنگاری واجبی یەک لەسەر یەک دەبم هەر بە جاری ماووم نابێ خۆتەر خان کردووی تاکە یەک ئەرک بکەم بۆ چەند سالتیک، بگرە یەک دوو مانگیشت. لەگەڵ ئەم تێبینیانەشدا ئەو راستییە هەر باقییە کە بەرەم، بەری عەفویەت بێ یا کورک بوونی چەند سالان بێ، نرخێ زاتی خۆی دەدریتێ نەک ئەو کاتە خاوەنەکانی پێوەی خەریک بوو، چی هەیشە و لە پێش چاوی خۆنەر و ڕۆشنبیرانی کوردایە نە زەرپەییکی لێ شارەدوونە و نە پێی دەرخیستی هێچ راستیی و نەینێکی لەبەر هەنگاوی کەسدا کوێر کردۆتەو، تەنانەت ئاشکرایەکی لە رادەینکدا هەر دەلێ شتیکی لەو شتانەدا بەر مەفهوومی ئەم دێرە شیعەری نالی دەکەون:

ئەعمالمان لەگەڵ هەموو ئەوزاعی حالمان
مەخسەوش و جەمەع و حازرە گەر خێر ئەگەر شەرە

لە کۆتایی ئەم پێشەکییدا، پەرەوی شاکاریکی نالی دەکەم کە لە ئاکامی مەهارەتی بێسنووردا سەر و بنی بەیتەکان گەشتۆتەو یەکتەر بە جۆریک ئەو کۆتایی هێنانەکان کە لە ڕۆڵەتدا داخواری بەیتەکانە، دەبێتە دەستپێکردنەو و تێهەڵچوونەو یەکی سەرلەنوێ و بێڕانەو، وەک کارەکانی من لەم نووسینەدا، کە ئەگەر غەدەری لێ نەکەم دەبێ بیکەم بە یەکەم پێپێکی پەژدەییکی لێکۆڵینەو لە ئەدەب و شیعەر و بەسەرەکانی نالی، ئەگەر لەویان سەرکەوتم هەنگاوم بگاتە هی دواتر و دواتر... لەگەڵ منیشدا خۆنەرانی ئەدەبی کوردیی و نالیۆستان:

نیشانەکانی پوختەکی بێدەنگییە نالی ئەگەر پوختەکان
بە حوججەت / «حجة» / طەیی بکە نامە بە حیددەت پەیی بکە خامە

«بە حجة نامە طەیی کردن» هەرۆک لە زاهیردا بە توندی پێچانەو نامە رادەگەیهێنێ، لە راستیدا ئەو نامە بەستە کە وا نامەکەت وەها بگەیهێنە سەر کە بێتە «حجة» و بەلگە بە هۆی تەواویی و بێ عەبەبییەو.

«بە حیددەت پەیی کردنی خامە» ئەویش لە زاهیردا بە هەژمەت شکاندنێ قەڵەمەکانی رادەگەیهێنێ، بەلام واتاکەکانی راست و دروستی هەڵبەست پێچەوانەیی ئەمەییە، چونکە لە پێی تەوریەو دەیهوێ بلی قەڵەمەکەت بۆ تێژکردنەو دادە تاکو باشتەر بنووسیت:

«بە حیددەت پەیی بکە خامە» بە تێژی بێرە قەڵەمەکەت». نامە طەیی کردنەکان و خامە پەیی کردنەکان هەردووکیان خامۆشن، دەنگیان لەبەرەو نابی، بەلام بە برشتن کە ئەمە ئەوپەری پوختە بوون و پێگەییشتن.

چ دەرسێکی بەنرخە ئەم پەندەیی «بەخشینی بێ دەنگ»!!

تیبینی:

خوینەر بڤ بهخشی لهوهدا وابوو یهک بهیت به دوو شکل نووسراوه که ههریهکهیان له دهسنووسیکهوه هاتوه و هیچیشیان تا ئیستا ساغ نهکراوتهوه. ئومید دهکهه ئهم پئویستهی ساغ کردنهوهی شیعرهکانی نالی له دوارپوژیکي مهیله و نیژیکدا له لایهن کۆپی زانیاری کوردهوه ئه‌نجام بدریت.

بەشی یەكەم

ئەركىكى پىر تام و شامى سەر شانى لیژنەى ئەدەب لە كۆپى زانیارى كورد لىكۆلینەو و تۆزینەو دىوانى «نالى» یە. پىرگىرامى لیژنە لەم مەیدانەدا، وەك لىنى چاوەروان دەكریت، ئەو دىە دوا بە دواى بژاركردن و ساغ كوردنەو دىوانى حاجى قادر، كات و چالاكى خۆى تەرخان بكا بۆ راست كوردنەو و شى كوردنەو دىوانى شىعرەكانى نالى لە گۆرەى دەسلەت و تى بركردنى هۆش. ديارە بە دەم ئەم كارەو، لیژنە چى دەستى كەوئ لە شىعرى بلاونەكراوى نالى ئەویش دەخاتەو سەر خەرمانى دىوانەكەى. لەنێوانى ئەندامانى كارای كۆردا ئەم فەرمانە پووى لە مامۆستا هەژار و لە من كرد كە هەردوو مان ئەندامیشین لە لیژنەى ئەدەب. بەم بۆنەو هەلکەوت و پێكەوت لە جاران پتر خۆ بە دەستمانەو دەدا بۆ تەركردنەو دىوانى دىوانى مێشك و پەواندەو دىوانى كەسەر لە پێى خەرىك بوون و یەكتر خەرىك كردن بە دۆزینەو و هەلەپنانى گەوهرە شراوەكان و مەتەلەكان و ئەفسووناویەكانى تاك تاكە بەیت و دوو بەیتی ئەم غەزەلە و ئەو قەسیدەى كەوا دەماو دەم لە نێوان شىعەردۆستاندا ناوبانگى شراو دى و نەزانراویان گەشتوتە رادەى «یقین» و سەلماندن. وا دەبێ كە بەختى لەبار یارمەتیمان دەدا و بەسەر یەكێك لەو گەوهرەرانەدا دەكەوین و پەوانەتێكى واتا نەپێكەى لە زینماندا دەتریسكێتەو، سەمێلە خنكەى شادمانى دەمانگەشێتەو، هەر دەلێ شىرى مووسامان دۆزیو تەو خۆشمان لەو دەدا لەسەر هەق دەزانین چونكە باوەرمان هەیه بەو كە «نالى» شاھكارى ئەوتوى بە میرات بۆ گەنجینەى ئەدەبى كوردی بەجێ هێشتوو هاتای نرختارترین گەوهرى ئەدەبى رۆژەلەكە پەسپۆر و دۆرناسان بژاردەى بكەن، ئەگەر نەلێم ژوورووى هەموانە.

بەم جۆرە، پێشەدەستى دەكەین لەو كاتە چاوەروان كراو دىوانى «رەسمى» مان بە دىوانى نالیەو و هەر لە ئێستاو گەلەلەى كەشكۆلێكى دەروێشانە دەست تى وەردەدەین بەلكو ناوناو نازوو قە و تەووشەییكى دواپۆزى تى بكەوێت. لێردەدا نمونەییكى بەرھەمى پێشەدەستى كردن دەخەمە پوو.

لەم چەند رۆژانەى پيش دەست پىکردنم بەم نووسينه، لە دواى سالةهاى حيرهتەوه، بۆره ماناييكم بۆ لىك درايەوه لەم بەيتەى سەرەتاى قەسیدەيىكى:

دل دەلى سەيرى چەمەن خۆشه جەوابى نادەم
مودەتيكه لە قەفەسدایە عەزابى نادەم

بەيتەكه لە خۆوه هاوار دەكا تەلەى ناوەتەوه بۆ تىكرای ئەديب و شيعردۆستان. بەراستى ئەم بەيتە يەكێكه لەوانەى نالى، خۆى، لەچەند جىگايەكا سرنجى خەلقى راکيشاوه بۆ وردى و قوولييان تاكوو جاريكيان پاتەوپات پيمان دەلى:

نالى بە داوه شەعرى دەقيقى خەيالى شيعر
بۆ ئەو كەسەى كە شاعيره سەد داوى نايەوه

هەتا بشلىي راستى فەرمو: دل كە بەينيك بى لە قەفەسدا بى و ئارەزوى سەيرى چەمەن بكا، چۆن ديتە باوهرەوه كە عەزاب نەدانى بە جەواب نەدانەوى دەبى؟ وا چاوەنۆر دەكرى بيگوتبا چيتەر دريژە بە عەزابى نادەم و بە قسەى دەكەم و لە قەفەس دەرى دىنم بۆ سەيرى چەمەن.

روالەتى شيعرەكه يەكجار «صريح»ە لەوهدا كە «تناقض»يكي بى فيلى تىدايه، نيوى يەكەمى بە زاھير چ خزمایەتيكى نيه لەگەل هى دوەميدا مەگەر دژايەتى و نەگونجان و لەيەكتر تۆران بى. نارەحەتى مروف بە دەست ئەم هەموو رىك نەكەوتنەى «صدر و عجز»ى بەيتەكه واى لى دەكا لە لاوه واتاى بۆ بخوازيتەوه و خۆى نەختىك پى دابىن كا. لەم پوهوه بە دلى خۆمدا هاتوو و لە خەلقى تريشم بيستوہ ناخۆ دەبى مەبەستى نالى ئەو نەبى كەوا دلەكەى بە ژيانى ناو قەفەس راھاتوہ و فيرى وەزعى بەنديخانە بوہ. ئيتەر بردنى بۆ سەيرى چەمەن دەبیتە هوى عەزاب بۆى چونكى هەر دەبى لە چەمەنەوه بگەریتەوه بۆ ناو قەفەسەكه ئەوساش هەستى بە عەزاب پتر دەبى. ئەمەم بە دلدا هات، بەلام خۆم بە خۆم دەگوت نالى ئەو شاعيره نيه سوأل و سەدەقەى واتا بكا لە من و غەيرى من لە لاوه بۆى بخوازينەوه. ئەو لەوپەرى بەخونازين و دەسەلاتى شاعيريەوه «تناقض»يكي واى داناوه لە ناو بەيتەكهدا كە لە چاوى نووستوش بچەقى، دەبى لە ناو وشە و تىكەهەلکيشانى بەيتەكه خويدا چارى ئەو «تناقض»ە و هوى رەواندەنەوى هەبى، هەر لەمەشدا زیدە دەسەلات پەيدا دەبى، ئەو دەسەلاتە كە مالى حەلالى بى دەمەتەقەى «نالى»يە.

لە نكاو تارمايى واتاييكم بۆ كەوتە ناو ليلايى پشت پەردەيىكى تەنكەوه. لە كوردیدا رستەى «جەوابى نادەم» دوو مەبەست رادەگەيەنى، يەكەميان وەرام نەدانەويە، دوەميان لەووه ديت كە «جەوابى دا» بە واتاى «قسەى رەت كردهوه، لى نەسەلمان» دەگوتريت، لەم بەيتەشدا «جەوابى نادەم» زياتر بۆ واتاى دوهم «قسەى رەت ناكەمەوه» دەروات چونكە كە مەبەستى «صريح» وەرام نەدانەوه بى دەگوتري «جەوابى نادەمەوه – نەك نادەم». كەواتە رستەى «جەوابى نادەم» ليرەدا دەبیتە «رەتى ناكەمەوه». بەم جۆره نيوه بەيتەكهى يەكەم لە پرووى واتاوہ واى لى بەسەر ديت: دل دەلى سەيرى چەمەن خۆشه، رەتى ناكەمەوه و

لێی دەسه‌لمینم. بەمەدا هەندیک ڕیگەیی سەخت دەبرین لەو هەلدێر و بەردەلانی زیه‌نیە کەوا نالی لە خەیاڵاتی شیعر ناسیماندا هەلی ناو.

واتای نیوێ دێری دوومی بەیتە کە ئەگەر وەک ڕوالتی خۆیشی بمینیتەوێ و هیچ شیوەی ونی لێ بەدیار نەخەین و چ سەرپۆشی تازەیی لەسەر هەلنەدەینەوێ دەشی ببیتە تەواوکەری نیووی دووم: مودەتیکە لە قەفەسدایە عەزابی نادەم بە ڕەت کردنەوێ داخواریە کەیی و نەبردنی بۆ سەیری چەمەن. بەلام نیوێ بەیتە کە لەو جەزە تەسکەدا ناوێستێ، واتای نەینێ ئەوتوی تێدایە مەودای بەرفەرەوانتری پێ بوێ. نالی خۆی بەوێندە ڕیککەوتنە سادەییە لە میانێ نیووی یەکەم و دوومی بەیتە کە ڕازی نابێ. نالی کە هات و ئەم «تەناقۇز» ە زلەیی خستە ڕوالتی واتای نیووی یەکەمی بەیتە کەوێ، هەر نەبێ بۆ خاتری پیکەینانی «توازن» و ڕاگرتنی لەنگەر، دەبێ تەلەییکی زلیشی لە نیووی دوومی بەیتە کە ناییتەوێ. مەن تەلەییکم دۆزیوێ ئەگەر دوو سێ تەلەیی تێدا نەبێ. کە دەشلیم «تەلە»، ئەوێ ڕاستی بێ، بە دۆزینەوێ تەلە کە بەرەو ڕەهایێ دەروین لە سەرسوڕمان بەرامبەر وردەکاریی و سیحەر و دارشتنی بەیتە کە. بابزانی چۆن!

نیوێ بەیتی دووم لەوانەیی بەم جۆرە بنووسرێت وەک لێرە بە پیشەوێ نووسیم: «مودەتیکە لە قەفەسدایە عەزابی نادەم» لەوانەیشە بەم جۆرە بنووسرێت و بخوینرێتەوێ: «مودەتیکە لە قەفەس دایە عەزابی نادەم». وشەیی «دایە» لێرە بە واتای «ملی نایە...» وەک ئەوێ کە بلێی «دایە بێ عاری - ملی نایە بێ عاری». کە ئەمە وای لێ بەسەر هات ڕستەیی «عەزابی نادەم» ئەویش خویندەوێ و واتاییکی تازە پەیدا دەکات و دەبیتە «عەزابی ناکات... عەزابی بێ کات و سەعات - واتە عەزابی هەمیشەیی». بەم جۆرە واتای نیوێ بەیتە کە بە تەواویی دەگۆرێت: دلە کەم مودەتیکە لە قەفەس داوێتە عەزابی نادەم - بێ کات و سەعات و دائیمی. کەواتە جێی خۆیەتی لە نیوێ بەیتی یەکەمدا نالی گوتبێتی «دل دەلی سەیری چەمەن خۆشە، ڕەتی ناکەمەوێ و قسەیی ناشکینم».

ئەم واتایە هەر خۆی دەبیتە پیشەکی بۆ بەیتی دوومی قەسیدەکە:

مەجلیسیکی چەمەن و بولبول و بەزمی گول و مول

بە دوو صەد مەدرەسە و دەرسی کیتابی نادەم

باوەرم هەییە بەم واتا لێدانەوێ و دەرخستنی شیوەییکی نەینێ مەبەستی نالی لە بەیتە کەدا چ سامانیکم بۆ دەسەلاتی نالی پیکەنەهیناوە و لەوانەیی نەختیکم لە سامانی حەقیقەتی نالی کەم کردبیتەوێ چونکە دەشی ئەم واتا لێکدانەوێی مەن پەردەیی خستبیتە سەر واتای تری لە خۆی جوانتر و لەبارتر و لە چاوی سەرنجدەری شارەدێتەوێ لەو ڕووە کەوا زۆر جارەن و دەبێ خەریک کردنی زیه‌ن بە شتی کەوێ ڕێی شتی تری لێ دادەخات.

بە خەیاڵ گۆیم لێیە هەندێ خوینەرانی ئەم نووسینە دەلێن ئایا واتای وەک ئەمەیی تازە لە خویندەوێ بووینەوێ هیندە پێدا هەلگوتنە دینێ؟ چ فەرقیکی دەکرد ئەگەر نالی «تەناقۇز» ە کەیی نەخستبا ناو شیعرە کەوێ و پێویستیش نەبە بە هۆی وشە سازییەوێ بێ ڕەوینیتەوێ؟ گۆیا زیه‌ن خاflاندن بە واتای وەها سەرپۆشکراو چ سوودیکی مادی و نامادیمان پێ دەگەییەنێ، چ مایەیی کە لە سامانی ڕۆشنیرییمان زیاد

دهكا؟ ئەم واتای وا تهجریدی چ دادیکی گه له كه مان دهكا؟ چ دهردیكمان به شیعی و دهها تیمار دهكری؟ چى؟ كوا؟ كام؟ كهى؟ كوی؟ بۆ؟ و هه رچی پرسهك (علامه استفهام) ههیه خۆ دهخه نه بیرى خوینه رانه وه و به دوا واتای ئەم بهیتهدا دین و دهبنه نار ه زامه ندى له و له منیش.

من بۆ رەت کردنه وهی ئەم ئیعتیرازانه هانا نابمه بهر شیعی شاعیره تازه كانمان تا نمونهی نامه فهووم له وان بینه وه و بیکه م به عه ییپۆشی ورده کاری و «تجرید» له شیعی نالیدا چونکه بۆ خۆم چ ئیعتیرازم نیه دژی ئەو شیعره نه ویا وانه هه رچهند گه لیک له شیعی نالی نامه فهومترن و هی وایان تیدایه هینه هیمایی و دهروونی و «تجرید» یه له وان ه به لای خاوه نه کانیشیانه وه واتاییکی یه کجاره کی «نهائی» یان نه بی و به پیتی گۆرانی باری نه فسی و زیهنی و دهووبه ری خۆیا نه وه «تصور» یان بۆ واتای ئەو تاک تاکانه بگۆریت. من که ئەم نمونه نامه فهوومانه ناکه م به رته که ره وهی ئیعتیرازان له وهدا رووم هه ر له تیکراییکی ئەو نارازیانه نیه، به لکو گه رده نی خاوه ن نمونه کانیش ئازاد ده که م و پیدان نالیم ئیوه که شیعی تویکلاوی که س تینه گه ییشتوو بلین هه قی ره خه تان نامینی له شیعی خه لقی تر. من له باریکدا نیم باوه ری خۆم وهیا شیعی نالی به زه عیف بزانه تاکوو به سه ر به لگه و پردی زه عیفدا له رووباری ره خنان بپه رمه وه. نه شیعی نالی و نه فکه ره که ی خۆم ئەوه نین داروه کازی خۆ پی ده رباز کردن له نمونه ی شیعی تازه داهاتوی کورد و غهیری کورد بخوازمه وه به شه فاعه تکاریان. هه رچی شاعیری ره مزی تویکلاوی کورد و غهیری کورد هه یه لیم به دهنگ بین و بلین:

ئیلتیقای پۆلا و ئاسن هه ر نیزاعه و گیر و دار
جه معی «ماء و نار» و مرده و زینده و «مرخ و عفار»

تهقه له سه رمانه وه دینی و به زیاده وه ماندوومان دهكا، من نایه م بابه تی ئەوتو له شیعی ئەو شاعیرانه خۆیا بینه وه که وا تهقه له سه ری هه موو دنیا بینی و له وانه بیت چهند جار ان چاوی تینه گه ییشتن به خوشیان بترو کینی و بهر له وه بۆ رۆناکایی واتای بچن، رهنگ بی هه ر بۆشی نه چن. من ئەو نمونه نه به عه ییدار نازانه تاکو عه ییکی رواله تی شیعی نالی وهیا که له به ریکی باوه ری خۆمیان پی داپۆشم. سه ختی واتا و ناوه رۆک له هه رچی به ره می ئاده مزاددا هه یه به دی ده کری به مه رجیک له وه به ره مانه بی خۆ پیوه خه ریک کردن و تیوه رامان و لیکۆلینه وه بینی.

هه رچهند مه یلی خۆم له شیعردا پتر بۆ «سهل ممتنع - ئاسانی سه رکه ش» ده چی تا جوړیکی تر، له گه ل ئەمه شدا شیعی سه رکه ش و سه خت که له قوولایی دهروون و ناخی هونه ر و نازکی هه ست و تۆفانی ده سه لاته وه هاتبی به قه ده ر «ئاسانی سه رکه ش» و له ویش پتر ده مه ژینی و دلم ده کو لینی. گه لیک جار ان وا ده بی به رامبه ر پارچه ییک هه لبه ست وایا په یکه ریگ ته زوو و کهف و کو لی توه نه وه له ناو «گه وه یی غه یب... نه زانراو... مطلق... جوانی بی سنوور... تاریکستانی نه ست... فره وانیی سروشت» له سه رچاوه نه نیه کانی ده روونمه وه هه لده چی بی ئەوه له گه توگۆی پارچه کان بگه م وهیا بتوانم په نه به بۆ مه به ستیان درێژ که م ئەو تیگه ییشته که ر و لاله نه بی که وا زۆر به لیلی و ته ماوی له بریقه ی «عبریه» تی پارچه کانه وه پراوپر ده رژیته شه فته مه وه وومی متمانی و قه ناعه ت له نه فسدا.

به ده ست من نیه و خه تای تۆش نیه، ئاره زوی شتی ئاسان و هه ز کردن له ساکاری و ساده یی

خووی منداڵه، پیشه‌ی هه‌رزه‌کاره. ته‌نانه‌ت له جیهانی منداڵانیشدا گه‌پی ته‌مه‌نی ه سالی به لای ته‌مه‌نی ١٥ سالییه‌وه پرپوچ ده‌رده‌چی... تازه ئاشنای دامه هه‌ر ئۆینی «یه‌ک به دوو» ده‌زانی... گه‌نجی تازه خۆینه‌وار چیرۆکی چه‌ته و بۆکس وه‌شاندن و جینس ده‌په‌رستی... سواری نابه‌له‌د هه‌ر له سه‌ره‌و هه‌ورازان ولاغه‌که‌ی تاو ده‌دات، له شێوانیش لێی داده‌به‌زی... ئەم کارانه هه‌موویان پله‌ی هه‌لکشوتر و سه‌ختریان هه‌یه، سووچی ئەوان نیه ناشاره‌زا تێیان ناگا و که‌م ده‌سه‌لات پێیان ناوێری. شیعریش وه‌ک ئەوانه و له‌وانیش زیاتر ئەمپه‌ر و ئەوپه‌ری ئاسان و سه‌ختی له یه‌کتر دووری هه‌ن.

شاعیر له دوو ڕووی گه‌نگه‌وه ده‌رفه‌تی خۆ ڕوونکردنه‌وه‌ی له نووسه‌ری په‌خشان که‌متره: یه‌که‌میان له‌وه‌دا که شاعیر ته‌رجومانی جۆشی عاتیفه‌یه نه‌ک لێکدانه‌وه‌ی هۆش. ده‌روون که کولا بَلَق و قولپی بورکانی هێنده وه‌حی ده‌رده‌په‌رینی و تیشکی هێنده خێرا به ئاسۆیدا تێده‌په‌ری، ئەگه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی زیه‌نکی وه‌ک جادووی نه‌بی و ده‌سه‌لاتیکی ئەفسووناوی له خۆیدا شک نه‌با ناتوانی وینه‌ی کرۆکیشیان بشکێنی چ جایی بیانکا به تابلۆی پر له هونه‌ر.

دووهمیان له‌وه‌دا که شاعیر ئەو مه‌ودایه‌ی درێژه پێدانی گوته‌ی له پێشدا نیه که نووسه‌ری په‌خشان هه‌یه‌تی. شێوازی عه‌رووزی بی یا هی ره‌ها «مرسل» ی تازه داها‌توو بی، رسته‌ی شاعیر نابێ ئەوه‌نده درێژ بێته‌وه په‌راوێزی «تفعیل» ده‌کانی به‌زینی.

له‌م دوو تایه‌تییه «بنجی» یه‌دا که خه‌تی جوداوازی ده‌کێشن له میانی شیعر و په‌خشاندا، شیعر جو‌ریک به‌ندیخانه هه‌ل ده‌نی به ده‌وری خامه‌ی شاعیردا که‌وا به زه‌حمه‌ت جێی خۆی و خه‌یالات و ته‌قینه‌وه و وتووێژه‌کانی تێیدا ده‌بێته‌وه. هه‌رچه‌ند بتوانی ئەندازه به‌کاربێنی له پێزکردن و پێکخستنی هه‌ست و بیر خۆی له‌م به‌ندیخانه‌یه‌دا دیسانه‌وه ته‌نگ به خامه‌ی هه‌لچناره‌و و ته‌نگه‌تاو کراوه. ده‌بی له‌م سه‌غله‌تییه‌دا لێی به‌سه‌لنێن وشه‌ییکی ئەو به هه‌موو واتای «صریح و حقیقی و مجازی و تضمینی» یه‌وه له ناو شیعردا په‌یام به‌خش ده‌بی، ئیشاره‌ییکی ئەو بایی گوته‌ی پاته‌وپاتی من و تو له ناو دڵ و ده‌روونی گوێگردا ده‌نگ بداته‌وه. که حال وا بی دیاره لێ حالی بوونی شیعر زه‌حمه‌تتره له په‌خشان با جارێ شاعیر هیچ خۆ نیشاندانیشی نه‌کردبی که خۆ نیشاندانه‌که‌ی به زیاده‌وه واتای هه‌لبه‌سته‌که‌ی زه‌حمه‌ت کردبی.

سه‌ره‌ڤای مه‌ودا کورتی که کاری شیعر وه‌ززه‌حمه‌ت ده‌یه‌خی، پێویستی بوونی مۆسیقا و تاو و ته‌ئسیری وشه و شێوازی هۆنده‌وه له شیعردا ئەویش سه‌ر له نوێ فه‌رمانی شاعیر سه‌ختتر و ئەرکی گرانتر ده‌کهن. شیعرێ بی مۆسیقا و که‌م ته‌ئسیر نرخی هونه‌ری نابێ ئەگه‌ر له ڕووی خه‌یاله‌وه په‌روازی بۆ ئاسمانیش بجێ. بۆ ئەم مه‌به‌سته شاعیر ده‌بی وشه‌ی مناسبی جێگه و هاوئا‌هه‌نگ له‌گه‌ل وشه دراوسێکانی ده‌ست بژێر بکا له فه‌ره‌ه‌نگی زماندا. وا هه‌یه وشه‌ی مۆسیقایێ ده‌دۆزێته‌وه به‌لام بۆ «تفعیل» ده‌کانی ده‌ست نادا.

له نمونه‌ی چاوه‌دیاری کردنی مۆسیقای وشه به‌یتێکی نالی دینه‌وه مه‌به‌ستمان بۆ ڕوون بکاته‌وه:

جامی تاقی مه‌یکه‌ده میشکاتی «قندیل» ی دله
شیشه پر قه‌رقه‌ف له ڕه‌فه‌ف شاهی عالی ڕه‌فه‌فه

لەم بەیتەدا کارمان بە وشەی «قندیل» دەوێ. بەیتەکە ئیشارەتی بۆ ئایەتێکی قورئان: «مثل نوره
کمشکاة فیها مصباح». دەبینی لە ئایەتەدا قورئان وشەی «مصباح» ی بەکار هێناوە، کەچی نالی
وشەی «قندیل» ی لە جێ داناو. بۆ دۆزینەوەی مۆسیقا دۆستی نالی لە هەلپێژاردنی وشەدا، بێنە وشەی
«قندیل» لە بەیتەدا بگۆڕە بە «مصباح» و بیکە:

جامی تاقی مەیکە دە میشکاتی «مصباح» ی دڵە

تەماشای، بە دوا یەکدی داهاونی دوو وشەی درێژی یەک کێشی وەک دوو وشەی «کمشکاة و مصباح»
چەند ناوۆڵا دەر دەچێ و مۆسیقای بەیتەکە دەمرێنی؟ وشەی «قندیل» کە هاوە جێگەی «مصباح»
سەرەوژوور چوونەوێ «کمشکاة» ی شکاندووە بۆ خوارووە و نەفەس سواریی خوینەری کردە پشووی
حەسانەو بەوێ بزوینی «ا» ی وشەی «مصباح» کە بزوینی سەرەوژووری ستوونییە، کردی بە بزوینی
«ی» ی وشەی «قندیل» کە سەرەوژوویی ستوونییە. وشەی «قندیل» جگە لەوێ «ا» ی وشەی «مصباح» ی
گۆڕی بە «ی»، سەرەتاکەشی لە سەرەتای «کمشکاة» دوور کەوتۆتەو، لەوێدا جاریکی تریش لە عەبدایەتی
«کمشکاة» رزگار بوو:

مشکاتی مصباحی دڵە

مشکاتی قندیلی دڵە

لەم تێبینیانەو بۆ هێندێ دەچم کە وا مەودای تەعبیر و دەر فەتی خۆ ئاشکرا کردن بۆ شاعیری
کەلیک تەسکتر و تەنگتر تا نووسەری پەخشان.
هەموو ئەو تێبینیانە بەلاو بنی: شاعیر نابێ قسەی عادەتی بکا و خوار دەمەنی بازار و لۆقنتە
گوفتار کاویژ بکاتەو. لە شاعیر چاوەروان دەکرێ تەجرووبەییکی خۆی بخاتە ناو چارچیوێ
هەلبەستییەو. مەرج نیە تەجرووبە کە پرووی دابی، با زادە «تجرید» ی تەجرووبە کۆنەکانی بێ کە ئەوسا
بەوێ هینانی سەختتریش دەبێ. لە هەموو حالاندا فکری رەسەنی بێ پیشینە «سابقە» کە لە قوولایی
دەروونی هەستیارووە هەلقوڵی و بەسەر زمان و خامەیی هونەرکاردا هەلپێژی هێندە کیویی و بێگەنە دیتە
بەر گویی گۆیگرەو لەوانە یە وەک گوتهی زمانێکی غەریب خۆ بنوینی و لێ تێگەیشتنی گەلیک بەولای
زەحمەتەو بێ. ئەم قسەیە دەمانگەینێ بە «ناوەرۆک» و حیکایەتە پڕ تەقە و رەقەکە ی.
نەختیک بە درێژی لەم مەوزووعەو دواوم و لەسەریم نووسیوە، زەرورەت وای کرد جاری بلاو
کردنەوێ بوەخری چونکە بەر بەشی دوومی باسە درێژەکی «حاجی قادری کویی» کەوت. لێرەدا یە کجار
بە کورتی لێی بە کوتایی دەگەم.

سنوور کێشان بە دەوری ناوەرۆکی قەراردادەکراو و سەپاندنی بەسەر نووسەر و شاعیر و
هونەر مەنددا و شکایی بە بەرەمی بایەخدار دینی لە سەرانی سەری مەیدانەکانی شیعر و نووسین و
هونەر. کە رەوا بێ ناوەرۆک بەسەپێ بەسەر خەلقدا دیارە بێر و باوەری دەستەیی دەسلالتداری کۆمەڵ
دەبێتە ناوەرۆک، حکومەتی هەر شوینیکی خۆی دەکاتە سەرچاوەی فەلسەفە و بیروباوەر. بۆ خۆت

به‌راوردیک بکه له میانی وه‌زعی شیعر و نووسین و هونه‌ر له دوو جیگه‌ی به‌یه‌کتر نه‌چووی وه‌ک فاتیکان و چینی میلی. بێگومان له‌م گوته‌یه‌مدا په‌یره‌وی که‌رانی هه‌ر دوو شوینه‌کانم له‌ خۆم تۆراندوووه‌ چونکه‌ هیچ لایان به‌وه‌ رازی نین ناوی له‌ته‌ک ناوی لایه‌که‌ی تردا بیت، که‌ رازی نه‌بن به‌ دراوسییه‌تی له‌ میانی ناویان دیاره‌ هیچ لایه‌کیشیان رینگه‌ نادا بیروباوه‌ر و فه‌لسه‌فه‌ی لایه‌کی تر هه‌ناسه‌ هه‌لبێتی.

من هه‌قم نیه‌ به‌سه‌ر ئه‌وه‌وه‌ ئاخۆ تۆ چه‌ز به‌ کام لایان ده‌که‌ی وه‌یا له‌ کامیانه‌وه‌ نێزیکتری، له‌مه‌دا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م مه‌به‌سته‌ به‌ میسالیکی زۆر ئاشکرا که‌وا په‌کی له‌سه‌ر پوونکردنه‌وه‌ نه‌که‌وتی بیخه‌مه‌ به‌رچاوت سه‌پاندنی بیروباوه‌ر چ ئه‌نجامیک ده‌به‌خشی له‌ رووی وشک بوونی سه‌رچاوه‌ جو‌ر جو‌ره‌کانی به‌ره‌می فه‌لسه‌فی و فکری و هونه‌رییه‌وه‌. له‌ ته‌جروبه‌دا ده‌شبینین، ئه‌و ناوه‌رۆکه‌نای له‌ نیوان یه‌ک کۆمه‌لدا دۆستی به‌ هیزیان هه‌یه‌ و هیزیان ناتوانن ئه‌وانی تر نابوود و قوماربا‌ز بکه‌ن چالاکانه‌ ده‌سته‌ و یه‌خه‌ی یه‌کتر ده‌بن و بییه‌قاقای یه‌کتر ده‌گرن به‌ نیازی په‌کخستن و له‌ناوێردن، هه‌ر کامیکی لێشیان بگریته‌ ده‌لی خۆم راست ده‌که‌م و پاسه‌وانی میله‌تم.

خوێنه‌ر له‌ عاست ئه‌م گوته‌یه‌مدا هه‌ر هه‌له‌وه‌ستیک ده‌وه‌ستی با بوه‌ستی، من له‌سه‌ر هیندێ پێ داده‌گرم که‌ وا ده‌بێ نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند ئازاد بن له‌وه‌ی ده‌یکه‌ن و ده‌یلێن، چ مه‌ترسیش له‌وه‌دا نیه‌ ئه‌م ئازادییه‌ بێته‌ هۆی لادان و دوورکه‌وته‌وه‌یان له‌ شه‌قامه‌رپێ به‌رژده‌وندی گشتی. سه‌یره‌ له‌ هونه‌رمه‌ند و نووسه‌ر بترسین که‌ هیچ چه‌کی ترسینه‌ر و کوشنده‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ نیه‌، به‌لام ترسمان نه‌بێ له‌وه‌ که‌سه‌ که‌ ده‌سه‌لاتی سه‌پاندن و یاساغ کردن و تۆقاندنی به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌. شاعیر و هونه‌رمه‌ند چ تیر و شیریان هه‌لنه‌کێشاوه‌ میله‌ته‌ی پێ بترسین، کوتال و مایه‌ی نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ند و شاعیر که‌ شیعر و نووسین و په‌یکه‌ر و گۆرانی و ره‌سم و مۆسیقا... یه‌ له‌ خۆوه‌ ناتوانن هه‌نگاوی مندالیک خوار که‌نه‌وه‌ مه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتداریک بێ و بیانکا به‌ کوته‌کی خه‌لق تۆقاندن. نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ندیش ئیفلاس به‌ خۆی ده‌کا و باوه‌رکه‌ی ده‌پیشینیته‌وه‌ که‌ بێ و داوای ده‌م کوت کردنی فلانه‌ جو‌ر و فیساره‌ ناوه‌رۆک بکا به‌ توهمه‌ تیگرتنی دژایه‌تی گه‌ل و نازانم چی، چونکی رۆژه‌ک دێ هه‌مان نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند ده‌مکوت بکری له‌ لایه‌ن ده‌سه‌لاتیکی تره‌وه‌ که‌ باوه‌ری له‌ هی ئه‌وان جو‌دایه‌، هه‌ر به‌ توهمه‌ی دژایه‌تی گه‌لیش نه‌ک تاوانیکی تر.

ناوه‌رۆک زاده‌ی هه‌ناوی به‌ره‌مه‌ینییه‌تی، که‌ ترسی توهمه‌ و تاوانبارکردن ئه‌و ناوه‌رۆکه‌ی گۆراند له‌ ده‌روونی خاوه‌نه‌که‌یدا ئه‌وا بێگومان به‌ره‌مه‌یکی بیژوو له‌وه‌ هه‌ناوه‌دا ده‌رسکی. نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند قه‌رزازی ئازادی گوته‌ی زمان و کرده‌وه‌ی ده‌ست و خامه‌یان، چ سه‌رمایه‌ییکی تریان نیه‌ له‌ کۆمه‌لدا ده‌وله‌مه‌ندیان بکا و حورمه‌تیان بۆ پێکه‌وه‌ بنی، چ رینگه‌ییکی تریشیان له‌ به‌ردا نیه‌ تییرا برۆن بۆ خزمه‌تی گه‌ل و بیروباوه‌ری خۆشیان جگه‌ له‌و تاکه‌ رێبازه‌ی نووسین و هونه‌ر. که‌ بێن و ئه‌وه‌ش له‌ خۆیان یاساغ که‌ن دینه‌ سه‌ر ساجی عه‌لی و له‌ هه‌موو رۆیکه‌وه‌ نابوود ده‌بن. تێده‌گه‌م و دیته‌ قه‌ناعه‌تمه‌وه‌ شاعیر و نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ند <٣> چاوه‌ هه‌ندێ راستی بپۆشن و به‌ زاھیر له‌ رینگه‌ی پشتگیری کردن له‌ سوودی گه‌له‌وه‌ داوا بکه‌ن ده‌ستی بازرگان و به‌قال و عه‌تار و خورده‌مالیک ببه‌ستری چونکه‌ هه‌ر نه‌بی ئه‌م کاره‌یان راسته‌وخۆ زه‌ره‌ر له‌ خودی خۆیان نادا. به‌لام خۆشه‌امه‌دی کردنیان له‌ یاساغ کردنی بیروباوه‌ر مال کاولی بێ ده‌مه‌ته‌قه‌ی خۆیانه‌. چ دوکانی عه‌تار بپنجیه‌وه‌ و چ ئازادی ته‌عبیر له‌ شاعیر و هونه‌رمه‌ند بسینییه‌وه‌ هه‌مان کاری ئیفلاس هینت به‌ هه‌ردووێان کردوووه‌. ئه‌گه‌ر شاعیریکی و

هونهرمه ندىك به هوى خۇدانە پال دەسەلاتدارەوہ توانیشیان دوكان بکەنەوہ و بەرھەمى بیژوو باوینە کۆشى میللەتەوہ، ھەزاران شاعیر و هونهرمەندى تر کە توانای خۇ لە قالب دانیان نیه دەبنە ھەریسەى قولپ و جۆشى مەنجەلى «یاساغ کردن و تەنگ پى ھەلچنن».

لەم رینگە دانە بە سەرپاکی نووسەر و شاعیر و هونهرمەندان بۇ ئازادیی بیروباوەر و کردەوہ، تاکە یەک مەترسی لەوہدا دەکری کەوا ئەو کەسەى بەتەمایە خەلق دەم کوت کا و رینگەى ئازادیی تەعبیریان لى بێستى ئەویش وەک ئازادیخوازەکان سوود وەرەگرتى لەم رینگە بەرەللا کردنەدا. سوودەکەش ھەر بە نیازی گەشتنە دەسەلات و خەلق تۆقاندن لە کار دینى. واتە بە نىسبەت ھەندى دلکرمى و ناحەزى ئازادییەوہ،

رینگەدان و ئازادیی تەعبیر ھەر ئەوئەندە چاکەى تىدايە کە مەودای پى دەدا بۇ ئەوہى پۆژەک لە پۆژان ھەموو رینگایان بێستى و ھەموو دەرگایان داخا... قەفەس دروست کا بە دەورى غەیری خۆیەوہ. لەگەل ئەم مەترسییەش دیسانەوہ رینگە دان و دەرگە کردنەوہ تاکە پەفتاریکە لە ئازادیخواز بوەشیئەوہ، یاخود با بلیم سروشتى ئازادیی ئەمەى بە بەرەوہیە و خۇ لى قوتارکردنى ئاسان نیه. ئەوئەندە ھەیە دەتوانم بلیم تیکرای میللەت و نووسەرەن و شاعیران و هونهرمەندان و ئازادیخوازان کە نەیاننوانى کەمایەتیی ئەوان دل کرمییانە پەک بخەن و بەوہدا ئازادیخوازیی خویان دۆراند و ئەوانى لى بوونە جەللاد، چ لزوم نامینى بۆیان بگریەین و خەفەتیان بۇ بخۆین، دیارە بە لایانەوہ ئازادى ئەوہ ناھینى بپاریزیت. خۇ پتى ناوئى من بلیم، کە حالى ئازادیخوازەکان ئەوہ بى ئەوسا لە ھەموو حالاندا ناتوان ئازادییان بپاریزن. بە ھەمەحال ئیمکان نیه یەک جۆر ناوەرۆک لە شیعەر و ھونەر و ئەدەبدا بێستەندى بى ئەوہى یەک ئاھەنگینىكى ئیسک قورسى ناقولای بى زەوق لەو بەرھەمانەدا بپیتە ئەو زەرە رەنگە کە رەنگ کراوہکە عەبیدار دەکا و چاو لى ھەلدەبەزیتەوہ. بۇ خۆت ئەو وەزەعە بپیتە بەرچاوت کە لە تاکە یەک کولانەوہ سەیری جیھان بکەیت و پىشت نەکری جیھانەکە بە بەر کولانەکەدا بخولیتیتەوہ تاکو ھەر نەبى لەو تەنگزەوہدا دیمەن گۆریی بکەیت.

لە گۆشەى نیگای نرخانندن و سەنگاندنى ناوەرۆکەوہ راستیىكى تر ھەیە خۇ لى بە سەھوو بردنى دەبیتە شەرى پروبەروو (جەھوى) لەگەل ئادەمزاددا ھەرچەند ئەو شەرى بەرگى مرۆفدۆستى و چاکەخوازیش لە خوى بئالینى تا بەقەدەر گۆرى چاک و پیران پەرۆیان لە دەورى خوى کۆبکاتەوہ. راستیىکە ئەمەى: ھەر ناوەرۆکىک پەسەند بکەیت مافى ئەوہ نیه بەرھەمى پۆژگاریكى رابردوو بە گەزۆگری سەردەمى خۆت بپىوى. تۆ جارىکیان خۆت کردە سەرپشک لە بەرھەمى ھاوچەرخەکانت، بە تەمای لە مردوانیش بپیتە سەر پشک! ئەم کارەت سەرەپای نارەواى، زەرەر لە خۆشت دەدا چونکە لە دواپۆژدا دین و بەرھەمەکەى تۆ بە گەزۆگری خویان دەپین و ئیفلاست پى دەکەن.

ئەم وتووێژە پتر پروو لە مرۆفى سیاسى و «ملتزم» بە باوەرپىکى پەسەمى دەکات، چونکە ئەوان بۇ مەبەسى خزمەتى ئامانجە رامیارییەکانیان دەیانەوئى ناوەرۆکى ھەموو جیھان رام بکەن و بیکەنە نۆکەرى ئەو ئامانجانە. مرۆفى سەربەخۆ لە بیروباوەریدا پتیوستى بەم رامکردن و بگرە ببستە نیه. ئەو ھەر ئەوہى دەوئى لە خوى و لە خەلقیش گەرتن بە ئازادیی بنووسن و بلین و بکەن.

لیرەدا قسەییک خۇ دینیتە پىش: سیاسەت پتر و خیراتر لە گۆراندایە تا بیر و باوەر و ناوەرۆکى تر. لەوانەى بەرژەوہندى سیاسى لە پۆژیکەوہ بۇ پۆژیکى تر تەقلە لى بدا و بەرەو پشت ھەلگەرتەوہ، ئەدەب

و شيعر و هونهريش كه خزمهتي ئه و بكهن دهبي له گه ليدا بگورين... له راستيدا دهشگورين، به ره و پشتيش دهبنه وه. له بهر ئه مه ئه دهبي سياسي، به زوري، ته مه ني كورته و جوانه مه رگه، واته خيرا باوي ناميني و دهمرئ، گه ليك جاران ئيعداميش دهكرئ و گوتنه وه ي ياساغ دهكرئ. خو مان ديومانه وابوه حكومهتيك كتيبيكي سياسي بلاوكر دوته وه و هه ر خوي دواي ساليك پولييسي به دوا دا گيراوه كوي كاته وه و بيشاريته وه. له م حالانه «ناوه روك» گالته به خوي دهكا به ر له وه به غه يري خوي بكا. بۆ به راوردی کردن ئه م چهند به يته بخوينه وه:

«امرء القيس» له هه لواسرا وه كه يدا ده لي:

قفا نيك من ذكرى حبيب و منزل
بسقط اللوى بين الدخول فحومل

وه فايي ئه مه ي گوتوه:

به س عومري من به با ده
رووت بينه زولفت لاده
دل بويه نامرا ده
به م شه وه پوژ گيرا وه

«كليم» ي هه مه داني گوتوته ي:

شد دامن الوند كنارم زگلي اشك
كرديم دوا داغ فراق همدانرا

ئه م شيعرانه له خو وه ده زين، كه س پارهي بۆ خه رج نه كردوون و هه ره شه شي له خه لق نه كردو وه ئه گه ر نه يانلينه وه سزا بدرين، كه چي هه موو شيعره سياسي هه كاني سه رده مي هيتله ر و مۆسۆليني و كه ريم قاسم كه گه وه يي و «وحدانيه» ي ئه واني ده گوتيه وه، وه ك مردوويان لي هات. بشزانه هه رچي شيعري ئه وتوبي هه يه پوژه ك دي و ده مرئيت. ئه دب و هونه ر، ئه ودي راستي بي هه موو به ره مه ميك، تا وتوويزي له گه ل سه رچا وه قوله كاني نه فسي مرؤفدا بي نه مرتر ده بي، چونكه به دريژايي مانه وه ي ئه و سه رچا وانه له نه فسي مرؤفدا ئه ويش ده مي ني و گو يگري ده بي. سه رچا وه قوله كاني نه فه سيش، به پيچه وانه ي چا وه پروان كردني فه يله سووفه ماديه هه كان، يه كجار ره گ داكو تاوتره له سروشتي مرؤفدا له ودي به رزه وه ندي سياسي وه يا ماددي كه م عومر هه زي لي ده كا. ئه و كه سانه ي له پتي فه لسه فه وه «گو راني كو مه لايه تي» يان لي ده بيته مه راق و ماخوليا وايان پي خو شه ده رووني مرؤفيش به پتي ئه و گو رانه بگو ريت، كه چي حيسابه كه وا ده رنا چيت. سوودي مرؤفيش له و ده رنه چوونه دا يه چونكه ئه گه ر نه فسي مرؤف وه ك مۆديلي جلك و پيلا و ئۆتۆمۆبيل خيرا گو رابا له مرؤفايه تي ده شو را و ده بوه گيانله به ريك كه ناتوانين ناوي بۆ دانيين.

شيرازه ي كو مه لايه تي و به يه كه وه به سترانه وه ي تاكه كاني مرؤف گه ليك به هيزتره له و په يوه ندييه ي كه وا به رزه وه نديكي سياسي وه يا ئابووري چهند مانگي و چهند سالي پيكي ديني. به نمونه ده ليم

جۆرى دوهىمى خويندنه وهى «بارى» نه وهيه بيكه يته «با رى بشكىن». نه وسا «با» بۆ هاندانه وهك بلىنى «با بيت، با بروت، با ئاو بخواته وه». وشهى «رى» نه وىش به واتاى «رىگه» ده بى. به مه دا ماناى به يته كه واى لى به سه ر دى «يا قهبرى يا غوربه تى نالى، با رىگه ي هاتنى يار بشكىن بۆ لاي»

ده بىنى واتاىكى كۆمه لايه تى زۆر به نرخ هه يه له به يته كه دا، به جۆرىكىش ئوستادانه له شيعره كه دا گونجاوه هىچ سه رى رى به وورده كارى و هونه رى نه ده بيه وه نه گرتوه و مه وداى لى ته سك نه كرده نه ته وه. دوو وشهى توربه ت و غوربه ت سه ره راى سازانى هاو ئاهه نكيان له تهك يه كتردا جارىكى تريش هه ستى گوڤگر ده بزيون به ودا كه هه ردوويان وه زعى سۆزناك ده لىنه وه. غه ريبى و مه رگ. كه مروه تىك هه بى له نىوان خه لقدا ده بى سه ر له غه ريب بدرى. كه غه ريبى بايى نه وه نه كا رده مى ئه م ياره بى رده مه ببزيون ئه وا مه رگ له به يندايه و سه ردانى قه بران چ عوزران قبوول ناكا، نالى بىچاره هه قيه تى له ژيان و مردندا چاوه رواى سه ردانىك بكات.

به دوا ئه م پىشه كيه پى له سۆز و پرووزى به يته كه دا، خوينه ر كه ده گاته كۆتايى و پرو به پروى «مردن و مان» ده وه ستى و هه ردووكيشيان به ديار سه ردانىكه وه له چاوى به يته كه دا قه تىس ماون، هه ر به جارى دلى ده بيه تى ئاو، دهك مالت شىوى نالى بۆ كام مه لبه ندى بىسنورى غه م و ته مى عيشقمان ده به ي له م چاوه نوپر كرده نى دواى مه رگت بۆ قه ده م رهنجه يىكى ئه م بىر ده مه ي ياره ت؟

يا توربه تى يا غوربه تى بارى بشكىن
هه ر مونته زيره نالى نه گه ر مرد و نه گه ر ما

رى شكانده كه ش له لاي خۆيه وه ئاوپرى سۆزى گوڤگر پتر به رز ده كاته وه چونكه وا راده گه يه نى چ كه سىك به سه رلىدان رى ئه م بى چاره عاشقه ي نه شكاندوه. سه ره راى سۆز بزاوته وه، وشهى رى شكاندن له فه ره نكي زمانى كورديدا زاراوه يىكى زرينگه داريشمان دىننه به ر گوڤ، نه و ديمه نه شمان نيشان ده دا له ژيانى دهشت و در و شاخ و هه لته و په لته كه رىگه ده به سترى به هوى به فر وه يا زه به ند و نوغورده وه و خه لق تى ده ئالين و ده بشكىن.

سرنجىكىش له هه ندى بگره نالى وشهى «صريح» سهرلىدان و هاتوچۆكردى هه ر به كارنه هيناوه به لام داخوازيه كه ي و سكا لا و ئازار و شكايه ته كه ي به ولاى «صريح» ده وه به هى هيزى به كار هينانى رسته و ته عبيرى ئاخاوتن.

له هه ر پرويكه وه سه يرى به يته كه ده كه ي هيند ده وله مه نده حىكايه تى ناوه رۆك و وشه سازى و نه و به ند و باوه ت له بير ده باته وه، نه گه ر به بىريشت بيه ته وه خاوه نى حىكايه ته كه قه رزار ده كات و شه رمى دىننه ته وه. بۆ خۆت له لايه نى جوانكارى و ئارايشتى «بديع» يشه وه له به يته كه رامىنى و سرنج ده هاومۆسقىيى توربه ت و غوربه ت و «طباقي» مردن و مان و دوو واتايى «بارى» و نه وان هه ق و حىسابانه ي هونه رى شاعيرى كه وا له به يته كه دا كۆمه ل بوون و بيانخه وه سه ر تىكرايى سامانى.

با نه و تىبينه گرنگه ش بخه مه به رچاوه رچه ند دريژه ش ده دا به شىكرده وه ي به يته كه. له هه ردوو پرووى كيش و واتاوه ده ست ده دا به يته كه بخوينرته وه: «يا توربه تى يا غوربه تى بارى بشكىن» وه ياخود غوربه ت پىش كه وىت و بگوتريت: «يا غوربه تى يا توربه تى...» به لام له پرووى فه نى شاعيره وه هه ر جاره يان جۆرىكى تايبه تى هونه رى «بديع» په دا ده بى.

دهزانين «توربەت و غوربەت» لە سەرەتای نيوەى يەكەمى بەيتەكەدا بەرامبەر «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» كۆتايى نيوەى دووەمى بەيتەكە دەوستان، توربەت بۆ مردنەكە و غوربەتیش بۆ مانەكە دەبێ. ئەم وەزە پێى دەلێن «لف و نشر». كە وشەى «توربەت» لە پێشەوه بێ لە ريزدا دكەوتە بەرامبەرى «مردن»ەكە، ئەوسا غوربەتیش دەچێتە بەرامبەر مان. ئەم جۆرە پێى دەلێن «لف و نشر مرتب»، چونكە هەر وشەيه لە بەرامبەر وشەى مناسبى خۆيدا وەستاوه. بەلام كە «غوربەت» پێش كەوت ئەوسا «لف و نشر»ەكە دەبێتە «مشوش».

لە حالێكدا بۆلێن «يا توربەتى يا غوربەتى» و بەمەدا «لف و نشر»ەكە بكەين بە «مرتب» ديسانەوه لە رووى واتاوه هەر «مشوش»ە، چونكە ديارە لە واقعدا «مردن» دواى «مان» دێت هەرچەند وشەكەيشى لە بەيتەكەدا پێش كەوتوه. كە هاتين و لە نيوە بەيتى يەكەمدا غوربەتمان پێشخست و ويستانمان وشەكان لە رووى واتاوه «مرتب» بكەين ئەوسا بە نيسبەت نيوەى دووەمەوه سەرلەبەرى «لف و نشر»ەكە دەبێتە «مشوش» چونكە وشەى غوربەت دەوستانىتەوه بەرانبەر مردن و وشەى توربەتیش بەرامبەر مان كە هېچ جێى خۆيان نين. لە لای واتاشەوه هەر دەبێتەوه «مشوش» چونكە لە نيوەى دووەمى بەيتەكەدا ئيمكان نيه جێى «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» بە يەكتر بگۆرینهوه، جێ گۆرکێيهكە هەر لە نيوەى يەكەمدا دەكرى، لە نيوەى دووەمدا قافيه لەو جێگۆرکێيهدا لەناو دەچى. «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» بە هەمە حال پێشە و پاشن، هەر ئەم وەزەيشە رێ خۆش دەكا كە لە نيوە بەيتى يەكەمدا «توربەت» پێش «غوربەت» بكەوتەوه. لەم خستنه پێشە ناچارىيهى «مردن»ەكەوه تى دەگەين نالى زياتر بە ئومىدى سەردانى دواى مەرگ...

نالى لە واتاي ئەم بەيتە هى تريشى هەيه بەلام بەرەو زيادىي هيز و بەلاغەت و ئەفسوونەوه پتر تێيدا هەلکشيوه. من كە ماناكەم بۆ روون بۆوه بە دەست خۆم نەبوو لىوم لەسەر بەيتەكە دانا و ماچم كرد. دەسلەتاي مەرووف لە ئاخىنى هەلبەست بە جوانى و نوكتە و گەوهەر لەوه تێپەر ناکا. فەرموو لەگەڵ مندا سەيرىكى بكە:

سەر خاتيمەبى حوسنى عيادەت كە نەهاتى
بارى بگەرە فاتيحە وو دەئبى زيارەت

خاتيمە «خاتمة» - كۆتايى
عيادەت «عيادة» - سەردانى نەخۆش، ئەحوال پرسینى.
فاتيحە «فاتحة» - سورەتىكى قورئان، ياخود سەرەتا و دەستپێکردنى كار.
دەئب «دأب» عادەت، نەريت

واتايەك لە واتاكانى بەيتەكە ئەمەيه:
سەرم بوو بە كۆتايى عادەتە شيرينەكەى ئەحوال پرسین لە نەخۆشيدا، كە تۆ نەش هاتى بۆ
لێرسينم، واتە لە كۆتاييدا سەرەكەم تێچوو و مردم.
كەواتە جارێكىيان وەرە بۆ سەر «فاتحە» و زيارەتى قەبران. واتاي دووەمى بەيتەكە بە تەواويى

پێچهوانه‌ی ئەمه‌یانه: سرنجێک بگره‌ دوو وشه‌ی «خاتمه‌ و فاتحه‌» یه‌که‌میان کۆتایی، ئەوتریان ده‌ست پێکردنه‌، مومکینه‌ «فاتحه‌» سوورده‌ی قورئان نه‌بێ و ده‌ست پێکردن بێ چونکه‌ له‌ به‌رامبه‌ر «خاتمه‌» دا هه‌ر بۆ ئەم واتایه‌ ده‌روا.

نه‌خۆشی مومکینه‌ به‌ دوو جوړ کۆتایی بیت: یا مردن یا چاک بوونه‌وه‌. جاریکیان مردنه‌که‌مان له‌ به‌یته‌که‌دا دۆزیه‌وه‌ و باسمان کرد، ئەم جارهیان به‌ره‌نگاری واتای دوه‌می به‌یته‌که‌ ده‌بین که‌ دژی مردنه‌ چونکه‌ چاک بوونه‌وه‌ راده‌گه‌یه‌نی:

تۆ که‌وا تا کۆتایی ئەم عاده‌ته‌ شیرنه‌ی سه‌ر لێدانی نه‌خۆش نه‌هاتیه‌ سه‌رم (وشه‌ی «که‌ نه‌هاتی» له‌ کۆتایی به‌یته‌که‌وه‌ راگۆزیه‌ بۆ سه‌ره‌تای، واتاکه‌ی وای لێ به‌سه‌ر دێ: که‌ نه‌هاتیه‌ سه‌ر خاتیمه‌یی حوسنی عیاده‌ت...) وا چاک بوومه‌وه‌ هه‌ر نه‌بێ جاریکیان بگره‌ «فاتحه‌ - سه‌ره‌تا، ده‌ست پێکردن» ی عاده‌تی زیاره‌تی نه‌خۆش دوا‌ی چاک بوونه‌وه‌ی.

«فاتحه‌ و ده‌بێ زیاره‌ت» ئەگه‌ر بکریته‌ «فاتحه‌ی ده‌بێ زیاره‌ت» یا نه‌کریته‌ له‌ هه‌ردوو حالاندا عه‌ینی واتا راده‌گه‌یه‌نی. که‌ بلێی «فاتحه‌ و ده‌بێ زیاره‌ت» ئەوسا هه‌ر دوو وشه‌ی «فاتحه‌ و ده‌ب» ده‌بنه‌ «مضاف» واته‌ «سه‌ره‌تای زیاره‌ت و عاده‌تی زیاره‌ت».

واتای نیوه‌ی به‌یتی یه‌که‌م به‌ هه‌ردوو جوړیه‌وه‌ ده‌ست ده‌دات بۆ حاله‌تی مردن، به‌لام دیاره‌ هه‌ر یه‌کیان له‌گه‌ڵ «چاک بوونه‌وه‌دا» ده‌گونجێت.

کللی کردنه‌وه‌ی قفلێ ئەم به‌یته‌ ئەو «طباقي» ده‌یه‌ که‌ له‌ میانی «خاتمه‌ و فاتحه‌» دا ده‌دیتریت، به‌ هۆی طباقه‌که‌وه‌ که‌ زانیت «فاتحه‌» هه‌ر سوورده‌ی قورئان نیه‌ بیرت ده‌روا بۆ دوو جوړه‌ «خاتمه‌» ی نه‌خۆشی که‌ مردن و چاک بوونه‌وه‌یه‌، ئەوساش وشه‌ی «سه‌ر» له‌ خۆوه‌ بۆت ئاشکرا ده‌بێ که‌ مومکینه‌ ناو بیت به‌ واتای «راس»، مومکینیشه‌ «ظرف» ئاوه‌ڵ کار بیت به‌ واتای «علی، فوق». به‌ هه‌مه‌ حال روون بوونه‌وه‌ی بۆ من به‌م جوړه‌ بوو...

له‌ بیرت نه‌چێ، ئەو که‌سه‌ی به‌ هه‌موو جوانی و کۆمه‌لایه‌تی و هێزی دا‌پشتن و فنونی شاعیری به‌یته‌که‌ رازی نابێ و شیرگیره‌ ده‌بێ له‌سه‌ر ره‌خنه‌ی ناسه‌لمێنانه‌، بۆ خۆی له‌ هه‌له‌به‌ستدا زی‌ و نه‌لماس و خۆراک و پۆشاک و خانوبه‌ره‌ پێشکه‌شی میله‌ت ناکا. ئەویش له‌ باشت‌ترین حالدا چه‌ند قسه‌ییکی رێکوپێک ریز ده‌کا و هه‌ندیک واتای کۆمه‌لایه‌تی، که‌ خۆی پێی رازییه‌، تینداوی و په‌نگه‌ خه‌لقی تر هه‌ر پێشی رازی نه‌بێ له‌وانه‌یشه‌ نه‌گه‌یشته‌بێ به‌ نیوه‌ی ئەو مه‌ودایه‌ که‌ به‌یته‌که‌ی نالی تێی هه‌لکشیه‌وه‌ له‌ هه‌موو رویکه‌وه‌، واته‌ کۆمه‌لایه‌تی و هونه‌ره‌وه‌.

با به‌ناو ئەم به‌یته‌شدا گه‌شتی بکه‌ین:

حەلقە دەرگۆشی کەفی پەرەنگینی تۆیە ئەم دەفە

با نەنالی لێی مەدە «عن لطمه‌ کُف الکُف»

بیس‌تووته‌ له‌ سه‌رگۆزشته‌ و حیکایه‌تی ئەفسانه‌ «عه‌بدی حەلقه‌ به‌ گۆش»؟ ئەم حەلقه‌ دەرگۆشه‌که‌ی ناو به‌یته‌که‌ هه‌رچی بیره‌وه‌ریی حیکایه‌تی راست و ئەفسانه‌ی سه‌رده‌می مندالیمان هه‌یه‌ دینیته‌وه‌ سه‌ر په‌رده‌ی میشکمان. له‌ به‌یته‌که‌دا «حلقه‌ دەرگۆش» هه‌ستی مرۆفایه‌تیشمان بریندار ناکا چونکه‌ مرۆف تێیدا نه‌بووه‌ به‌ به‌نده‌، نالی ده‌فه‌ی بێگیانی هێناوه‌ و ئالقه‌کانی لێ کردوه‌ به‌ ئارایش‌ و هۆی

زینگانه وهش. جاریکی تریش «ههلقه دههگۆش» دهفه که خۆشه و یستتر دهکا چونکه سکالای بهیته که بۆی دهپاریته وه. دواى خۆشه و یست کردنی دهیکا به جیتی ههسوودی پى بردنیش که دى و دهیخاته ناو ئه وه دست و په نهجه رهنگینه وه.

دهفه ههلقه به گۆشى دهسته رهنگینهکانى خۆته با نه نالى و لى مده، دهست بگروه وه له مست لیدانى.

چ پارانه وهیكى ناسکه لهم دهسته رهنگینه، له مونسه بهیكى وا پر جۆش و جهزبهی دهفه لیدان و له رزین و زینگانه وهی ئالقهکانى؟ «کف الکف» چه ند ریک هاتوون له تهک یه کتردا! وشه «الکف» له کۆتایى بهیته که دا که عه ره بییه پیتی «ف» دهکى گوشراوه، واته «شده» ی به سه ره وهیه. نالى کوردانه بۆ راست هینانى کیشی شیعەر، گوشینه کی لاداو وه «ف» دهکى به ره لالا کردوه و وشه که ی هیناو ته سه ره زهوقى خۆمان. چه ند لى شیرینه ئه م رهفتاره کورتیله ی کوردایه تی؟ ناله ی دهفی ئهلقه به گۆی له بهر دهست و په نهجه ی رهنگین چ ههستیکی نه رم و ناسک له دهروونی گۆگرده ده بزىوئى؟ دهفه لیدانه که خۆی چ دیمه نیکی زۆر بهرچاوى ناو ئه م تابلویه هونه رییه. «کف»، واته «له پ» ی رهنگین، عاده تی خه نه تیگرتنی دهستی ئافره تانیش دهکاته وه به ئارایشتیکی بهیته که ئه و لایه نه ش راده گه یه نی که وا مه به س له «دهس رهنگینی» نهک هه ره خه نه تیگرتن، به لکو شیرینکاری و مه هاره تی دهسته که بیت، ئه وساش دهفه لیدانه که له وه دهسته رهنگینه وه دهیته کاریکی پر هونه ر و جوان. «کف و دهف»، «کف الکف» له پرووی مۆسیقای دهنگه وه چه ند وشه ی هاوئا هه نگی. ورده کاری، کۆمه لایه تی، تینوتاو، ئارایش و مۆسیقا پراوپری بهیته که ن. سهیره بۆ ئه دیبی و اتادۆست له بهر خاتری باو بوونی بیرکی سیاسى عومر کورت ئه م گه وه ره انه له کیس خۆی بدا و به شیعریکدا هه ل بلای که واتاکه ی نهک هه ره کوتر او ته وه ده گاسنیش کراوه، بۆ خۆشى ساله هایه دهیکاته بابه تی گوتار و دوان و بزوتنه وه و دروشمی نمایش، ناوناو هه ش ئیفلایى کردوه و سه ره له نوئ به ره ییک له چه ند کژ و وه رزىکی سیاسیدا کردوه تی به سه رمایه ی بازپىکی کاتى.

ئه مه ش بهیتیکی تری نالى له وانه ی به لى وردبوونه وه ی لانی کۆمه لایه تی تیدا ده رده که وئى:

دامه نی پاکی مه دارى دائیره ی خامه ک نیه
خوینی مه قتولانه وا دامینی یاری گرتوه

جاران عاده ت بوو، رهنگه ئیستاش هه ره مابى، په راویزی خامه کی مۆر به ده ور و دامه نی که وای ئافره تانه وه ده دورا. نالى لیره دا ئه م عاده ته ی پۆشاکى ئافره تی کورد دهکاته ماکی خه یالبازی و «تجرید» له شیعردا. له وه را دیاره خه یال و «تجرید» دهکه زاده ی واقعیکی زیندوون نهک ره هه وا که وتنی وه هم.

له گۆته ی «دامه نی پاک» وه ره راسته وخۆ بیرى مرۆف ده روا بۆ لایه نی «پاک دامه نی» و پروسووری ئافره ت که له کۆمه لگه ی کورددا ستوونیکى ئایین و ناموسه. تۆ سه یریکی ورد و قوولای ئه م کۆکردنه وه ی «دامه ن پاکیه» یه بکه له گه ل سووربوونی دامه نه که به خوین... هه ره ده لئى ئاو و ئاگرى له یه که زه رفدا کۆکردۆته وه و بهر یه کیش ناکه و نه وه... دامه نی به خوینه به لام هه تا بلای دامه نی پاکه.

ئىنجى سەيرى پىستەي «دامىنى يارى گرتووه» بىكە كە ئەمىش ئىشارەيە بۆ نەرىتىكى كۆمەلەيەتى پىز
 لىگىراوى «دەستە و دامەن بوون و ھانا بردنە بەر». لە لایەن سۆز و ھەستى شاعىرىيەو بە درەنگەو
 دەگەيە پايانى جوانىي ئەم وینەيەي ئالوودە بوونی دامىنى يار بە خوینی عاشقان و پارانەوہى خوینەكە
 لىي، بەوہدا كە دامەنى دەگرن و ھانای دیننە بەر... كەي؟ دواى كوشتن.

نالى بەم تەعبىرانەي، بەولای دەربىنى واتای شاعىرانەي تەر و پاراو و پىسۆز و ھونەرەوہ،
 ھاموشۆيەكى شارەزايانەش دەكا لە مەيدانەكانى دەستووراتى كۆمەلەيەتیدا. نالى وشكەمەلە لە
 ھەوايىكى ژوورووى كۆمەلدا ناكە، كەلىك پتر لە پىسپۆرىكى كۆمەلەيەتى مووچەخۆرى ئىمىرۆ بە ناو پەند و
 نەرىت و گەتوگۆ و دل و دەروونی كۆمەلدا دەگەپى و دەستەگۆلى رەنگاوپرەنگى ھەلبەست دەھۆنیتەوہ. كە
 سەيرى ھەموو دیوانەكەي بىكەي ھەرھەنگىكى كۆمەلەيەتى لى پىك دىنیت كە دەست بەدا پىشتاوپىشت
 بىكریتە دیارى و یادگار.

با لەگەل بەیتىكى تریدا ماملەتییكى گەوھەر و ھونەر و ئەفسوون بىكەين:

زولفى دووتایی تەرازوو مەسەلى دل كىشت
 روح دەكىشن بە دووسەر ئەم بە سەرى ئەو بە سەرى

زولفەكان دوو تان واتە ھەر يەكەيان بەقەدەر تايىكن لە زۆرىدا. وشەي «تا» بە واتای «تای مو» دىت
 كە زولف خۆى موہ. زولفەكان دووتان، وەك يەكترن.
 كە دووتان وەك تەرازوون چونكە زولف و تەرازوو ھەردوويان دووتان و ھەر تايەيان بەقەدەر ئەوى تر
 ھاوكىشى يەكترن... ھەر دوو زولفەكەش تەرازووى يەكترن.
 زولفەكان كە تەرازوو مەسەلن، دل كىش ... دل دەكىشن لەبەر نازدارىيان. زولفەكان كە تەرازوومەسەل
 بن، وشەي «كىش» خزمى تەرازوو و جىي خويەتى دل بىكىشن چونكە تەرازوو ئالەتى كىشانە. بابزانين
 بەولای دل كىشانەوہ ئەم تەرازوو زولفانە چ دەكىشن؟ روح دەكىشن؟
 تەرازووى عادەتى لەوہ تىناپەرپىنى زىر و ئەلماس و گەوھەرى پى بىكىشەيت، كەچى تەرازووى زولفى
 يار روح دەكىشن. روح كىشان ھەر لە پووى وشەوہ خزمە لەگەل تەرازوو، راستە حىسابەكەي لە
 شوپىنىكى ترە...

تەرازوو كە بابەتى كرىن و فرۆشتنى پى ھەلكىشەرى تەنھا يەك دەستەي تەرازوو كە مالە
 نرخدارەكەي تى دەكرى، دەستەكەي ترى پارسەنگىكى تىداوێژرى، ھەر كاتىك مالە نرخدارەكە گەيشتە
 سەنگى ئەو پارسەنگەوہ وە لەگەلى جووت بوو ماملەتەكە كۆتايى دىت. بەلام تەرازووى دوو تاي زولفى
 ئەو نازدارە بە ھەردوو سەران روح دەكىشن. واتە ھەتا لە سەرىكيان وەزنى روح زىاد كەي دەبى وەزنى
 سەرهەكەي تریشى زىاد كرى، ئىتر ئەم كارەي روح كىشان لە دوو سەرهەوہ كۆتايى نايى... تەرازووى
 زولفى دووتاي يار ھەتا ھەتايى بە دوو سەران روح دەكىشى. دەستى خۆش بى...

جگە لەم كىشانە دولانە تەرازووکارانە، پىستەي «روح دەكىشن بە دوو سەر» واتايىكى تریشى ھەيە بۆ
 كوشتنى پاتەوپات كە لە روح كىشان دەفامرىتەوہ بى «تورىە» بەلام زولفەكان لەو روح كىشانەدا دوو
 ھىندى فرشتەي مەرگ «عەزرائىل» چالاک و خىزان چونكە كارى عەزرائىل لە سەرىكەوہيە كەچى

زولفه‌کان له دوو سه‌رهوه روح ده‌کێشن هه‌تا یه‌کێک به‌ مردنی خۆی ده‌مری دوو عاشق به‌ ده‌ست زولفه‌کانه‌وه‌ گیان ده‌سپێرن.

پێم بلێ لێره‌دا نالی چۆن به‌قالێک و چۆن «صراف» و جه‌وه‌هر فرۆشێک بوو؟ هه‌یج به‌ بیراندا هاتوه‌ ته‌رازوویک هه‌بێ هه‌تا هه‌تایی له‌ کار نه‌که‌وێ؟ چ شاعیرت دیوه‌ هه‌نده‌ ته‌رازووناس؟

ئه‌م هه‌موو بار و تاو کێش و ته‌رازوه‌ به‌م شیوه‌ سیحراکارانه‌، خولانه‌وه‌ی فکریکی «عبقری» به‌ ناو کۆمه‌ل و واقع و هونه‌ردا هه‌ناوه‌تیه‌ ناو هه‌لبه‌سته‌وه‌.

ناڵی زیه‌نیکی وه‌ها هه‌ستیاری هه‌بوه‌ هه‌ر ده‌لێی جامی کامیرایه‌ له‌ ترووکه‌یه‌کدا وینه‌ی جیهانیکی به‌رینی تیدا نه‌قش به‌ستوو ده‌بێ، به‌ پڕواله‌تی دیمه‌نیش داناوه‌زێ، وینه‌ی ده‌روون و وردیله‌کانیشی ده‌کێشی. بێگومان هونه‌رکار له‌ نه‌خشه‌کێشانی ورد و قوولدا، مه‌به‌ستی تایبه‌تیشی نه‌بێ، وینه‌که‌ی پڕ ده‌بێ له‌ ناوه‌پۆک:

یا عه‌کسی ئاسمانه‌ له‌ ئاوینه‌دا که‌ وا
ئه‌ستێره‌کانی راده‌کشێ وه‌ک شیهابی نور

ئه‌مه‌ی له‌ وه‌سفی سه‌رچاوه‌ی سه‌رچنار گوتوه‌. نه‌خشه‌کێشانه‌که‌ی که‌متر نیه‌ له‌ کاری کامیرا، به‌لام کامیراییکی زیندووی زیره‌کی هه‌ستیاری.

ئاوینه‌ به‌رامبه‌ر ئاسمان پاگره‌ له‌ شه‌ودا، ئه‌ویش وه‌ک ئاسمان ئه‌ستێره‌ی تیدا راده‌کشێ چونکه‌ وینه‌ی ئاسمان ده‌داته‌وه‌ به‌ خۆی و ئه‌ستێره‌کانیه‌وه‌. به‌لام که‌ به‌ته‌وێ به‌مه‌نده‌ رازی بیت نه‌گونجانیکی دێته‌ به‌ر، له‌ شیعره‌که‌دا ده‌بێته‌ عه‌یب. چۆن ده‌بێ بگوترێ ئه‌ستێره‌کانی ئاسمان راده‌کشێن وه‌ک شیهابی نور، ئه‌ی ئه‌ستێره‌کان هه‌ر خۆیان شیهابی نور نین؟ ئه‌م مه‌عنا لێدانه‌وه‌ ده‌بێته‌ «تفسیر الما» بالماء» گه‌لێک که‌سیش تیدا خلیسکاوه‌. ته‌گه‌ره‌که‌ به‌م جوژه‌ ده‌ره‌وێته‌وه‌:

وشه‌ی «ئه‌ستێره‌» دوو واتای هه‌یه‌. ئه‌ستێره‌ی ئاسمان و «ئه‌ستێر»ی ئاوی سه‌ر زه‌وی که‌ له‌ فارسیدا «استخر» و له‌ زمانه‌کانی پۆژاوادا «cistern» ی پێ ده‌لێن. مه‌به‌ستی راسته‌قینه‌ی ئه‌و دیو پڕواله‌تی به‌یه‌ته‌که‌ له‌ وشه‌ی «ئه‌ستێره‌کانی» دا واتای «ئه‌ستێر»ه‌کانی ئاوه‌ له‌ سه‌رچاوه‌ی سه‌رچناردا:

یا عه‌کسی ئاسمانه‌ له‌ ئاوینه‌که‌دا که‌وا ئه‌ستێره‌کانی ئاوی سه‌رچنار به‌ خۆی و پاکشانی ریزه‌ی ئه‌ستێره‌کانی هه‌ر ده‌لێی ئاسمانه‌ و شیهابی نوری راده‌کشێن. سه‌رچنار وه‌ک ئاوینه‌ییکی لێ به‌سه‌ر دی به‌رامبه‌ر ئاسمان پاگیرایی له‌ شه‌ودا.

وشه‌ی «ئاوینه‌» له‌ پێنوووسی کۆندا ده‌گونجا به‌ «ئاوینه‌» بخوێنرێته‌وه‌ به‌ واتای «مرآة - نه‌ینۆک» ده‌شگونجا به‌ «ئاوینه‌» بخوێنرێته‌وه‌ که‌ وشه‌ییکی «وصفی»یه‌ له‌ «ئاو» داتاشراره‌ وه‌ک که‌ ده‌لێی «گلینه‌، مسینه‌، زێرینه‌» به‌ واتای له‌ گل و مس و زێر داڕژاروا، دروستکراو، که‌ بلێی «ئاوینه‌» به‌ واتای «له‌ ئاو داڕژاروا، دروستکراو» ئه‌وسا ده‌بێته‌وه‌ سه‌رچنار خۆی که‌ بریتیه‌ له‌ ئاو.

وشه‌ی «ئه‌ستێره‌کانی» هه‌ر وه‌ک مومکینه‌ «جمع، کۆ»ی ئه‌ستێره‌ بێ مومکینه‌ هه‌لی وه‌شینی و بیکه‌یه‌وه‌ «ئه‌ستێره‌ - کانی» که‌ هه‌ردووێان هه‌وزی ئاون...

بشزانه‌ له‌ کوردیدا ده‌گوترێ «ئه‌ستێره‌ پاکش» به‌ واتای «پاخرینی شیهابی ئاسمان».

لەم بەیتەدا نالی ئەوەی کردووە پێی دەلێن «تشابک» واتە تیک ئالقان، بەلام تیکئالقانی وشە و واتا نەک هەر وشە یاخود هەر واتا: ئەستێرەییکی لە زاهیردا هی ئاسمان بێ، داویەتە سەرچاوەییکی زەویی. راکشانی ئەستێرەکەشی کردۆتە پەنگدانەوێ ئاسمان لە ئاوێنەدا کەچی لە راستیدا راکشانەکە هی ئەستێراوەکانی سەرزەوییە، نالی هاتوچۆ بە زیھنت دەکا لە میانی ئاسمان و زەوییدا. کە هاتی بۆی بە ئاسمانەوێ گیر بوو خێرا دەتھاوێتەوێ ناو ئاوی سەرچنار، کە دڵنیاش بووی لەوێ مەلە لە سەرچنار بکە ی هەلت دەداتەوێ بۆ تاقی ئاسمان. شاعیریکی عەرەب لە دوو بەیتدا «تشابک» یکی جوانی دروست کردووە بەلام نیو هیندەوێ بەیتەکە ی نالی نابێ:

تشابه دمعي از جری و مدامتی
فمن مثل ما في الكأس عيني تسكُبُ
فوالله ما أدري أبالخمر أسبلت
جفوني أم من عبرتي كنت اشربُ

دەلێ فرمیسک و شەرابەکەم وەها لە یەکتەر دەچن نازانم چاوم شەراب دەریژن یا لە فرمیسکم دەخۆمەوێ. شەراب و فرمیسکی تیک ئالقاندووە و زۆریش تێیدا سەرکەوتووە بەلام نە لە «تشابک» دەکا نیوێ رێی نالی بریوێ نە ئەو هەموو ئارایش و وردەکاریی وشە و واتای بەیتەکە ی نالی لە هی عەرەبییەکەدا هەیە. لێرەدا چ مەبەستم نێ شاعیریکی عەرەب بۆ یەکی کورد بشکێنمەوێ، ئەگەر پێچەوانەی ئەم وەزەعە هاتبا پێش و نمونەییکی عەرەبی زāl بە با سەر یەکی کوردییدا چاوشارکیم نەدەکرد و چۆنەتیەکەم وەک خۆی دەنووسی. ئیستا مونا سەبە لێ داوا کردم جاریکی تریش بەراوردی بەیتێکی نالی بکەم لە گەڵ یەکی وەک ئەو بەیتە لە شیعری شاعیریکی «متصوف» ی زۆر بە ناوبانگی عەرەب و ئیسلام. «ابن الفارض» دەلێ:

فلولا زفيري أغرقنتني ادمعي
و لولا دموعي أغرقنتني زفرتي

نالی ئەم واتایە هیناوە و گۆیزاوەتیەوێ بۆ ناو بەیتێکی خۆی:

ناری سینەم گەر نەبێ غەرقم ئەم
ئاوی چاوم گەر نەبێ سووتاوم ئەز

گومان نێ لەوێدا نالی و تاکە ی «ابن الفارض» ی دەست بەسەردا گرتووە، بەلام هونەرێکی خۆی لە دارشتندا خستۆتە پāl و اتا دەست بەسەر داگیراوەکەوێ کارەکە ی بردۆتە پایە ی هاڤرکی «منافسە» و گەر و بردنەوێ، گەر وەکەشی بردۆتەوێ. «ابن الفارض» دەلێ هەناسەم نەبێ فرمیسکم دەمخنکینی، فرمیسکیشم نەبێ هەناسەم دەمسوتینی. «نالی» ش هەر ئەمە ی گوتووە، بەلام لە نیوێ بەیتی یەکەمدا کە

دهلێ ئاگری سینهم نهبی غهرق دهیم پیت نالی به چی غهرق دهبی، ناچارت دهکا برۆی بۆ نیوه بهیتی دوهم لهویدا هۆی غهرق بوونهکهی بۆ داناوی که فرمیسکیهتی. که دهلێ ئاوی چاوم گهر نهبی دهسووتیم دیسانهوه هۆی سووتانهکهت له ههمان نیوه بهیتدا به دهستهوه نادا، سه رهوژیریش بیهتهوه بۆ بهیتکی تر ههر نایدۆزیهتهوه. دهبی سه رهوژوور بیهتهوه بۆ نیوه بهیتی یه کهم لهویدا ئاگری سینهی بۆ هه لگرتووی به هۆی سووتان. ئەم هاتوچۆ کردنهت، سه رهوژیر و سه رهوژوور، له بهیتکهی «ابن الفارض» دا نیه چونکه واتای سه ره له بهری «هۆ و ئەنجام - سبب و نتیجه» ی له ههمان نیوه بهیتدا به دهستهوه داوه و خۆی بهتال کردهوه. نالی دوو جار ان تینووت دهکا و ههر دوو جار انیش دوا ی گهشتیکی فکری تینوهتیت دهسکیئ. ئەم گوتاره بایی ئەوه ناکا، جیشی بۆ ناکریتیهوه له گۆفاره کهدا، کوتایی به قسه بینێ له بارهی «ناوهڕۆک و روخسار» چ به جۆریکی تیکراییی بی چ به نیسبهت شیعی نالی خۆیه وه بی، ئەنجام دانی ئەم کاره دهکهوێته گوتاریکی تر له ژمارهییکی تری گۆفاره کهدا، که هیچ به رهه لست پیم لی نهگری و دهستم نه بست.

له م چهند نموونه یی ناو گوتاره کهدا ههر لایه نی کۆمه لایه تی و ورده کاریی و اتا و ئارایشتی وشه و دارپشتنی به یته کان مه به ستی نووسین بوه، که لیک راگه یاندنی تری میژوو یی و ئەده بی و به راوردیی ههن تیاندنا، درێژه یان مه ودای به رفره وانتری پی دهوی له گوتار. به نموونه ی پروون کردنه وه ی مه به ست ده لیم «ههلقه ده رکۆشی که فی رهنگین...» له زۆر پوه وه وا دیته زیهنه وه که نالی بهر له جی هیشتنی کوردستان گوتبیتی چونکه دیمه نه که له م به یته و سه رپاکی غه زه له کهدا دیمه نیکی کورد و کوردستانه، یاخود ههر نه بی به نیسبهت نالییه وه له کوردستاندا زیاتر لواوه خو به دلسۆزیکیی دهستی رهنگین و ده فهی ئالفه دار بزانی، ره خنه ی دواتریشی له «شیخی سه ر لینگه ده ستار» ههر یه کیکه له و ره خنه ی پهی تا پهی تا له شیخه کانی ناو کورده واریی گرتوه هیز و نه فه سی شیعه رکانش ده یانباته وه بۆ ته مه نیکی گه نجایه تی که «تا فه له ک ده وردی نه دا» و «ئهم تاقمه مومتازه» ی تیدا گوتوون.

سه ره رای ئەمانه که ده شلی «رهنم و ده ستاری که لله ی من ده فه نه ک مه نده فه» ئاشکرایه له خۆرای نالی «رهنم»، دیاره له ته مه نیکدا بووه رهنایه تی لی بوه شیته وه... له م بابته ته تیبینیانه زۆرن که نه مه یناونه ته ناو نووسینه وه، تیکرایشیان له پیکه یینانی سامانی به یته کان به شدارن و نرخ ی نووسین زیاد ده کن. له شیکردنه وشدا ههر ئەوه نده م کردوه که خو م تیی گه شتووم و پیویستی پروونکردنه وه ی مه به ست داخوایی کردوه. بیکومان زۆر واتای نه ینی تر له و به یته نه دا ههن که من بۆیان نه چووم، هه ندی ورده کاریشیان تیدا یه به ئانقه ست لیان نه دوام.

ده ست بژارکردنی شاگۆل و شابه ییت له دیوانی «نالی» دا ئه رکینکی بی کوتاییه چونکه ئەوه نده شاکاری بی مانه ندی تیدان و شی کردنه وشیان هینده ی به به ره وه یه له پی دیراسه یینکی قول و به رفره وان نه بی جیان بۆ ناکریتیه وه جگه له وه که گه یشتن به ته ختی بنی ده ریای به یته کانی کاریک نیه به تاکه که س بکری. ئەوه ی راستی بی و اتا لیدانه وه ی زوربه ی شیعه رکانه ی پیویستی به هاریکاری تیکراییی ئەدیبان هه یه که ههر یه که چی بۆ پروون بۆته وه له نه یینه کانی به ییت و دوو به ییتی، یا بۆی پروون ده بیته وه له دوا رۆژدا، بیخاته وه سه ر گه نجینه ی مه علوم کراوی واتای هۆنراوه کان له ههمان کاتیشدا هه موویان یاریده ی یه کتر بدن بۆ کردنه وه ی ئەو گرێکۆرانه که کردنه و دیان له ده سه لات ی تاکدا نیه و ههر گرێهش به لای که مه وه دانه گه وه ریکی له ناو خۆیدا شار دۆته وه.

له کۆتای ئەم بەشە یەکه می گوتارە که دا دەستەو یەخە ی غەزەلیکی دیوانە که ی دەبم، له پیشەوێش دەزانم هەر هێندە واتایە له دەریاکەیان هەڵ دێنجم که له زەرفی دەسەلاتمدا جێی دەبێتەو، دوا ی لێ بوونەوێ من و پێ بوونی زەرفە که م لەو واتایانە که شکۆلی چەندین «غواص» یش پێ دەبێ له دانه کهوهری ژیری دەریاکە.

ئەم بێرە شیعردی لێرە بە دواوێ خەریکی شیکردنەوێیان دەبم نمونە ی نایابترین شیعری کلاسیکی رۆژەلاتن، که دەلێم «کلاسیک» چ پێگەینک لەو شیعرا نەبێرەوێ بۆ بەراوردی کردنیان له گەڵ شیعری نوێدا، هەز دەکە ی بیانەینە و بە پیشکەوتووترین شیعری نوێیان بگرە. تا ئەو رۆژە شاعیری نوێی کورد دەتوانی لەم نمونە ی نالی پێش کهوێتەو، کات و سەقافەت و خۆ پێ گەیانندی گەلیک پتری پێ دەوێ لهوێندە ی لەو چەند سالانە دا بۆی لواو.

سەر جوملە ی شیعردەکان شەش بەیتن بە پێی ئەو که له دیوانە چاپکراوێکاندا بلاوکراوێتەو. له مەرا وا پێ دەچێ هەندیک ی لێ فۆتایی چونکە بە عادت، شاعیر ژمارە ی بەیتەکانی له یەک هەلبەستدا تاک دەبوون نەک جوت.

زۆر شیعردۆستی نالیدۆستم دیوێ وایزانێوێ بەیتەکان هەر یەکە بۆ خۆی له واتادا سەر یەخۆیە و پەيوەندی بهوانی ترهه نیه. بهلام ئەم هەلبەستەیان وەک چەندیک ی تر له دیوانە که دا «وحدە» ی تێدایە و تەجرەبە ییک ی سەردەمی گەنجایەتی نالی دەگێرێتەو که گومان نیه له پوودانی. فێرکە ی دەمار و گەرمی نەفەسی نالی له هەلبەستە که دا ئەو ئیحتیماله پاشگەز دەکەنەو که زاده ی خەیاڵ بێ. با شیعردەکان خۆیان بە دەنگ بێن و پەیا می راست بوونی پووداوه که پراگە یەن:

سەری زولفت که رشتە ی عومری «خضر» ی نیوێ هەودایە
چ هەودایی که هەر حەلقیکی صەد زنجیری سەودایە
برۆت تیغیکە وەسمە ی، «صیقل» ی مەسلوول و مووکارە
که عیشوێ جەوهره، رەمز و ئیشارە ی ئاو و مەودایە
بە نەشئە ی سستی و مەستی وەها مەستوور و مەخموورە
نەزانم خەو له چاوتدایە یا چاوت له خەودایە
له سایە ی کفری زولفت دل «فنا فی النور» ی ئیمانە
مەلێن زولەت خراپە وەسلی پەروانە له شەودایە
هەناسە م زولفە که ی لادا و مەیلێکی نەکرد چاوی
نەسیم ئەنگووت و شەو رابرد و نەرگس هەر له خەودایە
له «دور» ی تۆیە ئە ی خورشیدی پرتەو بەخشی شەوگەردان
که نالی وا له حالاتی محاقی ماهی نەودایە

نالی لەم هەلبەستە دا پاتەویات بزۆزیکی دلدارانە ی کاتی گەنجایەتی خۆیمان بۆ دەگێرێتەو. له تاریکی شەو دا پاریزی بردوێ بۆ بالینی خۆشەویستە که ی و گەشتۆتە تەنیش و رۆخی تا ئەو رادە ی هەناسە ی زولفە که ی لاداوه له سەر پرووی، نەک هەر له زانده تیهو، بهلام نەوێراوه یاخود له دەر فەتی

پانه دیوه ئه وهنده له و هه زعه دا دهوام بکا یاره که ی به خه بهر بێنێ. دزانه چوه و دزانه گه پاره وهته وه، هێندهش تینوو و که سه ره له دل بوه دوا دلۆپی له زه ته ی له م چهن د له حزه کورته یله یه هه لگوشیوه و پر به دل ده می بر دوه بۆ لای زولف و رومه تی تیر و پر سه یری ئه م پوخساره په رسته راوه ی کردوه و وینه ی هه لگرتوه.

له سه رپاکی به یته کانه دا تارمایی نالی به ده وری یاره نوستوه که یه وه ههنده ی دیمه نی شه وه که ئاشکرایه. گرنگی مونسه به که ش، به لای باوه ری منه وه، هۆی ئه وه هه موو «اعجاز» دیه که وا له سه رانه سه ری به یته کانه وه هه لده رژین. که به ته واوی لیان ورد بینه وه به سه ره وشه ی وادا ده که وین له به یته کانه به ته نها خۆی به سه پی بگوترێ «معجز». گر و سۆزی عاشق و تام و له زه ته ی هه لوه سه ته که ش وایان کردوه «اعجاز» و فسوون و ورده کاری ناو به یته کان وه که ئاو ره وان بن بێ قورت و گرفت، له هه ندێ شویندا ره وانی ئه وه فه ندانه گه یشتوته پله ییک هه ست و زیه نی مرۆف لیان هه لده زه لی و به سه ریانه دا تپه ر ده بی.

خوینهر ده بی له گه ل من و به یته کانیشدا باخه ل فره وان بێ و په له م لێ نه کا. سه ره پای په له نه کردن ده بی له لای خۆیه وه یارمه تیشم بدا له ته واو کردنی ئه وه واته یانه ی بۆم ته واو نه کراون وه یاخود ترسی درێژه کیشان هه ندیک ی پی به جیه یشتووم. با به یته کان به ده نگ بێنن و من له گوته ی خۆم بوهستم:

سه ری زولفت که رسته ی عومری «خضر» ی نیوه هه ودا یه
چ هه ودا یی که هه ره حه لقیکی سه د زنجیری سه ودا یه

له دیوانه که ی نالی - چاپی هه ولێر - له جیاتی «سه ودا یه» ی کۆتایی به یته که «تیدایه» نووسراوه، راستیه که ی ئه وه یه لێرده نووسیومه که «تیدایه» بێته قافیه دوو جاران به یته که ده شکینته وه. جاریکیان له وه دا که «التزام» نا هیلێ به نیسه بت قافیه ی ئه م به یته وه، قافیه کانی تر سه ره له به ریان «ملتزم» ن، «هه ودا، مه ودا، خه ودا، شه ودا، نه ودا - تیدا» ده بی نی له گه لیاندا ناگونجی. جاریکی تریشیان له وه دا که واته ی به یته که زۆر بیه یز ده بی و به شیک ی زلی شیوه دارشتن و واته بازی نالی له ناو ده چی. به ده م شیکر نه وه ی به یته که ئه م لایه نه ت بۆ رونتر ده بیته وه:

هه ودا - موو، داو.
خضر - خدری زینده وه یا نالی خۆی که ناوی «خضر» ه.
سه ودا - شه یدایی عیشق، شیتی.
سه ودا «سودا» - ره ش، که بۆ واته ی عه ره بی به یته وه.

واته سه ره تای زولفت، که وا که میکی یه کجار که مه له تیکرای زولفه که، نیوه هه ودا ییکی «نه که هه ودا ی ته واو» به قه ده ر رسته ی عومری «خضر» درێژه، ئه وه «خضر» ه خدری زینده بێ که مه شووره له «ئاوی حه یات» ی خواردوته وه و قه ت نامری، یاخود نالی خۆی بێ. دیاره که مه به س خدری زینده بێ ئیشاره ی به هیز بۆ درێژی داوه موه که یه، که مه به سی ش نالی بێ خۆ به قوربانی زولف کردن و عومر به هیچ

دەرچواندنه له تهك ئه و داوه موهدا. ههر دوو مه به سيش به جووت له به يته كه دا كۆبوونه ته وه چونكه وشه كانى ههر دوو واتا را ده گه يه نن.

هه ودايه كه ش چۆن هه وداييكه؟ ههر ئالقيكى صه د زنجيرى سه ودايه. واته ههر يه كه له و ئالقانه ي نيوه هه وداى سه رى زولفى يار به ستوونى، به رانه ر صه د زنجيرى سه ودايه. ده زانين زنجير بۆ خۆى سه را پاى ئالقه كه يه، كه چى تاكه ئالقه ييكى نيوه مووى سه رى زولفى، كارى صه د زنجير ده كات.

زنجيرى سه ودا مومكينه «زنجيرى سو دا» بۆ واته زنجيرى ره ش كه مونا سيبى رهنگى زولفه كه يه. مومكيني شه «زنجيرى سه ودا» بۆ كه ده كا ئه و زنجيره ي شيت و شهيداى پى ده به ستنه وه. كه واته له جوانيدا ئالقه ي نيوه هه وداييكى زولفه كه ئه و نه ده كار يگه ره به قه ده ر صه د زنجير عاشق و شهيدايان ده به ستيت ته وه.

برۆت تيغيكه وه سمه ي، «صيقل»ى مه سلوول و مووكاره كه عيشو ده جه وه ره ره زمز و ئيشاره ي ئاو و مه ودايه

نالى له تيوه را مانى رووى ياره كه ي به دوا وه سفيدا ديت ته سه ر وه سفى برۆى.

وه سمه - ده رمانيكى ره شه بۆ رهنگ كردنى موو.

صيقل - تيزكه ره وه (بنوا ره فره ههنگى المنجد).

مسلول - ده ركيشراو له كالان.

عيشوه - نه شوه ي برۆ.

جه وه ره - نه قشى سروشتى له تيغدا.

ئاو - زنده سافى و روونى تيغ.

مه ودا - خه نجه ر، تيغ، شمشير.

وه سمه ي تيغى برۆت بو ته تيزكه ره وه ي شمشيريكى ده ركيشراو و «مووكار». برۆكه ي قه وسه وهك

شمشير. وشه ي «مووكار» له وانه يه بۆ شمشير و تيغه كه بۆ به واتاى زنده تيژى، له وانه يشه بگه ريت ته وه

بۆ برۆكه ي خۆى «كه مووكار» ه و له موو پيك هاتو وه. برۆكه «مسلول» ه وهك شمشير و تيغ چونكه له ژير

په رده و له ناو كالاندا نيه. برۆ به لاي «نالى» يه وه له تيزييدا وهك تيغ وا يه چونكه هينده ي تيغ جه رگ بره.

وشه ييكى قرتاو هه يه له پيش دوو وشه ي «مسلول و مووكار» كه ده بيته «موصوف» بۆيان: «وه سمه ي

تيغى برۆت، صه يقه لى شمشيريكى مه سلول و مووكاره». نه شوه و عيشو ده ي برۆكه ي وهك جه وه ره ي تيغ

وا يه كه شه پۆل بدا له سه ر رووى تيغه كه. هيما و ئيشاره ي برۆكان هينده برنده ن كارى «ئاو»ى شمشير

و خه نجه ر ده كن... تيغ كه زۆر ساف و په سه ند بوو پتي ده لّين «ئابدار - ئاودار». ره زمز و ئيشاره كه له

«ئاوى تيغ» يش زياتر، ههر خۆيان وا ده برن ده لّينى «مه ودا - تيغ» ن. وشه ي «صيقل» واتاى تريشى هه يه

جگه له «تيزكه ره وه»، به لام پيم نه كرا به ته واوى ساغى كه مه وه و واتا كه ي ترى به ينمه ناو ئه م

شيكردنه وه يه.

تۆ سه يرى چۆن ناو نيشانى تيغ و هه موو سه ره به ريكي په سه نديى و برنده يى له و به يته دا كۆمه لّ كرد وه

که هه مووشی خزمه تکاری برۆکانن. له بهیته که دا تاکه یه ک وشه پهیدا نابیی که خزمی برۆ و تیغ نه بئ: «برۆ - تیغ - وهسمه - صقیل - مسلول - مووکاره - عیشوه - جه وهه - رهمز - ئیشاره - ئاو - مهودا». که بلتین بهیته که «ظرف» ه و برۆکه «مظروف» ه ههردوو یان مشتی یه کترن. کهم وا ههیه قالب و واتای بهیتی شیعر تا ئهم رادهیه به بهر یه کتر گیرابن و یهکیان لهوی تر دا غه رق بووبی.

به نه شئه ی سستی و مهستی وهها «مستور» و «مخمور» ه
نه زانم خه و له چاوتدایه یا چاوت له خه و دایه

ئهم بهیته له برۆوه ده مانگه یه نی به چاو...
«مستور» - داپۆشراو، په نهان به عه ره بی.
«مهستور» - زۆر مهست، مه ند و مهستور به کوردیی.
«مخمور» - سه رخۆش که له «خمر» هوه وهرگیرابی.
«مخمور» - داپۆشراو که له «خمار» هوه وهرگیرابی به واتای روپۆش. چاوه کان نوستوون، له نوستندا شرایه وهن. سستن و مهستن... چاو که زۆر جوان و فرشته یی و په ری کار بوو پیتی ده لێن سست، نه خۆش، بیمار. ئهم ته شبیه ی چاوی زۆر جوان و فتنه جو له ناو ئه دیبانی هه موو پۆژه لاتی ئیسلامدا باوه. نالی خۆی له چهند شوینی تر دا چاوی یاری به نه خۆش داناوه.

-۱-

وهک «طره» یی پیچیده یی تۆ ساغ و شکستم
وهک دیدیه یی نادیده یی تۆ خۆش و نه خۆشم

-۲-

ابروان تو طبیبان دل افکارانند
هر دو پیوسته ازان بر سر بیمارانند

جگه له سستی به هۆی «نه خۆشی» یه وه، چاوه کان لێره دا له بهر خه ویش سست بوون. چاوه کان نه ک هه ر سست، مهستیشن. چاو که له خۆوه مهست بوو ده گاته ئه و په ری جوانی.
نالی چهند جار ان له وشه ی «مهست» سوودی بۆ بهیته که ی وهرگرتوه. دوا ی پاگه یانندی «جوانی» یاریده یی کی سستیه که ش ده دات چونکه له مه ستیدا سستی پهیدا ده بی. له نیوه ی دوه می بهیته که مه علوم ده کری چهندمان کار به سستی و بی هیزی هیه. جگه له مانه، وشه ی «مهست» به له فز و واتاوه خزمی «مهستور» هوه له گه ل «مخمور» یش هاو واتایه.
به نه شئه ی ئهم سستی و مهستییه، چاوه که «مستور و مخمور» بوه. وشه ی «مستور» که عه ره بی بی به واتای داپۆشراو دیت و له «ستر» هوه ها توه. که «مهستور» ی کوردیش بی به واتای زیده مهست دیت.

مهستور وشه يیکه له مهست وهرده گیرى وهک «پهنج، پهنجور - گهنج، گهنجور...» دهسگوترى «مهند و مهستور».

وشه ی «مخمور» ئه ویش دوو واتای ههیه یهکیان «سه رخوش» که له «خمر - شه راب» دوه وهرگیرابیت، ئه وى تریشیان «پو پۆش کراو» که له «خمار» دوه هاتبى، له مهرا جار یکیان ده بێته خزم و هاودهنگى «مهست» و جار یکیان هی «مستور».

واته مهستى چاوهکان له گهڵ سستى نهخوشیان و هی خه و لى کهوتن و وهزعى کهوتنه سهر یهکترى برژۆله و پیلوهکانیان وها په نهان و ژیر په رده ی کردوون ههر ده لى «ستار و خمار» یان به سهردا هاتوو... چاوهکه په نهانه، سسته، مهسته... به رهو ئه وه ده چى وهک خه و لى به سهر بى که ئه ویش په نهانه له چاوهکه دا. خه و بۆ خۆیشى «سستى مطلق» ه. که ئه م هه موو سستى و مهستى و په نهانییه له و چاوه خه و لى کهوتنه دا کۆپۆوه نالی هه قیه تی بشیوى و بلى:

نه زانم خه و له چاوتدایه یا چاوت له خه ودايه

له م نیوه به یته دا نالی گه یشتۆته پایه ییک له هونه ر و ههستیاریدا که به راستى پى دهگوترى «اعجاز». به تین و هۆندنه وه یکی ساحیرانه وشه ی «مادى و معنوى» وها تیکه له لکیشاون و تیکه ل به یهکترى کردوون که خه وى «موهوم» له گه ل چاوى «موجود» وهک ئه صل و وینه یان لى هاتوو... له یهکتر جودا ناکرینه وه و نازانرى کامیان له کامیاندايه.

له سایه ی کفرى زولفت دل «فنا فى النور» ی ئیمان مه لى «ظلمة» خراپه وهصلی په روانه له شه ودايه

وشه ی «ظلمة» دوا پیه که ی ده بى بخوینریته وه و نه کریته «هاء السکته» واته ببیته «ظوله ت - زوله ت» به شیوه ی خویندنه وه ی کوردی، تاکو کیشى تیک نه چى.

له سایه - له بهر خاتر.

له سایه - له سیبه ردا.

کفر - پیچه وانه ی «ایمان». شاردنه وه ی حه قیقه ت.

فنا «فناء» فى النور - نه مان و توه وه له پووناکاییدا، وهک «فناء فى الله» به مه زه بى صوفیان.

په روانه - ئه و په پوله یه که واه شه و به ده وری پوناکیدا ده خولیته وه.

له م نیمچه رسته یه ی «له سایه ی کفرى زولفت» نالی چوار تاریکایى کۆکردۆته وه.

۱- سایه: به واتای سیبه ر.

۲- کفر: که دا پۆشینى راستیه و به لای موسلمانه وه شه وه زنگ خۆیه تی.

۳- زولف: که رهنگه که ی ره شه و وهک شه و به سه ر پوناکایى پوویدا هاتوو.

۴- شه وه که خۆی که له تیکرای به یته کانداهیه.

له سایه‌ی کفری زولفت دهشی «به‌هۆی کفری زولفت وه‌یا خود له سیبه‌ری کفری زولفت» ده‌ی بی. زولفه‌که‌ی داناوه به «کفر» له‌به‌ر سه‌ختی و خه‌ستی په‌شایی په‌نگه‌که‌ی. کفریش «شاردنه‌وه‌ی راستیه» له‌وه‌را زولفه‌که‌ و کفر هه‌ردوو‌یان وه‌ک یه‌کترن چونکه زولفه‌که‌ش پۆناکایی پووی داپۆشیوه. روه‌که‌ش وه‌ک «نوری ئیمان» وایه له‌به‌ر زیده‌ پاک‌ی و سپیه‌تی و بی‌گه‌ردیی. دله‌که‌ی «فنا فی النور» بوه، له‌ ناو پۆناکایی «فانی» بوه و تواوته‌وه.

له‌ سایه‌ی کفری زولفت یاخود له‌بن سیبه‌ری کفری زولفتدا، که‌وا رده‌ش رده‌ش که‌وتۆته سه‌ر سپیه‌تی روخسارت وه‌ک کفری به‌سه‌ر ئیماندا بی، دله‌که‌م فانی بوه له‌و نوره‌دا که‌وا له‌ بن سایه‌ی کفری زولفته‌وه‌یه. یاخود شیده‌تی کفری زولفت هینده‌ی له‌ جوانی پووی تۆ زیاد کردوه دلم بۆی فانی بوه... تاریکی و کفر و سیبه‌ر ده‌وری ئه‌و نوری ئیمانیه‌یان داوه که‌ پووی تۆیه. نالی هه‌رچه‌ند ناوی «پوو» ناهینی به‌لام به‌هۆی تیکرای مانای به‌یته‌که‌ به‌ تایبه‌تی له‌ وشه‌ی زولفه‌وه، لزوم به‌وه نه‌ماوه ناوی بینی. مه‌لین «ظوله‌ت - زوله‌ت» خراپه‌ وه‌صلی په‌روانه له‌ شه‌ودایه تازه کئ پئی هه‌یه باسی تاریکایی بکا به‌ خراپه.

ئه‌م شه‌وه‌ی کۆتایی به‌یته‌که‌ چ شه‌وی راسته‌قینه بی که‌ نالی تئیدا چوه بۆ پاریزی یاره‌که‌ی، چ سیبه‌ر و کفری زولف بی که‌ پووی یاریان له‌ناو خۆیاندا گرتوه و به‌ناو واندای لئوی بۆ دینی، له‌ هه‌ردوو حالدا نالی وه‌ک ئه‌و په‌روانه‌یه وایه که‌ له‌ تاریکایی شه‌ودا ده‌وری شه‌وقی مۆم یا ئاگر هه‌لدی و به‌ وه‌صلی ده‌گا هه‌رچه‌ند له‌و وه‌صله‌شدا ده‌سووتی... دلی نالیش که‌ «فنا فی النور» بوه په‌روانه‌یه و به‌ ئاوری وه‌صل سووتاوه له‌ شه‌ودا، که‌ شه‌وی راسته‌قینه یا مووی زولف بی.

هه‌ناسه‌م زولفه‌که‌ی لا دا و مه‌یلیکی نه‌کرد چاوی
نه‌سیم ئه‌نگوت و شه‌و رابرد و نه‌رگس هه‌ر له‌ خه‌ودایه

ئه‌م به‌یته‌یان هه‌م له‌به‌ر ئاشکرای و تاکه‌ی هه‌م له‌به‌ر ناوبانگی زۆری، له‌وه ده‌رچووه پتووستی به‌ شیکردنه‌وه هه‌بی. هینده‌ش نازکه له‌ پووی داپشتن و واتا و وینه‌کیشان و ته‌شبه‌یه‌وه ده‌ستی لئ نه‌دری چاتره. وه‌ک به‌لووریکی پاک و ساف و بی‌گه‌رد وایه هه‌موو شوین په‌نجیه‌یکی لئ ده‌بیته‌ عه‌یب. له‌مه‌وپیش بۆ زمانی بیگانه‌ش ته‌رجه‌مه کراوه.

برا نالی ئه‌گه‌ر راستت کردبی که‌ ده‌لئی «نه‌رگس هه‌ر له‌ خه‌ودایه» سویند به‌ شاعیری و خولیا و دلاریت ده‌خۆم نه‌تویراوه هینده‌ لئو له‌ لئو و پوومه‌تی توندکه‌ی به‌خه‌به‌ری بینی. دیتومه به‌یته‌که‌ وه‌ها نووسراوه وه‌ک من نووسیومه، له‌ هه‌ندئ نوسخه‌ی تردا «چ مه‌یلیکی نه‌کرد چاوی» نووسراوه.

من کاری زۆرم به‌ به‌یتی کۆتایی غه‌زه‌له‌که‌وه هه‌یه.

له «دوری» تۆیه ئه‌ی خورشیدی پرته و به‌خشی شه‌و گه‌ردان
که‌ نالی وا له‌ حالاتی محافی ماهی نه‌ودایه

ئەوندەى گۆيم لى بووبى يەكك ئەم بەيتەى خويندبیتەو یاخود واتاکەى لیکدا بیتەو وشەى «دور»ى سەرەتای بەیتەکەى بە «دور، دور -بعید» خويندۆتەو. بەو پیتە دەبى لە نووسیندا بەم شیوەیە بنووسریت «لە دوربى تۆیە». کە بیخەینە سەر رینووسى زوربەى نووسەرانی ئەم پۆژانەمان دەبى وەک ئەمە بى: «لە دوربى تۆیە». لە نوسخەى دیوانەکانیشدا چ دەسخت چ چاپکراو هەرودها نووسراو. کە ئەمە قبوول کەین واتاکەى وەک پۆلەتەى وشەکان پای دەگەینەن وەها دەبى:

لە دوربى تۆیە ئەى پۆژى پۆناکایى بەخش بۆ ئەوانەى بەشەو دەگەرین کەوا نالى کەوتۆتە حالەتى هیلالى نوئى لە محاقدا. واتە بەهوى دوربىیەو لە تو نالى وەک هیلالى نوئى کەوتۆتە حالەتى محاق و نەمانەو.

ئەم واتایە کە هەموو ئەو ئەدیبانەى من دیومن پێى رازین تەلەپیکە و نالى بۆى ناوینەو، بەتەلەو دەش بوون.

نالى لە هەر پینچ بەیتی پینشووتردا باسى نیزیکی خوى دەکا لە یارەکەى تا دیتمان لیوى گەیانە دەم و لیوى، ئەم دورکەوتنەو لە کوێو هەلقوولێ؟

ئەوێ راستى بى کە بى و لە تەلەکە رەها بیت دەبینى هەرچى دوربى لە بەیتەکەدا نیە، بە پینچەوانە، ئەنجامیکى ئاسایى و یەكجار شاعیرانە و دلدارانەى هەر پینچ بەیتی پینش خۆیەتى. ئەم بەیتەیان لە هەمووان پتر نیزیکی نالى لە یارەکەى نیشان دەدا تاكو دەتوانین بلێن غەزەلەکە مشت بوە لە وەصل و نیزیکی. با بزەن چۆن!

وشەى «دور» لە رینووسى کۆندا دوو جۆر خويندەنەو هەلدەگرێ، یەکیکیان ئەو تەلەپە بوو باسما کرد «دور - دور بە واتای بعیدى عەرەبى». جۆرى دوهمى «دور»ە کە بەواتای تەنیش و پۆخە.

واتە ئەى خورشیدی پروناکى بەخش بۆ ئەوانەى بەشەو دەگەرین کە نالى خوى یەكکە لەوان و بەشەو چۆتە بالینی یارەکەى، لەبەر نیزیکی لە دور و تەنیشتى تۆدا نالى کەوتۆتە حالەتى محاقى مانگی نوئى.

مانگ کاتیک دەکەوتیتە حالەتى «محاق» کە یەكجار لە پۆژەو نیزیکی بى نەک لیى دور بى... کە لیى دور کەوتەو دەبیتە «بدر». مانگ هەتا لە پۆژەو نیزیکی بى جورمى نامینى. بەو پیتە هەرچەند لە پۆلەتەدا «محاق» نەمان و فۆتان رادەگەینى لە راستییدا ئوپەرى نیزیکی و گەشتن بە یار لەو محاقەدا یە. نالى هەرگیز لەو حالەى خوشتر نەبوو و نابى کە هیندە لە یارى نیزیکی بۆتەو وەک هیلالى کاتى محاقى لى هاتو و لەگەل پۆژدا جووت بوە.

وشەى «شەوگەردان» واتای «شەوگێرەو»یشى هەیه. شەوگەرد جانەو دیکیشە وەک ماناکەى بەشەو دەگەریت.

نالى پێى هەیه خوى بە هیلالى حالەتى محاق دابنێ چونکە یارەکەى دانا بە خورشید و خۆیشى لە نوری ئەودا غەرق بوو بوو.

سرنجیکى ورد بگرە لە «ماهى نەو». ئەم وشەیهى «نەو» پینوستى قافیە داخوایى نەکردو، واتای شیر و هەلوەستى نالى خوى بە «ماهى نەو» نەبى راست نایى، با بلیم زیدە جوانیى بەیتەکە بە هوى ئەم وشەیهى «نەو» پەیدا بوە.

هیلال لە دوو حالدا خوى لە محاقدا دەبینى: یەکەمیان لە کۆتایى مانگ، واتە پۆژى ۲۹ ویا ۳۰ مانگی عەرەبى. لەم حالەدا هەلاتنى لەگەل پۆژ لە سبەینەدا دەبى. دوهمیان ئەو محاقەیه کەوا بەر

سهرهتای مانگ دهکهوئ واته هیلاله که له محاقی سبهینهوه کهم کهمه بهردو دواى قورسی رۆژ دهبیتهوه تا وای لئ دئ ئاوا بوونی مانگه که له ئیوارهدا دهکهوئته سهر حیسابی شهو.

لهمهرا مهعلووم دهکههیت هیلالی محاقی مانگی کۆن بهسهر رۆژی رووندا دیت که ئه مه ههچ لهگهڵ وهزعی نالیدا ریک ناکهوئیت، بهلام محاقی «ماهی نهو» ئه و محاقهیه که هیلاله که تییدا بهردو شهو دهبیتهوه، که ئه مهیش حالئ راستهقینهی «نال»یه، که دهشلئ «حالاتی محاقی ماهی نهو» هه موو سهروبه ریکی ئه و محاقه و ئه نجامه که ی دهگریتهوه چونکه «حالات» که جهمه به بهریه وه ههیه حالئ ئیستاکه و دوایش رابگهیهنئ له و روه وه که وا هیلاله که ورده ورده له محاق دهردهچیت و دهبیته یهک شهوه و دوو شهوه و... هتاد. نالیش وهک ئه و هیلاله وایه له کۆتایی شهودا له یاره که ی دوور دهکهوئتهوه «وجود» پهیدا دهکاتهوه... چ سهیر نیه دواى ئه و خوشییه زلهی گهیشتن به یار و وهدهست هینانی پیروزیی و سهرکهوتنی وهها گه ورده، نالی وهک مانگ له زیاد کردناد بی.

وهک گوتم شیعرهکان تهجره بهییکی زیندووی سهردهمی گهنجایهتی نالی دهگیرنهوه، دهمودووی ههلبهست ئه وهنده نهفهس گهرمه رپئ نادا خهیاڵ بۆ هیندئ برۆا کهوا نالی به زیهنکاری و وشه سازی و دهسهلاتی شاعیری خوی ئه م وینه ئه فسووناوییهی له وهمه وه هینابی. سهیر که، چونکه حیکایه ته که راسته، نالی چهند زمانی گرتوه له وشه ی پاته وپات «صریح»: ئه گهر «مهلئین زولمهت خراپه» و هه ناسه م زولفه که ی لا دا» و پرسته ی وهها سه رپۆش کرا و نه بان له وانه بوو بیریشمان له وه نه کردباوه که نالی رووداو یکی راست دهگیرته وه. له و هیرشی که بۆ سهر «مهستوره» ی بردوه چونکه هه موو قسه کانی زاده ی خهیاڵن وههلبه ستراون جلهوی بۆ قه له می شو پرکردۆته وه بی په روا زار شری خوی دهکا. وا دهزانم له رووی ته مه نه وه ئه م بره شیعره و هیرشه که ی سهر مهستوره هاوچه رخ بن. گوته ی به رامبه ر «مهستوره» و کردهوی ناو ئه م بهیتانه له ته مه نی گهنجایه تی دهو شیتته وه، گهنجایه تیش جاریکه و نابئ به دوو.

به‌شی دووه‌م

له به‌شی یه‌که‌می ئەم گوتارەدا به‌ خوینەرەم راگەیاندا باسی «ناوەرۆک» به‌ گشتی و به‌ جۆریکی لێی بوەشیته‌وه‌ له‌ویدا جێی نابێتەوه‌، ئەوێشەم خستە سەر قسەکانم که‌ درێژە‌ی باسی ناوەرۆک به‌ ناچاری که‌وته‌ ناو به‌شی دووه‌می کتێب «حاجی قادری کۆیی» یه‌وه‌ چونکی له‌ به‌شی یه‌که‌مدا جێی نه‌بۆوه‌ هه‌رچه‌ند دهمیکیشە له‌ نووسینی بوومه‌ته‌وه‌. به‌ داخه‌وه‌ ئەم باسه‌ به‌دبەخته‌ له‌ به‌شی دووه‌می «حاجی قادر» یشدا بێ مراد بوو، ده‌بێ چاوه‌نۆچی به‌شی سییه‌می بیت.

له‌ به‌شی یه‌که‌می ئەم گوتارەدا کورته‌ییکی بیروباوه‌ری خۆم له‌ باره‌ی ناوەرۆکه‌وه‌ نووسی و به‌ دوا ئەودا که‌وتمه‌ سەر دۆزینه‌وه‌ی واتای سەر به‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ له‌ هه‌لبه‌سته‌کانی نالیدا. مه‌نتیقی نووسینه‌که‌م لێم داخواری ده‌کات، که‌ من پێم نه‌بێ به‌ درێژی له‌سەر «ناوەرۆک» بنووسم، ده‌بێ ده‌وریکی سهره‌باسی «ناوەرۆک له‌ شیعرێ نالی» بده‌م که‌ خۆی یه‌کیکه‌ له‌ سهره‌باسه‌ بنجیه‌کانی ئەم گوتاره‌ و قه‌رنیکه‌ به‌سهرمه‌وه‌یه‌ به‌لام له‌ نووسینمدا نامه‌وی پێشبرکی له‌ خۆم بکه‌م بۆ مه‌به‌سی زووتر گه‌یشتن به‌ شیکردنه‌وه‌ی ئەو سهره‌باسه‌. من جله‌وی قه‌له‌مه‌که‌م ناوه‌ته‌ ده‌ست هه‌لبه‌سته‌ی نالییه‌وه‌، بۆ چ لاییکی ببات به‌دجله‌ویی له‌گه‌ڵا ناکه‌م. به‌ پێی باوه‌ری خۆم له‌ هه‌ر شوینیکی گولزار و چه‌مه‌نزاری ئەده‌بی نالی گه‌شتی دل و زیهن بکه‌ین خۆشییک ده‌دۆزینه‌وه‌ که‌وا له‌ویدا نه‌بێ نادۆزێته‌وه‌، له‌کیسدانیشی جێی پر نابێتەوه‌.

بێگومان باسی ناوەرۆک له‌ شیعره‌کانی هه‌ر به‌وه‌نده‌ ته‌واو نابێ بلیین لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی و نه‌ریت و داب و ده‌ستووری به‌یه‌که‌وه‌ ژيان له‌ نوکته‌ و ورده‌کاریه‌کانی ده‌دره‌وشینه‌وه‌ و به‌وه‌دا نالی له‌ توهمه‌ی وشکه‌مه‌له‌ی خه‌یاڵبازی پرووت و په‌هه‌وا که‌وتنی هونه‌ری سه‌راویی و بێ بنجی مادی بپه‌رێنینه‌وه‌، راستی گوته‌ ئەمه‌یه‌ ئەوه‌نده‌ دوانه‌ کورته‌ سه‌ره‌تاییکه‌ له‌ باسی پر ده‌نگ و سه‌دای ناوەرۆک له‌ شیعرێ «نالی» دا.

به لام بهر له وهی هیچ بلنیم له باره ی ئه و ناوه پۆكه وه پنیوسته تیینه کی گرنه دهربرم وهك پپیلکه بی له بهر ههنگاو مان به رهوژوور و سه ره وه وراز بۆ ناو واتا و ناوه پۆك له باغ و پاغ و گول و گولزاری نالی كه خوی زور راستگۆیانه و به ئینسافه وه بانگهێشتنمان دهكا بۆی بهم دیره شیعره ی وهك كارت بانگهێشتن:

وه ره سهیری خیابانی به یازی دهفته ری «نالی»
كه سه فسه ف مصرعی به رجه سته ریزی سه روی مه وزونه

تیینه کی بهم بریتیه له مه: مرقچیک كه گهیشه پایه ی نالی له بوژییدا، هینده ی به دیهیه دیاره مهیدانه کانی پر دمه تهقه ی وهك به هره ی خۆرسک و ههست و نهست پرپوون له دیمه نه کانی ژیا نی کۆمه لایه تی و شاره زابوون له زانست و هونه ری باوی پۆژگاری خۆی و پهیدا کردنی قه ناعه تی تایبه تی له سه رجومه لی بوون و مردن و ژین و چاکه و خراپه دا... ئا ئه م مهیدانه ی هه موو پچا وه ته وه و کردوونی به یه کیک له گۆره پانه مه عه وه یه کانی ناو جیهانی فره وانی دهروونی خۆی ئه وسا گهیشه ته وه به و ده سه لاته كه شیعر ی وه ها بهو نیته وه خه ریک بی له بهر پر مه عنایی و نوکته و نازکی به ته قیته وه.

هه لاخلینی شیعر به واتا و هونه ر کاریکه نه هی به هره ی ته نها نه هی پینگه یشتنی ته نه یه. ده بی به هره و پینگه یشتن، واته زات و بابته - دهروون و ده ره وه، له هه لاخلیندا به شدار بووبن له م به شداریه شدا به را ده ی له نگه رپاگرتن و پار سه نگ کردنی هه ردوو لایان ده سه لاتی شاعیر خۆ دهنوینی. فره موو سه یریکی ئه م یه ک دوو نمونه یه بکه له شیعر ی نالی كه پار سه نگ بوون و له نگه ربه ستنی باس کراویان تیدا به دی ده کریت. نمونه ی یه که م:

«طره» ت وهکو تووماری شکسته و سه ری کو لمت
بۆ نووری سه ودام بوته شه معی موتالا

نمونه ی دووهم:

له م «پارچه لۆکه» هه وره به قه د پرووی هه موو زه مین
به م رایه له قه دیفه یی سه وزی عه جه ب ته نی

له نمونه ی یه که مدا چی له توانای ئاده میزاد بی کۆبوته وه له واتای سه ر به نووسین و خویندنه وه و تاریکی و پووناکی و راگرتنی هه ر چشته به رامبه ر هه م جینسی خۆی و دا رشتنی قالبی جوانی له ناو بوته ی عیشق و تیک ئالاندنی حه قیقه ت و مه جاز و تیوه رپچانی ته وریه به ده وریانه وه... هه مووش له دوا زده وشه دا. تۆ سرنج بگره له تاکه وشه ی کۆتایی به یته که كه «موتالا - مطالعه» یه چۆن به ته نها له لای خۆیه وه بوته ئاوینه ی قودره ت هه موو تیشکیک ده داته وه كه له وشه کانی «طره، توومار، شکسته، کو لمت، نوری، سه ودا، شه مع» هه لبسته ته وه.

وشه‌ی شکسته به هه‌ردوو واتای به‌سه‌ر یه‌کدا شکانه‌وه‌ی مووی طره - خه‌تی شکسته‌ی فارسی که طره و توومارکه‌ی پێ نووسراپێ له ئاوینه‌که‌دا دووباره ده‌بیته‌وه، هه‌روه‌ها وشه‌ی «سه‌واد» ئه‌ویش به هه‌رسێ واتای «په‌شایی شه‌و - په‌شکینه‌ی چاو - خوینده‌واری». خوشت ده‌زانیت شه‌مع له شه‌ودا پێ ده‌کریت تا‌کو چاو شتی له‌به‌ر بخوینینه‌وه با ئه‌و شته‌ تووماری شکسته‌ بێ. به‌لێ وشه‌ی «موتالا» ئه‌مانه به‌ تیکرای عه‌کس ده‌کاته‌وه بێ ئه‌وه یه‌ک زه‌ره‌ر له تیشکی هیچ کامیکیان به‌خه‌سار بدات. که بێین و له ناو هه‌موو وشه‌کاندا بێ ده‌سبژارکردن وشه‌ی «توومار» هه‌ل‌بژیرین بۆ دۆزینه‌وه‌ی ده‌سه‌لات و بلیمه‌تی شاعیریته‌ تیدا، شه‌پۆل شه‌پۆل، ئاورینگی ئه‌و ده‌سه‌لات و بلیمه‌تی به‌ رووماندا ده‌پژێ.

توومار له لایه‌که‌وه شتیکی نووسراوه هه‌م له‌گه‌ل «طره» دا ده‌گونجی که نووسینی تیدایه و له‌و رینگه‌یه‌وه به‌ یه‌کتر ته‌شبهه‌ کران، هه‌م ده‌بیته‌ ئه‌و پێشه‌کیه‌ش که له ئه‌نجامی به‌یته‌که‌دا موتالا ده‌کرێ هه‌رچه‌ند له به‌یته‌که‌دا په‌یوه‌ندیی راسته‌وخۆی موتالا به‌ وشه‌ی «سه‌ری کوڵم» ده‌یه‌ که وا بۆته «شه‌مع‌ی موتالا» که له شه‌ودا هه‌ل‌ده‌کریت. په‌شایی و درێژی شه‌وه‌که‌ش به‌هۆی وشه‌ی توومارده‌وه له به‌یته‌که‌دا له‌وه‌را دیت که توومار له لایه‌که‌وه مه‌شووره به‌ درێژی له لایه‌کی تریشه‌وه مووی په‌شی «طره» ی یاری پێ ته‌شبهه‌ کراوه. توومارکه‌ سه‌ره‌رای به‌ ده‌سته‌وه‌دانی «په‌شایی و درێژی» که هه‌م جینسی مووی «طره» و شه‌ون، جاریکی تریش وه‌سفی جوانی موه‌که ده‌کات به‌هۆی وشه‌ی «شکسته» وه که را‌ده‌گه‌یه‌نی داوه په‌شه‌ درێژه‌کانی موه‌که چین چین به‌سه‌ر خۆیاندا شکاونه‌وه. له لایه‌کی تریشه‌وه ئه‌م تووماره که به‌ وینه‌ی به‌رچاو «شکسته» و به‌سه‌رخۆیدا شکایه‌وه بوو له هه‌مان کاتدا تووماریکی نووسراوه به‌ خه‌تی «شکسته» که جوړیکه له رینۆس و زۆر باو بوو له‌و سه‌رده‌مه را‌بردوه‌ی پۆژگاری نالیدا، به‌وه‌شدا «طره» ی یار به‌ ته‌واوی ده‌بیته‌ بابه‌تی موتالا‌که‌ی کۆتایی به‌یته‌که‌. له‌مانه هه‌مووی گه‌پێ و به‌ چاویکی دل و ده‌روونت سه‌یریکی ئه‌م دیمه‌نه ئه‌فسووناویه‌ی ده‌وره‌دانی توورپه‌ و توومارکه‌ له کوڵمی یار بکه که بۆته شه‌مع‌ی موتالا، لیت ده‌شیوێ و نازاینت موتالا‌ی توومارکه‌ بکه‌یت له‌به‌ر شه‌وقی مۆمی سه‌ری کوڵمی یاخود له ناو شه‌وه‌زنگی موه‌کاندا موتالا‌ی مۆمه‌که خۆی بکه‌یت که سه‌ری کوڵمیته‌ی.

له نموونه‌ی دوهمدا نالی شاره‌زایی به‌ سروشت و به‌ کۆمه‌لایه‌تی ویکرا کۆ ده‌کاته‌وه و ده‌ست‌په‌نگینه‌ تاب‌لویکی هونه‌ری ئه‌فسووناوی ئه‌وتۆ له‌ کۆکردنه‌وه‌ی هه‌ردوان پیک دینێ و به‌ چه‌شنیک له‌ تاب‌لوکه‌دا تیکیان هه‌ل‌ده‌کشیت و ده‌یان‌ه‌وینته‌وه مرۆف نازانی کامیان کامن.

«پارچه‌لوکه» ی هه‌وره‌که ده‌شن به‌ واتای پارچه‌ په‌مۆ بێ یاخود به‌ واتای پارچه‌ی بچووک بێ که بێین قالبه‌ دارشتنی «تصغیر» ی پارچه‌یه‌ وه‌ک ده‌لێ «ته‌شبهه‌لوکه، جوگه‌لوکه...»، ئا ئه‌م پارچه‌ لوکه‌یه‌ی هه‌ور له به‌رزایی ئاسمانه‌وه به‌ رایه‌له‌ی داوی باران ده‌بیته‌ قه‌دیفه‌ی سه‌وز و رووی زه‌مین ده‌ته‌نی به‌ سه‌وزایی به‌هار چه‌ند سene‌تکارێکی شاره‌زایه که ده‌توانی ئه‌م کارگه‌یه‌ی ته‌نینی قه‌دیفه‌ له هه‌ور و باران پیک بێنی و له لوکه‌ی هه‌ور «یاخود له هه‌وری که‌م» قوماشی سه‌وزی به‌رین بچنی به‌ قه‌د رووی هه‌موو زه‌مین. سene‌تکارێکی و وه‌ستایی به‌هار له‌م چنن و ته‌نینه‌دا دوو جاران موعجیزه‌ پیک دین یه‌که‌میان له‌وه‌دا که هه‌وری که‌م ده‌کاته قه‌دیفه‌ی زۆر دوه‌میان که په‌نگی هه‌وره‌که له سپیه‌وه ده‌گۆرێ به‌ سه‌وز چ ده‌رمانیک و ئه‌جزاییکی کیمیاویشی به‌کارنه‌هیناوه. گه‌لیک جار له وه‌سفی ئه‌م به‌یته‌دا گوتومه کاری ته‌نینی قه‌دیفه له کارگه‌ی راسته‌قینه‌دا هه‌ر به‌ قه‌د به‌یته‌که‌ی نالی رینگه‌پیکه و هه‌ر هینده‌ی ویش زه‌حمه‌تی تیدایه

چونکه به‌راستی هونه‌ره‌که‌ی نالی له‌م به‌یته‌دا هه‌موو سنووریکی به‌رچاوی هونه‌ر و شیرنکاری و شوخی و ده‌ستره‌نگینی تیپه‌راندوه.

خواجه «کلیم همدانی» له‌ وه‌سفیکی به‌هاردای ئه‌م به‌یته‌ی گوتوه‌ که ئه‌ویش به‌راستی شاکاریکه یه‌کجار که‌م مانه‌نده:

از بهر سبقت بیرون شدن شکوف برگ
در تنگنای شاخ درخت میکنند جدال

واته «بۆ پیشبرکێی زووکردن له‌ هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌، گۆل و گه‌لا له‌ ته‌نگژه‌ی لکه‌داردا زۆره‌ ملیانه‌» به‌لام له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو جوانی و هونه‌ره‌شدا به‌یته‌که‌ی «خواجه کلیم» له‌ ته‌ک هینه‌که‌ی نالیدا ئه‌وه‌نده‌ محدود دیته‌ به‌رچاو ده‌شی بیته‌ نه‌قشیکێ ئه‌و قه‌دیقه‌یه‌ی ناو به‌یته‌که‌ی نالی. نامه‌وێ غه‌در له‌ که‌لیم بکه‌م به‌ شکاندنی به‌یته‌که‌ی له‌ پێی هینه‌نه‌وه‌ی هه‌موو واتای به‌یته‌که‌ی نالی که له‌ سروشتی به‌هاری تیپه‌راندوه و به‌ولای به‌هاره‌وه‌ باوه‌شی به‌ کۆمه‌لایه‌تیدا گرتوه‌ و هه‌ردوکیانی پێکه‌وه‌ کردووه‌ به‌ که‌رسته‌ی ملکه‌چ بۆ هونه‌ر و جوانی له‌ حالیکدا به‌یته‌ نازداره‌که‌ی که‌لیم وه‌ک بووکی جوان له‌ ناو که‌ژاوێ سروشتدا خه‌ملیوه‌ و ئاورینگه‌کانی له‌ په‌رده‌ی ده‌وری که‌ژاوکه‌وه‌ ئاودیو نابن بۆ کۆمه‌لایه‌تی. به‌لێ نه‌ به‌یته‌که‌ی که‌لیم ده‌شکینم به‌ خنکاندنی له‌ ناو توفانی واتای شیعه‌ره‌که‌ی نالی نه‌ لی‌ره‌شدا چ ئیشیکێ زۆرمان هه‌یه‌ به‌ قوول بوونه‌وه‌ بۆ ته‌ختی بنی گۆمی به‌یته‌که‌ چونکه‌ له‌و نمونه‌نه‌دا تا‌که‌ مه‌به‌س ئه‌وه‌ بوو راستینیکێ گرنگی ئه‌ده‌ب روون که‌ینه‌وه‌ که‌ بریتیه‌ له‌وه‌ هه‌لا‌خنینی شیعر به‌ واتا و جوانی تا پاده‌ی مشت بوون و لێ پ‌ژان کاری تا‌که‌ هۆی هونه‌ر وه‌یا تا‌که‌ هۆی پێگه‌یشتن نیه‌. هه‌ردوو هۆ ده‌بی کۆبینه‌وه‌ تا بتوانن ئه‌فسوونی به‌هره‌ وه‌رگێرنه‌ سه‌ر گوتیه‌ی زمان، له‌ کۆبوونه‌وه‌شیاندا به‌ پاده‌ی له‌نگه‌ر به‌ستن و پارسه‌نگ بوونی هه‌ردوو‌یان له‌ دوو ده‌سته‌ی ته‌رازووی به‌یتی هه‌لبه‌ستدا ده‌سه‌لات و هیز و ده‌ستره‌نگینی شاعیر خۆ ده‌نوین.

که‌ سرنجت به‌دیه‌ دوو نمونه‌ی سه‌ره‌وه‌ ده‌بینی ئه‌م له‌نگه‌ربه‌ستن و پارسه‌نگ بوونه‌ له‌ هه‌ردوو به‌یته‌کاندا به‌ چه‌شنیک له‌ سه‌رانسه‌ری دارشتنی رسته‌کانیان داوه‌ستاوه‌ و هینه‌دیانه‌ وه‌ستایی تێدا‌یه‌ له‌ لای خۆیا‌نه‌وه‌ به‌ زیاده‌وه‌ له‌ شیرین و ئارایشتی هه‌ردوان زیاده‌که‌ن. من لی‌ره‌دا مه‌سه‌له‌ییکێ کوردیم به‌ بیر ده‌که‌وینه‌وه‌ که‌ ده‌لێ «خوا بدا پی‌غه‌مبه‌ریش نه‌ختیکێ ده‌خاته‌ سه‌ر». تۆ سه‌یری «پارچه‌لۆکه» بکه‌ که‌ گوتم ده‌شی «پارچه‌لۆکه، په‌مۆ» بیت و ده‌شی «پارچه‌لۆکه، پارچه‌ی بچووک» بیت که‌ قالبه‌ دارشتنی چووک کردنه‌وه‌ی «لۆکه»یه‌، چۆن به‌م دوو واتایه‌ له‌نگه‌ری خۆی راگرتووه‌ هه‌م له‌گه‌ل که‌رسته‌ی دروست کردنی قه‌دیقه‌ که‌ لۆکه‌که‌یه‌، هه‌م له‌گه‌ل مه‌هاره‌ت و ئی‌عجازکاری به‌هار که‌ له‌ پارچه‌ییکێ بچووک هه‌ور به‌ پانایی رووی زه‌مین سه‌رپۆشی قه‌دیقه‌ ده‌ته‌نی. له‌ بیریشته‌ بێ نالی ئه‌م هه‌لسوو‌ر و داسوو‌ره‌ هونه‌رکارانه‌ی بێ سه‌روین له‌ ناو ته‌نگژه‌ی پێداویستی کیش و قافییه‌دا ده‌کات که‌چی هه‌ر ده‌لێی سواری قالیچه‌ی سلیمان پی‌غه‌مبه‌ر بوه‌ و له‌ ئاسمانی به‌ربه‌رله‌لای بێ سنووردا پێی ده‌فری. که‌ وتووێژمان سه‌ری کیشایه‌ سه‌ر له‌نگه‌ربه‌ستن و پارسه‌نگ بوون، له‌و ناوه‌شدا نمونه‌ی

بهراوردکردنمان له شیعری شاعیریکی فارس هینایهوه که «خواجه کلیم همدانی» بوو، وا به چاک دهزانم نمونهییکی پیشکوتوو له شیعری شاعیریکی بهناوبانگی کوردیش بئینهوه بۆ مه‌به‌سی بهراوردکردنی بئ ته‌ره‌فانه له‌وه‌وه که ئەم جارەیان هەردوو شاعیر کوردن و خەلقى ناوچه‌ینکیشن. پیره‌مێرد ئەم به‌یته‌ی به‌سه‌ر زاری «زین» دا هیناوه:

خه‌نچه‌ر بۆ دله‌ گهر راستت ده‌وئ
ئاخ مه‌می تیاپه‌ نه‌ک به‌ری که‌وئ

نالی ٧٠ سال پتر به‌ر له‌ پیره‌مێرد ده‌وری واتای ئەوتویی هه‌لاتوه و بوونی خه‌یالی یاری له‌ دلا به‌م به‌یته‌ جوان و نازداره‌ نه‌خشه‌ کیشاوه:

تۆ که‌ خووری وه‌ره‌ نیو جه‌ننه‌تی دیدهم چ ده‌که‌ی
له‌م دله‌ی پر شه‌ره‌ر و سینه‌یی سووزانمدا

گه‌لێک له‌ شاعیرانی کورد و غه‌یری کورد ئەم واتایه‌یان کردوه به‌ بنگه‌ی هه‌لبه‌ست و هه‌ر یه‌که‌یان به‌ پێی ده‌سه‌لات وینه‌ی ئەم هه‌لکه‌وته‌ خه‌یالییان کیشاوه. چه‌ندێکی شاعیر بێن و واتاکه‌ی دووباره‌ بکه‌نه‌وه‌ من بېزار نابم به‌لام تاکه‌ مه‌رجێکم له‌ دووباره‌ کردنه‌وه‌که‌دا هه‌یه. شاعیر ده‌بی له‌ کوتانه‌وه‌ی واتای ته‌قلیدیدا شه‌قلێکی تایبه‌تی خوێ به‌کاربێنی که‌ هه‌لبه‌سته‌که‌ی له‌ نۆکه‌ریی و خزمه‌تکاریی هه‌لبه‌ستی له‌ خوێ به‌ پیشه‌وه‌ رزگار بکات.

لێره‌دا قسه‌مان له‌گه‌ل چه‌ند و چۆنی سه‌ر جومه‌لی به‌کاره‌ینانی ئەم واتایه‌ نیه، کات و ده‌رفه‌تیشمان چه‌نگ ناکه‌وئ نمونه‌ی ده‌یان شاعیری کورد و میله‌تانی تر بئینه‌وه‌ و به‌ یه‌کتریان بگرین و پایه‌ی لێوه‌شاوه‌بیان بۆ ده‌ست نیشان که‌ین، ته‌نانه‌ت پێمان نیه له‌ شیعری نالی خوێ نمونه‌ی تر شیکه‌ینه‌وه‌ که‌ ئەویش وه‌ک ئەم بیته‌ ده‌روپشتی واتای تیخزانی وینه‌ی یاری له‌ چاو و دل و میشکی عاشق داوه‌ وه‌ک غه‌زه‌لی:

جه‌نانی وه‌ک جینان کردم به‌ ماوا
حه‌بیه‌ی «مالیاوا» مالی ئاوا

هه‌ر له‌م غه‌زه‌له‌شدا په‌رده‌ی بووکینی له‌ناو چاوه‌کانیدا جئ ده‌کاته‌وه‌ که‌ ده‌لی:

زه‌فاهه‌تگاهی په‌رده‌ی ئالی چاوم
موباره‌ک حیجله‌ بی بۆ بووک و زاوا

لێره‌شدا بووک و زاوا و په‌رده‌ و زه‌فاهه‌تگاه هه‌موویان له‌ وصالێکی به‌ چاودیتندا کۆبوونه‌ته‌وه‌ نه‌ک به‌ گه‌یشته‌یه‌که‌تری دوو له‌ش.

من له‌ خه‌ریک بوونم به‌ دوو نمونه‌ی یه‌ک واتا له‌ هه‌لبه‌ستی نالی و پیره‌مێرد که‌ به‌شیکه‌ له‌ ناوه‌رۆکی

زیهنی رهخهنگر دهبی بهودا که شیعی تر هه ن وهک ئهمیان ماده و نامادهی کۆکردۆتهوه و هیچ رهخانیش ناسهلمیئنی به هۆی دارشتن و هینانهوهی وشه و تهعبیری ئهوتو له خویانهوه گرن و گالیان ههلهوهشین بهر لهوه رهخه به دهستهوه بدن. نمونهییکی ئهم شیوه دارشتنه بهیتهکهی «نالی»یه، که بهرامبهر نمونهکهی پیره میردم راگرت. لهه بهیتهدا لهنگه ربهستنی وشه و واتا له سه رانه سهری دارشتنی، کوردی گوتهنی، فرته نهییکه بۆ خۆی:

بهههشتی چاو به هه موو نهخش و نیگار و په رزین و سه رچاوهیهوه راگیراوه بهرامبهر دل و سینه به هه موو بلێسه و ناگر و سووتانیانهوه ناوی جهه نه میس نه هاتوه چونکه عاشق دلی نایی بلی یار له جهه نه مدایه... ناگرستانیک که تارمایی و خه یالی یاری تیدایه جیگه ییکی پیروژه به سۆز و گهرمایی عشق. حۆری خه لقی بههه شته و له سه ریه تی بچیت بههه شتی چاوه وه، دل و سینه که مه لبه ندی ناگری عیشقن به روا له ت له گه ل حۆری ریک ناکه ون. گوتم «به روا له ت» چونکی نالی که بانگه یشتنی یاری دهکا بۆ هاتنه ناو بههه شتی چاوی و به مه دا به زاهیر پی دلی له دلی دوور که ویتته وه له حه قیقه تدا بانگه یشتنه که بۆ نزیک تر بوونه وهیه لئی، له و پوه وه که دیتنی یاری تیدایه. خۆ دیاریشه دیتنی یار به چاو ده جارن و سه د جارن پتر هه سانه وهی عاشقی تیدایه له تلانه وه به ده ست تارمایی و خه یاله وه که هه ر عه زابیکی رووته بۆ عاشق. سهیری شاعیر چه ند سیحرکارانه مه به سی خۆی، که داوا کردنی وه صله، دهشاریتته وه له نیو مه به سیکي چه شم به ندانه ی هه سانه وهی یار له بههه شته دا.

له مانه گه ری. پارسه نگ بوون و لهنگه ربه ستنیکی تر هه یه که له بهیته کهی پیره میردا نه بوو. ده زانین بوونی یار له نیو ناگرستانی دل و سینه ی عاشقدا بوونیکی خه یالییه نهک «به له ش»، کهچی چوونی یار بۆ ناو بههه شتی چاو به خه یال نییه به هه موو له شه، که واته کوا لهنگه ربه ستن؟ بۆ لی ره شدا ئه و رهخه یه نه گرین که له بهیته کهی پیره میردمان گرت خۆ نالیش خه یال و ماده ی له تهک یه کتردا داناوه؟ ئا لی ره دا نالی ده سه لاتیکی ئه فسووناوی به کاره ی ناوه بایی فلسفیکیش ئه رکی بۆ به خه رج نه برده، هه ر هه مان خواهشتی چوونی یار بۆ ناو بههه شتی چاو که جی رهخه یه و گومانی لهنگه ربه ستنی لی ده کرئ به خۆی و واتا که ی حه قیقییه وه ده بیته هۆی راسته قینه ی لهنگه ربه ستن و پارسه نگ بوون!! چوونی یار بۆ ناو بههه شتی چاو هه ر ئه وه ند به له شه که چاوه که ده بیینی، ئه وه ی به راستی ده چیته ناو چاوه که وه وینه و صوره تی یاره که ئه ویش هه ر هینده ی خه یاله که و تارماییه که ی ناو دل و سینه ماده یه.

وینه ی ناو چاو و خه یالی ناو دل پارسه نگی یه کترن و له گه ل یه کتردا لهنگه ریان به ستوه وهک دوو تای ته رازووی یه ک سه نگ... له مه را ده سه لاته بی سنوور و یه کجار مه شوور و لی سه لمیئراوه که ی نالی ده رده که وئ که ئه و سه ره رای ئاخینی هه لبه ست به واتا و هونه ر و جوانی و به ولای لهنگه ر راگرتن و پارسه نگ کردنی لایه نه کانی وشه و واتا، هه ر له هه مان هۆی گومان لی کردنی رهخه به ده سته وه دان و بی ئه وه له وشه وه یا رسته ییکی تری هه لبه سته که وه رهخه که بره وینیتته وه، هه ر له ویدا جوانی و بی عه یبی و بی رهخه یی و هونه ر و واتا هه لده ریژئ. له مانه بترازی جاری گه لیک ئی عجازی تر له هه ناوی بهیته که دا په نه انه، یه کیک له وان ئی عجازانه ئه مه یه:

نالی که ده لی «چ ده که ی له م دله ی پر شه ره ر و سینه ی سووزانمدا» و به مه دا له زاهیر پی رهخه نگر ده دا که پی بلی چۆن ره وا ده بیینی داوا بکه ی خۆشه و یسته که ت له دل و سینه ت ده رچی؟ جگه له وه که ده توانی رهخه که به وه بره وینیتته وه بلی من بانگه یشتنی یار ده که م که به چاو بیبینم نهک هه ر به دل تی

فکرم، به لای جگه لهم وهرامه وهرامیکی تری ئه وهنده به هیزی به دهسته وهیه هه به جارێ رهخنهگر قهرداربار دهکاته وه و لومه ی تینه گه یشتنیشی به پال ددهات.

رسته ی «چ دهکهی لهم دلای پر شه ره» دوو واتای جودای ههیه، یه که میان ئه وه بوو قسه مان لای کرد و وا خه ریکین به رهخنه ی بگرین و لیشی رزگار کهین، وهک کردمان، دوه میان ئه مهیه: چ له دلای پر شه ره کهم دهکهی که هه مووی هه ناگره و سووتاوه و که لکی ئه وه ی نه ماوه تو هیچی لای بکهیت... لهم واتایه دا داوا کردنی ده رچوونی یار له دلای پهیدا نابێ تا رهخنه ی ئه و داوایه له شاعیر بگرێ. که واته نالی دوو واتای سه ره له بهری ئاماده کردوه له هه ندێ وشه ی بهیته که دا، یه کیکیان ده بیته سو په ر بۆ رته کردنه وه ی هه موو توانج و رهخنه ییک که له وێ تریان بگرێ بێ ئه وه من و تو له رێی استدلال له وشه کانی تری بهیته که وه رهخنه گر پاشگه ز بکهینه وه. دهمه وێ بلیم واتای دوه می وشه کان پێویست ناهیلای به وه ئه و وصاله بکهینه وهرامی رهخنه که له رسته ی «وه ره نیو جه ننه تی دیدهم» دا ده فامریته وه چونکه دیتمان رسته ی «چ دهکهی لهم دلای» مه رج نیه ئه و واتایه بکهینه ی که رهخنه که ی لای گیرا و وصاله که پاراستی، سه ده فه که ی نالی دوو دورپی تیدایه هاو نرخ و هاوسهنگی یه کترن، چ بهیه که وه بن چ تاک تاک، ئه و له نگه ره به ستن و پارسه نگ بوونه پیک دین که من لهم چه ند دیرانه دا ده وریان هه لده سوو ریم. سه یریش له وه دایه نه بهیته که هه لاخناوایی پێوه دیاره نه واتاکان نه فه سیان سو ار بوه نه هیچ جو ره نو قسانیک هه یه له دارشتنی بهیته که پێویست بکا یارمه تی بدرێ و له لاوه واتای بۆ بخواز ریته وه ویا که له بهری پر بکریته وه.

شاعیر زۆرن له وانه ی نوکته و نازکی له شیعیاندا ههیه، به لام بهشی هه ره زۆریان پێیان وه دیاره جینی نوکته که خو ش ده که ن له شیعه را. به نمونه لیره دا شیعیکی ناوداری دکتۆر ئیبراهیم ناجی میصری دینه وه که بو ته گو رانی و کو لیکیش مه دح ده کری، شاعیر ده لای:

و مشینا فی طریق مقمر
تثب الفرحة فيه حولنا
و ضحکنا ضحک طفلین معا
و عدونا فسبقنا ظلنا

به چاکي له تیکرای هه ردوو بهیتدا دیاره شاعیر به خه یالیدا هاتوه بلای «پیش سیبه ری خو مان که و تینه وه» که به راستی و واتاییکي جوان و تا بلایی شاعیرانه ش، بۆ ئه م مه به سه له بهیتی یه که مدا «طریق مقمر» پهیدا دهکا چونکه واتاکه ی په کی که و توه له سه ر تیشکیک سیبه ر دروست کات تاکو به غار دان له گه ل خو شه ویسته که ی لای پیش که و نه وه. دیاره ئه گه ر واتاییکي به خه یالدا هاتبا پێویستی به تاریکی هه با به ئاسایی ده یگوت:

و مشینا فی طریق مظلم

جگه لهم لایه نه ی خو هینان و بردن بۆ سازدانی جیگه ی له بار بۆ واتا له هه لبه ستدا، شاعیری عاده تی، به لکوو شاعیری پیشکه و تووش، له تاکه بهیتدا هه ر تاکه نوکته ییک که لاله دهکات و هه ر جیگه ی ئه و تاکه

نوکتەیهشی بۆ ساز دەبێ - وەک ژووری یەک نەفەریی که جیگە یەک نوینی تیدا دەبێتەوه، کهچی نموونهکانی شیعرێ نالی ئەوەنده واتایەیان تیدا ریز کراوه چاو بەهەلە دەچی له ژماردنیان هێچیشیان جێی به دراوسێکە ی تەنگ نەکردوه. گەلێ له بهیتهکانی نالی وەک کانگە ی گەوهەر وایه تا لێی دهیتهوه گەوهەری تازە ی تیدا دیار دەکەوێ. نالی هێندەش ئۆستاده له دارشتنی بهیتهکانی نەک هەر پێوهی دیار نیه خۆی خەریک کردبێ به ئامادهکردنی جیگە بۆ واتا، جاره‌های جار وا بوه دوا ی لێ بوونهوه له شی کردنهوهی بهیتهکی و دلتیا بوون له گەیشتن به هه‌موو واتا و جوانی و نوکتە ی ئاشکرا و نه‌پنی بهیتهکه ئه‌وسا واتایێکی ته‌ر و تازە له نکاو خۆ دینیتە ناو بیبیلە ی چاوه‌وه هەر ده‌لێی کالۆی سه‌خره جنی له‌سه‌ر نابوو و لای دا. ئەمه یه‌کیکه له‌و به‌یتانه‌ی هەر جاره واتایێک به ده‌سته‌وه ده‌ده‌ن:

هەر چه‌نده گونا‌هی ده‌مه‌که‌ت باره له‌سه‌ر لێو
حه‌ددی چیه نالی که بلێ ماچه که‌فاره‌ت

واتایێکی رێکوپێک که وینه‌ی ئاشکرای وشه و دارشتنی به‌یته‌که راده‌گه‌یه‌نێ ئه‌و راسته واتایه‌یه که یه‌که‌م نیگای خۆینه‌ر و یه‌که‌م بیستنی گوێگر بۆی ده‌چی:

گونا‌هی ده‌مه‌که‌ت که عاشق شه‌یدا کردن و بێ به‌ش کردنیه‌تی له‌و ده‌مه‌ت بۆته بار. ئه‌و باره‌ی سه‌ر ده‌مه‌که‌ش چ قورسایێ باری گونا‌هه‌که بێ وه‌یا ئه‌و باره بێ که له زاراوه‌ی کوردییدا ده‌بێته «لێو به بار» که‌فاره‌ته‌که‌ی ماچه، به‌و ماچه قورسایێ گونا‌هه‌که‌ش له‌سه‌ر ده‌مه‌که هه‌لده‌ستێ، لێو به‌باریه‌که‌ش ده‌ره‌یه‌ته‌وه به سه‌رینه‌وه‌ی لێوه‌کان له ئەنجامی له‌یه‌کتر خشانیان به ماچ، به‌لام نالی هه‌ددی نیه ئه‌وه بلێ و پێی ناکه‌وێ ته‌مای به شتی وه‌هاوه بێ.

ئەو هێنده واتایه ئاشکرایه گه‌وره‌ترین شاعیر پێی رازیه و شانازی‌شی پێ ده‌کا. هه‌موو که‌رسته‌یه‌کی واتا و جوانی و هیز و سۆز و خۆ به‌که‌م گرتن و ریزنان له مه‌عشوق و ... هتادی تیدایه که کۆکردنه‌وه‌یان له شیعردا به هونه‌رمه‌ندی زنده ده‌سه‌لاتدار و هه‌ستیار و جوانکار نه‌بێ ناکرێ. بێی و هەر ئەوەنده واتا و جوانی و هیزه بدۆزیتەوه له به‌یته‌که‌دا شتیکی که‌مت نه‌دۆزیتەوه به‌لام شتیکی زۆرت له کیس چوو.

هه‌رچه‌نده گونا‌هی «ده‌مه‌که» ت... لێره‌دا پۆرگی‌ک هه‌یه‌ پره له ورده‌کاریی و فتونی عیشق و عاشیقی. وشه‌ی «ده‌مه‌که» صیغه‌ی «نه‌ی» یه و ئەم‌پازی «ده» ی به سه‌ره‌وه‌یه وەک که بلێی «ده‌مه‌خۆ، ده‌مه‌لێ، ده‌مه‌رۆ...». واتای به‌یته‌که له عاست «ده‌مه‌که...ت» دا به جاری ده‌گۆرێ له چاو واتاکه‌ی به‌رچاو، چونکه وشه‌ی «ده‌م» له ناودا نامینێ و فیعلێکی نه‌هی جێی ده‌گریته‌وه. که ئەمه وایی واتاکه وای لێ به‌سه‌ر دێ: هه‌رچه‌ند گونا‌هی ئه‌و نه‌هی کردنه‌ی تۆ له من به‌وه‌دا که چه‌ندیکی بۆت ببزوومه‌وه پیم ده‌لێی «ده‌مه‌که» و ده‌مشکینیتەوه، ئا ئەم گونا‌هه‌ی «ده‌مه‌که» ت که بۆته باری سه‌ر لێوت به ماچ نه‌بێ که‌فاره‌تی نایی به‌لام نالی هه‌ددی نیه وا بلێ و پێی ناکه‌وێ.

ئەم دوو واتایه، هه‌ردوو‌یان، له لایێکه‌وه هه‌لپه‌سه‌یره و خۆت خه‌ریک که له‌گه‌ل وشه‌ی «حد» که به رینووسی کوردی ده‌بێ «حه‌دد» بنوسرێ ئەم وشه‌یه له رسته‌ی «حه‌ددی چیه، هه‌ددی هه‌یه...» دا به واتای «رێکه‌وتن و لێهاتن و ماف هه‌بوون» باوه، له‌و دوو واتایه‌ی تازده‌ش هینامه‌وه هەر وه‌ها به‌کارهاتبوو. له

زمانی عه‌ره‌بیشدا وشه‌ی «حد» واتای سنووری هه‌یه که وا رهنکه واتا کوردیه‌که‌ی هه‌ر له‌و سنووره‌وه هاتبێ له‌و روه‌وه که «هه‌دد هه‌بوون» راسته‌وخۆ سنووری میانێ دوو شتان بۆ ئه‌و که‌سه داده‌گرێ که هه‌ددی هه‌یه. ئه‌م «حد» له شه‌ریعه‌ت و «اصول الفقه» دا بوه به زاراوه به واتای سزای گوناها‌ن ئیتر «حد» ی دزیه‌تی ٨٠ داره و هی هه‌ندێ گونا‌ه رۆژووه وه‌یا برسی تیرکردنه وه‌یا به‌نده ئازاد کردنه... که وشه‌ی «حد» بۆ ئه‌م واتایه به‌ینه‌وه به‌یته‌که ده‌بیته پرسیار و وه‌رام:

هه‌رچه‌نده گونا‌هی ده‌مه‌که‌ت باره له‌سه‌ر لێو
هه‌ددی چیه نالی؟ که بلێ ماچه که‌فاره‌ت

له مصرعی یه‌که‌مه‌دا روه‌وی وتووێژی شاعیر له‌گه‌ڵ یاره‌که‌یه‌تی، به‌لام له مصرعی دوهم‌دا روه‌وی پرسیار له یار وه‌رده‌گیرێ و بای ده‌داته‌وه سه‌ر خۆی، که ئه‌مه «مخاطب» گۆرینی‌که زۆر په‌سه‌ند بوه له ئه‌ده‌بی کۆندا ته‌نانه‌ت له‌مه‌دا په‌یره‌وی شیوازی قورئانیش کراوه.
به‌لام پێی تێ ده‌چێ نالی له مصرعی یه‌که‌میشدا وتووێژی له‌گه‌ڵ خۆی بێ و بلێ گونا‌هی ده‌می نالی که «مخاطب» هه‌ بۆته بار له‌سه‌ر لێوی، ئه‌وجار لێی ده‌پرسی ئه‌ی نالی «حد» ی ئه‌م گونا‌هه چیه که بۆته باری سه‌ر لێوت؟ خۆی وه‌رام ده‌داته‌وه که هه‌ر خۆشی نالییه، و ده‌لێ هه‌ددی ئه‌م گونا‌هه ئه‌وه‌یه یار بلێ ماچه که‌فاره‌ت. له شه‌ریعه‌تدا که‌فاره‌ت بۆ خۆی به واتای ئه‌و «خدر» ده‌ش دیت که لێرده‌دا مه‌به‌ستمان بوو.

خولاسه «مخاطب» له مصرعی یه‌که‌مه‌دا یار بێ وه‌یا نالی، مصرعی دوهم ده‌شی بپیته ئه‌و پرسیار و وه‌رام دانه‌وه‌یه‌ی باس‌م کرد، واتای وشه‌ی «حد» پش ئه‌و سزایه شه‌ریعه‌یه بێ که له «تلك حدود الله» وه‌رده‌گیرێ. تا ئیستا، وایزانه‌م، سێ توژالمان له واتاکانی ئه‌م به‌یته هه‌لگیرایه‌وه بێ ئه‌وه هه‌ستمان کردبێ به هیچ جوهره هه‌ناسه سوارییک وه‌یا وه‌ته‌نگه‌هاتنیک له لایه‌ن خاوه‌نی به‌یته‌که‌وه که «نالی» یه. که ئی‌نساف به‌کاربێنێ و دان به‌هه‌قدا بێنێ ده‌بی به‌سه‌لمێنێ ئه‌و سێ واتایه نه‌که هه‌ر به‌سن بۆ به‌یته‌یک به‌لکو لێشی زیادن چونکه ئه‌گه‌ر وا نه‌لێن ده‌بی شاعیران مه‌نع که‌ین له گوته‌ی به‌یته‌ی خاوه‌ن یه‌که واتا و دوو واتا. له‌مه‌دا چ ته‌گه‌ره نیه، به‌لام سه‌یر له‌وه‌دایه جاریکیان له‌گه‌ڵ یه‌کی که له ئه‌دیبه ناسراوه‌کانماندا باسی ئه‌م به‌یته‌م ده‌کرد و به‌یه‌که‌وه خه‌ریکی سه‌رپۆش له‌سه‌ر هه‌لگرته‌ی بووین و به دوا قه‌تار کردنی ئه‌و سێ واتایه‌دا له نکاو ئه‌دیبه‌که گوته‌ی ئای که بێ خه‌به‌رین و ئاگامان له‌وه بپاوه وشه‌ی «ده‌مه‌که‌ت» ده‌شی به واتای «خوینه‌که‌ت» بێ چونکه «ده‌م -ده‌م» له عه‌ره‌بیدا به خوین ده‌لێن، خۆ دیاره ده‌م و لێویش که جوان بوو له سوورییدا وه‌ک خوین ده‌نوینێ و پێی تێ ده‌چێ بگوته‌ی رشتنی خوینی عاشقان به هه‌موو رهنگی سوورییه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و لێوانه بۆته بار... خولاسه که زیهن چوو بۆ لایه‌نی واتای خوین له وشه‌ی «ده‌م» دا، به‌یته‌که سه‌رله‌نوێ ده‌بیته‌وه به‌و زه‌ویه نه‌ور و ته‌ره‌ی که وا به ئومیدی ئاوی زۆر بیرێ لێ هه‌له‌که‌ندری و له ئه‌نجامدا کاریزی لێ په‌یدا ده‌بی.

ده‌بینی هه‌لگوشینی شیعی نالی تا ئه‌و راده‌یه وشکایی واتاکانی دیت کاریکی به کیشه‌یه نه‌فه‌سیکی درێژی پێ ده‌وێ. سه‌ره‌رای کیشه تا بشلێی ورد و چاوخه‌له‌تینه، مووقلاشی و زه‌رپه‌بینی نه‌بی زه‌فه‌ریان پێ نابات، رهنکه ئه‌وساش زه‌فه‌ر پێ بردن هه‌ر یه‌که‌جار زه‌حمه‌ت بێ. به‌لام پاداشی هه‌لێنانی

گه وه ره کانی له زه تیکی ئه وهنده گه وه و بئ هه متایه هه موو خو پنیوه ماندوو کردنیك و له گه ل خه ریکبوونیک دینی. چ سهیریکیش له م گوتهیه مدا نیه، چونکه ئاگامان لییه دهوله تانی رۆژهللات و رۆژئاوا خه ریکن بۆ کاری زیهن بزوی وهک شه ترهنج وهیا یاری له شه ترهنج به ره ژیرتر فیرگه دهکه نه وه و پسپۆر و ئوستادی شاره زا ته رخا دهکن و پاداشی گه وه داده نین بۆ سه رکه وتوه کان له و یاریانه دا، ته نانه ت هافرکی نئو دهوله تانی بۆ ریک دهخن و جیهان به گه لان و به حکومه تانی وه پنیانه وه خه ریک دهبن ئیستگه کانی رادیو و ته له فزیو خه به ری بزافته نه وهی به ردیک له و به ردانه ی سه ر ته خته ی شه ترهنج که به خه لق راده گه یه نن وهک ئه وهی رووداویکی گرنگی ئابووری وهیا رامیاری وهیا کۆمه لایه تی وهیا زانستی رووی دابی. خو ده شانین ئه م یاریه و هه موو یاریکی وهک ئه و هه ر هینده ی سوود تیدایه که زیهنی چه ند که سیک له په راویزی خۆیدا تیژتر دهکا، هه لسه و داسووری یاریچیه کانیش هونه ری پۆسپۆرانه نیشان ده دن سه ره رای ئه وه که یاریه که بۆ خوی میراتیکی کۆنی هونه ری ئاده میزاده، خو هه رچی جیهان هه یه ببیته شه تره نجان یه ک لوقمه نان ناخه نه ناو زاری مرۆفیکی برسییه وه.

وا له م کاته ی که ئه م دیرانه ی تیدا ده نووسم و پیکه وتی رۆژی چوارشه مۆی ۲۷ ی تشرینی دوهمی سالی ۱۹۷۴ ه به شیکی یه کجار زۆری ئه فریقا دوو چاری قاتوقری بوه و به ملیو خه لق ئاواره بوون به دوا ی خۆراکی نه مر و نه ژیددا چه ندین هه زار که سیش له برسان مردن و چه ندین هه زاری تریش خه ریکی مردن، که چی بلیمه ته کانی شه تره نجان ی سو فیت و ئه مریکا و دهوله تانی تر به یاریده ی حکومه ته کانیه وه خه ریکی «کش مات» ی شه تره نجن. نه خویان و نه حکومه ته کانیشیان بیر له وه ناکه نه وه پاره و مه سره فی ئه و یاری و هافرکی نیه بده ن به برسییه کانی ئه فریقا. که سیش گله بیان لی ناکا و پنیان نالی ئای چه ند بئ رحم و بئ ئیفساف له حالیکدا برا ره شه کانمان گیان ده دن به ده ست برسییه تیه وه ئه م ده وله ته ئاتۆمیه انه خه ریکی که یف و به زمی شه تره نجن.

ئه وهی راستی بئ منیش له لای خۆمه وه چ گله ییه کیان لی ناکه م و ده زانم برسی بوونی ئه فریقا ده خلیکی به سه ر شه تره نجي رووس و ئه مریکا وه نیه. ئه و چه ند ملیونه ی سه رفیش ده کری بۆ شه ترهنج ده بی هه ر سه رف بکری ده نا یاریه که کویر ده بیته وه، له جیاتی برینی مووچه و به راتی شه تره نجانانیش باشتر ئه وه بوو له مووچه و به راتی چه کی شه ر که م بکریته وه وهیا مه سره فی پۆلیسی نه ینی دابشکی... به لام که ئه مه وابی و هینده م به لاوه روون بئ ده بی بشزانم، ئه گه ر شه وکویر نه بم، خه ریک بوون به شیعی نالییه وه به تاییه تی بۆ رۆشنیریکی کورد سه د جاران پیروتر و بایه خدارتر و به شه ره فتره له خه ریک بوونی رووسی ک وهیا ئینگلیزیک وهیا عه ره بیک وهیا کوردیک به یاری شه تره نجه وه، نه ک له یه ک سه ر به لکو له گه لیک سه ره وه:

۱- هه ره وک یاری شه ترهنج زیهنی یاریچی تیژ دهکا شیعی نالی له ویش زیاتر زیهنی رۆشنبیر ده کاته وه و رایدینی به هه لپنانه ی مه ته لی زیهنی له مه یدانه کانی ئه ده ب و وهک ئه ده بدا که رامیاری و ئابووری و هونه ری... یه.

ده توانم گره و بکه م له سه ر ئه وهی دۆزینه وهی ته له ی شه ترهنج که گه وه ره ترین زانی شه ترهنج نابیتی وه که متر زیهنکاری ده وئ له دۆزینه وهی ته له ی واتا که نالی خستوتیه نیوان هه ندئ هه لبه سه ته کانیه وه. که ده لیم «گره و ده که م» ئه وه بزانه له پیشه وه گره و ده که م بر دۆته وه چونکه نزیک ۱۵۰ سال تیپه ریوه به سه ر به شیکی ئه و ته لانه ی نالی تا ئیستاکه ش به که س نه ره واده ته وه.

خۆت تیفکەر له جوداوازیی میانى دوو هۆی زیهن بزێو که یهکیکیان له بهردی رهق و یهکیکیان خورپه ی ههناو بئ.

من لیڤه دا ئەم لایه نهش ناکه مه یارمه تیده ری شیعر که بلیم لئی دهو شیت هه ببیت هه رابه ری مروف بۆ ریی چاکه له حالیکدا شه تره نج چ رییان به کهس نیشان نادا، چونکه مومکینه بگوتری شیعر له وانه یه ریی خراپیش به مروف نیشان دات نهک هه ر هی چاک، قسه کهش راسته به لام ئەم دوو به ختییه و نه یه هه ر له شیعر دا پهیدا بئ، هه رچی به ره هه م هیه وایه یهک له وان باروت که شتیکی زۆر چاکه بۆ رینگه پیخۆشکردن تا بشلیی به ده بۆ پیاو پی کوشتن. شه تره نج بۆ خۆشی له وانه یه به ریکوپیکی بکری له ژیر سه ره رشتیکردنی لایه نی به رپرسی ده ره به ستی چاکه و خراپه دا، له وانه یشه ببیت هه قوماریکی ئاسایی که هه ر ته لفا نندی کات و مالی لی روده دات. من له م به یه کدی گرته نی شه تره نج و شیعر دا خۆم ناکه م به واعیز و قه مچی هه ره شه لیکردن به ده سه ته وه بگرم وهک مامۆستاکانی سه رده می سوخته خانه په ند و ره وشت و ئایین فی ری خه لق بکه م، ته نها له رووی بایه خ و نرخ ی زیه نی و هونه ری و مروفایه تی ساده ی ره نگ لی نه درا وه وه به یه کتریان ده گرم به مه شدا به لای شه تره نجدا شکاند وه چونکه شیعی ره په ند و دینداریی تا بلایی زۆره، قسه ی دژی یاریی و خۆخا فلاندن ئه ویش هه ر زۆره که شه تره نجیش ده گریته وه و ده یشکی نیت ه وه.

که بمانه وه ئی له سه ر ئەم به یه کدی گرته به رده وام بین ده توانین چه ند ئالقه ییکی تریش بخه یه سه ر زنجیره ی ژماره ی راکشانی شیعر به سه ر شه تره نجدا به لام پیویستی به م ئه رکه نه، چی تازه له گوته ی بوومه وه به سه ر و زیادیشه له مه به س. نیازی بنجی له هینانه ناوی شه تره نج راکیشانی سرنجی ئه و خۆینده وارانیه که بئ په روا و به شانازییه وه شیعی نالی و ئه مسالی نالی بئ بایه خ ده کهن و ده که ونه دژی. چ گومانم نه له وه دا که ئەم ته رزه خۆینده واران ه رۆژهک له رۆژان خه یالیان بۆ ئەم لایه نه ی یاریی شه تره نج و بایه خ پی دانی نه رۆیشته وه. ده نا ده بوو یهک له دوو کاران بکه ن: یا واز بیئن له دژایه تی ئه ده بی کۆن که مه علومه هه زار جار ان له شه تره نج سوود به خشته یاخود بکه ونه دژی شه تره نج و یاریه کانی وهک ئه ویش، ئه و حکومه تانه و ریکخرا وانه ش تاوانبار بکه ن که خۆیان و عاله م به شه تره نج ه وه خه ریک ده کهن. ده مینیت ه وه بلین ئه ده بی کۆن می شک و دلی خه لق بۆ لای بیروبا وه ری کۆنه په رستانه راده کیشتی که ئەمه زیانی به ولای هه موو سوودیکه وه یه لئی وه ربگیری، له زیانی یاریش پتره که هه ر بریتییه له به فیرو چوونی کات و چالاکی و کار ناکاته سه ر بیروبا وه ر دڵ و ده روون. بۆ به ره په چ دانه وه ی گوته ییکی وه ها که رۆشن بیری ئه مرۆ له دژی ئه ده بی کۆن به زیه نیدا تی په ری دوو وه رامم هیه لیڤه دا ده یان که م به پاش گه زکه ره وه ی ره خنه ی ئه وتویی، چه ندین وه رامی تریشم هه ن خۆینه ریان پنه وه خه ریک ناکه م:

وه رامی یه که م: رابردووی میله تان هه ر ئه دهب و شیعی تی دا نه بوه که ئیستا ئیمه بیکه ی به نمونه ی پاشکه وتووی و به شیر و خه نجه ری ره خنه و نه فرین ئه نجن ئه نجنی بکه ی. شیعر و ئه دهب دیریکی له رووپه ره ی ژیا نی کۆمه لایه تی کۆن، له پیش ئه ودا و به دوا ئه ودا چه ندین دیر دین رووپه ره که پر ده که نه وه. که ئیمه ئه وه نه د خۆمان هه لده یه وه به دژایه تی شتی کۆنه په رستانه و له په نا ئه و خۆه لده وه دا ئه ده بی کۆن تاوانبار بکه ی و له ناوی ببه ین ده بی ئەم دلسوزیه بیژۆکه مان به گژ هه موو رابردوومان بیئی و به رمان داته گیانی هه موو میژوو به هه موو روودا و کردار و گوفتاریه وه نهک هه ر

تاکه میراتی شیعر، یه‌خه گیرى سه‌رله‌به‌رى خه‌لقه‌که‌شمان بکا به مه‌لا و شیخ و کاسب و فه‌للاح و توجاریه‌وه نه‌که هه‌ر شاعیر.

خولاسه ئیمه ئه‌گه‌ر ده‌ست درێژ که‌ین بۆ خنکاندنێ شیعر و شاعیری کۆن ده‌بى تیکرای رابردوو له ناو ببه‌ین و بسرینه‌وه چونکه به‌و گه‌ز و گریه‌یه‌ی شاعیر ده‌کاته کۆنه‌په‌رست هه‌موو رابردوو کۆنه‌په‌رسته ته‌نانه‌ت شیعر له‌چاو زۆربه‌ی لایه‌نه‌کانی تری بیروباوه‌ری کۆمه‌لایه‌تی لی‌ره به‌ پێشه‌وه زۆر به‌ پێشکه‌وتووش ده‌ژمی‌رێ. تۆ بینه‌ شیعرى نالی وه‌یا حافظ وه‌یا ابو‌العلاء المعری وه‌یا مه‌لای جزیری بخه ته‌نیشته‌ وێنه و گروگاله‌ جنوکاوییه‌کانی فه‌للاح و کاسبیکى ٢٠٠ سال پێش ئه‌م‌رۆ ده‌بینی شیعره‌کان وه‌ک شۆرش خۆ ده‌نوێن له‌ چاو ئه‌و وێنه‌ یه‌کجار دواکه‌وتوه‌دا. گیانی نه‌سه‌لماندن و پێزله‌خوگرتنی شاعیره‌کانیش وه‌ک شیعره‌کانیان ده‌ جارێ له‌ گیانی سه‌رکه‌زده‌لانه و خۆ به‌که‌مگرتوانه‌ی چینی هه‌ژاری ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ مردانه‌تر و ئازایانه‌تر هه‌لده‌چه‌قن له‌به‌ر چاوی بینه‌ری ئه‌م‌رۆدا. که‌ بێن و چینی هه‌ژاری له‌مه‌وپێشیش بکه‌ینه به‌ره‌وان و له‌ په‌فتاری وانه‌وه‌ حوکم به‌سه‌ر ئه‌و شاعیرانه‌دا بده‌ین، ئه‌وساش شاعیره‌کان له‌چاو زۆربه‌ی میله‌ته‌دا هه‌ر له‌ پێشه‌وه دین چونکه چینی هه‌ژار ریزیان لی‌ ناوێ و له‌ خویان به‌ پشته‌وه‌تر داناون.

من که‌ ئه‌م راس‌تییه‌ ده‌لێم رقی خۆمى پێ هه‌لناستینم له‌ کرێکار و جوتیاری دوینى که‌ نه‌یتوانیوه و نه‌یزانیوه شۆرشگیر بێ، که‌ واقعی کرێکار و جوتیاریش له‌ ته‌نیشته‌ واقعی شاعیری کۆن داده‌نیم بۆیه‌مه‌ تاكو ئه‌و رۆشنبیره‌ی ده‌ست درێژ ده‌کا بۆ کوشتنی شیعر و شاعیری له‌مه‌و پێشمان چ چاری نه‌مینى و ده‌ست بگێرێته‌وه‌ له‌و سته‌مه‌ چونکه که‌ ده‌ست نه‌گێرێته‌وه‌ له‌ شاعیر و ئه‌دیبی کۆن ده‌بى ده‌رحال خۆ بکاته جه‌للادی بى‌ فیلى عه‌مه‌له و فه‌للای لی‌ره به‌ پێشه‌وه‌ش. هه‌رگیز ره‌وا نیه‌ پێ بدرێ به‌ رۆشنبیریکی ئه‌م‌رۆ شانازی بکا به‌ خۆپه‌دانی ده‌ست نه‌پاراستن له‌ کوشتنی شیعر و شاعیری له‌مه‌وپێش به‌ ناوی دژایه‌تی بیروباوه‌ری پاشکه‌وتوو له‌ حالیکه‌دا ماوه‌ی به‌ خۆی داوه‌ کوپینی بکا به‌ هه‌ژاردۆستی و پرۆلیتاریاپه‌رستی که‌چی هه‌رچی بیرى پاشکه‌وتوو هه‌یه‌ لای ئه‌و هه‌ژاره‌ بێچاره‌ هه‌یکه‌ی کردوه و جووجه‌له‌شی هه‌لێناوه‌. ده‌بى له‌و رۆشنبیره‌ بگه‌یه‌نین به‌ کوشتنی شاعیر خۆی ده‌کاته جه‌للادیکی بى‌ داد و سته‌مکار که‌ هه‌یج عوزریکی به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌بى، چونکه ئه‌و له‌و کوشتنه‌دا پێشکه‌وتووترین تاقمی میژوو ده‌کوژێ و دواکه‌وتووترین تاقمی میژووش ئازاد ده‌کات که‌ ئه‌مه‌ راس‌ته‌وخۆ ده‌بیته «هه‌له‌په‌رستی» بى‌ پێچ و په‌نا له‌و روه‌وه‌ که‌ هه‌موومان ده‌زانین به‌ رواله‌ت خۆدانه‌پال چینی هه‌ژار بۆته‌ مۆده‌ی ئه‌م رۆژانه‌مان به‌ زۆریش خۆدانه‌پاله‌ که‌ چی تێ ناچێ وه‌ک مه‌سه‌له‌ زۆر مه‌شوره‌که‌ی «خه‌نجه‌ر له‌ کا». که‌ عوزری شاعیری له‌مه‌وپێش نه‌سه‌لمێندری له‌وه‌دا که‌ نه‌یتوانیوه و نه‌یزانیوه شیعرى ئازایانه‌تر و ئازادانه‌تر هه‌له‌بسته‌ی ده‌بى عوزری عه‌مه‌له و فه‌لللاح و کاسب و خه‌لقى تریش نه‌سه‌لمێندری له‌وه‌دا نه‌یان‌توانیوه و نه‌یان‌زانیوه، هه‌ر نه‌بى، به‌قه‌ده‌ر شاعیری سه‌رده‌می خویان پێشکه‌وتوو بن.

ئه‌م «بانیکه‌ و دوو هه‌وا»یه‌ میله‌ته‌ی نه‌خوینده‌واره‌ی لی‌ره به‌ پێشه‌وه نه‌یسه‌لمانده‌وه‌ چون رۆشنبیریکی سه‌رده‌می ئاتۆم له‌ خۆی ده‌سه‌لمێنى وه‌یا به‌خۆی ره‌وا ده‌بینی! رۆشنبیریکی که‌ شیعرى نالی ره‌فز کا ده‌بى ئایین و میرات و بازرگانی و ماره‌کردن و ته‌لاقدان و جووتی گاره‌ش و ئاوی ئاوباره‌ و ئاشی ئاو و ده‌ستاری گه‌نم و کره‌ی چه‌لتوک و هه‌موو سه‌روه‌به‌ریکی تری ژیا‌نی سه‌رده‌می نالی ره‌فز کا چونکه شیعرى نالی به‌شیکی پێشکه‌وتوه‌ له‌ ناو په‌راویزی تیکرای ئه‌و که‌له‌پۆرده‌دا. خه‌ره‌کی خه‌ره‌که‌ریس و ته‌شی

تەشپىرئىس لە چاۋ سەردەمى خۆيدا كە ھەردەكاتەو سەردەمى خەرك و تەشى. شىعەرى ئەحمەدى خانى
لە پىزى پىشكەوتوتەرىن شىعەرى سەردەمى خۆى و دواى خۇشەو دىت كە ئەوسا گەلى كوردى بىچارە
لە بارى ژيانى مادىەو چى ئەوتۆى لە ژيانى سۆمەر و ئاكاد تىنەپەراندبوو.

دەتوانم بلىم ئىستاش ناوچەى ئەوتۆ ھەپە لە كوردستاندا فەللاخ و شوانەكانى نمونەى مرۆقى چوار
ھەزار سال لەمەوپىنشان نیشان دەدەن كەسىش پىي نىە بلى دەبى ئەمانە لە ناوبەرىن چونكە لەچاۋ
رۆژگارى خۆيان دواكەوتوون. كە ئەمە وابى بۆچى فەللاخ و شوان دەشى فەتواى لەناو بەردىيان دەرچى
كە ھات و بوون بە شاعىر.

چەند سەپەر پۆشنەپىرى كورد ئەمرۆ بارى زىھنى و فەلسەفى و بىروباوەرى لەو پادەيەدا بى كەسىكى
وەك نالى بىەخشى و گەپى لى ناكە ئەگەر شاعىر نەبا و جوتيارىكى جنۆكەپەرسەت با، جوتيارىش
تاوانبار بكا ئەگەر شاعىر با. بەو پىيە دەبى رابردوومان بە باھەلداروبى خۆش بوى و تا سەرەوېنى
نەكەين و پىزى لى نەگرين. زۆر زەحمەتە دل و دەروون و بىروباوەرى وەھا لە ھىچ كەلەبەرىكى منطقەو
ئاخاوتنى لەگەلدا بكەى، بۆ كەسىش نالوى تەپوتۆزى بە سەھوچوونى لى بتەكەنى تا لە خۆو لى
دەتكى چونكە لە ھەلەستىكدا نىە ھىچ شت لە ھىچ كەس بسەلمىنى. ئەوھى چاۋەرپوان دەكرى لە
بەسەھوچوونى قوول، پتر توورە بوون و گىف بوونەوھىە لە بەرامبەر ھەر راستكرەنەوھىك كە دۆستانە
بەرەوپىرى بچى و لە عاست ھەر پەخنەپىك كە برايانە لى بگىرى. گوتەى كۆنەنى «كە گوترا ھەق ئاۋ
پادەوھستى» بۆ مرۆقى عادەتى بە راست دەگەرپى، مرۆفەك بە سەھوچوونى لى بىتە فەلسەفە
راستىيان بە ھەق نازانى تا بۆى پادەستى... بە داخەو.

وھرامى دووھم: بىروباوەرى ئەم تەرزە خويندەوارانەش پۆژەك دى بىتە كەلەپورى رابردو و چىنى
پاشەپۆژ بە قىزوبىزەو سەپرى بکەن و لچك و لىوى لى ھەلەن و بلىن ئاى لەم بىروباوەرە دواكەوتە
قوندىلەھى سەردەمى تارىكستانى كۆن! كە ئەمە دەلەم زۆرم حورمەتى ئەو خويندەوارانە و
بىروباوەرەكانيان گرتە بەوھدا كە بىبايەخكرەدیان دەخەمە بەر حوكمى دواپۆژ چونكە، راستىيەكەى، لە
ئەمرۆو پىي بىبايەخ كەردىيان لەبەر ھەموو كەسىكدا راست و پەوانە نەك تەنھا لە روى ئاشكرایى
بەسەھوچوونىانەو بەلكو بەھوى كەردارى خودى خۆيانەوھش چونكى كە ھەلال بى بۆ وان ئەدەبى
غەپرى خۆيان نابوود بکەن ھەلەلەشە بۆ يەكەكى تر ئەدەبى وان نابوود بکات.

زۆر بە ئاسانى و ئاساى دەتوانم بەو كەسە بلىم كە رابردوومان رىسوا دەكات و پۆژگارى
ئىستاكەمان بە ھەرامزادە لە قەلەم دەدات، تۆ كە بىئىنساھانە ھازمان لى دەكەيتە مندالى بىزووى
رابردو، سەر لە نوى، دواپۆژىشمان دەكەيتەو بە مندالى ھەرامزادەى ئەمرۆكەمان چونكە گومان
لەوھدا نىە تۆ كە نەتوانى دەمارى پەيوھندى ئىستا كە لەگەل رابردو بدۆزىتەو و بىانكەيتەو بە باوك و
رۆلەى شەرى، ھەر بە جارى ناتوانى دواپۆژىك پىك بىنىت كە بشى پىي بگوترى رۆلەى شەرى
ئەمرۆ... ئەمە ناتوانىت بايى رازى كەردى خۆت چ جايى پىزازی بوون و سەلماندنى خەلقى تر. خۆت
خالق نىت لە بورجى عاجىتەو رۆلەى دواپۆژ لە دايكى ئەمرۆكە بەوھەلە بىنىت بە پىي وەسقىەى
مارەكەردى لە باوكىكى كە گۆرانی مۆرووى راستەوخۆى بى درۆ و فەل و ھەرەج بىت. تۆ كە خالق نىت
ساحىرىش نىت بە چاۋبەستەكى وەسقىەى ساختمان بە دروست بىنىتە بەر چاۋ ياخود چاۋى مرۆقى
دواپۆژ نابىنا كەيت و ئەو ھەلەھى پى بسەلمىنىت كە خۆت مەبەستە.

خۆ به سههوبردن له عاست «ممکن و ناممکن» هه موو پێگهییکی منطق و هۆش و لێکدانهوه پهک دهخات. خواهشت کردنی بیروباوهری مۆدیلی ۱۹۷۰ له شاعیری ۱۸۵۰ پێ ددها خواهشت بکری له شاعیری ئەمرومان فرۆکه مان بۆ دروست کا به نووکی ئەو خامهیهی لهو زیاتر شک نابا، له خهياتیش خواهشت بکری به دهرزیهکهی بیری نهوتمان بۆ لێدات.

خولاسه هه موو نامومکینیک خواهشت بکری له هه موو کهسیک، بهر له هه مووان ئەوان پۆشنییرانهی خواهشتی نامومکین دهکهن له پۆژگاری رابردوو.

باوهڕهینان بهوه که شیعری کوردی سهدهی نۆزدهم مردوه وهیا کاتی بهسهرحوه وهک باوهڕ هینانه به مردنی دۆینی خۆت وهیا ههر نهبی بهسهرحوونی. من که ئەمه دهلیم ههر حیسابی بهسهرحونی پینج شهمو و داهاونی ههینیت، بیروباوهری ئەمرۆشت لههی دۆینیت جودا بیت چ به دۆینی خۆشت نالئی مردوو وهیا دواکهوتوو رهنکه شانازیش بکهیت به گۆرانی قهناعهتهکانت له دۆینیه بۆ ئەمرۆ و بلینیت ئەمه بهلگهی بهرهوینشهوه چونمه. خۆ ئەگەر نهختیک نیگات فراوان کهیت و ههندیکیش ئینساف بخهیته ناو نیگا کهتهوه دهتوانی فهتوای «نهمردن و بهسهر نهچوون» بۆ ئەدهبی له خۆت به پینشهوهش دهرچوینیت وهک بۆ رابردووی شهخسی خۆت دهرچواند، ئەوسا به دلئیکی ههسایهوه و بی گری و گال خۆت به میراتگر و رۆلهی شهرعی ئەو پۆژگار ههژمیریت، که بهراستی ههر وایت، و ههول دهیت میراتهکه دهوله مهندتر کهیت و بهرهوینشهوهتری بهیت، دوايش دهووری کهیتهوه بۆ دواپۆژیک که ئەویش رۆلهی شهرعی خۆت دهبیت.

میللهتانی تریش وهک کورد، ده هیندهی کوردیش، ئەدهبی کۆنیان هه بهوه و پارێزراوه. ئەو میللهتانه جاریکی تریش له کورد بهختیارترن له وهدا که رۆشنییری ئەمرۆیان ئەدهبی کۆنیان تاوانبار ناکهن. بهلئی راسته ئەو میللهتانه ههر خاوهنی ئەدهب نه بوون، باری مادیشیان لهچاو پۆژگاری کۆن پینشهوتوو بووه، له مهوه رهنکه بگوتری لانی مادی پینشهوتوو شهفاعهت دهکا بۆ ئەدهبهکیان ئەگەر پاشکهوتوو بووی، کهچی من دهلیم دهبی بزانی ئەم راستیه لهسهر ئەدهبی کورد دهکاتهوه نهک دژی دهوهستیت چونکه عوزریکی گهرهی به دهستهوه دهدا له پرووی ئەوهوه که دواکهوتنی باری مادی و کۆمه لایهتی کورد پئی بریوهتهوه له ئەدهبهکی که پینشهوتوتر بیت، رهنکه له هه مان کاتدا گلهییکیش بینیته سهر ئەدهبی ئەو میللهته پینشهوتوانه به وهدا که باری مادی دهوله مهند و پینشهوتویان ده بوا ئەدهبیکی پینشهوتوتر به رههم بینی له وهی که هه بهوه. ئەگەر چاومان رهشکهوپینشه نهکات و میشکمان لهق نه بوو بیت پیمان ههیه بلین ئەری ئەی بوژی فارس و تورک و پروس و عهره بی پینش سهه سال ئیوه که له دهووبه ریکی یه کجار دهوله مهندتر بوون و ژیان لهچاو هی کورد بۆچی ههلبهستان له هی نالی و شیخ رهزا و مهولانا خالید پینشهوتوتر نه بوه؟ کوا ئەو واتا و وینه سحراییهتان که له ژیا نه دهوله منده که تانهوه تیشکی دابیتهوه بۆ ناو ههلبهستان و هاوتای ئەو له واقیعه هه ژارهکی نالی تیشکی نه دابیتهوه؟ بۆ دهبی حاجی قادر لیتان دانه بری وهیا کهیفی جوانرۆبی شان به شانتان بیت؟

لێردها سه رگوزه شتیکی کورتیه دهکه مه پالپشتی قسه کانم؛ چه ند سالیک له مه وه بهر قوتابییهکانی کورد له قاهره پرسیاریکیان کرد له شاعیریکی ئیستا که مان دهربارهی نالی و هیزی له شیعردا. له وهرامدا پێیانی گوت به سه بۆ دهرخستنی پایهی نالی که بلیم له بهیتیکی دلدارانهدا وهسفیکی خورما و داره کهی

کردوه به خه یالی هیچ شاعیریکی عه ره بدا نه هاتوه، ده شزانین دارخورما مالی بیفیلی عه ره به و نالی
لئی میوانه:

ئه تو قوربان نخیلی یا رطابی
وه ها شیرین و سینه نه رم و دل رهق

به دوا ئه و به یته دا به یته کی تری نالی دینمه ناو قسه کانمه وه که وه سفی بیابانی حیجازی پی کردوه
ئه ویش توژی نه شکاوه له لایهن شیعی هیچ شاعیریکی عه ره به که وه سفی بیابانی کردبی. ئه مه ده لیم له
عاست تیکرای ئه و هه لبه ستانه ی خۆم خۆیندومنه وه، که شتی تری زیده نایاب هه بی له وه سفی بیاباندا و
من چاوم پینی نه که وتبی بهر ئه م قسه هیه م ناکه وئ:

سماقی احمره «یا قوت» ی روح و ئاوری نه فسه
حصاتی ابیضه یا شهبی نجم و رجمی شیطان

بزانه له مه قامی جه نه گرتنی به ره و که عبه رۆیشتن نالی به ره ده سماقی سور و ورده چه وی سپیلکه ی
رپی حیجازی بۆ کوئی به رز کردۆته وه. تو خوا به وردی سه یریکی ئه م ریزکردنه ی «قوتی روح» و «ئاوری
نه فس» ی نیوه به یته یه که می بکه که له وه سفی به ره ده سماقدا هاتوه چۆن به ئاسایی و بی نه فه سسواریی
له خۆوه به رامبه ر «شهبی نجم» و «رجمی شیطان» وه ستاون؟ قوتی روح له گه ل شهبی نجم جووت هاتوه
ئاوری نه فسیش له گه ل رجمی شه یتان!!! کاکه لئی ورد به وه جیهانیکی سیحری حه لال و له به رچاوته نه
سه ری دیاره نه بن.

من که به گه رمی له سه ر ئه ده بی کۆنمان ده که مه وه یه ک وشه ی توانجم له ئه ده بی ئه و که سانه نه گرتوه بی
ئینسافی ده که ن له گه ل ئه و ئه ده به دا. نه که هه ر ئه مه و به س، هه رگیزیش نالیم ئه دیبی کورد ده بی له سه ر
شیواز و ریبازی شاعیری لی ره به پیشه وه مان بر و و رپگه ی تازه دا هاتوه له خۆی حه رام کات. ئه وه ی
راستی بی پارچه هه لبه ستی نه و باوی ئه و تو م دیوه سه د سه ل و اتم بۆی لیدا وه هه رچه ند و اتاکانی له پشت
په رده ییکی ئه ستووری ره مز و هیما و دا پۆشرا ویدا خۆیان بز کردوه تا ئه و را ده یه ی به زه حمه ت
تیانگه یشتوم یا هه ر تیان نه گه یشتوم .

به لای با وه پی منه وه شاعیری نوی ئه و تو مان هه یه خه ریکه هه نگاو هه لینی بۆ به ره و پیشه وه ی
«گۆران» و قوناغه که ی چ له رووی رواله ت چ له رووی ناوه رپۆکه وه بی. مه به سیشم له ناوه رپۆک مه فهومی
سیاسی و فه لسه فی نه، مه به سم رژانی نه فسی شاعیره بۆ ناو هه لبه ست جا ئه و نه فسه چی تیدا ده بی
با بی. هۆیه کی زیده ئافه رین کردنیشم له و شاعیره «وه یا ئه و شاعیرانه» ئه مه یه که خۆی ناکاته عه بدی
شیواز و ناوه رپۆکی یه کیکی له خۆی به پیشه وه ی وه ک «گۆران» به لام له هه مان کاتدا هه زار حه یف و
مخابنی بۆ ده لیمه وه که ده بینم هینده بی ره حمانه و ناشاره زایانه ده که ویته در ی رابردو یکی
بیتاوانمانه وه. چه ند سهیره و چه ند نامه فهومه له رۆشنیریکی کورد که مندالیک هه ژاری بی باوکی
دیت بزده یی بۆی بجوولئ به لام رقی له رابردووی کورد هه لستئ که ئه ویش وه ک ئه و منداله بی باوکه وا

بوو به درېژایي پتر له دو هه زار سال نه فەسی حەسانە وەدی هەلنە مژیوه و تیر به زگی خوی نه خواردوه و قه مچی سته مکاری بیگانه له سه ر پشت و شانی هەلنە ستاوه. من له وه سفی کورددا ئەمە ی ژیره وه م گوتوه له سالی ١٩٦٠ پووی قسانیشم له رۆشنییرانی عه رب ب بووه:

«فهو یخرج الیوم من حدث التاريخ اشعث اغبر ینزف جسمه من جرح عشرين قرنا او یزید، وتغوص فی عظامه سلاسل الاحقاب لو اطلعت علیه لولیت منه فرارا ولملت منه رعبا».

ئەم پرزۆله لهش خویناوییهی ناو گۆرستانی میژوو ئەوه نیه رۆشنییریکی خوی سه رله نوێ ئەنجن ئەنجنی کا... پوخته ی مه به س و مرازی من له م درېژه پیدانه و میسال هیانه وه و ره خنه گرتن و ره خنه ره واندنه وه یه ئەوه یه چاوی رۆشنییری کوردی ئەمړۆی پی بکه مه وه که سه رگه رمی ته مه نی گه ناجیه تی و مهستی کهف و کولی حه زاره تی تازه ی ئەوروپایه و له بهر تیژرۆیی خوی شوین ههنگاوان نابینی، به هوی چاویلکه ی خوازاویه وه ش چه شمه ندازی لی لیل بوه.

بیگومان که ئەمه ده لیم له خۆم و له تاو و ته ئسیری قسه کانم بی ئاگا نیم. زۆر باش ده زانم رۆشنییری که ئەوهنده ئاوه ژوو بوو بی دوینی به ئیمړۆ بگری وهک ئەوه ی ئاسمان به ئەرز بزانی به قسه ی من ناییته وه سه ر باری ئاسابی تا ئاسمانه که هه لدا ته وه به رزایی و دوینی ش بخته وه پیش ئەمړۆ. رۆشنییری که تا ده گاته ئەو راده یه له سه هوو چووندا که داوی مستحیل له رابردوی به سه رچوو بکا و قه مچی له رۆژگاری تیپه ریو بدا، ده بی له سه هوو که یدا ئەوهنده قول رۆچووی که شری و ده ولکه ی بیروباوه ر و نووسینی یه کیکی وهکو من نه یگاتی. تاریکستانی ئەنگوسته چاوی یه خه گرتنی رابردوی بی گونا ه و کوشتنی تارمایی بلیمه تی گۆرستانی میژوو به چرای کزی ئەم قسانه ی من پووناک ناییته وه. له گه ل ئەمه شدا خامۆش بوونی من و هی وهک من چ خزمه تیکی راست کردنه وه ی سه هووی ئەو رۆشنییرانه ناکا، پتریشیان به سه هوو نابا.

ئەمه له لاییکه وه، له لاییکی تریشه وه ئەده ب و ئەدیپیکی کوردی کۆن که له نه زه ر خۆماندا جیی شانازی پیوه کردن بی ده بی له حالی هیرش برده نه سه ریان له لایه ن ری لیشیواویکی کورده وه، به چه کی خامه به رگریان لی بکه م. له منیش به پیشه وه نووسه ران هه بوون به شیکی نووسینه که یان ته رخان کردوه بۆ له سه رکردنه وه ی ئەو ئەده ب و ئەدیبه ی له باره یان نووسیوه، رهنگه هه ندیک له خوینه ره وه ی ئەم باسه ش ناچاری له سه رکردنه وه بوون. ئەوه ی راستیش بی میله تی کورد پیویستی پتر هیه به له سه رخۆکردنه وه تا میله تیکی تری خاوه ن سامانی مادی و مه عنه ویی چونکه به داخه وه کورد ئەوهنده ی نیه هه ندیکی له ژیر پیی ره خنه و نه فرینی نا ره وا بپلیشیته وه و ده ربه ست نه بی. به تایبه تی که ره خنه کان دژی راستی و ئینسافیش بن و له به سه هوو چوون و بی باکی و وردنه بوونه وه ی ره خنه گرانه وه سه ریان هه لدا بی له عاست میژوو و به سه رهاته کانی که چ سووچیکی ره خنه لیگیراوه کان نیه ئەو به سه رهاته نه به پیی زه وق و که یفی مرۆفی سه ده ی بیسته م پرویان نه داوه و حازیکی باشتریان بۆمان به ره م نه هیناوه. هه ره که نا قوولایی ژیا نی چینی زه حمه تکیشی ئەمړۆی کورد به ئاره زۆ و به تاوانی ئەوان نه رسکاوه تا گله یی بی سامانی و بی راحه تی و بی ئازادیی خویان له خویان بکه یین. ئەدیپیکی وهک نالی که به لای بیروباوه ری مه وه یه کیکه له شاعیره هه ره پیشکه وتوه کانی رۆژه لاتی ئیسلام، نهک ته نها هی کورد، گله یی ئەوه ی لی نا کرئ بۆ که یفی سه د سال دوا ی خوی شیعی هه لنه به ستوه. له وه شدا سه رشکین نا کرئ که شیوازی شیعی کۆنی به کار هیناوه، له م لایه نه وه ده بی بلین نالی ئەگه ر ئەوه نه با

که هه‌بوو گله‌یی لێ ده‌کرا و گومان ده‌چوو هه‌ر شاعیرییه‌تی چونکه ده‌بێ مرۆف کۆری سه‌رده‌می خۆی بێت، که ئه‌و کۆره‌ نه‌بێ دياره‌ ناته‌واویک له‌ نه‌فسی وه‌یا له‌ هونه‌ریدا بۆته‌ له‌مپه‌ر له‌ پێشی و کردوه‌تی به‌ مرۆفیکی تار بووی له‌ تیکرای خه‌لق.

نالی بێ وه‌یا یه‌کیکی تر بێ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی لێ داوا ده‌کری به‌ پێی مه‌فهومی سه‌رده‌می خۆی مافی رێزلیگرتنی هه‌بووبێ تا ئیمه‌ش ریزی لیبگرین چ په‌وا‌ی هه‌ق نیه‌ ئیمه‌ بێن دوا‌ی سه‌د سال له‌و سه‌رده‌مه‌ هه‌موو خه‌لق به‌ درۆ بخه‌ینه‌وه‌ له‌و ریزه‌ی که‌ له‌ یه‌کیکی وه‌ک «نالی» یان ناوه‌. وا ده‌زانم ئه‌م قسه‌یه‌ی لێرده‌ا ده‌یکه‌م هه‌یج ده‌مه‌ته‌قه‌ هه‌لناگری. له‌ منیش به‌ پێشه‌وه‌ که‌سانی تر گوتویه‌نه‌. هۆی دووباره‌ کردنه‌وه‌ی لێرده‌ا زنده‌ پێویستی میله‌ته‌که‌مانه‌ بۆ خۆبه‌سه‌هونه‌بردن و خۆزه‌رده‌مه‌ندنه‌کردن. له‌ فه‌رزی میله‌ته‌ی ئینگلیز خۆ گیل کا له‌ عاست «شه‌کسپیر» ئه‌وه‌نده‌ شاعیر و ئه‌دیبی گه‌وره‌ی تری ده‌مینێته‌وه‌ دلی خۆیان پێ خۆش کات، سه‌رده‌وت و سامانه‌که‌ و فابریقه‌ و داهاته‌ زۆره‌که‌شی چی لێ که‌م نابێته‌وه‌ به‌ نه‌ه‌یشتنی ناوی «شه‌کسپیر» له‌ فه‌ره‌ه‌نگی ئه‌ده‌ب و هونه‌ریدا. خۆ ئه‌گه‌ر ئینگلیز له‌م پله‌یه‌ی بێ ئینسافیه‌ش تێپه‌رینی و هه‌موو پابردووی خۆی بسپێته‌وه‌ – که‌ هه‌رگیز نایسپێته‌وه‌، حورمه‌تی رووپه‌ره‌ بێحورمه‌ته‌کانی ده‌گری – حازریکی هه‌نده‌ ده‌وله‌مه‌ندی هه‌یه‌ بۆی تێبێته‌وه‌ له‌ سپاره‌وه‌ی پابردووی. به‌لام کورد چی ئه‌وتوی نیه‌ له‌ ئیستاکه‌یدا دلی خۆی پێ خۆش کات له‌ به‌رامبه‌ر کاری مندا‌لانه‌ی ریسواکردنی پابردووی خۆی.

کورد له‌ بارێکدا یه‌ بۆی بپارێته‌وه‌ نه‌ک لێی که‌م که‌یه‌ته‌وه‌ به‌ تایبه‌تی که‌ خۆت کورد بیت، خۆ هه‌ر به‌ جاری بێ عوزر ده‌بیت ئه‌گه‌ر لێ که‌م کردنه‌وه‌که‌ت له‌ مه‌یدانی بایه‌خداری زنده‌ به‌ نرخ‌ی شیع‌ر و ئه‌ده‌بی کۆنی بێت که‌ هه‌یجی وه‌ک ئه‌و به‌ نرخ‌ی نیه‌.

له‌م گه‌شته‌ی ناو باغ و راغی هه‌له‌به‌سته‌کانی نالیدا چه‌ند نمونه‌یێکی ئه‌وتۆمان دیت که‌ له‌ ناو نمونه‌ی هه‌ره‌ پێشکه‌وتووی ئه‌ده‌بی پۆژه‌هه‌لاتدا پرشنگ بده‌نه‌وه‌ و نمونه‌کانی تر کز که‌نه‌وه‌ له‌ نه‌زه‌ر خۆیاندا. ئه‌م به‌رزه‌ی ئه‌ده‌بی نالی جاریکی تریش به‌رز تر ده‌بێته‌وه‌ که‌ به‌ بیر خۆت بێنیه‌وه‌ نالی په‌وستیکی پاک و نه‌فسیکی ریز له‌ خۆگرتووشی هه‌بوو و له‌و ئه‌دیبا نه‌بوو عه‌یب و عاری په‌فتاری ناله‌باری له‌ ناو مه‌خمه‌لی هه‌له‌به‌ستدا بشاریته‌وه‌. چ نه‌ه‌یانی ئاشکرا ناکه‌م به‌وه‌دا که‌ بلیم زۆر له‌ شاعیری ناسراوی خاوه‌ن شوهرت له‌ کۆن و نویدا ئه‌گه‌ر شیع‌ر و هونه‌ر شه‌فاعه‌تیان بۆ نه‌که‌ن له‌وانه‌ نه‌بوون به‌ براده‌ری خۆیان قبوول که‌یت نه‌وه‌کا ناوت به‌د بێ پێیانه‌وه‌. نالی سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ که‌ چ عه‌یبیکی لێ نه‌دیتره‌وه‌ تا بشلێی راست و دلسۆز بوو له‌گه‌ڵ بیروباوه‌ریدا، چی له‌ دایدا بوو ئه‌وه‌ی گوتوه‌ و به‌ درێژایی ژبانی سوور بوو له‌سه‌ر قه‌ناعه‌ته‌کانی.

به‌راستی نالی یه‌کیکه‌ له‌و شاعیرانه‌ی قه‌ناعه‌ت گۆرپیان نه‌کردوه‌. هه‌رچه‌ند ئه‌م نووسینه‌ جێی ساغکردنه‌وه‌ی قه‌ناعه‌ت و بیروباوه‌ری نالی نیه‌، به‌لام جێی ئه‌وه‌نده‌ی تیدا ده‌بێته‌وه‌ به‌ پێی داخوازی مونا‌سه‌به‌ بلیم دیوانه‌که‌ی سه‌روبن که‌یت و شیع‌ره‌کانی به‌و په‌ری وردیه‌وه‌ بخه‌یته‌ به‌رچاوی زیهن و مه‌نتیقه‌وه‌ چ فه‌رقیک ناکه‌ی به‌ قه‌ناعه‌ته‌ بنجیه‌یه‌کانی له‌ قه‌سیده‌یه‌که‌وه‌ بۆ قه‌سیده‌یه‌یک وه‌یا له‌ ته‌مه‌نیکه‌وه‌ بۆ ته‌مه‌نیکی تر. وه‌ک من له‌ نالی ده‌گه‌م ئه‌گه‌ر پیمان بکری لیسته‌یه‌یکی زه‌مه‌نی بۆ شیع‌ره‌کانی ریک خه‌ین لیمان مه‌علووم ده‌بێ ئه‌و له‌ ته‌مه‌نیکی مه‌یله‌و زوده‌وه‌ به‌ره‌و پێکه‌ینانی قه‌ناعه‌ت و بیروباوه‌ر چوه‌، هه‌ر ئه‌م زوو کردنه‌ش بۆته‌ هۆی خیرا رۆیشتنی بۆ حه‌ج. ته‌نانه‌ت نامه‌که‌ی بۆ سالم و پرس پێکردنی له‌

به ژه وهندی گه رانه وهی بۆ سلیمانی ئەو ترسه پیتی کردوه که دواى گه رانه وه دوو چاری وه زع و ژيانیک بئ که خوی لیی رازی نیه. دهمه وئ بلیم په روشی بۆ قه ناعه ته کانی وای لئ کرد راسته وخۆ نه گه ریته وه، له حالیکدا ئەو ده زانی به سه رچوونی ده سه لاتى بابان و هاتنى حوکمى بئباکانه ی عوسمانى له وانه یه رى له ئازادى په فتار و قه ناعه ی بگرن و مهیدانى لئ ته سک که نه وه به تايه تی چونکه ئەو له سه رده مى حاکمه کانی باباندا هه رگیز ناچار نه بوه له ئاوى باوه رى لئل بخواته وه. دیاره له حالى وه هادا تیکچوونی وه زعی سلیمانی به نيسبه ت نالییه وه ناخۆشتر بوه له تاکه که سیکى تر که وا نه زۆر ده ربه ستى باوه ر بئ و نه له سه رده مى باباندا مه رحه باى دى.

نالی که له شام مایه وه و دوايش، پاش گه یشتنى وه رامى سالم پیتی، چوو بۆ ئەسته مبول بئ ئەوه هیچ هۆیه کی گوزهرانى مسوگه رى هه بئ وه یا به ته مای پهیدا کردنى هیچ پایه و روتبه و نيشانىک بئ. خوی دزیه وه له گه رانه وه بۆ سلیمانی له ترسى به رهنگار بوونی وه زعی بئ حورمه ت به ده ست حوکمى که م ئینسافى عوسمانیه کانه وه. ئەگه ر ئەم ترسه به ره له ستى لئ نه کردبا دهیتوانى له سلیمانی ئەو که رته نانه پهیدا کا که له شام و ئەسته مبول پیتی قانع بوو. هه ر جاره که ئەم به یته ی لای کۆتایى نامه که ی بۆ سالم ده خوینمه وه، له گه ل ته زووی سۆز و هه ستى په روشم بۆ نالی، دیمه نى مرؤفیکى جوانمه ردی ریزله خوگرتوو شم دیته وه به رچاو که مه رگی غه ربانه ی ریزلیگیراو ته رجیح ده داته سه ر ژيانى ناو که س و کار به بئ حورمه تی و بئ ده سه لاتى:

ئایا مه قامى پوخصه ته له م به ینه بيمه وه
یا مه صله حه ت توقفه تا یه ومى نه فخی صور

دیاره نالی له م مه صله حه ته دا مانگانه ی دوکان و قه یسه رى و داها تى زه ویوزاره نه بوه کانی مه به س نیه، پرسىارى ئەو له باره ی بوونی وه زیکه وه ديه که بتوانى تیندا گوزهرانى نه مر و نه ژیی بکا له گه ل پاراستنى دلۆپى ئابروودا. پیش من سالمیش له مه به سى نالی گه یشتوه بۆیه یه له وه رامدا به زۆرى باسى بیدادى و بئ حورمه تی تورکه کان ده کا نه ک نه بوونی نان و گوزهران:

شاریکه پر له ظلم و مه کانیکه پر له شین
جاییکه پر له شوڤ و ولاتیکه پر له شه ر
سالم صفه ت له بئ که سییا با نه بئ هه لاک
من کردم ئەو نه کا له غه ما خوینی خوی هه در

لیره دا په نگه پرسىارىک بکرى و بگوترى به نيسبه ت نالییه وه ئەسته مبول و شام و سلیمانی چ فه رقییان ده کرد؟ خو هه ر عوسمانلى حاکمى هه موان بوون؟ پرسىاره که بئ جئ نیه به لام بئ وه رامیش نیه. له ته جروبه ی خو مان ده زانین ژيان له جیگه ییكى تازه داگیرکراوى وه ک سلیمانی دا بۆ کوردیكى شه رم به خوی موخته ره مى وه ک نالی سه ختتر و جیگومانتره تا ژيانى ئەسته مبول وه یا شام که له ویدا داگیرکه رى عوسمانى په لپی بئحورمه ت کردن به غه ربییک ناگرئ که له هیچ رۆیکه وه نایته ناو حیساب

و بهر ژهوهند و چاکه و خراپه یه وه و چ له مپه پان له بهر پیی هالنانی. له مهش به ولاتر، شاری گه وه و قه له بالغ چاکتر ده بیته هه شارگه بۆ که سیکی بیهوی بهرچاو نه بی، نالیش له وه زیاتری نه ویستوه ژیانیکی ره شوکی بی ئارایشته له ناو ئاپۆره ی شاری گه وه دا چه پاره ی بدا له نیگای ناره زای میری و ئه وه له مه ته کاسانه ی خو له میری نزیک ده که نه وه به تیوه گلاندنی بابای وه که نالی ریزله خوگرتهو.

ئه م به قه ناعه ت نازینه و له خو رازی بوونه ی نالی له گه لیک رهفتاری تری نالی سه ره له ده دن. جاری چه ندیک سهیری هه لبه سه ته کانی بکهیت پارانه وه ی له بهر کهس تیدا نابینیه وه، خو داوا کردنی یارمه تی و لووته خو ری هه ره هیچ، نوو سه ریکی کورد له پیشه کی دیوانه چاپکرا وه که ی نالی خلیسکی به خامه ی خو ی برده و نالی شکاندۆته وه به و یه که دوو ناو برده ی حاکمه کانی بابان که له چه ند مونا سه به یه که دا هاتو نه ته ناو شیعه ری وه. به رام بهر ئه م شکاند نه وه یه چه ند وه رام دان وه و راست کرد نه وه و روو نکرده وه هه ن:

یه که م: گه لی کورد به ئاواته وه یه له میژووی خویدا هه لکه وتی وه ها پر شانازی بدۆزیته وه که ئه دیبیک ی کورد مه ده ی حوکمرانیکی کوردی کرد بی. وه ی کاشکی سه ره له به ری ئه ده بی کۆنمان مه ده ی به رو به رگا و ده ست و قام و جوامیری حاکمه سه ره به خو کانی کورد بوایه. کاشکی کورد خاوه نی ئه وه حوکمرانه بویایه به درێژایی میژوو مه ده ح کرابایه.

نالی که دی و مه ده ی «تاقمه مومتازه که ی شاه» ده کات تابلۆیکی پر شه رافه تی میژوه هه ژاره که ی کوردمان بۆ ده کا به نه مر. چ ده ستیکی سوآ و سه ده قه شی تیدا پان نه کردۆته وه ببیته لکه له وه تابلۆیه دا. لاواند نه وه و پیرو زباییه که شی بۆ مه رگی سلیمان پاشا و حوکمرانی ئه حمه د پاشا له قه سیده که ی «تا فه له ک ده وری نه دا» ئه ویش وه که هی «تاقمی مومتازی شاه» هه ستی به خو نازینمان زیندوو ده کاته وه و گیانی کوردا یه تیمان تیژتر ده کات، به شیکی زۆری هه تیوایه تی کۆنینه شمان له بیر ده باته وه به وه دا که پیمان ده لی ئه میریکمان هه بو له مردنیدا بۆی بگریه ی و یه کینکی تریشمان هه بو له هاتنی بۆ سه ره ته خت پیرو زبایی لی بکه ی.

له م قه سیده یه شدا نالی هینده بلند ده روانی و خو ی به رز ده کاته وه له لایه نی چاو چنۆکیه وه ده توانم بلیم پیی ده گاته شانی ابو تمام و بحتری و متنبی. به راست ئه م گیانی به رزبوونه وه ی نالی ژوورووی گومان لیکردنی یارمه تی خواستن که له م دوو قه سیده یه دا ده چنه ناو ببیله ی هه موو چاویکی بینا وه، دیمه نیکی یه که جار ئاشکرای به خو نازینی نالی دینیته ناو هه لبه سه ته کانه وه هه ندی مه ده ح و لاواند نه وه که جیی خو ی کردۆته وه.

به لیورده بوونه وه دیار ده که وی نالی له م دوو قه سیده یه دا به پیی حوکمی سروشت و په وشتی فیتری له تارمایی ده ست پان کرد نه وه دوو ره که وتۆته وه نه که له بهر خو پاراستنی دوا ی لیکدانه وه چونکه له هه ردوو قه سیده دا تا که یه که وشه نادۆزیته وه باسی سه خاوه ت و به خشین مه ده ح کرا وه کان بکات چ جای ئه وه ی داوا ی یارمه تی بکات.

به مه دا دیاره نالی دل و ده روون و فکر و زیه نی به لای چاو چرکرد نه وه دا نه رۆشیتوه، هه ره بیریشی لی نه کردۆته وه، چونکه ئه گه ره له گو شه ییکی هه ست و نه ستیدا وینه ی تارمایی خوا هشت و نیاز هه با، خو شی بی و ترشی بی، سینه ریکی ئه وه تارماییه ده که وته ناو هه لبه سه ته کانه وه وه یاخود هه ره نه بی له وشه ییکاندا «ئحم» یکی وه که هی کابرای گو شه ی مزگه وت ده بیسترا.

لێرهدا پێویستی ڕوونکردنهوه و وهرام دانهوه باسی دوو قهسیدهی هینا ناوهوه که مهدهی پاشای بابان و تاقتی تایبهتی ئهوی تیدایه. نالی له تاکه بهیتیکی تریشدا مهدهی سلیمان پاشای کردوه، ههلبهت ئهم مهده دهی پێش مهرسیهکهی «تا فهلهک» بێ. ئهم تاکه بهیته چاوی ههموو ئهو ئهدهیهی لێ خلیسکاوه که من له بارهی شیعرێ نالیهوه ئاخواتم لهگهڵدا کردبن وهیا نووسینیانم خویندبێتهوه دهربارهی نالی. منیش بهینیکی دورودریژ لێی بێ ئاگا بووم تاکوو له خۆوه به تیپهپینی کات و کهلهکه کردنی داهاشی ئاشنابوونم به نالی له ناو دهرووندا واتای بهیتهکه بۆ ڕوون بۆوه بای ئهوهی مهدهی سلیمان پاشای تیدا بخوینمهوه:

هودهودی دل حهبسی بهلقیسی سهبای دیوه یهقین
خۆی که دامهنگیری شاهی ئاصهفی ثانی دهکا

بێگومان شاهی ئاصهفی ثانی - باسی ئهم بهیته به درێژتر له بهشی دوهمی «حاجی قادری کۆبی» هاتوه - لهم بهیتهدا سلیمان پاشای بابانه چونکه دیاره شاهی ئاصهفی یهکه م سلیمان پێغه مبه ره به خۆی و سه رگوزشته قورئانیه زۆر مه شوورده که یه وه له گه ل هودهود و بهلقیس و سه بادا که له م بهیتهدا نالی کردوه تی به مبهستی ههلبهست، که سلیمانیکی دوه م هه بێ وهک سلیمانی یه که م پاشا بێ و نالی دامهنگیری بێ، که سێکی تر نیه له سلیمان پاشای بابان به ولاره.

هه رچه ند که موزۆری په یوه ندیی نالی به دهرباری پاشاکانی بابانه وه به چاکی نه زانراوه و نه بیستراوه به لام له م بهیته و مه ده کانی تریشدا ده رده که وێ نالی به هۆی بوژیی بێ مانه ندیه وه له پاشاکان نزیك بوه و پێزی لێ گیراوه. دهم و دوی ئهو ههلبهستانه ی تامی ئاشنایی و دۆستایه تی لێ ده کری له گه ل مه ده کراوه کاندا واش را ده گه یه نی نالی له سه رده می حوکمرانی سلیمان پاشا وه به دۆستی نیزیکی بابان چونکه مه ده ح و پێدا هه لگوتنی بۆ سلیمان پاشا و ئه حمه د پاشا، له وان به پێشه وه چ مه ده حکمان لێ نه بیستوه دۆستایه تی و ئاشنایه تی را بگه یه نی به پاشاکانه وه.

دوه م: نالی ئه گه ر مه به سی له م مه ده کانه دا نان په یدا کردن بوا یه ده بوو باشت ریش مه ده ی خه لیفه و والی و وه زیر و پیاوما قوله کانی عوسمانی کردبا یه. که چی نه ناوی هینا ون نه لیشیان نزیك بو ته وه. سه یر له وه دایه هه رچه ند تورکیه کی باشیشی زانیوه به ده گمه ن نه بێ شیعرێ به تورکی نه گوتوه، ڕوالهت وا را ده گه یه نی نالی نه یویستوه، وه یا خۆی نه خستۆته باریک، ههلبهست به زمانی ده سه لاتداری بێگانه دانیت نه وهک به خۆتی هه لسه ون له سه ری حیساب بکری و گومانی ده ست پانکردنه وه ی لێ بکری.

نه بوونی مه ده ح له ههلبهستی نالیدا دیار ده ییکه سه ره خۆ. جگه له و دوو سی مه ده ح و ناوه ینانی به مونسه به که بۆ میره کانی بابانی کردوه تاکه یه ک مه ده ی تر له دیوانه که ی هه یه ئه ویش بۆ شیخ نوری ناویکی ڕوودباریی «ڕوباریی» یه:

له چاوی ڕوودبارم نوری دیتن وهخته تاری بێ
ئه میش با ما جه رای هیج رانی «نوری ڕوودباریی» بێ

له لاپهږه ٨٧ ی دیوانه‌که‌ی چاپی هه‌ولیر سه‌یریک‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته بکه و نه‌ختیک سرنج بگره
 وشه‌کانی ده‌رحال بۆت مه‌علوم ده‌بی نالی ئه‌م پارچه‌یه‌ی به‌مونا‌سه‌به‌ی چوونه‌حه‌جی «نوری روودباری»
 داناوه:

چ میعمارانه بۆ ته‌عمیری که‌عه‌ی دل ده‌چته‌حه‌ج
 خودا یار و مه‌ده‌دکار و نیگه‌هداری عماری بی

دیاره‌ نالی لیږده‌ مه‌دحی براده‌ریکی خۆی ده‌کات که ده‌چی بۆ‌حه‌ج و پیاویکی خوایی و موسلمانه
 هی دنیا و ده‌سه‌لات و زه‌بر و زۆر نیه. له‌ سه‌رانسه‌ری به‌یته‌کانیش، دیسان، چ ده‌ست پانکردنه‌وه‌ییک
 نادیتري. من له‌ باره‌ی ئه‌م «شیخ نوری روودباری»یه‌وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ده‌زانم به‌ینیک له‌ کۆیی ژیاوه و
 پیاویکی به‌رچاو و پزلیگیراویش بوه. به‌ پتی گیرانه‌وه‌ی ده‌ماوده‌می باوکه‌م له‌ باپیرمه‌وه‌ شیخ نوری نانی
 به‌ شیخایه‌تی په‌یدا نه‌کردوه، خۆی خاوه‌ن به‌خشین بوه و به‌ مالی خۆی خزمه‌تی خه‌لقی کردوه.
 نالی له‌ زمینه‌ی مه‌دحدا ئه‌وه‌نده‌ کناره‌گیر بوه ته‌نانه‌ت له‌ پیاوانی ئاینیش ته‌نها مه‌دحی پیغه‌مبه‌ر
 «ص»ی کردوه، هه‌ر له‌ نیوان مه‌دحی ئه‌ویشدا ناوی چوار خه‌لیفه‌که‌ی هیناوه. به‌لای باوه‌ری منه‌وه‌ ئه‌و
 بره‌ شیعره‌ی «عاشورا» که له‌ لاپه‌ږه «٧٥» دیوانه‌که‌ی چاپی هه‌ولیردا چاپ کراوه نه‌ هی نالیه و نه‌ به
 هیچ کلۆجیک ده‌چته‌وه‌ سه‌ر شیوازی نالی. بره‌ شیعریک‌ی بیه‌یزی نابه‌له‌دانه‌ی بی تام و شام که له
 شاعیری ریزی دوه‌می شیعری کوردیش ناوه‌شیته‌وه‌ چ جایی ئه‌وه‌ی لایه‌ق به‌ نالی بی. نه‌ختیک
 وردبوونه‌وه‌ له‌ به‌یته‌کان ده‌ری ده‌خا خاوه‌نی قه‌سیده‌که‌ کێیه. له‌ به‌یتی چواره‌میندا شاعر رووی قسه‌ له
 خۆی ده‌کا و ناویک دینی یا ناوی راسته‌قینه‌ی خۆیه‌تی یا نازناویه‌تی. من لیږده‌ به‌یتی چواره‌دم شکل
 نووس ده‌که‌م له‌به‌ر دیوانه‌که‌ی نالی چاپی هه‌ولیر ١٩٦٢:

عارفا سه‌د عه‌قل کل حیرانه‌ وا له‌و عاله‌مه
 عالمی اعلم که بۆ خۆی هه‌م عیلم و اعلمه

وشه‌ی یه‌که‌می به‌یته‌که‌ «عارفا» بانگ هیشتنی «عارف»ه له‌ لایه‌ن خاوه‌نی ناوه‌که‌وه‌. له‌مه‌دا چ
 گومانیک نیه و ده‌بی بتوژیته‌وه‌ کام شاعیری کورد ناوی وه‌یا نازناوی «عارف» بوه. به‌م پییه‌ ده‌بی
 کۆتایی قه‌سیده‌که‌ش ناوی «نالی» لی ده‌رهاوژری و عارفی بخریته‌ جییه‌وه:

لۆمه‌یی «عارف» مه‌که‌ن یاران ئه‌گه‌ر بمرم له‌ غه‌م
 خۆش ئه‌گه‌ر سه‌د پاره‌ که‌م هیشتا له‌ غه‌م ئه‌م‌رۆ که‌مه

پوخته‌ی گوته‌ لیږده‌ ئه‌مه‌یه که شیعره‌کان سه‌ره‌رای بیه‌یزی و بیجوانی و بیه‌ونه‌ریان، دژی ته‌بعی
 نالیشن له‌ رووی ئه‌وه‌وه‌ نالی له‌ مه‌یدانی دینداریدا ستایشی خوا و پیغه‌مبه‌ری کردوه و به‌س. سه‌یریک‌ی
 ئه‌م به‌یته‌ قوندیله‌یه‌ بکه و پیم بلی به‌ کام کویره‌ریدا بۆ سه‌ر خه‌زینه‌ی گه‌وه‌ره‌کانی نالی ده‌برد‌ریته‌وه‌؟

احمد و اولاد و الش در عرب شبهي گولن حاصلی گول خارہ ئهی دانا دهلیلی محکمه

له پیش چاوی مندا نالی نهفسی له بهرزیدا هاوتای شیعرهکانیهتی له مهتانهتدا. به خورایی و بی
بنج نیه نالی هینده به خوی و شیعرهکانی خویدا ههلهلای. دیاره ههستی به بهرزایی دل و دهروونی
ئهوهنده بههیز بوه چ کومهی نهکردوه له دهبرینی ئهوههسته چونکه بهلای خویهوه شتیکی وهک
بهدییهی گوتوتهوه له ههموو ئهوهکهسانه مهعلووومه که دهیناسن. مروقی گومان له خوکردوو ناویری له
خوهلهلدانهوه و ناز بهخوکردندا خهلق بی منهت کات له ترسی به دهمدا هاتنهوه و عیب دیار خستنی. وا
دیاره نالی هیچی ئهوتوی به خوی شک نهبردوه له خهلقی بترسینی وهیا چاوشوری کهس بکات. کهسیک
چ رۆژان ههلهوستیکی بی حورمهتانهی له خوی دیبی ناتوانی بهم شیوهیه ژووووی عالم کهوتیهوه:

ئههم سهرسهری بازانه که وا هههمسهری بوومن
موشکیل بگهته ساعیدی شاهیکی وهکوو من

من بهش به حالی خوم چهندیکی بلایی ئهوهنده گهش دههمهوه بهوهدا که دهبینم و دهزانم نالی له
رهوشت و بهرزایی نهفسدا هاوتای نالی بوژ و ئهدیبه، چونکه بهراستی فهلاکهته ئهدهبی بهرز بخریته ناو
نهفسی پهستهوه. پتی ناوی من بلیم له خوه دیاره پیای نزم له گوتنی وشهی بهرزدا درۆنیکی
ئانقهسته. شاعیریکی وهیا ئهدیبیک که ناو و ناتۆرهی به دواوه بوو له ههموو گوتیهیکی تارمایی
بهناویهکهی لهبهرچاوان قوت دهبیتهوه و قسه خوشکهلهکانی به درۆ دهخاتهوه یاخود ههرنهبی له
بایهخیان کهم دهکاتهوه.

وا خوشه دهست و زمان بهیهکهوه پاک بن. صهه شکور ئهه خوشیه له شاعیریتهی نالیدا به زیادهوه
پیک هاتوه.

له بهشیکی ئهه گوتارده لایهنیکی تاییهتیکانی ئهدهبی نالی که پارسهنگ بوون و لهنگه بهسته
قسهی لی کرا بایی ئهوهی له قهوارهی گوتاردا بگونجی، ئهوهش گوترا کهوا به پادهی بهشداربوونی زات
و بابته «هونهر و زانست» لهو پارسهنگ بوون و لهنگه بهستهندا توانا و دهسهلاتی شاعیر خۆ دهنوینی.
ئیستا کاتی ئهوه هاتوه بلیم چهندیکی شاعیر بتوانی لهگهله هینانهوهی واتای وشک و وشههی سهختدا
زرینگه و موسیقا و نازکی و پاراوی له ههلهستهدا بپاریژی شاعیرتر و هونهرمهندر و دهسهلاتدارتر
دهبی ئهه لایهنههی پاراستنی تاو و تهئسیر و زهوق و شهوقی ئاخواتن له ههموو حالیکی لهبار و نالهباردا
له «قران» دا زۆر بهرچاوه. کهسیک نهختیک شارهزایی ههبی له جوانی گوتیه، سهیریکی ئهه ئایهتانه بکا
که له دابهشکردنی میرات دهوین تی دهکا دهسهلاتی «قران» گهیشتهوتیه کوئی چونکه له باسی میرات و
پشکی میراتگران وشکتر و وهرسکهتر نیه کهچی پرستهکانی «قران» به شیوهیکی ئهدهبی ئهوهنده ته
و پاراو لیان دهبیتهوه چ فهرقیکی نهبی لهگهله ئایهتهکانی دواي سههرکهوتنی «بدر» که جیگههی
بهکارهینانی پرستهئارایی و هونهرکاری و پهوانبیزییه. لیوهشدا چ گومانیک نیه که نالی پهیرهویی
قورئانی کردوه له بهکارهینانی وشه و واتای رهق و سههرکهش له قالبیکی شهنگ و شلکدا. من نالیم

ئەگەر قورئانی نەدیبا نەیدەتوانی هونەر بەکاربێنی لەو تەرزە جیگایانەدا، هەر ئەوەندە دەلێم نالی شوین پێی قورئانی هەلگرتۆتەووە لە گەشتی ناو نغوردی وشە و واتای سەختدا. وەک لێرە بە دواوە، لەم بەشەیی گۆتارەکەم بێ وەیا لە بەشی سێیەمدا، نمونەیی بەیتەکانی نالی دەری دەخەن هەندێ جار واتا و رستەیی راستەوخۆ لە قورئانەووە هەلقولێون. پێشتریش جارێکیان نمونەم هێناوەوە لە شیعری نالی که واتای قورئانی هۆندۆتەووە بەلام وشەییکی ئایەتەکەیی قورئانی گۆرپووە بە وشەییکی تر بۆ پاراستنی مۆسیقای هەلبەست، ئەم جارەیان وینەییکی تر لە ئەدەبی نالی دینینە بەرچاو کە لەوێشدا هەر پەرەویی قورئانی کردووە ئەگەرچی بۆ مەبەستیکی تر بێ، کە بریتییە لە سەر نەرمکردنی وشە و واتای سەخت بۆ ناو قالیی هەلبەست. وردە وردە بە دەم شەرح دانەووە دەگەینە نمونەیی ئەم بابەتە لە هیز و دەسلاتی نالی. کۆمەڵ کردنی وشەیی نازک و تەپۆتۆل و زینگەدار لە ناو هەر نووسینیکی بێ -هەلبەست یا پەخشان- لە خۆوە رەونەفیک دەدا بە نووسینەکە، رێگەش هەموار دەکا لە پیش هەنگاوی نووسەر بۆ ئەو بێ زەحمەتیکی زۆر زەنەیی دەروونی بخاتە ناو زەرفیکی جوانەووە. شاعیر هەیه بەشیکی زۆری دیوانەکەیی وشەیی بژاردە و تریسکەدارن کە لەبەری بیواتایی پێ پرکردۆتەووە. بێگومان نالی لە بەکارهێنانی وشەیی جواندا مەبەسی تێبردنی بێ واتایی نەبووە چونکە وەک دەزانین واتا لە شیعری نالیدا تەنگی بە وشە هەلچنیووە. لە هێنانەووەیی نمونەیی شیعری نالی لێرەدا مەبەس دەرخیستی دەوری وشەیی جوانە لە هەلبەستدا بێ ماندوو بوونی شاعیر:

دیدەت وەکو گۆل سوورە پری شەبنمی ئەشکە
یا لالەیی پر ژالەیه دوو نەرگسی شەهلات
بەو گریهیی تو رەنگە منیش هیندە بگرییم
گەوهر برژینم بە بلندی قەد و بالات

نمونەیی دوهم:

ئەو لێوی ئەتۆیه پر لە خەندە
کەوا شەککەر دەباری گۆل دەپشکوت

نمونەییکی تر:

من گریه ئەتۆ خەندە بە یەکدی دەرۆشین
من لەعلی بەدەخشان و ئەتۆ لوللوی لا

یەکیکی تر:

دیدە و دل هەردوویان جۆبار و جۆیای قەدی توون
سەروی دلجۆی عەرەرە دل جۆی نەمامی دیدە جۆی

ئەمەشیان:

تیپی شکۆفه خیمهیی داوه له ههر ته‌ره‌ف یا شاه‌ی نه‌وبه‌هاره هه‌لی داوه هوردوی

له‌م نموونه‌دا وشه و قالبی شیعه‌ه‌کان هه‌نده شلک و ناسکن ههر ده‌لیی له مه‌یدانی واتادا ئه‌و ولاغه ئازمووده خو‌ش جله‌وه پشت نه‌رمه‌یه که نالی وه‌ک سووکه سواریکی ولاغناسی ده‌ست مه‌علانی پی و رکیف مه‌هکه‌می شاره‌زا بی ترسی ساتمه و خلیسکان، جلیت بازی و غارینه و مه‌قه‌سه‌ی پی ده‌کا. به‌راستی وشه‌کان ئه‌وه‌نده ته‌ر و پاراون به به‌ریان‌ه‌وه هه‌یه بیان گو‌شی ئاویان لی بی. له شیعی وه‌ها وشه نه‌رم و ئۆلدا ته‌نها ئه‌رکی ریک‌خستنی له‌بار و پیزکردنی ده‌ست په‌نگینه ده‌که‌وینه ئه‌ستوی شاعیر، پیویست به‌وه نیه شاعیر زرینگه و ته‌پایی و شه‌نگی و شلکی له شیعه‌که په‌یدا بکا چونکه وشه‌کان په‌یدا‌یان کردوه. زیده وه‌ستایی و هونه‌ر و زه‌حمه‌ت له‌وه‌دایه وشه‌ی سه‌خت و سه‌رکه‌ش نه‌رم بکری و سه‌ر دانه‌وینی بۆ ناو میحرابی هه‌لبه‌ست.

هینانی وشه و په‌ستی زه‌حمه‌ت و په‌ق له ده‌سه‌لاتی هه‌موو شاعیریکدا هه‌یه، به‌لام چ سوود ئه‌و وشه و په‌ستانه وه‌ک ئیسکه ماسی له ئه‌وکی به‌یته‌کان گیر بین. ئه‌م ده‌سه‌لاته‌ی تیب‌ردنی په‌قایی وشه‌ی سه‌خت له نیو شیرازه‌ی هه‌لبه‌ستدا به زیاده‌وه لای نالی هه‌یه، به‌لام بۆ هه‌ست کردن به‌و ده‌سه‌لاته و زه‌ق لیه‌وه‌گرتنی، یاخود چاکتر ئه‌وه‌یه بلیم بۆ سوودمه‌ند بوون و سامان پتر کردن و خو‌چه‌سپاندن له مه‌یدانی ئه‌ده‌دا به‌هوی هه‌ستکردن به‌و ده‌سه‌لاته‌ی نالی، ده‌بی خو‌ینه‌ری کوردی تازه پینگه‌یشتوو دل و می‌شکی خوی پزگار بکا له‌م ته‌م و تاریکایی هه‌موو ئه‌و دنگ و باس و حیکایه‌ته سه‌رلی‌شتیوین و به‌هه‌له‌به‌رانه‌ی که خو‌ینه‌وه‌ارییه ناته‌واوه لاساییکه‌ره‌وه‌که‌ی ئه‌وروپا له پیی ئه‌دیبه نه‌وره‌سه‌کانمانه‌وه چه‌شمه‌ندازی بیر و ئه‌ده‌بی لیل کردوه یاخود خه‌ریکه لیلی بکات. ئه‌دیبه‌ی تازه‌ی کورد بۆ ئه‌وه سته‌م له خوی و ئه‌ده‌به‌که‌ی هه‌له‌نگیوئ ده‌بی یه‌که‌جاره‌کی له ده‌سته سته‌مه‌کاره‌که‌ی دوشمنایه‌تی رابردوو پزگار بی، ئه‌گه‌ر بمانه‌وی ناوی راست بۆ ئه‌و دوشمنایه‌تییه دانین ده‌بی پیی بلین نه‌خو‌شی نه‌فسی، چونکه ئه‌م په‌قه‌لگرتنه‌ی ئه‌دیبه له، تراش، چ فه‌رقی نیه له‌گه‌ل په‌قه‌لگرتن له باوک و دایکی به دوا ئه‌وانیشدا له نه‌فسی خوی چونکه له دوا‌پۆژدا خوی ده‌بیته‌وه به باوک و دایک، ئه‌ده‌به‌که‌شی ده‌بیته‌وه به «تراش»...

که حال وا بی چ چار نامینی ده‌بی بلین ئه‌ده‌بی په‌قه‌لگرتوو له رابردوو دو‌جاری نه‌خو‌شی نه‌فسی بوه. بی و له‌م ده‌ست‌نیشانه‌کردنه‌ی هوی په‌قه‌لگرتنه‌که نیشانمان نه‌پیکابی و به سه‌ه‌وو چووبین، ئه‌وسا هه‌رئه‌وه‌نده‌مان بۆ ده‌مینیت‌ه‌وه بلین ئه‌و ته‌رزه ئه‌دیبه له قه‌پیلکی زات و باوه‌په‌کانی خۆیدا خه‌ریکی ده‌رویشی و سو‌فیتییه چاو و گو‌یی خوی له تیشک و دنگی حه‌قیقه‌ت به‌ستوه و زه‌رک وه‌شینی ده‌کا له‌سه‌ر ته‌رمی پۆژگاره به‌ده‌خته‌که‌ی گه‌لی کورد.

من که ناوی لاسایی کردنه‌وه‌ی ئه‌وروپا دینم مه‌به‌سم به سه‌ه‌وو چوونی ئه‌وان لاساییکه‌ره‌وه‌ن که له ئه‌نجامی چاو هه‌لانیان به شارستانیه‌تی ئه‌وروپاوه راسته‌وخۆ ده‌که‌ونه دژی رابردوو‌مان که ده‌بینن ئه‌و رابردوو به گه‌ز و گریی فکری نو‌یی ئه‌وروپا «په‌جعی» و پاشه‌که‌وتوو ده‌رده‌چی، له‌مه‌شدا تا راده‌یه‌ک شوین پیی تیریژیکی ته‌سکی ئایدیالیزی پر له کورپنی هه‌له‌گرنه‌وه که ئه‌وروپاش پییه‌وه نه‌ختیک نارمه‌ت بووه، له حالیکدا ئه‌وروپای راسته‌قینه‌ی می‌ژووی له سه‌ر خه‌تی حه‌زاره‌تی په‌سه‌ن هه‌لستانو، هه‌رگیز ئه‌و چاپووله‌ی په‌قه‌لگرتن له رابردوو‌ی نه‌هاویشتوو به‌لکو پۆژه‌پۆژ له حورمه‌تی شتی کۆنینه‌ی

زیاد دهکات تا گه‌یشته پله‌ییک له بایه‌خداڼ به ږاږدوو یاسا دهرده‌چوینى بۆ هیلانه‌وه‌ی کۆلانه ته‌سک و تاریکه‌کانى سه‌ده‌کانى ناوه‌پاست نه‌کا ده‌سته‌ی شاره‌وانى به ناوى نوێکردنه‌وه و سازگارکردن ده‌ستیان تى بدات. که کۆلانه‌ی ته‌سک و خانوه شېرى کۆن ببپاريزى دياره نه‌ده‌ب و هه‌موو به‌ره‌مه‌يکى فکرى کۆن به‌ولای پارستنه‌وه ده‌بات. نه‌ورویا نه‌و ده‌به‌نگه نيه مه‌وجودى کۆنینه‌ی ویران بکا له‌به‌ر تاکه هوى ږقلیبوونه‌وه و که‌یف پینه‌هاتن. نه‌ورویا له مه‌وجودى کۆنى زیاد دهکات و ږوژگارى نوێی ده‌داته به‌ر دريژه کيشانى سه‌رکه‌وتوى ږاږدوو، دواړوژپش له‌سه‌ر بنجى ئیستایه‌وه به‌ره‌زوورتر ده‌با. نه‌م تیگبه‌ستنه‌ی کۆن و نوێ و ئاینده به چه‌شنیک خوى سه‌پاندوه له ولاته پيشکه‌وتوه‌کان و وه‌هاش له هه‌موو ته‌جره‌به‌یه‌ک دهرچوه، وای کردوه بزوتنه‌وه‌ی شوږشگيرانه‌ش بکشینته‌وه له گه‌لیک هه‌نگاوى کال و کرچى چه‌په‌وه‌نای به زاهیر پيشه‌وه که «لینین» کاتى خوى دلیرانه تاوانبارى کرد و به هه‌موو توانییکه‌وه بزوتنه‌وه‌ی بۆلشه‌فيکى لى گتړاپه‌وه. خو نه‌وه‌ی راستى بى که‌له‌پوورى ئاده‌میزاد په‌کى له‌سه‌ر نه‌وه نه‌که‌وتوه نه‌ورویا و «لینین» له‌سه‌رى بکه‌نه‌وه بۆ خو‌شویستن و پایه لینانى. گریمان بۆ ماوه‌یه‌ک هه‌موو جیهان هینده خولنگوږبوو بوو که‌وته دژى ږاږدوو، نه‌وساش نه‌م ږاږدوه هه‌مان تاکه سه‌رچاوه ده‌بى که ئیمه‌ی لى هه‌لقولیوین ئیتر بايى حورمه‌ت و نرخى ئیمه نه‌ویش به حورمه‌ت و نرخه. هه‌رگیز نایه‌ته عه‌قلی راست و دروسته‌وه مه‌رحه‌با بکړئ له تف هاویشتنى سه‌ره‌ووژوور.

که قسه‌مان گه‌یشته ناوه‌ینانى نه‌ورویا با نه‌وه‌ش بلیم ږوشنبیرانى نه‌ورویا، چ سۆشیا‌لیست چ سه‌رمایه‌دار، له‌وه‌نده ږاناوه‌ستن بایه‌خ به ږاږدووى خویان بدن، نه‌وان له جیاتى ئیمه خه‌ریکى ږاږدووى ئیمه‌ن و ږیز له که‌له‌پوورمان ده‌نن. که نه‌ختیک بگه‌ږینه‌وه بۆ ږاږدوو ده‌بینن به‌شیکى زۆر له زانا و نه‌دیبه‌کانى نه‌ورویا خویان ته‌رخانه‌دوه بۆ ږوژه‌لات ناسى و به‌هوى خه‌ریک بوون و لیځو‌لینه‌وه‌ی نه‌وانه‌وه خه‌لقى ږوژه‌لات شاره‌زای ږاږدوو زۆر کۆنه‌که‌ی خویان بوونه‌وه که هه‌زاران سال بوو له بیرى که‌سدا نه‌ما‌بوو. پیاویکى وه‌ک ئۆسکارمانى نه‌لمان له‌سه‌ر ته‌کلیفی قه‌یسهرى نه‌وسای نه‌لمانیا به‌ر له ۷۰ سال هاتۆته کوردستانى ئیران و به‌ند و به‌یت و حیکایه‌ته کۆنه‌کانى کوردی نووسیه‌وته‌وه له ده‌مى شایه‌ر و حیکایه‌تبیزى کورده‌وه. تازه‌به‌تازه کۆرى زانیارى کورد خه‌ریکه نه‌و کاره ته‌واو کات که ئۆسکارمان شه‌قلی بۆ شکاندين له جه‌رگه‌ی ژيانى مه‌عنه‌ویمانه‌وه. زۆربه‌ی نه‌نتیکه و ئاسارى کۆنى ږوژه‌لاتى نیزیک زانا ئاساریه‌کانى نه‌ورویا ده‌ریانخست و خویندیاننه‌وه.

به‌لامه‌وه یه‌کجار سه‌یره ناوناوه که ده‌بیهم ناوى نه‌و زانایه ئارکیۆلۆجیانه به «دن» ده‌برئ، گویا به‌شیکى زۆر وه‌یا که‌مى نه‌نتیکه‌کانیان برده‌وه بۆ ناو مۆزه‌خانه‌کانى ولاتى خویان. له‌م قسه‌یه‌دا خه‌لقه‌که نه‌و راستییه له بیر خویان ده‌به‌نه‌وه که ئیمه به دريژایى هه‌زاران سال خه‌ریک بووین شوینه‌واره‌کانمان کویر ده‌کردوه و نه‌نتیکه‌کانمان وردوخاش ده‌کرد و نه‌و نووسینه‌نه‌ی به‌سه‌ر به‌ردانه‌وه بوون هه‌موومان ده‌سپینه‌وه. ده‌ک ده‌ستى نه‌و دزه خوش بى که نایه‌لى میژوو به ده‌ست نه‌فامانه‌وه سوږگوم بى. مه‌سه‌له‌ی کتیبه ده‌سخه‌ته کۆنه‌کانمان نه‌ویش وه‌ک نه‌نتیکه‌کانمان زۆربه‌یان له کتیبخانه‌ی ږوژئاوا ږاږیزران، به‌شیکى زۆرى ده‌سخه‌تى نرخدار له ولاتى خۆمان بوونه خۆراکى مشک و مۆرانه و سیسره. ئیمه به داخه‌وه له عاست کتیب و شوینه‌وارى کۆنمان وه‌ک نه‌و نه‌هرمه‌نه بووین که به‌یته شاکاره‌که‌ی پیره‌می‌رد له مونساه‌به‌ییکى جه‌رگېردا ئیشاره‌ی بۆ ده‌کا:

شەوی دەست ئەهرەمەن کەوت خاتەمی مولکی سلیمانی
کەچی میر و گزیری پی دەکرد قەدری وەها زانی!

چەندین جار دیوێ مەردی دڵسۆزمان هەر هیندەوی عەقل بە دنیا شکاوه کە پەرە شەری کتیبی
دەسخەتی دیوێ لە ناو خۆل کەوتووە گوتووەتی دادەوی خیرا بیستوتین نەکا بیحورمەت بی. پەرە پەرە
شەری ئەوتوویی گەوهەریکی واتا وەیا خەزنەییکی دەنگوباسی رابردوو لە پەرەوێزیکی نوسرابیتەوه و بە
سووتاندنی لەناومان بردی. هەر ئەو پەرە شەرەن ئیستا لە کتیبخانە زەکانی رۆژئاوا جامخانەیی بۆ
دروست کراوه لە خانووی بە کۆندیشندا، ژمارەشی خراوتە سەر وەک ئەوێ سامانیکی نرخدار بی،
ئیمە خەریکین لەوانەوه نرخێ ئەو کتیبە زەرەدە پەرپوتانە و پەرە شەرەن بزانی و بە چاولیکەری وانەوه
بیانپاریزین. سەیر لەوەدایە دوا کرانەوهی میشک و چاومان بۆ نرخێ ئەوان ئاسارانەمان لە رێی پەند
وەرگرتن لە میللەتانی پیشکەوتووه، ئەدیبی نەوباوی کورد خەریکە بەهۆی بەسەهوچوونیهوه لە لاسایی
کردنەوهی نابەلەدانەیی رۆژئاوا سەرلەنوێ دەست دەکاتەوه بە لەناوبردنی کەلەپۆر و رابردوومان: جارێ
پاشکەوتو بووین رابردووی خۆمان دەکوشت، ئەمجارەیان رابردوومان بە پاشکەوتوویی تاوانبار دەکەین
و دیسانەوه دەیکوژین... سەیرە لە کۆیی!!

بە هەمەحال هەلەستێ ئەو ئەدیبانە لە عاست کەلەپۆر هەرچی دەبی با بی، من کە خۆم بە رۆلەییکی
نیوێ دوهمی صەدەیی بیستەم دەزانم و چاوم بریووتە ئەو هەنگاوه هەلەهینراوانەیی زووتر بەرهو
صەدەیی بیست و یەکمەمان دەبن، ریزی زۆرم هەیه بۆ ئەو کەسانەیی بە پیتی سەردەمی خۆیان
نەختیکیان لە روناکایی رۆژگارە تاریکەکیان زیاد کردو، مەرجیش دانانیم ئەو روناکییە لە گۆپی
کارەباوه وەیا لە چرای لۆکسەوه بی، چرا قودیلە و شاپلیت و مۆمیش بی پیتی رازیم. من کە لۆکسم چنگ
نەکووت چرا قودیلە و مۆم ناکوژینمەوه چونکە چیتەرم نیە ئەشکەوتەکەمی پی رۆون کەمەوه. کە کارەباشم
بوو دەر حال شەوقەمەنیە کۆنەکان بەلاوه دەنیم بی ئەوه زەرەییکی لە ریزم بۆیان کەم بیتەوه. ئەم شەوقە
کزانە لە کاتی خۆیاندا کاری کارەبايان بۆ کردووم ئیتر بۆ لییان نارازی بم! ئەگەر چیتەرم بە بەرهوه هەبا
دەبوو لە کاتی خۆیدا بە کاریبینم. من تورە نابم لەو شەوقەیی هەمبوه، بە پەرۆشم بۆ شەوقیک کە نەمبوه.
من دەستی وێران کردن و لەنەوێردن بۆ هیچ شتیکی لێرە بە پیشەوهی کورد درێژ ناکەم کە بزانی
بایی تۆسقاڵیک لە سامانە یەکجار کزەکەمانی زیاد کردی چ جایی شیعری کەلە شاعیریکی وەک نالی
بە هەموو گەز و گرییەکی سەردەمی خۆی لە ریزی هەرە پیشەوهی شیعری رۆژەلات دیت. من کاتیک
لەبەر خۆمەوه دەخوینمەوه:

ئەم غەزالانە کە نەقشی دیدەمن
تەن سپین و دیدە کال و موو سیان

هەست دەکەم نالی سەرەرای پێژاندنی رەنگ و بێنی بەهەشتی هەلبەست بە پوماندا، وینەییکی هونەری
ئەوتووشی لە لوولوی وشە و ئاوریشمی هۆنینهوه نەخشاندووە هاوتای تابلوی رەسامە زەکانی جیهان
بیت. کورد کە کەسی نەبوه بە «پیشە» وینە بکیشیت نالی هاتووە بە هەلبەست وینەگری کردو، بەلگەیی

سه‌ماندەم ئەم نموونانەن کە بە ڕیکەوت لە خەرمانی تابلۆکانی نالیم هەلگرتنەو:

– ١ –

دەس بەندیانە دین و دەچن سەرو و نارەوێن
خاوەن کولاه و سایە وو بەرگن وەکو ملوک
کانی دەزین بە تاو و درەخت ئاوسن بە با
شادیی بەهاری بولبولە داماد و غونچە بووک
وەک چاوی وشکە صوفییەکانی لە دار و بەرد
دەردین بە صەد «ترنم» و گریان و نووکە نووک
راییلی تار و پۆدی کلۆی بەفرە ئابشار،
با بای دەدات و ماسی پیا دی وەکو مەکووک
شەبنم کە «نظم و نثر» لە ئەو راقی غونچەدا
گۆیا بوە بە زار و زمان و ددان و پووک

– ٢ –

هیند مونتەزیری تۆ بوو هەتا چاوی سپی بوو
نەرگس کە لەسەر یەک قەدەم و دیدە چەقی بوو

– ٣ –

سروشکەم ئاو و دانەیی نارەکی دی
بە گەرمی داوهری بەم تەرزە تەرزە

– ٤ –

گەھ تاوس و گەھ کەبک و گەھ بووقە لەموون
گەھ ئاتەش و گەھ شوعلە و گەھ دوودی سیاھن
لالەن بە بەدەن ئەتلەسی ئەخزەر کە لەبەر کەن
نەوڕەستە گۆلی بەستە لەگەڵ دەستە گیاھن

– ٥ –

مەستی خەیاڵی ئەو لەحزە ژمیری شەو
دووشمنی خوونی خەو دیدەیی بیداری من
دیدە نیگەھبانی یار تیپی سروشکەم هەزار
نالەیی دل نەیسەوار ئاھە عەلەمداری من

-٦-

تا سه‌ری زولفی له‌سه‌ر ږوو حه‌لقه دا
من وه‌کو ماری سه‌ر ئاور خه‌م ده‌خۆم

-٧-

سه‌راپا گواره زه‌ردی ترس و له‌رزه
ده‌لئی عاسی بوه له‌و جیگه به‌رزه

-٨-

بۆ تو که بیکر و تازه وه‌کوو خووری جه‌ننه‌تی
قه‌یدی چیه عه‌جووزه‌یی دونیا بده‌م ته‌لاق

-٩-

ئه‌ژده‌های زولفت له‌ ده‌وری گه‌نجی حوسنه‌ت حارسه
حه‌لقه حه‌لقه چین به‌ چین سه‌ر تا به‌ خواری گرتوه
خۆش له‌سه‌ر سینه‌ت سه‌ری هه‌لداوه دوو گۆی سه‌ربه‌مۆر
مات و هه‌یرانم که چۆن عه‌رعه‌ر هه‌ناری گرتوه

-١٠-

عاشقی صنعی هه‌قم قوربانی ده‌ستی قودره‌تم
چاوی ماویی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

-١١-

ده‌سرۆکه‌یی هه‌وری چ حیجابیکه که تینیدا
شمس فلک الحسن انارت فتواری

-١٢-

په‌چه‌یی په‌رچه‌می و پرچی سیا
هه‌ر ده‌لئی مانگه‌شه‌وه کولمی تیا
لاده ده‌سرۆکه‌یی هه‌ورپی له‌ جه‌بین
ده‌رکه‌وی شمس و قمر نور و ضیا <٤>
فه‌رشی که‌فقی به‌ری پینته نه‌رگس
سه‌ری داخستوه وه‌ک چاوی هه‌یا

كهوا به دهگمهن نهبي پيدا نابي بو مرووف. گهليک له شاعيري گهوره و ليها توو هه ن که بهرزيان له يه ک
 دوو مهيداني ههلبهستدا دهردهکهوئيت، له چهند مهيدانيکي تريدا وون دهبيت. بيگومان هو ي راستهقينه ي
 ئه م دياردهيه نوقساني يهکيک له دوو سه رچاوه بنجييهکاني ههلبهسته. زات و بابته، ئه گه ر نوقسانييه که
 له ههردووکیاندا نهبي. دياره ليژهشدا مه بهس له زات و بابته دوو لايه نه که ي به هره و پيگه يشتنه.
 ليژه دا مه ودا ي گوتار به پايان دهگات و خامه م به ديار داها تني کاتي ژماره ييکي تري گوڤاري کور
 دهمي خوي ده به ستي، وهک شه هره زاد، داستانه کاني ناوه روک و سه ر نه رمکردني وشه ي سهخت و باسي
 تريش که هه بي هه لده گري بو ئه و به شي که له هه زارويه ک په ره ي گوڤاره که به رخوي ده که وئيت.

بهشی سییه م

له بهشهکانی پابردووی ئەم نووسینەدا، به پینی دەرڤهتی بهرتەسکی گوتار، جارجاره یهکیک له تاییهتیه بهرچاوهکانی شیعرى نالی باس کراوه و ناوناوهش نموونهی خراوته بهرچاو. ئەوهی راستی بی نموونهکان، له زۆر جاردا، پێویستییان به شیکردنهوه و واتا لێدانهوه هه‌بووه به‌لام ترسی درێژه‌کێشان مه‌ودای له نووسینه‌که کورت کردۆته‌وه و واتای شیعره‌کانی پێ به‌جێ هێشتوه. بۆره عوزریکی تری وازه‌ینان له واتای ئەو شیعرانه له‌وه‌شدا بووه که مه‌به‌س له نموونه‌کان و تاکه‌یان نه‌بووه به‌لکو لایه‌نیکی تری هونه‌ر بووه وه‌ک ئارایشتی وشه‌ی نه‌رم و شل له‌ناو هه‌لبه‌ستدا وه‌یا وینه‌گریی به شیعر وه‌یا هه‌ر لایه‌نیکی تر بی غه‌یری واتا، لێره‌دا ریم هه‌یه جاریکی تریش بۆ که‌م و کورتی نووسینه‌که‌م بپاریمه‌وه به‌وه‌دا که من له سه‌ره‌تاوه چ به‌لێنیک، وه‌یا نیوه به‌لێنیکیشم نه‌داوه تۆژینه‌وه‌ی ته‌واو له شیعرى نالی بکه‌م. سه‌ره‌بسه‌که خۆی «چه‌پکیک...» ئەم عوزره‌ی هه‌یناوه‌ته‌وه و دانى به‌م که‌م و کورتیه‌دا هه‌یناوه. باوه‌رم هه‌یه بۆ تاکه نووسه‌ریک له زنجیره‌ گوتاریکدا هه‌ر ئەوه‌نده مومکین ده‌بی چه‌ند ده‌لاقه و که‌لین بخاته‌ شووره مه‌که‌مه پته‌وه سه‌خته‌که‌ی ده‌وری قه‌لاى گه‌نجینه‌ی شیعرى نالییه‌وه تا چاوێک بخشینى به چه‌ند کۆمه‌له گه‌وه‌ریکیدا، ئەگه‌ر ده‌ستیشی له درزیکه‌وه گه‌یشتی به‌ دریلکانه یه‌ک دوو گه‌وه‌ری لى گلداته‌وه هه‌رچه‌ند نالی خۆی ئەم ته‌رزه‌ ده‌زی له پێشه‌وه به‌م به‌يته جوانه شکاندۆته‌وه، که ئەویش گه‌وه‌ریکی خه‌زنه‌که‌یه:

ئەو گه‌وه‌ری نوکته‌ی که له نالی ده‌دزن خه‌لق
ئاوی نیه وه‌ک ئاگری بی شه‌وقی دزانه!

چاکه ئێمه ئەفسوونی خۆپاراستنمان له‌م توانجه‌ی نالی له خۆمان خویندوه به‌وه‌دا که شاعیر نین تاکو دزانه نوکته‌کانی نالی له هه‌لبه‌ستماندا به‌ کزی هه‌لایستین.

بۆ ئەو کەسەى حەز لە «جوانى ئاڤوتن» دەکا ئەوەندە بەسە ھەلبەستەکانى نالى بەراستى و دروستى بخوینیتەو بە لە ھەموو واتاكانیشى نەگات. ئەگەر بۆیەم دەلیم وا ھەبە بەیتى نالى ئەوەندە زل و زىنگەدارە چ پەکی لەسەر ئەو نەکەوتو تى بگەیت یا تى نەگەیت. ئەو تەرەزە بەیتە زىندە مەحکەم و بەھیزانە، چ ھى نالى بى چ ھى شاعیرىكى تر لە کورد و غەبرى کورد، بە شیوازی کۆن و نوێ لەو سامانە ئەدەبیانەن کە بە پۆشنییریکی زىندە بەرز و زیرەکیکی یەكجار ھىژای نەبى سوودی لى وەرناگیرى. با لێرەدا تەعبیریکی پەرەسەندوو بەکاربینم و بلیم بابەتى ئەدەبى وەھا ھەبە ھەر بە پوختەى پوختەکراو «خلاصه الخلاصه» ی پۆشنییران دەرکرى تى بگەن و زەوق لە واتا و دارشتن و تیکەلکیشان و وشە سەرکەشەکانى وەرگرن، بە کوردی دەبى بلیم بەرھەیکى تەسكى پۆشنییری ئەریستۆکرات لە ئەدەبدا دەگمەن بە پایەى لى ھالیوون و ھەزم کردنى بەرھەمى ھەرە بەرز و بە نرخ و ھیزوپین.

دەزانم گەلێک لە خوینەرەن چاویان ھەلەدەبەزیتەو لە وشەى «ئەریستۆکرات» کە تازە کردم بە وەسفى بەرھەیکى تەسكى پۆشنییران چونکە گوێ و مێشک و دل و ھەست و نەستى جىلى ئەمپۆى خوینەرەن پىر بۆ و ھەلاخانەو لە واتای دزیویى وشەى «ئەریستۆکرات» لەو پوھەو کە راگەیاندى دەسلالتى ناپەرەوای تىدایە، لە نوقتەى بەرانبەرى دەسلالتیشدا بى دەسلالتى نائەریستۆکراتەکان راگەبەن. ئەمە دەزانم لەگەڵ ئەمەشدا پەشیمان نیم لە بەکارھێنانى وشەکە چونکە تاکە مەیدانى ئەدەب و زانست و ھونەرە، وەیاخود با بلین مەیدانى بەرھەمى «عقلى» ئادەمیزادە کە لەویدا کەس قەمچى ھەرەشە لە کەسى تر ھەناسوورپینى. ئەریستۆکراسى لە مەیدانى دەسلالتى مادیددا دژى مەزھابەتییە و دەبى بەرھەلستى بکرى و لەناو ببرى، لەمەشدا چ فەرقیكى دوینى و ئەمپۆ و چەپ و راست و ئابوورى و زانیاریى نیە و ھەموو جوړە ئەریستۆکراسییک وەک یەك بەدە. من و تۆ کە بى دەسلالت کراين و قەمچیمان بەسەرەوہ راگیرا چ دل دانەوہیكى خۆمان لەوہدا نابینن دەستى قەمچى گرتوو ھى سەرۆک نەقابەبە نەک ھى دەرەبەگ وەیا شیخى تەریقەت، وەیاخود کابرای ھەرەشەکەر ناوى نیشتمانیپەرەوہى و چینیپەرەوہى بە خۆبەوہ ناوہ.

ئەریستۆکراسى یەكێکە لەو مەفھوم و پەرەتە کۆمەلایەتیانەى لە ئەنجامى گۆرانی مێژوویى ناخەز بۆوہ و سەردەمیک لەمەوبەر پىزى لىگیراوە، تەنانت لەم پۆژگارەشدا ئەوہى بە زار لى ناپازیبە بە دل ھەر حەزى لى دەکا و بە ئەنواعى فروفیل و تەلەکەبازى لەکاریشى دینى. ئەم ئەریستۆکراسییبە لە میراتى کۆننەى پىز و خۆشەووستى کە ھەبۆہ پشکیكى بۆ ماوہتەوہ تا بلین پەرەو و بى زیانە ئەویش، وەک گوتم، لە مەیدانى بەرھەمى «عقلى» دا بە زانست و ئەدەب و ھونەرەوہ. مانەوہى بۆ ئیستاکە دیاردەییكى بەرچاوە کە دەمەتەقە ھەلناگرى. لە ھەرلاییکەوہ سەبرى بەرھەمى «عقلى» ئادەمیزاد دەکەیت ھى وای تىدا دەبینیت «تاک» نەبى تى ناگات. لە ناو ئەو بەرھەمانەشدا، کە لە پووی زەحمەتى تىگەشتمانیانەوہ بە ئەریستۆکرات دەرئىرین، ھى وا ھەبە ھەمیشەکات بەکار دین و پۆژى چەندین جار دەکەونە بەر چا و دەستى خەلق. بە نمونە: فۆک، تەلەفزیۆن، وینە و پەیکەرى سورپالیست، پرسپارەکانى پىزایاتى بەرز، کۆمپیوتەر، باسەکانى فەلسەفە، مادى بى یا ئایدیالیست، ئوتروھەى سەخت و ورد کە لە زانکۆکاندا دکتۆرای پى وەرەگیرى. پى ناوى زنجیرەى نمونەکان دەرئىرکەمەوہ نەکا لى نەبەمەوہ.

دەبىنى تا ئیستا «ئەریستۆکرات بوون» ھەر لە باودایە، جى پىزلىنانشە ئەگەر سەر نەکیشیتە سەر

قه‌مچی کاری. سهره‌رای ریز لێنان، هی وایان تێدایه ژیان بێ ئه‌وان به‌رپوه ناچیت وهک له نمونه‌کانی سهره‌وه‌دا دیتمان.

که‌واته، ئه‌ریستۆکراسی ره‌وای سوودبه‌خش تا ئهم رۆژگارهمان ده‌ژی و هۆی ژیانیشه. خۆم له باسی ئه‌ریستۆکراسیی به‌د و ناره‌وا ده‌دزمه‌وه که ئه‌ویش له ژێر ناوینشانی تازه داها‌تو‌دا هه‌ندێ رابردوه پاشکه‌وتوه‌کانی هه‌زاران سال له‌مه‌وبه‌ر له گه‌ردایه، چونکی نه له نووسینی وه‌ها‌دا چاره‌سه‌ر ده‌کریت و نه بابه‌تیکیشه ده‌ست بدا بۆ پالپشتی کردنی بیروباوه‌رکانم.

من ده‌مه‌وێ پشت ئه‌ستوور بم به «هه‌ق و راستی» له نووسیندا، نه‌ک بیروباوه‌رم بیهێز که‌م له ریی راکرتیه‌وه به‌رانبه‌ر کاری ناره‌وا. من دا‌وای به‌رده‌وام بوونی شتیک ناکه‌م ئه‌نجامی به‌دی لێ پوو بدات ئیتر ناچار بم بۆی بپارێمه‌وه وه‌یا له ره‌خنانی رزگار که‌م به هه‌نجه‌تی ئه‌وه‌ی شتی زۆر به‌د و ناره‌وا به‌رده‌وام و ریز لێگیراوان.

به‌لێ بێگومان ئیستاکه‌ی ئاده‌میزاد گه‌لێک جو‌ری خراپ و چاکی «ئه‌ریستۆکراسی» تێدایه، ته‌نانه‌ت جو‌ره خراپه‌کانی به‌هۆی چا‌وسو‌ورکردنه‌وه و قه‌مچی هه‌لسو‌وراندنه‌وه ریی ره‌خنانش له خه‌لقی ده‌بهرنه‌وه، به زۆری په‌رستنی خۆشیان به‌سه‌ر خه‌لقیدا ده‌سه‌پێن. نه‌ک ئه‌مه و به‌س، به‌ره‌بێکی به‌رفراوانی خا‌وه‌ن قه‌له‌م و هونه‌ریش واز له خا‌وه‌ن قه‌مچی دین و به‌رده‌بنا گێانی قه‌مچی لێ‌دراو، به‌دوا ئه‌مه‌دا خه‌ریکی تا‌وان‌بارکردنی جو‌ره په‌سه‌ند و ره‌واکانی «ئه‌ریستۆکراسی» ده‌بن به‌چه‌ندین تا‌وانی وه‌ک «فکری کۆنه‌په‌رست، پاشما‌وه‌ی ده‌ره‌به‌گ، خزمه‌تکاری ئیمپریالیزم، به‌نده‌ی ئه‌فسانه، خۆ له‌میلله‌ت به‌ره‌زو‌ور گرتوو...» هانی خا‌وه‌ن قه‌مچیش ده‌دن له ناوی ببات.

ئهم راستییانه هینده‌ی هه‌بوونی خۆمان به‌ره‌سه‌ت و به‌رده‌ستیش، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا دا‌وا ده‌که‌م، به‌لکو ئا‌وا‌ته‌خوازم، هه‌ر له ئیستاه‌وه تا ئه‌و کاته بپه‌رانه‌وه‌ی که ئاده‌میزاد تێدا ده‌ژیت و به‌ره‌وه‌پیش ده‌چیت دیاره‌دی «فکری ئه‌ریستۆکرات» هه‌ر بمی‌نێ و ریزی لێ بگیری و گه‌شه‌ی پێ بدری چونکه که‌هات و م‌رو‌ف له ژان و ژواری رۆشن‌بیری و زانستدا هه‌ر ئه‌و به‌ره‌مانه‌ی به‌وه‌له‌د هینا که زه‌ین و هۆشی عاده‌تی تێی ده‌گه‌ن به‌ره‌مه‌ هه‌ره به‌رز و بایه‌خداره‌که‌ی لێ هه‌رام ده‌بی. زیانی لێ هه‌رام بوونی ئه‌و به‌ره‌مه‌شی له‌وه‌نده نا‌وه‌ستی که له ده‌ست چوونی بارستی به‌ره‌مه‌که دیاری ده‌دات. به‌ولای ئه‌و زیانه مه‌حدوده‌وه، که شتیکی زۆره و که‌م نیه، هه‌نگاوی به‌ره‌وپیش چوونی ئاده‌میزادیش کورت ده‌بێته‌وه... سهره‌و‌زو‌ور چوونی که‌م ده‌کاته‌وه... دو‌وربینی و وردخویندنه‌وه‌ی په‌کی ده‌که‌وێ...ئومیدی گه‌وره‌ی بچو‌وک ده‌بنه‌وه... تیکرای ده‌سه‌لاتی م‌رو‌فانه‌ی داده‌له‌نگی.

ئه‌مه‌ش چونه‌تی راستیه‌که‌یه: سه‌په‌نه‌وه‌ی ئه‌و هینده‌ زیده زیره‌کی و بلیمه‌تییه‌ی که به‌ره‌می «فکری ئه‌ریستۆکرات» په‌کی له‌سه‌ر ده‌که‌وێ راسته‌وخۆ وه‌ک په‌راندنی تیژایی سه‌ره‌رم وایه که برشتی پێ ناهێلێ و ده‌یکا به‌خزمی داروه‌کار. به‌ وردبوونه‌وه‌ش بۆت ده‌رده‌که‌وێ زۆر بوون و که‌له‌که‌ کردنی گيروگرفتی ژیان و گوزهران رۆژ به‌ رۆژ پێو‌یستی پتر ده‌کا به‌ بوونی بلیمه‌تی و زیره‌کی و زانستی له ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ر چونکه بلیمه‌تی دو‌ینی و ئه‌م‌رۆ هه‌ر بایی چاره‌سه‌رکردنی گيروگرفتی دو‌ینی و ئه‌م‌رۆی به‌ به‌ره‌وه‌یه، ته‌نانه‌ت کیشه و ته‌گه‌ره‌کانی ئه‌م‌رۆ به‌ ئه‌م‌پازی دو‌ینی چاره‌سه‌ر ناکرێ. ده‌زانی م‌رو‌فی پسپو‌ری ریا‌زیات زāl ده‌بوو به‌سه‌ر حیساباتی دو‌ینیدا، به‌لام له‌عاست پرسیاره‌ زۆر تیکه‌لپیکه‌ل و درێژکێشی گيروگرفته‌کانی ئه‌م‌رۆدا ده‌سته‌ پاچه و دۆش داماو ده‌وه‌ستێ ئیتر کۆمپیوته‌ر هات و باری

راست کردوهه. ئاسمان گهردهکان به بێ رایهلهکانی ئەلیکترۆنی ناتوانن کەشتییه ئاسمانییەکان لێ خورن... دیت نەوت شوینی خەلووزی گرتەوه و کارەبا لە کاری ناسکدا نەوتی دەرکرد و هێزی ئاتۆم لە مەیدانی خۆیدا کارەبای زۆر کرد... فێرگەکانی رەمزی و سۆپالیست دریان بە شینووزی کلاسیک دا لە هونەر... شیعی وەها جێی بە شیعی ستوونی لەق کرد... فەنی برینکاری (جراحه) و دۆزینەوهی نەساعی و دەرمانسازیی نوێ هەموو زانستی لەشسازیی کۆنی کرد بە ئەفسانە... دەبێ ئەوەشمان لە بیر بێ هەر یەکیک لەو شتانەی کە بزووئەوهی بەرەوپێشەوهچوونی دەیان کا بە میراتی میژوو لە کاتی خۆیاندا بەرەمی «ئەریستۆکرات» بوون لە مەیدانی تایبەتی خۆیاندا.

هەر یەکیک لەو قوناغانە کە مرۆف بەجێ هێشتوونەوه، با بلیم تییدا بە پیش خۆی کەوتۆتەوه، ئەویش لە کاتی خۆیدا ئەوەندە پیشکەوتوو نەدەبوو ئەگەر پێی بەرەمی «ئەریستۆکرات» لە پیش هەنگاوی مرۆفدا کوێر کرابایەوه. تۆ بلیی ئەگەر لە سەرەتاکانی ئەم چەرخەدا هەولەدرانی دروست کردنی فرۆک وازیان لە تەقەلا هینابا لەبەر گالتەپێکردنیان لە لایەن زانا کلاسیکیەکانی ئەو کاتەوه دەبوو ئیستا لە کام پلەی ژیار و زانستدا باین! چونکە ئەگەر فرین نەبا مەیدانیکی بێ سەرۆبی زانست و تەکنیکی ئەم رۆژگارەش لە خۆوه بە رووی مرۆفدا دادەخرا.

پاش ٥٠ سالی تر دانیشتووی ئەم زەوییە ئەوەندە زۆر دەبن زانست و تەکنیکی ئەم کۆتاییە چەرخە بیستەمە لە برسانیان دەرکۆژی. خۆ دەزانین مرۆفی ئەمرۆش هەر بە هۆی هەول و بەرەمی «ئەریستۆکرات» توانای ژیان و مانەوهیان هەیە. بێنە لە کشتوکالدا گەرەشەکی بیتۆین و شارەزوور بەکار بێنە و هۆش و قامی مام بارام و مام باییزیش بکە رابەر و سەیری ئەنجام بکە.

تۆ لەم گۆتەیه‌دا پێم مەلێوه مام باییز و مام بارامی هەژار چ گوناھیان نیە لە دواکەوتن و نەخوێندەواریان و ئەوانیش ئەگەر بۆیان پێک کەوتبا لەوانە بوون بگەن بەو پەری زانین و هونەر، بەلێ ئەمەشم پێ مەلێ چونکە من گله‌ییم لە مام بارام و مام باییز نەکردوه، عەیبیشم لێ نەگرتوون، لە زیمندا بۆشیان پارامەوه. من هەر ئەوەندەم گۆتوه و دەلیمەوه گیروگرفت و کێشه و بەردی ژیان و ژیار بە هۆش و گۆشی مام بارام و مام باییز چارەسەر ناکرێ، تەنانەت بەرزترین زیرەکی و بلیمەتی چەرخیک ناتوانی بە کەرستەیی ئەو چەرخە تەنگ و چەلەمەیی کۆمەلایەتی چەرخیکی تری دواي خۆی چارەسەر بکات. مام بارام و مام باییزیش هەرگیز نابنە بەرەمەینی هۆی پەواندەنەوهی گیروگرفتی ژیان ئەگەر نەگەن بە پلەیی فکری ئەریستۆکرات، واتە کە بە وردی سەیری هەلکەوت بکەیت دەبینی لێ قەوماویی و دوکەوتوویی مام بارام و باییز بە جۆریکی بەرچاو لەسەر فکری ئەریستۆکرات دەکەنەوه نەک تاوانباری دەکەن، نووسەرێکی کە دیت و بە پوالت قیزی خۆی هەلدەستینی لەو بەرەمانەیی زۆربەیی خەلق تییان ناگات و عینوانی «ئەریستۆکرات» یان لێ دەکا بە عەیب، مەبەستی لەوه‌دا سەوداگردنە بە گۆتەیی لەبەر گوێیان خۆش کە بازارێ ئەو لە نیوان گەلانی خەلقدا گەرم دەکات و دوکانە سیاسیه‌کەیی بە هەرمین دینیت، لەهەمان کاتیشدا کام بەرەمی ئەریستۆکراتانەیه بە کاری دینیت و تامەرزویی خۆی پێ دەشکینیت. لە بیرمانە لە سەرەتاکانی شۆرشێ ١٤ی گەلاوێژ کابراییک لە میکروفۆندا هاواری دەکرد «لا قصور، لا ثلاجات» کەچی دواتر کە دەسەلاتی چنگ کەوت و دنیا ی بۆ تەخت بوو...

فکری بەرز لە هەر چەرخیکدا چرای هەرە بە شەوقی ئەو چەرخەیه. ئەم فکەرەش هەموو مەیدانیکی ژین و بوونی ئادەمیزادی گرتۆتەوه، واتە وەنیه هەر لە ریازیات و فەلسەفە و پیشەسازی و دکتۆری و

ئاتۆم و ئاسمانگەردى و شتى ئەوتۆ زەحمەتدا فەكرى بەرز ھەبى و بسەلمىندى بەلكو ئەدەب و ھونەریش
شان بە شانى زانست و تەكنىك و «صناعة» لە ئاسانەو دەست پى دەكات، كە بابەتى ھەرزەكارانە لە
رۆشنەبىرىدا، و تێھەلەكشى لە رىكار و شىواز و واتا و ناوەرۆكدا تا پلەى ناوەندى و بەرەژوورتىش
تێدەپەرىنى و دەگاتە ئاسۆ بەرزەكانى فەكرى ئەرىستۆكرات. دەتوانم بلىم فەرقى نىوانى فرۆك و پاسكىل
چەندە، كە ھەردوویان ھۆى گواستەو و گەران، فەرقى نىوان ئەدەبى ھەرزەكاران و ئەدەبى بەرز
ئەویش ھەندە دەبى، چ فەرقىكەش نە لە نىوان نەھىلانى ئەدەبى بەرز و نەھىلانى ھۆى گواستەو
بەرز (كە فرۆك و شتى وەك ئەو) چونكە ھەردوویان لەیەك سەرچاوەو ھەلەدەقوڵن كە پىشكەوتووترىن
فەكرى ئادەمیزادە.

لەبەر رۆشنای ئەم لىكدانەو ھەيە ئەدەبى نالى راستەوخۆ دەچىتە پىزى ئەو بەرھەمانە كە زادەى فەكرى
ئەرىستۆكراتن، لە ویشدا بە پىنى دارشتنى مەحكەم و نوكتە ئاوايى و رەنگىنى و وردپىوى و قوولى
خۆیەو دى بە ریزەكانى دواو ھۆى فەكرى ئەرىستۆكرات دەدا تا دەگاتە لای بەرايى. نەك ھەرنەمەندە و
بەس، بگرە شیعەرەكانى نالى خۆى پىشەركى لە یەكترى دەكەن و یەكیان ئەوى تر دەخاتە دوا خۆیەو لە
مەيدانى ئەرىستۆكراسیدا. بە نموونە بىن و ئەم دوو بەیتەى خوارەو بە یەكتر بگرین فەرقى تى
ھەلەكشىنىان بەرەو بەرزايى فەكرەو بە ئاشكرا خۆ دەنوینى:

نموونەى یەكەم:

لەبت مىم و قەدت ئەلف و زولف چىم
دەزانی بەم سىيانە طالبى چىم؟

نموونەى دوەم:

رەوشەنى دیدە بە ئىنسانە كە موژدەى قەدەمت
رەوشەنى دیدەى غەم دیدەى «بيت الحزن»ە

نالى لە نموونەى یەكەمدا لە راستە شەقامىكى واتا تەقلیدىەكانى نىوان شاعیرانى رۆژھەلاتدا رۆیو
بەرەو نوكتە و «تشبیه و جناس و توریە»و. لێرەدا بنگەى ھەلبەست و خەيال و عىشقى ھەلەستاندە
لەسەر چەند تەشبیھاتىكى سەلمىنراوى نىوان شاعیران بەو ھەدا كە لىو تەشبیھ كراو بە سەرى پىتى «م»
بالاش بە راستايى «ا» و لوولى زولفانىش بە نىو ھەلەقى پىتى «چ» كە لە ریزبونىندا وشەى ماچ پەیدا
دەبى. بەلام بۆ ئەو ھۆى چ غەدران لە نالى نەكەین دەبى ئەو ھەندەش بلىم لەم بەیتەدا نالى ھەندىك واتای
جوانى بۆ گل داوینەتەو یاخود بە قەرز بۆى ھەلگرتووین كە لە بەیتى سىیم پىمانى دەداتەو:

كە ھاتى تیغى «بى زارى»ت لەسەر دام
سەرى خۆم خود بە خود ھەلگرت و رۆییم

واتا قه‌رزه‌که له‌وه‌دایه که وشه‌ی «بێ زاریی - بێزاریی» هه‌م «نه‌بوونی دهم» و هه‌م «وه‌پس بوون» راده‌گه‌یه‌نی. هه‌ر دوو واتا بایه‌ی ئه‌وه‌ ده‌که‌ن نالی ئومیدی به «ماچ» نه‌می‌نی، به‌لام که وشه‌ی «بێ زاریی» به واتای «نه‌بوونی زار» بێ له‌ بنه‌په‌تدا «ماچ» ده‌که‌ له‌ناو ده‌با چونکه پیتی «م» له‌ناو دا نامی‌نی. ئه‌م صورته‌ی «نه‌بوونی زار» یش یه‌کیکه‌ له‌و مو‌باله‌غه‌ ره‌وا‌پانه‌ی که شاعیرانی له‌مه‌وه‌یه‌ر مه‌ه‌اره‌تی خۆیان‌یان تیدا تاقی کردۆته‌وه‌، نالی بۆ خۆی چه‌ند جار ان ئه‌م وینه‌یه‌ی «نه‌بوونی زار» ی کیشاوه‌، مه‌به‌ستیش له‌ نه‌بوونه‌که‌ زنده‌ گچکه‌یی و ته‌نگی زاره‌که‌یه‌:

گوتم ئایا به‌ زاری خۆت ده‌پرسی حا‌لی زاری من؟
برۆی هینایه‌ یه‌ک وه‌ک شکی «لا» یه‌عنی که «بێ زارم»

نموونه‌ی تریش هه‌ن وه‌ک ئه‌مانه‌ که پێویست نیه‌ لێرده‌ا درێژه به‌ گو‌تار بده‌ین له‌ پێی هینانه‌وه‌ی هه‌موویان.

یه‌کیکه‌ له‌و شاعیره‌ مه‌شوران‌یه‌ی ئه‌م واتایه‌یان هینا‌وته‌ ناو هه‌لبه‌ست حاجی قاده‌، که ئه‌مه‌ش نموونه‌ی مه‌ه‌اره‌ته‌که‌یه‌تی له‌ فه‌ندی تێبردنی «زار» به‌ نیازی مه‌دحی خۆشه‌ویست:

نقاشی «دم» ی نوقته‌کی دانا به‌ نیشانی
زانی که «دم» ی کردوه «بێزار» ه‌ له‌ مانی

واته‌ وینه‌گری «دم - دهم» ی مه‌دحکراوه‌که‌ له‌ جیگه‌ی «دم - دهم» نوقته‌ییکی دانا چونکه هیند بچووه‌ له‌وه‌ پتر هه‌لناگرێ که به‌ شتی که ته‌شبه‌یه‌ بکری له‌ نوقته‌ گه‌وره‌تر بێ، ده‌شزانین نوقته‌ هه‌ر به‌ گوته‌ و له‌ کاری عه‌ق‌لیدا وجودی هه‌یه‌ ئه‌گینا له‌ واقیعدا وجودی نیه‌. له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا که شتی که نه‌بوو له‌ نوقته‌ بچوو‌کتر بۆ وینه‌ی ده‌مه‌که‌ی، ئه‌و هه‌ر پێی رازی نه‌بوو و به‌ زه‌می حیساب کرد و «بێزار» بوو له‌ مانی. که ورد بیه‌وه‌ له‌ وشه‌ی «دم» وه‌یا «دهم» - به‌ رینووسی ئیستا» ده‌بینی هاتنی نوقته‌ به‌ نیشانه‌ بۆی هه‌لده‌گرێ وشه‌ی «دم - دهم» بکا به‌ «دم - دهم» چونکه پیتی «د» له‌ «دهم» دا که نوقته‌ی به‌ نیشان درا ده‌بیته‌ «د» ده‌مه‌که‌ش ده‌بیته‌ «دهم». له‌مه‌وه‌ هه‌ر به‌ جارێ مه‌دحکراوه‌که‌ مافی ئه‌وه‌ی ده‌بی له‌ مانی نوقته‌که‌ «بێزار» بێ. وشه‌ی «بێزار» واتای نه‌بوونی زاریش ده‌دا «بێ زار».

وشه‌ی «مانی» له‌ کۆتایی به‌یه‌ته‌که‌ ئه‌ویش ئیشاره‌ییکی تیدا‌یه‌ بۆ فه‌ندی وینه‌گری له‌و روه‌وه‌ که «مانی» ناوی وینه‌گریکی یه‌کجار به‌ناوبانگی رۆژه‌لاتی کۆن بووه‌. له‌ هه‌ندیک ئه‌دی و شیعر دۆستم بیستوه‌ گۆیا یه‌کیکه‌ له‌ واتاکانی وشه‌ی «دم» به‌ عه‌ره‌بی «مدح» ده‌گه‌یه‌نیت، ئه‌وسا به‌یه‌ته‌که‌ بۆ ئه‌م لایه‌نه‌ش ده‌چوو که وینه‌گره‌که‌ به‌ دانانی نوقته‌ له‌ جیگه‌ی ده‌می یاردا مه‌دحی کردوه‌ و ئارایشتی داوه‌ ئیتر یار له‌ مانی وینه‌گری به‌ناوبانگی کۆن بێزاره‌ و لێی بێنیا‌زه‌. به‌لام من ئه‌وه‌نده‌ی سه‌یری فه‌ره‌ه‌نگی عه‌ره‌بیم کردبێ نه‌مدیوه‌ «دم» به‌ واتای «مدح» هاتبێ، واته‌ «دم» له‌و وشانه‌ نیه‌ پێیان ده‌لێن «اضداد» و دوو واتای پێچه‌وانه‌ ده‌به‌خشن.

بێجگه له حاجی و نالی شاعیری تریش هەن، کورد و غەیری کورد، ئەم واتایە چووکردنەوهی زاری مەحبووبەیان کردووە بە ماکی بەیت و دوو بەیت لە هەلبەستدا، بەلام پێویست نابینم نمونەیان لێ بێنمەوه و پەکی زنجیرەیی بابەتی نووسینەکەم بخەم، ئەم بەیتە حاجی قادریشم لێرەدا وەک پالێشت خستە بەرچاو کە لە سەر بەیتەکەیی نالی بکاتەوه ئەگەر هات و خۆینەریکی تازە پێگەیشتووی میشتک بە زانستی نوێ زاخاودراو لە گۆشەیی نیگای شیوازی نەوایاوه عەیبی لێ بگرێ و ئەو هونەری تێدایە بە شتیکی بێ باوەختی دابنێ. کە ئەم کارە لە نالی بە عەیب بگیری ت دەبێ لە هەموو ئەدەبی کۆنی پۆژەهلاتی موسلمان بکری بە عەیب.

با بێینە سەر خوانی بەیتەکەیی تری نالی بزانی چ خۆراکێکی مەعنەوی لەویان وەردهگرین و چۆن لە سەرەژوور چوونی بەرەو پۆپی فکر و تەعبیری ئەریستۆکرات بەیتەکەیی یەکەمی جێهێشتووه!

پەوشەنی دیدە بە ئینسانە کە موژدەیی قەدەمت
پەوشەنی دیدەیی غەم دیدەیی «بیت الحزن»ە

چاو بە «انسان» پوون دەبێتەوه. بە دیتنی «انسان»ی خۆشەویست پەوشەنی بۆ دیدە پەیدا دەبێت. یاخود پووناکی چاو بە «انسان»ە، لە عەرەبیدا «انسان العین» بە بیبیلەیی چاو دەلێن، کەواتە ئەو ئینسانەیی لەم بەیتەدا دەبێتە هۆی پوون بوونەوهی چاو وەک «انسان العین» وایە کە هۆی دیتنە و بێ ئەو مرۆف کوێر دەبێ.

ئەم راستییەیی پوون بوونەوهی چاو بە «انسان» با لێرە بێ تا بزانی ئینسانە خۆشەویستەکەیی نالی لە مەیدانی چاو پوون کردنەوهدا چ دەکا:

نالی دوا بەیان کردنی تەئسیری «انسان» لە پوونکردنەوهی چاو، کە ئەمە بەیان کردنی راستییکی گشتییە، پوو لە خۆشەویستەکەیی دەکات و پێی دەلێ: تۆ نەک خۆت بەلکو تەنها قەدەمت، واتە پێت، قەدەمیشت نا، هەر موژدەیی ئەو قەدەمە بەسە بۆ پوونکردنەوهی چاو... بەلام چ چاویک! نالی رازی نیە «موژدەیی قەدەمی خۆشەویستەکەیی» هەر بەقەدەر ئەو ئینسانە تەئسیری بێی کە چاوی عادەتی پوون دەکاتەوه... موژدەیی قەدەمی ئەو «پەوشەنی دیدەیی غەمدیدەیی بیت الحزن»، واتە پەوشەنی چاو غەمدیدەکەیی «بیت الحزن» کە دلە پر لە غەمەکەییەتی. موژدەیی قەدەمی یاری نالی پووناکیی چاوی غەمدیدەیی، کام چاوی غەمدیدە؟ هی دل. کام دل؟ دلی ناو خانەیی خەم و خەفەتان!! «بیت الحزن» ئەو واتایەش پادەگەییەنی کە «خانەیی تازیەداران» بێ، بەو پێیە موژدەیی قەدەمی یارەکەیی بەسە بۆ پوونکردنەوهی دلە خەفەتبارەکەیی ئەهلی ئەو مالهە تازیەیی تێدایە. موژدەیی قەدەمی یاری نالی دەبێتە «انسان العین»ی چاوی غەمدیدەیی دلی تازیەداران.

لە کوردیییدا «قدم» بە واتای «هاتنەلا، سەرلێدان» دیت واتە مەرج نیە «قدم» هەر ئەو «پێ»یە بێ کە ئەندامیکی لەشە. بەمەدا واتای بەیتەکە ئەو دەگەییەنی کە موژدەیی بیستنی سەردانی یارەکەیی بەسە بۆ ئەو چاوی غەمدیدەیی دلی تازیەداران پوون دەکاتەوه.

ناسک کردنەوهی وێنە و واتا و تەعبیری ئەم بەیتە لەو پادەییەدایە کە ماملەتی لەگەڵ ئاخاوتن و تێگەشتن و هەستی عادەتیدا بە تەواوی پچراوه و پەلەفرەیی لە ناو دل و گیان و نەستە. بۆ گرتنی جوانی

بهیتهکه «منطق - ژیربیزی» هیچی پێ ناکرێ، دهبی ههست و هۆش و گۆش پهنجه مهوهومهکانی «مطلق و تجرید» ی لێ بهکار خه. دوو واتایی وشهکانی «انسان، قدم، بیت الحزن» له پیش نیگای سرنجدا، وهک رهنگ گۆرپی پهپری تاووس، ههر جاره و ههر ساته تریفه و ئاورینگیکی نوێ به بهر دیدهی غهمدیدهی خهیاڵدا دینیت.

له خویندنهوهی ئهم بهیتهدا ههموو جارێک بهیتیکی مهولهویم به بیردا دیت که ئهویش مهودایینکی بهرفرهوانی برپوه له مهیدانی خو ناسک کردنهوهدا:

روخساری و دهختی مه صقهل مه دا ویش <ه>

وه شنۆی پارێز خهیاڵ مه بی پیش

«رووی یار کاتیک به «مه صقهل - دهرمانی ئارایش» ریک دهخری ئهوهنده ناسک دهبی به شنۆی پارێزی خهیاڵ زامدار دهبی، نهی گوت به پارێزی خهیاڵیش زامدار دهبی. ناسکیهکهی له وهدايه به شنۆی پارێزی خهیاڵ ناراحهته.

بیگومان بهیتهکهی مهولهویی له رووی ته نک ههلبهرین و ناسک کردنهوهدا هینده تیهه لکشپوه پهکی سه ره ژوورتر رویشتنی خوی خستوه، به لام دیسانه وه بیگومان بهیتهکهی نالی له چهند باریکه وه پیش هی مهولهویی دهکه ویتته وه:

یه که مه: له لایه ن ئه وه وه که نالی ریکه ی یه کسه ره «مباشر» ی نه گرتوه بۆ سه پاندنی واتای مه به ست به سه ر دل و میشک و زیهنی گوینگردا، هاتوه له په نا راستیه کی بی ده مه ته قه وه «پوون بوونی چاو به انسان» پێ دزیله کی شاعیرانه ی به خامه ی خوی کردوه بۆ مه لبه ندی خولیا ی «دیده ی غم دیده ی بیت الحزن» له هه موو هه نگاو یکیشدا سیبه ری راستیه که، وهک سایه بان، چه پاره ی خامه و خولیا ی نالی ده دن له وه که هیچ پریشکیکی ره خه و نا ره زایی خوینهر و گوینگری به ریکه و ئی. نالی له سه ره تای بهیته که دا ده روازه ییکی وه ها فه راحی به رووی خهیاڵدا کردۆته وه هه تا واتا و خولیا و ناسکی و وردی پێدا تیه پهرین هه ر که مه. له بهیته که ی مه وله ویدا ئهم خو لادانه له ته گه ره ی ته عبیری یه کسه ره «مباشر» پهیدا نیه تا کو بتوانی زه قایی واقعی نامه ئه لوف تیببا - که بریندار بوونی پووه به شنۆی پارێزی خهیاڵ. دهبی لێی به سه لینه ی رووی یاره که ی ئه و ناسکیه که هه لبه ست وینه ی کیشاوه هه موو به لگه و هوی سه لماندنیشمان هه ر قسه ی شاعیر خویه تی، ئه وه ند هشی بۆ داو یینه سه ر، که جه زبه و گه رمایی عیشق به عاده ت په له فره به عاشق ده که ن له م په له فره یه شدا چاوه نو پیی گوته و کرده ی نامه ئه لوفی لێ ده کرێ و لێی ده سه لینه درێ. هه لبه ت ئه و سه لماندنه که بۆ مه وله ویی ده کرێ بۆ نالی و غهیری نالیش ده بی بکرێ، به لام نالی له م بهیته دا خوی نه هاویشته و ته باریک شه فاعه تکار ی بۆ پهیدا که ی له عورف و عاده تی شاعیران وه یا له جه زبه و ناگری عیشق.

دوهم: نالی له بهیته که ییدا وردی و ناسکی و جوانی هه لدا وه ته وه سه ر یه ک تا ئه و را دهیه که قه پیلکی هه لبه ست مشت بوه لێیان و که له پیزیش ده کا هه موو جوانی و ناسکیه که شی له سه ر چاوه ی ناوه کی (داخلی) هه لبه ست هه لقو لاندوه که خو شه ویستی یاره و چ به رتیلی نه دا وه به هوی لا وه کی تا دهستی یار مه تی درێژ کا هانای بر دۆته بهر «مه صقهل» و ئارایشتی ده سکرد که له جوانی یار زیاده که ن. ئه مه ش دیار ده ییکی ئاشکرایه له بهیته که دا پێی ناوی من درێژه ی پێی بدهم.

ئەم «ئاوینە ریزان» دەم خستە پیش چاوان لەگەڵ خۆرد کردنەوێ دیهەنی تیکرای چەند ئاوینەییەک با خۆینەریش لەلای خۆیەو چاوەبەریتە ئەم ئاوینە بەندانەنی نالی و تابلۆی واتایان لێ وەرگرتی بایی توانای خۆی.

من هەرگیز مەبەسم ئەو نە پەخنی ناخەزانە وەیا بێ پەحمانە لە شیعری مەولەوی بگرم، کە دەزانم مەولەویی شاعیریەکە لە ریزی هەرە پێشەوێ شوعەرای رۆژەلات دیت، نەشم ویستووە بە خۆرای لە نرخێ بەیتەکە کەم کەمەو بەلکو، بە پێچەوانە، رەنگە زینە نرخ و جوانی بەیتەکە وای کردبێ بخریتە تایی تەرازووی موقارەنە لەگەڵ بەیتەکە نالیدا کە شاکاریەکە لەوانەنی تاک تاک نەبێ مانەندیان چنگ ناکەوێ. دیت پێشتر بەیتەکەم بە بەیتێکی تری نالی خۆی گرت و کردمنە نمونەنی پێشبرکێ لە مەیدانی فکری ئەریستۆکراتدا.

لەم نمایشتەنی بابەتی جۆر جۆری دارشتن و جوانی و وردبێ هەلبەست کە وەکو پێیلکە یەکیان ژوورووی ئەوێتر دەکەوێتەو و پایەنی بەرزتر بۆ خۆی دادەگرێت لە مەیدانی هونەری ئاخاوتن و فکری ئەریستۆکراتدا، دەگەین بەو قوناغە باسی سەرەنەم کردنی وشە و تەعبیری سەختی تیدا بکری، نەرم کردنێک کە لە ناو نەرمانی شیعردا خۆی بە رەق و زەق نەنوێنی. بێگومان ئەم هونەری ماملەتی شاعیرانە لەگەڵ بابەتی سەختدا پلەییکی نوێی تاییبەتی بۆ خۆی هەلدەنی و بەرەو دەسەلات و توانای پێویست بۆ ئاخاوتن بە زمانی یەكجار پسپۆرە و پوختی دەربرینی مەبەست لە قالبی ئەریستۆکراتدا، چونکە لەم جۆرە دارشتنەدا سەرەرای دەسەلاتی راشکان بەسەر فکری ورد و قولدا کە لە بەهرەنی هونەری هیژایەو پەیدا دەبێ دوو بەرز بوونەوێ تر پێویستە:

یەکەم: دەسەلات و بەهرەنی هونەری زگماک کە بوێژ دەگەینەنی بە بانی بەرزنی فکر و تەعبیری ئەریستۆکراتی عادی، دەبێ لە چەرخ بدریت و مشتومال بکری تاکو نەرم و نۆلیەکەنی دەگاتە ئەو رادەیه کە لە کاتی تینالان و شل بوونەوێ بە دەوری کەرەستەنی رەق و زەقی تەعبیری سەرکەشدا هەست بە زبیری و لیکخشان و پیکەوتنەو نەکرێ کە عیبی بنجین لە هەلبەستدا. دوهم: بەهرەنی زگماکی مشتومال کراو کە لایەنی «هەلکەوتوویی» بوێژ دەگرێتەو بە تەنها نابیتە هەلگری باری قورسی تەعبیری سەرکەش لە مەلەبەندی فکری ئەریستۆکراتدا: وێرایی هەلکەوتوویی و بە رادەنی ئویش، پێویست بە «پێگەیشن - پۆشنیری» هەیه. هەر ئەم پێگەیشنەیه، پتر لە بەهرەنی سادە، زیهن بە چرگەنی فکر و تەعبیری سەختدا دەگیریت، بەلام دەرەز بوونی زیهن لەو چرگەنی کاری بەهرە و هونەرە.

ئەم راستییانە راستییەکی تریان لێ هەلدەستی، هەرەو کەرمانی بوێژ لەم بابەتە هونەرەدا یەكجار گران و سەختە، خۆینەریش بە کەرستەنی عادی تێگەیشنەنی شیعەر بێ لە چرگەنە کات. دەزانین زمانی شیعەر کەم و زۆر زەحمەتترە لە ئاخاوتن، بەو پێیە تێگەیشنەنی وەک تێگەیشنەنی قسەنی عادی نیە. لەمەو دەزانین تێگەیشنەنی فکری ئەریستۆکرات لە شیعردا جاریکی تریش سەختتر دەبێ لەچاو فکری سەراو.

پوختەنی گوتە ئەمەیه تاکو بەرهەمی فکری ئەریستۆکرات لە شیعردا تێ هەلکشێ بەرەو بەرزایی، پێویستی بە خۆینەری زیرەکتر و پێگەیشنوتر دەبێ، یاخود بە تەعبیریکی تر، خۆینەریش دەبێ لە فکردا ئەریستۆکرات بێ ئەگینا لە بەرهەمی فکری ئەریستۆکرات ناگا. هەر ئەم هۆیە زەحمەتی تێگەیشنەنی

بهره‌می فکری ورد قووله که به «مجان» پیتی ده‌گوتری «فکری به‌رن» وهیا من لی‌ردها ناوی ئه‌ریستۆکراتی بۆ به‌کار دینم، دیارده‌ییکی زۆر به‌رچاو پێک دینیت له بازاری ئال و گۆری پۆشنیبری، پتی به پیتی سهخت و زهممهت بوونی ئه و فکره که له بهره‌مه‌که‌دایه کریان و خوینه‌ری لی ده‌ته‌کینه‌وه تا وای لی دئ بهره‌می یه‌کجار ورد و قول له فکری رووتدا، راستیه‌که‌ی له هه‌موو مه‌یدانیکی فکر و زانستدا، تاک و ته‌را نه‌بی کریان چه‌نگ ناکه‌وئ.

من به پێچه‌وانه‌ی ئه‌وان پۆشنیبرانه‌ی وه‌ته‌نگ دین له باو نه‌بوونی بهره‌می نایاب، نه‌ک هه‌ر وه‌ته‌نگ ناییم و به‌س، به‌لکو هه‌ستی هه‌سانه‌وه ده‌که‌م به‌وه‌دا که له‌به‌ر نه‌بوونی بابته‌ی نایاب شتیکی ئاسایی و چاوه‌راوانکراو پووی داوه چونکه به‌راستی سه‌یر ده‌بوو خوینه‌ران و روژمیان هینابا بۆ سه‌ر نووسینی سهخت و سه‌رکه‌ش که باوه‌شی به فکری ئه‌ریستۆکراتدا گرتبی و له که‌میکی نه‌بی تیی ناگه‌ن یا هه‌ر له هیچی، ئه‌وسا بیرم بۆ ئه‌وه ده‌چوو خوینه‌ران به چاویلکه‌ری وهیا به نیازی خۆه‌لدانه‌وه شتیک ده‌کرن و پاره و ماندوو بوونی بۆ به خه‌رج ده‌بن که سوودی لی وه‌رناگرن، ئه‌مه‌ش دیارده‌ییکی زۆر ناسازگاره و تارمایی نه‌خۆشی نه‌فسی تیرا دیار ده‌که‌وئ.

به چاوی زیه‌نت ئه‌م دیمه‌نه‌ بینه به‌ر بینینه‌وه: کتیی «سه‌رمایه‌ی کارل مارکس به‌عه‌ره‌بی وهیا کوردی بلاوکراوه‌ته‌وه و کریان کورد و عه‌ره‌ب را‌ده‌که‌ن بۆ کتیب‌خانان تا بیکرن به‌و بۆنه‌یه‌وه که له‌سه‌ر مافی کریکار ده‌کاته‌وه له حالیکدا گه‌لی باسی ئه‌و کتیبه‌ پسیپۆری ئابووری و فه‌لسه‌فه‌ نه‌بی تیی ناگات چونکه کتیبه‌که خۆی یه‌کیکه له بهره‌مه‌ هه‌ره ئه‌ریستۆکراته‌کانی فکر هه‌رچه‌ند باسی کرئ و نه‌رخ‌ی زیاد و په‌تاته و شوتیش بکات.

کریان بهره‌می ئاسان زۆربه‌ی گه‌له، بهره‌می ئاسانی ئه‌وتۆش هه‌یه هه‌موو گه‌ل هه‌ر له منداڵیه‌وه تا فه‌یله‌سووفه‌کانی ده‌بنه کریان چونکه خۆشیکی وای تیدا یه هه‌موویان هه‌زی لی ده‌که‌ن. پیم بلی کی هه‌یه هه‌ز له گه‌پ و نوکته‌ی بازاری وهیا مه‌ته‌له‌کانی مه‌لای مه‌شور نه‌کات؟ قه‌شمه‌ریاتی کتیبه‌که‌ی «الفاشوش فی حکم قراقوش» له پاشاوه تا گه‌دا پێوه‌ی ده‌گه‌شینته‌وه، رهنکه ئه‌گه‌ر قه‌ره‌قوش خۆشی بییستبان لێیان رازی با.

گۆرانی شایی و هه‌له‌په‌رکی و چیرۆکه‌کانی «تیغه‌لماس و سه‌لیمی جه‌وه‌ری» هه‌موو که‌سیک هه‌زیان لی ده‌کات. هه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که دل ته‌نگه له‌به‌ر کزی بازاری بهره‌می بایه‌خدار بۆ خۆی کریان گه‌لێک له‌و بهره‌مانه‌یه که به سه‌ره‌تایی و منداڵانه‌یان دا ده‌ن. بریاری سروشته به که‌یفی من و تو نه‌ تا خۆراک چه‌ورتر بی میعه‌دی ساغتر و به‌هێزتری ده‌وئ، ئه‌رک و مه‌سره‌فی لێنانیشی پتره له هی خۆراکی ره‌شه‌شێو. شۆرشگیریک وه‌ک لێن ناو ناوه عوزر دینته‌وه له به‌کاره‌ینانی نووسینی زهممهت که زۆربه‌ی خه‌لق تیی ناگه‌ن له‌به‌ر ئه‌وه که بابته‌ی نووسینه‌که خۆی له خۆیدا زهممه‌ته و ئاسانه‌کردنه‌وه‌ی له توانای نووسه‌ردا نه‌یه.

لێن که ئه‌م عوزره دینته‌وه بۆیه که پێشه‌وا‌ی زۆربه‌ی میله‌تیکه له بازاری سیاسه‌تدا و ده‌بوو به زمانیک باخوئ که ئاسان بی، ئه‌گه‌ر زاناییک ریا‌زیات وهیا ئاسمان وهیا ئاتۆم با ناچاری عوزر هینانه‌وه نه‌ده‌بوو. که‌واته خۆ لادانی خوینه‌ری عاده‌تی له بهره‌می فکری ئه‌ریستۆکرات نه‌ سووچی خوینه‌ره نه‌ هی بهره‌مه‌که. به‌لام لی‌ردها پووی گله‌یی ده‌کریته‌ خوینه‌ر که هات و بی سئ و دوو بکه‌وئته‌ دژی بهره‌می ره‌سه‌ن و له دژایه‌تیه‌که‌شی به‌رده‌وام بی. گله‌یی ناکرئ له قوتابیک خۆی له کۆلیجی طب

نەدا لەبەر قورسی دەرسەکانی بەلام مافی ئەوەی نیه بکەوێتە دژی طب و داوا لە خەلقیش بکا پرووی تی نەکەن. مەسەلە مەشورەکە «پێوی دەمی نەدەگەیشته تری دەیگوت ناتخۆم ترشی» بە پۆشنبیر پەوا نیه. مەردی نەزان و نەخویندەوار هەرچی و پێنە سەروبنە بیان کات لێی بە عەیب ناگیرێ، بەلام کام گلهیی قورسە ئەو هیان لە پۆشنبیر دەکری کە پێی داگرت لە پەسەندکردنی ئەو بەرەمانە کە لە ریکار «مستوی»ی تیگەیشتنی ئەون و بەس.

پۆشنبیر دەبی تەکان بدا سەرەوژوور بۆ تیگەیشتنی ئەو بەرەمانە کە لە ئاسۆی بلندپوانینی ئەو بەرزترن نەک ئاسۆی بەرز دیتن و زانین تاوانبار بکات. ئەگەر بتوانین پەلە نەکەین لە بریارەکانمان، ئەمانە لێردا دەیانلێم هەموویان شتی زۆر ئاسایی و سەرەتایین و هی نەسەلماندن نین. بە نموونە دەلێم ئەو پۆشنبیرە پەلە دەکا لە تاوانبارکردنی بەرەمانی لە فکری خۆی بەرزتر، ئاگادار نیه لەوە فکەرەکی خۆی سالا و سال بەرزتر دەبێتەو و لە هەر بەرزتربوونەو دەبێتە ماوەییک دەبێت لە هەستکردن بە هەلە بوونی تاوانبار کردنی فکری بەرز چونکە بێگومان ئەو بە دلیدا ناییت بەرزتربوونەو خۆی تاوانبار بکا لەبەر تیشکی فکەر نەمەکی پار و پێراری، دەوچا کە حال وابێ هەر نەختیک پتر لە مەسەلە کە ورد بێتەو دەبینێ تاوانبار کردنی فکری بەرز لە بنەڕەتادا تاوانیکی گەرەیه وەیاخود هەر نەبی نەزانینیکی گەرەیه.

پۆشنبیر لە گلهیی رزگار نابێ بەویدا قۆناغ بە قۆناغی تیگەلکشانی خۆی بەزەیی بۆ فکری بەرز بچوێتەو و بایێ ئەو تیگەلکشانه حورمەتی فکری بەرز بگری چونکە ئەوسا هەم شیوازە «پێزی مەرحەلی» بۆ فکری بەرز لە نیوان تیکرای پۆشنبیراندا دەبێتە دیمەنیک کە دەشی پێی بگوترێ «چەرخی و فەلەکی ریز گرتن» بەو مانایە کە هەر بابایەک بە حوکمی باری زیهنی و نەفسی خۆیەو لە جۆلانە سەرەوژوور چوون و بەرەوخواز هاتنی ئەو ریزگرتەدا دەبی.

ئەوێ راستیش بی، جۆلانە و چەرخی و فەلەکی ریز گرتن لە مەیدانی فکر و سیاسەتدا شتیکی زۆر بەرچاوه لە ژيانی پۆژانەماندا نەک هەر لە پەرەوێزی تاکاندا بەلکو بە گز و گری نیوان دەولەتانی: بۆ خۆت دەبینی تەرمۆمەتری ریز و خۆشەویستی لە چ هاتوچۆیەکی بە پێی کات و سەعات و باری بەرژووند و سوود و زیان. گەلیک جارێ ریزلێگراویکی دوتنی، کە باری دالەنگا، پۆژانی ریزلێگرتنیشی تاوانبار دەکری و چاکەکانی پار و پێراریشی لێ بە خراپ دەگەڕێ. بە تەعبیری پۆکەرچیان بە رێست دەگەڕێنەو سەر پابردووی. چەند خۆشە پۆشنبیری لەم تەلەکەبازییه و کاری مەیموونانە رزگار بووبا، رزگار بوونیشی بە من و تۆ دەکری کە لە راستیشدا رزگار بوونی من و تۆیه. خۆ ئەگەر ریشمان نەبوو دەستیک درێژ کەین بۆ رزگارکردنی پۆشنبیری ئەوئەمان پێ دەکری یارمەتی تەلەکەباز نەدەین و لاتەریک بوەستین. ئەگەر لاتەریکیش زەحمەت بی هێندە هەر دەمینیتەو پال بە خۆمانەو نەنێن بەرەو تەلەکەبازی:

شاهی کە نەبی رادەبوێرین بە فەقیری
بۆ ئەهلی قەناعەت لە پلاو خۆشترە داندۆک

بهیته واتا سهخت و وشه و رسته سهركه شهكانی نالی له مەیدانهی فكري ئهريستۆكراتدا دوا پلهی پهیژهی سهرهژوور چوونی شاعیرهكانی كورد پێكدین كه ئیتر بوارێکی زهحمهتتر نیه شاعیریکی كورد لێی پهپهینتهوه. له مەیدانهشدا نالی خاوهن ماله نهك میوان، واتا بهشێکی بهرچاوی شیعرێ نالی له پلهی بهرزی و سهختیدا یه نهك چهند بهیتێکی. ههموو شاعیریك به نیازی سهپاندنی شاعریهتی خۆی چهند جارێكان ئهسپی زمانی له مەیدانی مهتانهتی وشه و واتادا تاو دهدا ئیتر یا به ساغی لێی دهردهچیت یا تێیدا دهگلێت و دهگهڕێتهوه بۆ مهفتهنی ههمیشهكاتی خۆی كه ههلبهستی زادهی دهسهلات و چاپووك سواری عادهتی خۆیهتی. له تاك تاكه بهیتی خۆنیشاندا شاعیر دهبیته میوان، پێشیهوه دیاره لهو بهیتانهدا جل و بهرگ و ولاخی خوازاویهی بهكارهیناوه. ئهم فرهقی نیوان نالی و شاعیریکی تری كورد له لایه دهسهلاتی بهكارهینانی وشه و رسته و واتای زهحمهت و سهركهشهوه ههر خۆیهتی به دیار دهكهوێتهوه له مەیدانی ههلبهستی ئاسان و ئاساییدا: نالی كه له رهوهزی سهختی واتا سهركهوی و له بوازی خوری تهعبیردا بهپهینتهوه، دیاره له دهشت و نهزمانان و بهناو تهنكاواندا به گهپ و شوخیهوه رێگه دهر دهكات. ئهم راستیه چرایهكه كه له بهر تیشکی ئهوا نالی ئهم بره شیعرهی گوتوه:

طبعی شکرباری من کوردی ئهگهر ئینشا دهکا
 ئیمتیحانی خۆیه مهقصودی «له عهم داوه» دهکا
 یا له مەیدانی فصاحتدا به میسلی شههسوار
 بئ تامل بهم ههموو نهووعه زمانی پادهکا
 كهس به ئهلفاظم نهلی خۆ کوردیه خۆ کردیه
 ههركهسی نادان نهبی خۆی طالبی مهعنا دهکا
 بیته حوچره پارچه پارچهی مسودههم بکړی به روح
 ههركهسی کوتال و پارچهی «بئ بدل» داوا دهکا
 شیعرێ خهلكی كهی دهگاته شیعرێ من بۆ نازکی
 كهی له دقهتدا پهتك دهعوا له گهڵ ههوا دهکا

دوا بهیتی شیعرهكه له كۆتایی مهصرهعی یهكهمیدا له جیاتی «بۆ نازکی» له ههندی نوسخه دا «ئهی نالیا» نووسراوه. ئهگهر وههاش بنووسرێ واتای «بۆ نازکی» له دهست نادری چونكه «كهی له ديقهتدد...» ئهو مانایه تی دینیتهوه.

له مهصرهعی دوهمی بهیتی یهكهمدا «له عهم داوا»م خسته ناو كهوانهوه چونكه یهكدوو جۆر خویندنهوه و واتای ههیه: دهشی «له عهمدا- عهمدن» بیت مومکینیشه به نهختیک زار په لکردنهوه بکړیته «له عام داوه...». ههروهها وشه «له عهم» ههلهگري «لعم» ی عهرهبی بئ به واتای لیکي زاری مروّف كه ئهویش نهختیکی خۆ پێوه ماندوو كهیت جینگه ی بۆ له بهیتهكهدا دهوژنیهوه. له مەلبهستهدا نالی له ههست كردن به پۆی دهسهلاتی خۆیهوه تێمان دهگهیهنی ئهو كه به كوردی شیعر ههلبهستهتی به ئانقهست كه رستهیهکی ئاسانی ئاخواتنی پهسهند كردوه كه زمانی دایكزایه بۆ دهربرینی ههموو واتایێك با زهحمهتیش بئ، ئهگینا له توانایدا ههبوو به زمانیکی تر كه (فارسی و

تورکی و عەرهبی) یە شیعەر بۆ. تۆ سەیری بە دوا بەیتی «خۆ کوردی و خۆ کردی» دا چ بەیتێکی مەتین و بێمانەندی هیناوەتەووە کە هەموو پەخنە و تۆهەمیێکی «خۆ کردی» ریسوا دەکا بەووەدا کە لەو خۆکردیەدا کام هونەری دوور دەست و سەخت و زەحمەتە ئەوی کردووە بە ناوەرۆکی هەلبەست و چەندین واتای جودا جودای تیک هەلکێشاوە. من کە هێندە بە هێز و توانای نالیدا هەلدەلێم نابێ خۆنەر لێم بە سەهوو بجێ و وا تێبگا لایەنگیری ئەم مەدح و سەنایەم پێ دەکا.

ئەوێ راستی بێ نالی خۆی لە چەندین جێگە پێمان دەلێ پایەیی بۆیژی ئەو لە چ بەرزێک دایە و چ هونەریێکی خاریقی لە شیعەردا بەکار هیناوە و چەند قوول بۆتەووە بۆ بنی دەریای واتا و چەند تێهەلکشیووە بەرەو ئاسمانی خەیاڵ. لەم هەموو هاواری نالی بۆ پاکێشانی سرنجی خەلق بەرەو وردی و نازکی و قوولی و مەتانەتی هەلبەستەکانی هەر دەلێ خەریکە پەنجەمان بگرێ و لەسەر خەزینەیی گەوهرە شرایەوێکانی دابنێ وەیا پێلۆوی چاوە نۆستۆهەکانمان هەلداتەووە تا پرشنگی شەوچراکانی ببینن. مرۆف مەگەر گوێی گران بێ ئەگینا هاواریەکانی نالی لە حەوت خەوی غەفلەتی بە خەبەر دین. نالیش ناکەین بە شاھید بۆ خۆی، نەمریکی وەک حاجی قادر لە دە جار زیاتر شایەدیی بۆ بلیمەتی نالی داوە، بە دوا حاجی قادریشدا هەموو ئەو شاعیرە کوردانەیی بە زاراوەی نوێ پێیان دەلێن کلاسیک لە راستیشدا پۆمانتیکن نالیان بە پێشەوای شیعری کوردی داناوە.

من لەم نووسینانەدا دیم و خال لەسەر پیت دادەنیم و درشتان خۆرد دەکەمەووە و چەند لایەنیکی تایبەتی نرخ و پایەیی بۆیژی ئەو دەخەمە بەرچاوی خۆنەری کورد کە ئەمانە هەموویان کەمیکی ئەو مافەییەتی وەک قەرز بە ئەستۆمانەوویە و من دەیدەمەووە. بەر لەو دەیراسەییکی ژیان و باری میژوویی زەرفی ئەو ژیانە و چەکەسەری و تالی و سویری و خۆشی و ناخۆشی و هەموو سەروەریکی بوون و ژین و مەرگی نالی بکریت کەس پێی نیە بۆ من دەتوانم مافی تەواوی نالی بدەم بە گیانی نالی وەیا بە میراتگرەکی کە میلەتی کوردە. ئەم شیکردنەووی هەموو لایەنیکی هاتن و بەسەرچوونی نالی لە پێویست پێویستترە بۆ تێگەشتنی واتا و مەبەسە ورد و قوول و نەهینیەکانی گەلیک لەو بەیتانەیی کە بەسەر زارانەووە سووک دین و دەروێ. بە نمونە لێرەدا بەیتێک بۆ دینم بە شایەدی قسەکەم. نالی دەلێ:

لە لای من با وجودی ناس و ئەجناس
کەسی تێدا نیە ئەم شارە بێی تۆ

بێستۆمە لە مرۆفی نالیدۆست و شیعردۆست کە مەبەسی نالی لە وشەیی «ئەم شارە» شاری ئەستەمبۆلە. ئەم رایە شتیکی تر دەسەپینی لە تاکە بەیتێکی تری برە شیعەرە کە دەفامریتەووە:

هەموو پۆژی لەتاو هیجرانی ئەمسال <٦>
تەمەننای مردنی پێزارە بێی تۆ

ئەگەر بسەلێنین مەبەسی نالی لە «ئەم شارە» شاری ئەستەمبۆل بۆبۆی دەبی لەوێش ئاگادار بین بە هەمووی دوو سال تێپەرێووە بەسەر دوور کەوتنەووی لە یارەکی چونکە وشەیی «پێزار» دوو سال

پادەگەیه‌نێ. لەوێدا دەبێ دان بەوەدا بنێن نالی که سلیمانی بەجێ هێشت بۆ ئەو سەفەرە یەكجارەکیە
 كه لێی نه‌گه‌رایه‌وه به‌ره‌و مه‌فته‌ن له‌ ماوه‌ی دوو سالاندا هه‌جی کرد و به‌ دوا هه‌جدا له‌ شام مایه‌وه و
 ئەو‌جار چوه‌ ئەسته‌مبول و لێی بوو به‌ مێوان و ئەم هه‌لبه‌سته‌ی تێدا هۆنیه‌وه. هه‌ر نه‌ختیک خۆ ماندوو
 کردن به‌ لێکۆڵینه‌وه و مێژوو به‌ یه‌کتر گرتن و تێخویندنه‌وه‌ی پرو‌داوی بێگومان ئەوه‌مان بۆ پرو‌ن
 ده‌کاته‌وه که ئەم دوو ساله‌ هه‌رگیزاوه‌رگیز بایی ئەو شتانه‌ ناکه‌ن که ده‌کونه‌ نێوان ده‌رچوونی نالی له‌
 سلیمانی و نیشه‌ته‌جیبوونی له‌ ئەسته‌مبول.

له‌ نووسیناندا (له‌ هه‌لێکی تری ئەم نووسینه‌ باس ده‌کری‌ت) ساغ بۆته‌وه‌ نالی سالی ١٨٥٤ له‌ شام
 ژیاوه‌ که ئەوسا ده‌میک بوو سلیمانی ته‌رک کردبوو. دوو سال و سێ سال و چوار سال بایی نیوه‌ی ئەو
 کاته‌ش ناکه‌ن که به‌سه‌ر سەفەرەکه‌ی نالی به‌ره‌و هه‌ج و شام و ئەسته‌مبولدا تێپه‌ری بوو که‌واته‌ له‌ هه‌ج
 روویه‌که‌وه و به‌ هه‌ج ته‌ئویلیک نالوێ بیر بۆ ئەوه‌ بروات که «ئەم شارە» ئەسته‌مبول بێ.

به‌لای منه‌وه‌ مه‌به‌ستی نالی نه‌ ئەسته‌مبوله‌ نه‌ شام نه‌ هه‌ج شوینیکی ده‌ره‌وه‌ی کوردستانی عێراق.
 وشه‌ی «ئەم شارە» له‌ به‌یته‌که‌دا بێ زیاد و که‌م و بێنه‌ و به‌ره‌ «شاری سلیمانی»یه. هه‌رچه‌ند نازانین چ
 پرو‌داویک وه‌یا کام باری ناله‌بار وای کردوه‌ نالی له‌ نشیمه‌نی خۆشه‌وێسته‌که‌ی دوورکه‌وێته‌وه‌ و بۆ
 ماوه‌ی دوو سالان نه‌توانی لێی نێزیک بێته‌وه‌ چونکه‌ وه‌ک گوتم به‌سه‌ره‌اتی نالیمان لێ ونه‌ و سه‌ره‌ده‌ری
 لێ ناکه‌ین به‌لام له‌ دوا‌ی ئەوه‌ی که مه‌علوممان کرد ئیمکان نیه‌ نالی ئەم شیعره‌ی له‌ شوینیکی ده‌ره‌وه‌ی
 کوردستاندا گوته‌ی هه‌ر «سلیمانی» ده‌مینه‌ته‌وه‌ به‌ تاکه‌ ئیحتیمال که‌ شوینی لێ هه‌لبه‌ستنی شیعره‌که‌
 بێت. ده‌زانین نالی ماوه‌یه‌کی درێژ له‌ سلیمانی ماوه‌ته‌وه‌، هه‌رچه‌ند سه‌ره‌تا و کۆتاییه‌که‌شی زۆر پرو‌ن
 نه‌بێ -به‌ تابه‌تی سه‌ره‌تا که‌ی-، له‌گه‌ڵ هه‌ندیک له‌ میرانی بابان پێوه‌ندی دۆستایی هه‌بوه‌ ته‌نانه‌ت ئەو
 مامۆستایانه‌ی ده‌رسیشیان پێ گوته‌وه‌ له‌ سلیمانی ده‌ناسرێن و مزگه‌وتی لێی خویندوون ئەوانیش ناویان
 ون نیه‌. وشه‌ی «شار»یش بۆ خۆی تا پادیه‌یک په‌نجه‌ بۆ سلیمانی درێژ ده‌کات چونکه‌ تا ئیستاش خه‌لقی
 سلیمانی که‌ به‌ره‌و ماڵ ده‌بنه‌وه‌ له‌ شوینی تری وه‌ک که‌رکوک و به‌غداوه‌ ده‌لێن «ده‌چینه‌وه‌ شار». خولاسه‌
 به‌ لای منه‌وه‌ گومان له‌ واتای «ئەم شارە»دا نیه‌.

ئەم بزیه‌ی زه‌رفی هه‌لبه‌ستنی بره‌ شیعره‌که‌ و ده‌کات له‌ مڕۆف نه‌توانی پرو‌ی سۆز و په‌رۆشی خۆی
 له‌ نیشه‌انه‌یه‌کی دیار و ناسراو بکات، هه‌ر ده‌لێی تیری سۆزه‌که‌ی بێ ئامانج به‌ره‌و بۆشایی ده‌روات
 چونکه‌ شیعره‌کان له‌وانه‌ نین ده‌ربڕینیکی عاده‌تی عیشق بێت و به‌س، سه‌ره‌رای ده‌ربڕینی عیشق باسی
 پرو‌داویکی راسته‌قینه‌ی دوورکه‌وته‌وه‌ی دوو سالانه‌ی نالی ده‌کات له‌ خۆشه‌وێسته‌که‌ی ئیتر ئەگه‌ر
 دوورکه‌وته‌وه‌ی نالی هی ئەو ده‌مه‌ بێ که هه‌یشتان کوردستانی عێراقی به‌جێ نه‌هه‌یشتوه‌ دیاره‌ شیعره‌که‌
 عیشقیکی ئاگرینی سه‌ره‌تای عومری نالی نیشان ده‌دات که‌ بۆ کچیکی کوردی مه‌لبه‌ندی بابانی هه‌ست
 پێ کردوه‌. خۆ ئەگه‌ر ئەو پرو‌داوه‌ش زانرابا که‌ نالی ناچار کردوه‌ دوو سالان له‌ یاری دوورکه‌وێته‌وه‌ -
 کێ ده‌لێ پۆژه‌ک له‌ پۆژان دوا‌ی ئەو پرو‌داوه‌ نالی چاوی به‌ یاره‌که‌ی که‌وته‌ته‌وه‌؟ ئیمه‌ له‌ تاریکیداین و
 هه‌یچی ئەو پرو‌داوه‌مان لێ دیار نیه‌. ئەوسا گه‌لێک پتر هه‌ستی سۆز و حوزنمان ده‌جۆشا و چه‌ژێکی
 ترمان له‌ به‌یته‌کان وه‌رده‌گرت، له‌ نیگا و نیم نیگای وشه‌ و پرسته‌کانیشیان باشت‌ر حالی ده‌بووین. به‌لام
 که‌ گوته‌ شیعره‌که‌ی له‌ ئەسته‌مبول گوته‌وه‌، ساغیش بۆته‌وه‌ که‌ ئەو گه‌لێک پتر له‌ دوو سالان به‌ هه‌ج و
 دانیشه‌نی له‌ شام خه‌ریک بوه‌ به‌ر له‌وه‌ بچێته‌ ئەسته‌مبول، ئەو ئیحتیماله‌ نامینه‌ی بره‌ شیعره‌که‌ی له‌

گه ناجایه تیدا گوتبی وهیا مه به سی کچی کوردی بابان بیت، ئیتر چارت ناچار ده بی بگه پتی به دوا ئیحتیمالیکی تری جیگری «سلیمانی و کچی بابان» خو دیاریشه تا له دۆزینه وهی ئه و جیگره ده بیته وه، که هه ر لئی نابیته وه، په کی ئه وهت ده که وهی په رۆش بۆ که ساسی و حوزنی نالی هه لبرگیت. تیبینی و ورده لیکدانه وهی تر له باره ی ئه م بره شیعره وه زۆرن من چیتری له سه ر نارۆم و ده که پریمه وه سه ر مه به سستی بنجی له م درێژه پیدانه دا که بریتیه له وه که س ناتوانی مافی ته واو به نالی و شیعره کانی بدات به ر له وه رۆژگار و ژیان و به سه رهاته کانی پروون بکریته وه. ئه و هینده ی من له م نووسینه دا ده که م به کزه چراییک به دیار ئه ده بی نالیه وه گه شتیکی شه وکویرانه یه به کوته کوتی وه کاره وه له ناو باغ و مه زرای هینده پان و پر میوه و گۆل و په یحان که سه ره تای هیه و برانه وه نا! به داخه وه ئه م توێژینه وه یه له کات و به سه رهات و پروودا وه کانی ژیا نی نالی نه که س کردوه تی و نه دیاره هیچ که سیکی بیکا، ورده ورده له گه ل تیپه رینی کاتیش وای لئ دئ به که س نه کریت له به ر دوور که و تنه وه و نادیار بوونی رۆژگار هکه، که ئه مه راسته وخۆ ده بیته کویر بوونه وهی سه رچا وهی پروون کردنه وه و په واندنه وهی تاریکایی ده ور به ی نالی و ئه ده به که ی.

به لگه ییکی په کجار بچو وکی راست بوونی ئه م تیبینانه م له م خه به ره ی په کجار کورتیله دا به ده سته وه ده دم: له جیلی پیش خۆم بیستوه مو فتی زه هاوی فره مو یه تی نالی مه به سستی شه خسی ئه و بوه له م به یته ی سه ره تای قه صیده ی:

ئه حوه لی ته فره قه نه زه ر ته قویه تی سه به ب ده کا
عارفی وه حده ت ئاشنا له م قسه یه ئه ده ب ده کا

ده بی نی به یته که ئه و که سانه ده شکینیته وه که با وه ریان به کاریگر بوونی «اسباب» هیه و به مه دا په ی ره وایی پنیازی «اختیار» ده که ن له ئاییندا، ئه و که سانه ش داده نی به مرۆقی چا و خیل که مه شووره یه ک شت به دوو شت ده بینن، واته له ته ک ئیراده ی خوا دا «اسباب» یش به کاریگر ده زانن. ده شیا ئه که ر قسه که ی مو فتی زه هاوی له نیواندا نه با بگو ترابا نالی له وانه یه به رواله ت خو ی دابیته پال مه زه به ی «جبر» وه ک کو رینی کردن له مهیدانی ئاییندا، به لام که بیت و مه لاییکی گه وره ی وه ک مو فتی زه هاوی عه ییدار بکا به په ی ره وایی کردنی «اختیار» ئیحتیمالی کو رینی و خو هه لدانه وه له به یته که دا ده سپرته وه و به ته واوی لی مان پروون ده بی که وا نالی له ناخی دلدا دژی «اختیار» بوه، ئیتر هه ر جاره که به یتیکی «توحیدکارانه» مان خوینده وه له دیوانی نالیدا در له حزه ده سه لمینن مه به سی دانه یان بوه به یه کایه تی کاریگر بوونی خوا له جیهاندا. هه ره هاش دل مان بۆ ئه وه ده روا که شیعره ته صه وف ئامی زه کانی، ئه وانیش قسه ی رواله تی نین به لکو بروای ده روونن، سه ره له نو ی ئه وه ش ده سه لمینن که نالی مه یل و مه شه ربی له تصوفدا به ره و قادریی بوه و دژایه تی له گه ل صوفیه کانی نه قشبه ندیی له عه قیده وه یه نه ک دو شمنایه تی شه خسی وه یا شوخی کردن له هه لبه سته دا. قسه که ی مو فتی زه هاوی له لای خو یه وه ئه وه شمان پئ ده لئ که زه هاوی خیل بووه وه یا عه ییکی ئه و تو هه بوه له چا ویدا که بشی پی بگو تری خیل.

ئەوئەندە ئەنجام بە دەستەوێدانە لە تاکە یەک خەبەری کورتیلەیی مەبەستی نالی لە «احوال» بۆ خۆی بەسە ببێتە بەلگەی بایەخدار بوونی زانینی زەرفی ھەلبەست، لە ھەمان ڕێگەیشەوێ دەمانخاتە سەر بێرکردنەوێ لەو کەوا ڕەنگە مەبەستی نالی لە «عارفی وەحەدەت ئاشنا»ش ھەر واتای وشەکان نەبێ بەلکو لەوێشدا پەنجە بۆ مەزھەبێکی دینداری سەرەدەمی خۆی درێژ دەکا کە نالی بە خواناس و «موحد»ی تەواوی دانائە و کردووەتی بە نۆقتەیی بەرانبەری موفتی زەھاوی لە عەقیدەدا.

ئەگەر نالی مەزھەبێکی وەھای مەبەست بووبێ من نازانم کێیە چونکە بە بیستن لە کەسم نەبێستووە بە لێکدانەوێش خۆم خەریک نەکردووە بزانم کام شاپازی ئاسمانی «توحید» لەوانەیی نالی دیتونی وەیا ناسیوونی لێی دەوێشێتەوێ ئەم «عارفی وەحەدەت ئاشنا»یەیی ناو ھەلبەست بێ! گومانیش نیە لەویدا کە نالی خواناسێکی کۆن وەیا غەیری کورد مەبەس نیە لەم وەحەدەت ئاشنایە، ئەگەر راست بێ کەسی مەبەس بووبێ، چونکە زەھوقی ھەلبەست بە تێکڕایی و شاعیریەتە زۆر سازگارەکی نالی بە تاییبەتی وا داخوایی دەکەن کوردییکی زیندووی ئەو سەرەدەمی مەبەس بووبێ تاکوو یەكجاری و لە ھەموو سەریکەوێ ببێتە ھاوتای تەرازوووی موفتی زەھاوی، ئەگینا ئەگەر لە پەراوێزی ھاوسەنگی موفتی دەرچووین یەكسەر دەبێ مەسەلە کە ببەینەوێ لای خودا خۆی و ئەو بە ناردەزای «تقویەیی سبب» دانین و بیکەینە بەرپەرچ دەروەدی یەک بە دوو دیتنی چاوی خێل.

کە من و یەکیکی تر دین و پایەیی ھەرە بەرزە بۆیە لە کوردیدا بۆ نالی پەچاوی دەکەین بێ ئەوێ زانینی زەرفی ژێانی خۆی و دانانی شیعەرەکانی یارمەتی بدات لە دیار کردنی ئەو پایەییەدا، لە تێکڕای ھەلبەستەکانیەوێ بپاری وەھا بنجی و یەک جارەکی دەدەین ھەرچەند لەو ھەلبەستەکاندا بەشیکی زۆری، جارێ، واتایان ئاشکرا نەبوە و گەوھەرەکانیان لە قەووی مصرەعی بەیتەکان دەرئەنھێنارن، لەمەشدا دەلێی ئەو کەسەین کە بپاری زێدە بەرز بوونی کەژێک دەدا بێ ئەوێ گەشتییتە تۆقەلەیی سەری، بەلام بەفرە سپیەکی چوار کژی ساڵ کە میزەری ھەمیشەیی کەژەکیە ئازای دەکا لەو بپاریدیدا و بێ پەروا دان بەویدا دینی کە وا لە ھەموو ئەو کەژانە بەرزترە بەفریان بەسەرەوێ نامینی. من کە لە واتای ھەندێ، وەیا زۆری، شیعی نالی تیش بر ناکەم، لە دڵدا متمانیم پەیدا یە کە تێبەرنەکردنی من بەلگەییکی زێدە مەتانەتی شیعی کە... کە دەستم نەگەشتە بەفری تۆقەلەیی سەری کەژ، دیارە سەبەب زێدە بەرزەیی کەژەکیە، بەفرەکەش بۆ خۆی چ گومان لە بوونی ناکرێ ھەرچەند دەستیشم نەی گاتی، بە تەواویی وەکا واتای ھەلبەستەکانی نالی.

من لەبەر تیشکی ئەم لێکدانەوێیە و ھی وەکا ئەو کە لە دڵدا گرێ دەگرێ و ڕێی دەرپینیشی نادۆزمەوێ لە ترسی درێژەکێشانی بێئەندازە، سەیری شیعی سەخت و سەرکەشەکانی نالی دەکەم و بەرانبەریان سەری ڕیز و بە گەورەگرتن فروو دینم. لە ناخی دڵ و قوولایی نەستەدا و تەوێژی مەزھەبەتیم، ھەر وەکا گلی زەویی کە لەبەر لێزمەیی باران دەتوێتەوێ، ئەویش بەم جۆرە ورتەیی وردە سەرپێچی و بۆرە گلەیی و سووکە ڕەخنەیی لێ دەبێ و دەبێتە دەنگێکی یەک ئاھەنگی ستایش و پەسەندکردن و شاگەشکە بوون لە عاست ھەلبەستە سەرکێشەکانی نالی:

برق البصر له بهر برق و تلاؤي لالی
خسف القمر له اِشراقی قیامەتی جمالی

داهینانی «قیامة» به خۆی و نیشانه مهشوره قورئانیه که یه وه که «حتى اذا البصر و خسف القمر» ه له پێی نهخشه کیشانی تهئسیری قیامهتی جوانی یار و بریق و باقی لولوهکانی ئارایشی گهردهن و سینهی، ههرچهند به گوته ییکی کوردیی عهرهبی ئامیز بێ ههر دهبیته وه بهو بابته ته ئهدهبیه بهرزه کهوا نهک ههر له ریزی ههره پیشه وهی ئهدهب راده وهستی به لکو له ریزی ههره پیشه وهش باری ههره هه ورازی ریزه که دهگرێ. سرنج بگره «برق البصر» که یه کیکه له نیشانهکانی قیامهت دهشی بریسکانه وهی چاوی ته ماشاکه ران بیت. ته ماشاکه رانیش چ ئهوانه بن لولوهکانی سه ر گهردهن و سینهی یار دهبین چ ئهوانه بن له رۆژی قیامهتدا چاو ئه بلق دهبن فهرقی ناکات. له هه مان کاتدا مومکینه «برق البصر» له هه رسی حالددا دهبیته وه نیشانهی قیامهت چونکه بۆ خۆی له مصرعهی یه کهمدا پیشه کی ئه و قیامه ته یه که وا به وشه ی صریحی «قیامه تی جمالی» ناوی هاتوو له مصرعی دوهمدا. ههروه ها یه کهم نیشانیه له م بهیته دا ههروهک له قورئاندا یه کهم نیشانیه، دوه م نیشانه کهش «خسف القمر» ه هه م له مصرعی دوه می بهیته که و هه م له ئایه تی قورئانی شدا.

نالی که هاتوو ئه م دوو نیشانیه زۆر بهرچاو و مهشوره ی قیامه تی ناو ئایه تی قورئانی هینا وه به زهمینه ی مه دحی جوانی یار، یه کجار هونه رکاران و دهسترهنگینه وشه ی «قیامه تی جمالی» له مصرعی دوهمدا کردو به هۆی دروست بوون و لێ سه لماندن هینا وهی ئه و دوو نیشانیه و بهمدا خۆی رزگار کردو له و بیهزیه ی واتا کهوا رهنگ بوو له بهیته که بووبایه عیب ئه گه ر ته نها جوانی یار «خسف القمر» ی پیکه نایا، چونکه ئه وسا بهیته که له عاست «قیامه تی جمال» دا دوو جاران کورتی دینا: جاریکیان له رۆی ئه وه وه که ده بوو بێ به لگه بسه لنین جوانیه که ئه وه یه که مانگ له ته کیدا بێ شوق خۆ ده نوینی، جاریکی تریش له رۆی ئه وه وه که ئه گه ر به خاتریش بسه لنین جوانی یار جوانی مانگی شار دۆته وه ئه وسا هه ر نه ده کرا تهئسیری جوانیه که له مصرعهی دوه مه وه بگه یه نینه «برق البصر» ی مصرعی یه کهم چونکه هۆی بریسکانه وهی چاو له مصرعهی یه کهمدا یا هی لولوهکانی ئارایشته یاخود هی فرمی سه کهکانی نالییه و چ ده خلیکی «جوانی» یاری به سه ره وه نیه، به لām که «قیامه تی جه مالی» هاته ناوه وه قورئان بریار ده دات «برق البصر» یش وهک «خسف القمر» هی جوانی یاره نیتر لزوم نامینی من و تو به هانان پهیدا کهین بۆ ئه م مامله ته ی ماره کردنی «برق البصر» له جوانی یار، ریی که سیش نامینی گومان باوینه بهر مومکین بوونی «برق البصر و خسف القمر» که ده زانین نه مالی ئاده می زاد بوو و نه له ده سه لات ی جوانی هیچ که سیکیشدا بوو بهر له وهی مامه نالی به م سیحه ره له لای ده سه لات ی له حه ده به ده ری خۆیه وه بیانکات به ئامانج یکی ئاسان و ده ست هه لینیجی ده ریای شوخی و نازداری ی یاره که ی.

تۆ سه یری، ئه م هینان و بردنه ی زیه نی خوینه ره وهی بهیته که به ناو سنووری مومکین و نامومکیندا به هۆی فرینی واتا به بالی ئایه تی قورئانه وه، ئه و جا تی که ل کردنی جوانی له گه ل ئارایشته ... له گه ل فرمی سهک، ئه و جا هه لچه قاندنی قیامهت له ناوه راستی جیهانی واقع ... ئه و جا سه ر له نوێ به بهیته که دا و ده ره وه بێ ئه وه ی مه به سه تی قیامه تی تیدا بێ چونکه ده شی «قیامه تی جه مالی» به واتای «هه لستانه وهی جه مالی» بێ، ئه و ساش سه ره له به ری «برق البصر و خسف القمر» و هه رچی هه یه ده بنه وه مه دحی عاده تی و پیوه ندیبیان له گه ل موعجیزه و رۆژی قیامهت ده بریت: که بلایی «خسف القمر و برق البصر» مومکین نین، وشه ی «قیامهت» و درامت ده داته وه. که بلایی کوا قیامهت له حالیکدا دنیا چ به لای به سه ردا نه هاته وه؟

ئەوسا وەرەمەت دەدریتەو بەووە کە بگوترێ کۆ باسی قیامەتی کردووە؟ قیامەتی چی و حیکایەتی چی؟
 قیامەت وشەییکی فەرھەنگە بە واتای «ھەڵستان» ئەگەر نەبووبایە زاراوەی ئاین چ پێوەندی بە ژيانەووەی
 دواى مردنەووە نەدەبوو. کە ئەم ھەموو وردە حیسابانە کۆکەیتەووە سەر یەکتەر و مافی ھاتنە ناو
 ھەلبەستیان بەدەیتی دەزانیت کارەکە بەم دارپشتنە کوردیی قورئانییە نەبێ ناشی و نالۆی و ناگونجی و
 نابێ و ناگری، فەرموو ئەمە گەز و ئەمە مەیدان.

سەیریکی پارسەنگ کردنی بەیتەکەش بکە لە لایەن موسیقایی وشەووە: «برق البصر و خسف القمر»
 کە پستەى قورئانن ھەر بەم شیوہیە لەنگەر دەبەستن لە بەیتەکەدا کە نالی پارسەنگی کردوون بە «برق و
 تلاءلوی لالی» و «إشراقی قیامەتی جمالی»، دەتوانم بڵێم پارسەنگ بوونی «إشراقی قیامەتی جمالی»
 ئەوێندە تیر و پرە لە کۆتایی بەیتەکەدا خەریکە باری لەنگەرەکە بە لای خۆیدا دەشکێنیتەووە.
 وشەى «إشراق» سەرەرای زینگی وشەیی کە تاي «خسف القمر» دەکاتەووە لە واتاشدا لەنگەری
 خۆی ڕاگرتووە لەگەڵ پاکی و تەواویی ئەو جوانییە کە ماکی فرتەنەى ناو بەیتەکەییە، ئەوێندەشت لە بیر بێ
 نالی ئەم قیامەتەى بە زۆر بەسەر ئیمە و بەیتەکەدا نەسەپاندووە، گەلیک لە شاعیر و غەیری شاعیریش لە
 کوردان وشەى قیامەتیان بەکارھێناووە بۆ وصفی جوانی. کەیفی جوانرۆیی «قامەتە یا قیامەتە»ی لە
 ھەلبەستدا گوتووە، ڕەنگە خۆشت لە وتووێژدا شتی وەھات گوتبێ.
 لە بەیتەکەدا، ئەووەی راستی بێ لە سەرانسەری غەزەلەکە، ڕەقص و ھەلبەزینەووەییکی ناوہکی
 دارپشتن ھەبە کاتیکی ھەستی پێ دەکری کە ڕێگەى «تفعیل»ەکانی دیار بخرین:

برق البصر - لە بەر بەر - قی تەلەئلوئی - لە نالی
 خسف القمر - لە ئیشرا - قی قیامەتی - جەمالی

مروؤفی شیعەر و موسیقا دوست لە تام و لەزەتی ئەو ھەلبەزینەى تا بڵێ ھەستی خۆشی دەکات. زۆر
 جارەن جەزبەى سۆز بە ئاسایی دەکەوێتە سەر باری ئاھەنگیک و بەیەکەووە وەھا جووت دین ھەر دەلێی
 بە سکیک لە دایک بوون. جەلالەددینی رۆمی لە دیوانەکەى خۆی کە بە ناوی «شمس تەبیریزی»یەووە
 دایناووە لە ڕێ شیعریکی مەجزووبانەى دیوانانەدا یەک بەیتی سەرلەبەرى بریتییە لە «تفاعیل»ى بیواتا و بە
 زۆریی وشەییکی دووبارە دەکاتەووە کە جەزبەگرتوان لە گۆرانیدا دەیلێنەووە:

تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن
 تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن

لە دیوانەکەى نالی، چاپی ھەولێر، بەیتەکە بە جۆریکی تر نووسراووە یەک جوولەى کەمترە لەمەى
 سەرەووە چونکە ئەمەیان شازدە جوولەییە و ھى ناو دیوانەکە پازدە:

برق البصر لە بەرقى - تەلەئلوئی لە نالی
 خسف القمر لە شەرقى - قیامەتی جەمالی

بهیتهکانی تر سه‌رله‌به‌ریان له دیوانه‌که‌ی چاپی هه‌ولێرشدا سازده جووله‌ن، ئه‌وه‌ی راستی بێ بهیته‌که‌ی ناو دیوانی چاپی هه‌ولێر دوو وشه‌ی «برق و شرق» تێیدا گه‌له‌ک پاراو و شه‌نگن، له‌ لایه‌ن واتاشه‌وه بێ که‌م و که‌سرن به‌لام له‌به‌ر دوو هۆی گرنگ ڕه‌نگه‌ راستی بهیته‌که‌ ئه‌وه بێ که‌ من له‌ پێشه‌وه نووسیم:

یه‌که‌م: سه‌رله‌به‌ری غه‌زله‌که‌ سازده جوله‌یی بێ شاعیرانه‌تره نه‌ک یه‌ک بهیتی تێدا تار بێ له‌وانی تر. دوهم: ئه‌و هه‌له‌په‌رکییه‌ی که‌ باسم کرد، له‌ بهیته‌که‌دا نامێنی ئه‌گه‌ر جووله‌ییکی لێ که‌م کرایه‌وه. به‌هه‌مه‌ حال ئه‌مه‌ بیروباوه‌ری منه ئیتر خۆینه‌ریش ئازاده له‌ باوه‌ردا. لێرده‌دا چه‌ند به‌یتێکی غه‌زله‌که‌ ده‌نووسم بۆ تاکه‌ مه‌به‌ستی دیارخستنی مۆسیقای هه‌له‌په‌رکیکه‌:

نیه‌مه‌ردومی - چ دیده - نیه‌دیده‌یی - چ مه‌ردوم
له‌فروغی خه‌د - دی فارغ - له‌خه‌یالی خا - لی خالی
سه‌ری هه‌دوکۆل - می ئاخۆ - گۆلی نه‌به‌ها - ره‌یا خۆ
طه‌ره‌فی نه‌ها - ره‌زولفی - زولف من ال - لیالی
به‌صباحتی - تبسم - هه‌مو زه‌مه‌می - مه‌لیحی
به‌ملاحتی - تکلم - هه‌مو که‌وته‌ری - زولالی
روخی توو گۆلی - که‌ سه‌د به‌ر - گ و هه‌زاری عا - شق ئه‌مما
له‌ هه‌مو چه‌مه‌ن - دیاره - به‌ اصولی نا - له‌ نالی

ئهم ٻره‌ شیعره‌ که‌ گۆیا بۆ مه‌به‌ستی بیستنی مۆسیقا‌که‌ی هاته‌ ناو نووسینه‌وه جله‌وی ئێراده‌م له‌ ده‌ست ده‌ردینی و ناچارم ده‌کا یه‌ک دوو ئیشاره‌ی خێرا بۆ چه‌ند لایه‌نیکی وردی و جوانی هه‌ندیک له‌ بهیته‌کانی بکه‌م و، وه‌ک مروّقی زنده‌ تینوو، ٻری خۆمی لێ بشکێنم هه‌رچه‌ند سه‌رله‌به‌ری بهیته‌کان له‌ هه‌موو ڕوویه‌که‌وه شا‌کار و پێشه‌وا و پێشاهه‌نگن، به‌لام من لێرده‌دا به‌ ده‌ست بێ ده‌رفه‌تیه‌وه وه‌ته‌نگ هاتووم و هه‌لسووڕ و داسووڕم بۆ نا‌کړی.

له‌ لایه‌ن مصرعی دوهمی بهیتی دوهمه‌وه «له‌ فروغی خه‌ددی فارغ» به‌ ده‌ست خۆم نیه‌ دلم بۆ ئه‌وه ده‌چێ ده‌بوو سه‌لیقه‌ی نالی که‌ زه‌رپه‌بین و موقلاشه‌ بلێ «له‌ فروغی فرعی فارغ» چونکه‌ ئه‌میان هاوتای «خه‌یالی خالی خالی» به‌ ته‌واوی ده‌کاته‌وه، هه‌رچه‌ند ده‌زانم وشه‌ی «خد» به‌ ئه‌صل مناسبی «فروغ - ڕوناکی» یه‌ که‌وا هه‌م سپینه‌ی چاو و هه‌م بریس‌کانه‌وه‌ی سه‌رله‌به‌ری چاوه‌که‌ ڕاده‌گه‌یه‌نی. له‌ لایه‌ن مۆسیقای وشه‌وه، دیسانه‌وه، ده‌زانم ده‌نگی «خ» نزیکه‌ له‌ ده‌نگی «غ» و به‌مه‌شدا بهیته‌که‌ له‌ مصره‌عی یه‌که‌م و دوهمدا له‌نگه‌ری ئاوازی خۆی ده‌به‌ستێ. به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا وا ده‌زانم که‌ بێن و مصره‌عی یه‌که‌م و دوهم به‌رانبه‌ر یه‌کتر ڕا‌گرین وشه‌ی «فرغ» با‌شتر له‌ وشه‌ی «خد» چه‌سپاو‌تر ده‌بی له‌ نێوان دوو وشه‌ی «فروغ، فارغ» دا که‌ ڕا‌گیرابن له‌ عاست «خه‌یال، خال، خالی». وشه‌ی «فرغ» بۆ ئه‌مه‌ بێته‌ خزمی ته‌واوی شکلی «فروغ، فارغ» یه‌ک نوقته‌ی پێویسته‌ بۆ سه‌ر پیتی «ع» ده‌که‌ی. که‌ دیق‌قه‌ت بگری ئه‌م نوقته‌یه‌ له‌ ناو تابلوی تصوردا راسته‌وخۆ له‌ «مه‌ردومی چاو» که‌ بیبێله‌ی چاوه‌ و له‌ «دانه‌ی خال» که‌ هه‌ر خۆیه‌تی

دهبیتەوه نوقتهی بیبیلەکه، هەڵدەبەزیتەوه بۆ سەر «ع»ەکه و لە شێکدا دەیکاتەوه هەم جینسی تەواوی «فروغ و فارغ». لە واتاشدا چ کەمایەتی پەیدا ناکا بۆ بەیتەکه چونکه «فرغ» که مووی زولفە ئاورینگ و درەوشانەوهی هەیه، تەنانەت شاعیریکی وەک «نزار قبانی» گوتوەتی:

یا شعرها علی یدی

شلال ضوء اسود

ئەم ئاورینگە پەشتالێش لە صەدی صەد هەم ئاھەنگی پەشکێنە و برژۆلە و برۆی چاوە. من ئەم تێبینییە بە جورئەتە لێردا دەردەبرم لە ئەنجامی هاندان و پالێپۆنەنانی بەیتەکانی نالی خۆیەوه... تۆ بۆی لە سەرەتاوە نالی «فرغ»ی نەنوسی بۆ و دواتر نوسخەنوسان کردبیتیانە «خە»؟

لەگەڵ بەیتی باشتەدا تەنها بە تەرکیبە «اضافی»یەکهی «طرفی نهار» دوه خۆ خەریک دەکەم لەبەر کەم ماوەی: ئەم تەعبیری نالی لەوانەیە کە ئیجازی بەکارهێنانی تاکە وشەیان تێدا دەرکەوێ. نەهار دوو «طرف»ی هەیه. بەیانی و ئیوارە. لە هەردوو حالتدا شەوقی رۆژ پێی دەگوترێ «زەردەپەر» کە مناسبی ئەو گۆلە نەوبەهارە مصرعی یەکهەمە کە گۆنای یاری پێ تەشبیھ کراوە چونکه گۆلە بەهار پەنگی زەردە، لەم بەیتەشدا زەردییەکه هی بێهیزی نیە چونکه وشە «نەو-نەوبەهار»ی بۆ بەکار هاتوە سەرەپای ئەو کە گۆنای زەرد یەکیکە لە دەقی ئەو مەدحانە کورد پەسەندی کردووە.

ئەم «طرف نهار»ە جاریکی تریش خۆی گەیاندووە بە پایە ئیجاز بەویدا کە ئەگەر ناوی زولف و شەویش لە هەلبەستدا نەبە بەهۆی «طرفی نهار» دوه هەر دەهاتنە حیسابەوه چونکی هەروەک ئەم لاو ئەو لای دوو کۆلمی یار موه پەشەکانی دوو زولفەکەپەتی هەروەهاش ئەم لاو ئەو لای دوو «طرف»ی نەهار دوو شەوه وەک زولفەکان.

شەویکیان هی پێش رۆژەهلات ئەوی تریشیان هی دواي پۆژاوا، کەواتە ئەگەر بگوترێ «سەری هەر دو کۆلمی طرفی نهارن» و قسە کۆتایی بیت، زولف و شەو لە خۆوە دێنە بەر هەست و زیهنی مرقۆقەوه و بەیەکتەر دەگیرێن. لەم بەیەکتەر گرتن و تەشبیھەشدا بای سەری موویک فەرقی لایەنیک تەشبیھەکه لەوی تر ناکرێت چونکه هەروەک دوو زولفەکه لە هەموو پوینکەوه تاي یەکتەرن، هەروەهاش دوو شەوهکە ئەم لا و ئەو لای «طرف»ی نەهارەکه بە تەواوی وەک یەکن - خۆ دیارە دوو شت چەنگ ناکەون بەقەدەر دوو شەو لە یەکتەر بکەن مەگەر ئەو دوو زولفە نای هەلبەستەکە. تەنانەت کە بێن و لەیەکتەرچواندەنەکه خۆرد کەینەوه تا دوا پلە خۆردکردنەوه لەیەکتەرچوونیک ئەوتۆمان دیتە بەرچاو گەلیک پتر بێ لە هی «دو کەرتی سیوێک» کە بەسەر زارانەوه باووە بۆ دەربرینی لەیەکتەرچوونی دوو شت.

لە زەردەپەرە سبەینەوه بگەرێت بەرەو شەوی پێش نوێژی بەیانی بەو قوناغەدا تێپەر دەبیت کە لە زەردەپەری ئیوارەوه بەرەو شەوی دواي نوێژی خەفتان دێتە بەرت. لە سەری هەردوو کۆلمیشەوه نیگات پراگۆیزە بەرەو شەوی زولفانی ئەم لاو ئەو لادا وردە وردە لە پوناکایی تەواوەوه دەچیتە ناو سێبەری زولفان کە لاجانگەکانیان لێ کردووە وەک کاتی پێش رۆژەهلات و دواي پۆژاوا تا دەگەیتە پەشایی زولفەکان خۆیانەوه کە شەوی پاستەقینەن. سەیری، ئەم «طرفی نهار»ە چ فەرتەنەییکی بەرپا کردووە!

به صباحتی تبسم هه موو «زمزمی» مه لیچی به ملاحتی تکلم هه موو کوثری زلالی

له م بهیته دا نالی ئالوگۆرێکی زۆر سهیری واتایی و وشهیی کردوه له ته رکیبی مصرعی یه که م و دوه مدا، به رانه بری یه کتریشی راگرتوون تا له هه ریه که یان تیشکیکی پیویست باوێژێ بۆ ناو ئه وی تر. هیناوه تی «صباحتی تبسم» ی کردوه به بنگه ی ته شبیه بۆ «زمزمی ملیح» له حالیکدا گرژینه وه ییک که «صباحه» ی تیدایه بی به زاهیر له گه ل «کوثری زلال» پتر ده گونجی چونکه له «صباحه» که وشه ییکه له «صبح - به یانی»، سبهینه «وهرگیراوه ئه و پووینی و شیرینه هه ست پی ده کری که له «کوثری زلال» دا هه یه. زه مزه می ملیح له راسته وشه کانه وه سویرایی ئاوی کانی زمزم را ده گه یه نی که وا له واقیعی شدا نه ختیکی سویره.

نالی که ئه م «تحدی» یه ی واتای پوالتی وشه کانی کردوه و له ناو زه رفی هه لبه ستدا نه گونجانی لئ سه ندوته وه، یه کجار شاعیرانه و ئوستادانه جارێکیان له واتای وشه ی «ملیح» سوودی وهرگرتوه که وێرایی سویرایی، ئه و جوانیه هه ش را ده گه یه نی که به تام بی. له وشه ی زمزمیش سه ره رای واتای پیروزی و قودسیه تی بیری زه مزه م که هه موو جوړه ته شبیه ییک به ره و به رزی و پاکی ده با، واتای زه مزه مه ش هه یه که ئاهه نگ و ستارن را ده گه یه نی. وشه ی زمزمی ملیح به پینووسی کۆن «زه مزه می مه لیح و زه مزه مه ی مه لیح» ده خویندرا یه وه. له م واتایه دا دهنگی پیکه نینی یار ده بیسترێ که له «تبسم» دا پهیدا ده بی.

سه باحه تی ته به سوم و پیکه نینت هه مووی ئاوی زه مزه می به تامن یاخود هه مووی ئاهه نگي جوان و به تامه. چه ند کاریکی هونه روه رانه یه که گرژینه وه ی زار له هه مان کاتدا به سه رچاوه ی زمزمیکی به تام و ئاهه نگي شیرین و به تام ته شبیه کرابی. ده م و زاره که به خۆی و پووینی و جوانی و ته رایی که تیدایه ئه و زه مزه مه مه لیحه یه که له حه وشه ی که عبه دا ته قیس ده کری. دهنگی پیکه نینه که ش وه ک ئاهه نگ و مۆسیقا وایه که زه مزه مه به دهسته وه ی ده دات. که واته نالی له هینانه وه ی «زمزمی ملیح» هه ر ده لێی «کوثری زلالی» هیناوه و له ته ک «صباحتی تبسم» ی داناوه هه رچه ند جیگه ی «کوثر» ده که ش له کو تای مصرعی دوه مه.

ئه وه ی که له مصرعه ی یه که مدا له گه ل «صباحی تبسم و زمزم ملیح» ی کردوه هه مان فه ندیشی به کارهیناوه له گه ل «ملاحتی تکلم و کوثری زلال» له مصرعی دوه مدا. له هه مان پیکه وه که تازه به سه ریدا پوشتین نه گونجان و پیکه هاتنی نیوانی «ملاحه» و «کوثری زلال» ده بنه وه ئه و پیکي و گونجان و شیرینی و به تامیه که له نیوانی «صباحه» و زمزمی ملیح «ماندا دۆزیه وه. نامه وی چیتر خۆم باویمه نیوانی خوینەر و نازداری به یته که وه نه کا به شیکی دیمه نه که ی لئ بشارمه وه.

له کو تای غه زه له که دا وشه ی «هزار - هزار» به زۆری خه لقی لئ به هه له ده چن و ده خوینینه وه «هزار - هزار» و وا ده زانن ئه گه ر وا نه بی وشه که ده بیته کوردی وه یا فارسی به واتای ۱۰۰۰. راستیه که ی، عه رب که هاتوه به بولبولی کوتوه «هزار» وشه که ی له فارسییه وه وهرگرتوه له بنه رتیشدا هه ر ئه و هه زاره یه که به ژماره ۱۰۰۰ ده نووسری، مه به ستیش له و هه زاره ئه و بوو که بولبول مه لیکه هه زار داستان و ئاهه نگ ده خوینی ئیتر له به کارهیناندا هه زار ماوه ته وه. له به یته که ی نالیشدا جوانی

دارپشتهكه له وهوه دى كه «هه زار - هزار» به واتای بولبول و ژماره ۱۰۰۰ یش دى چونكه كه بولبول مه بهس بى دياره مه شوور ئه وهيه بولبول عاشقى گوله، كه ژماره ى هه زار یش مه بهس بى واتاكه بۆ زۆرى ژماره ى عاشقان دهگه پشته وه. به داخه وه ئه هه له يه له هه ردوو چاپى ديوانه كه ى نالى كه له سالى ۱۹۶۲ و ۱۹۷۴ له چاپخانه ى كوردستانى هه ولير دهرچوه دووباره بۆته وه و هوزار نووسراوه به رينووسى كوردى.

له دراوسيه ى وشه كانى به يته كه وه نالى بى ماندوو بوون ئارايشتىكى به زياده وه ى خستۆته سه ر تىكرپايى جوانى به يته كه به وه دا كه هاتوه سى پله ى ئه ژمارى ناوبردوه: كه ده لى «روخى تو گوليكه» له وشه ى گوليكه ژماره ى يه كه هه يه. دواتر یش كه ده لى «صه د به رگ» ژماره ى صه د په يدايه. زانىشمان ژماره ى ۱۰۰۰ له وشه ى هه زار دا ئه وه به رچا وه يه كه باسمان كرد.

كه واته پله ى يه كه صه د هه زار له خو وه هاتوونه ته ناو هه لبه سته وه وه كه به ره هه ميكي لاوه كي كه له رواله تدا ده خلى نيه به سه ر ناوه رۆكى هه لبه سته وه، كه چى به راستى ئه وه نده ى به تو ى هيز و هونه رى خستۆته ناو واتای به يته كه وه و بو به به شىكى بنجى ناوه رۆك و بنگه ى مه دحى جوانى ئه و تاكه گوله: نالى رووى يارى داناوه به تاكه گول، دياره تاكو ئه وشته ى وه يا ئه و كه سه ى مه دح ده كرى تا قانه و كه م ئه ژمار بى په سه ندر و جوانتر ده بى بۆيه يه ى ژماره ى يه كه كه له و كه متر چنگ ناكه و ى ئه په رى مه دحى تيدا بى، له ژماره يه كيش كه متر بى ده بيه كه رتى ژماره كه شتىكى ناته واو دهرده چى.

مه شووره ده گوترى «الدر اليتيم - دورى هه تيو» كه به و لولوه ده لين يه كه دانه ى له قه پيلكيكا بى. خولاسه يه كه بوونى مه دح كراو بنگه ى تيه لكشانه بۆ مه دح كردن. له پاش ژماره ى يه كه كه تاييه تى مه دح كراوه ئيتر ژماره كانى تر كه ده بنه به شىك له ناوه رۆك و كه رسته ى مه دحه كه هه تا زياد كه نه مه دحه كه ش زياد ده كات. نالى كه هاتوه ژماره ى ۱۰ هه ليواردوه كه يه كه م پله ى هه وراز ژماره ى يه كه كه له پليكانى «نيزامى ديه ى» و بازى هاويشته بۆ ژماره «صه د - صه د به رگ» ويستوه ى مه دحه كه ى له و مه ودا كورته ى نيوان يه كه و ده وه راگويزى بۆ مه يدانه به رينه كه ى نيوانى يه كه و صه د.

ئه م «صه د به رگ» ده شى جوړى گوله كه نيشان بدات كه په ره كانى صه د ريزن و ئيستا له سليمانى پيى ده لين «شه ست په ر» هه روه ها ده شى به و واتايه بى كه صه د به رگى جوانى تى ئالاوه ياخود له صه د به رگى جوړ جوړى جوانيدا خو ى ده نوينى. به دوا ژماره ى «صه د» دا ژماره ى «هه زار» هاتوه كه ئه و یش پله يىكى نيزامى ده ييه و له هه مان كاتيشدا رپگايه كي دوور له ژماره صه د به ره و هه ورازى مه دح تيه لكشيوه.

به دوا ئه م ورد بوونه وه يه دا، سه ره له نو ى، دوو ورد بوونه وه ى ترى زور گرنگ پنيويسته كه ئه گه نه خريته به رچاو به شىكى جوانى واتای به يته كه بزر ده بى.

له رسته ى «صه د به رگ و هه زارى عاشق» دا دارپشته كه هه لده كرى هه زار عاشقه كه هى هه ر يه كيكا له و صه د به رگانه بن نه ك ته نها هى گوله كه سه ره له به ر. ئه مه يه كيكا له دوو ورد بوونه وه كه يه كه پيى ناوى پترى دريژه پيبده ين. ورد بوونه وه ى دوهم هه نديكى تريش له تىكرپاي مه دحه كه زياد ده كا.

نالى كه ده لى «گوليكه صه د به رگ» جار ى خه ريكي خودى گوله كه يه و ژماره يه كه و صه دى له ته كويناى گوله كه خو ى وه رگرتوه. به لام كه ده لى «هه زارى عاشق» ليره دا هو ى مه دحى له دهر وه ى شه خسى مه دح كراو هيناوه. ئه م راستيه ى خزم بوونى دوو ژماره ى «يه كه و صه د» و بيگانه بوونى

ژماره هزار وای له واتای بهیتهکه شیرین هیناوه که مهوای نیوانی یهک و صد که متر بئ له هی صد و هزار، مه بهسم ئه وهیه بلیم جیی خویهتی نیوانی یهک و صد ۹۹ بئ و هی صد و هزاریش ۹۰۰ بئ چونکی گولهکه و صد بهرگهکه به یهکتر ئاشنا ترن تا صد بهرگهکه و هزار عاشقهکه.

خوینهری بهریز ئهم ته رزه ورده کارییه م لی به زیاد نه گری، له چهن دین کتیبی شهرحی دیوانان شهر حده رکان بۆ قولایی و بهرینایی گهلنک پتر چوون له وهی من کردوومه. خۆ ئه وهی راستی بئ له عاست ئهم بهیتهدا که وا لێردها پێوهی خه ریکم جاری یهک وشه م نه گوتوه له واتا و جوانی مصرهعی دوهمی بهیتهکه:

له هه موو چه مهن دیاره به اصولی ناله، نالی

مه رجه دهست له م مصرهعه نه دم و بۆ زه وقی خوینهری به جی بهیلم، بۆ خۆی بیخاته وه ریزی مصرهعی یه که م و له واتا و جوانیه که ی سرنج پاری. وهک لێردها به پێشه وه گوتم به شیک ی به رچاوی دیوانه که ی نالی بریتیه له م شیوه شیعره ی واتا سه ختی وشه سه رکه شی دارشتن مه حکم، وا هه یه غه زه لیک وهیا قه صیده ییکی سه رله به ری به م شیوازه داناوه وهک قه صیده ی:

ئهی جلوه ده ری حسن و جلوه و کیشی ته ماشا
سه ر رسته یی دین بئ مه ده دی توو نیه حاشا

وهیا قه صیده ی:

حه لقه ده رگۆشی که فی رهنگینی تویه ئهم ده فه
با نه نالی، لئی مه ده عن لطمه کف الکفه

ناوناوهش له غه زه لیک وهیا قه صیده ییکدا به ییتیک وهیا چهن د به ییتیکی له م بابه ته سه خت و سه رکه شن وهک قه صیده ی:

بولبولی طبعم ئه وا دیسان ثنا خوانی دهکا
نوخته سنجی بذله گو یی گه وهه ر ئه فشانی دهکا

به شیک ی زوری تیکرای ی ئهم هه لبه ستانه تا ئیستا به ته واوی، بگره به نیوه چلایش، ساغ نه کرانه وه و واتایان وهک تارمایی دیار و نا دیاری ناو ته م و تاریکایییه. به نموونه سه یریکی ئهم دوو بهیته بکه:

صاحبی علم الکتابه مطربی هو دهود نه فهس
یا سلیمان له اخوان الصفا اصف صفه

جامی تاقی مهیکه ده مشکاتی قندیلی دله شیشه پر قرقف له پرف شاهي عالی پرفه

دهزانين ئەم «صاحبي علم الكتاب» هه مان كه سه كه به دوا گيرانه وهی حيكايه تی سه با و به لقیس و عه رشه گه وه كه ی دا له لایهن هود هود وه له سه ر ته کلیفی «سلیمان پیغه مبه ر» به پیتی باس کردنی قورئان كه ده فهرموی «وقال الذی عنده علم من الكتاب انی اتیک به قبل ان یرتد الیک طرفک» هه ستا و عه رشه كه ی به لقیسی بۆ هینا، به لی ئەمه ده زانین، فکریان بۆ ئەوهش ده چی كه گۆرانی بیژده كه هود هود نه فهس بی ده بی خوی له گۆرانیدا وهك هود هود باسی به لقیس و عه رشه كه و سه بای کردبی. له هه مان كاتدا ئەم گۆرانی بیژده هه ر خوی «صاحبي علم الكتاب» واته یا به راستی یا به ئاههنگی گۆرانی عه رشی به لقیسی حازر کردوه له کۆری به زم و گۆرانیدا. ئەوهندهش له بهیتی دوهم هه لده کرپین كه سلیمان ی پاشا و پیغه مبه ر ده بی له نیوان «اخوان الصفا - برادرانی ریکی و خوشی» دا واز له پاشایی و گه وهی بی نی و بیته وه ریزی «اصف» كه وه زیری خویه تی و له کاتی پروودانی پروودا وه كه ئەو «الذی عنده علم من الكتاب» بوه. له وهش زیاتر واتا پروون ده كه ی نه وه به ودا كه كۆمه له ی مه شووری «اخوان الصفا» ی سه رده می عه باسیه كان به خویان و ناوه نه رم و نۆل و له باره كه یانه وه جیگه هه موار ده كه ن بۆ یه کیکی وهك سلیمان پیغه مبه ر كه به هوی چوونه ناو پرزیانه وه ئەویش ببیته ئەندامی کی ئەو گروپه چاك و دلپاكه و خوی به هاو پیتی اصف بزانی.

جاریکی تریش له مه بهس نزیک ده بینه وه كه ده زانین له نیوان «اخوان الصفا» دا پیاویك هه یه ناوی «ابو سلیمان» ه، له مه وه به جاری «سلیمان پیغه مبه ر» ئەندامه تی گروپی «اخوان الصفا» ی لی ده بیته به شیکی كه سایه تی راسته قینه، نهك له پیتی ته شبیه و مه جاز و واتا تیكه هه لكیشانه وه. ئەمانه و شتی تریش هه ن له به یته كه دا كه پیتی ده بهین و تی ده گهین و حیسابی بۆ ده كهین و جیگه یشی له په راویزی و اتایدا ده كه ی نه وه، به لام دیسان جاری دوورین له وه پیری و اتاكه ی چ دووری ئاسویی بی به ره و پانایی، چ دووری ستوونی بی به ره و به رزایی وهیا قولایی به یته كه. له باره ی به یته كه ی تریشه وه:

جامی تاقی مهیکه ده مشکاتی قندیلی دله شیشه پر قه رقهف له ره فره ف شاهي عالی ره فره ف

دهزانين جامی تاقی مه یخانه وهك «مشکاتی قندیل» ی دل وایه: خوا له قورئاندا به نوری خوی گوتوه «مثل نوره کمشکاة فیها مصباح» كه واته شه رابی ناو جامه كه ی مه یخانه وهك «قندیل - مصباح» ی ناو «كمشکاة» هكه وایه بۆ دلی نالی، دیاره ئەم شه رابه هه مان شته كه پیتی ده لین «خمره الحب الالهی» و له وهه ئاشکرایه كه نالی خه یالکی متصوفانه ی هینا وه ته ناو هه لبه سته وه. له بهیتی دوه میشدا «شیشه ی پر قه رقهف» هه ر ئەو جامه پر شه رابه یه كه له تاقی مه یخانه دا وهك مشکاتی قندیلی دل بوو، وشه ی «ره فره ف - پرف» ئەویش هه لده گری «ررف» بی كه وشه یی کی عه ره بییه و واتا كه ی له فه ره هنگی «المنجد» دا به چه ند شتیك لیك دراو ته وه یهك دوانیکیان مناسبی و اتای به یته كه ن:

١- الرفرف ما تهدل من الشجر و والنبات - واته ئەو درهخت و گيايه كه شۆردهبەنەوه.

٢- البساط، الفراش، الرقيقى من ثياب الديباج. هەلێش دەگرێ «رەف، رەف» بێ كه دووبارەكردنەوهى وشەى «رەف - رەفت، تاق» ه. شاهى عالى رەف دەشێ خاوەن مەيكەدەكه بێ لەوه بەولاه مومكینه بگەرێتەوه بۆ «شیخ الطريقة» و پێشەواكەى ئەو تصوفه كه له «الخمرة الالهية» بۆمان دەرکەوت یاخود هەر خوا خۆى بێ كه له راستیدا ئەو پووناكى ناو «كمشكاة» و قندیلەكه بوو.

وشەى رەف له قورئاندا بۆ مەزرای ناو بەهەشتیش بەکار هاتوه كه ئەمە زیاتر واتاكە بەرهو خوا دەگیرێتەوه، بەلام كه وشەكه بکەیتە «رەف، رەف» كه رەفت و تاقەکانى مەيخانە نیشان دەدەن و شیشە پر شەرابەکانیان تێدا دانراوه، ئەوسا زیاتر بۆ پیری موغان و خاوەنى مەيخانەكه لەبارتر دەبێ. بە ورد بونەوه گەلێك شتی تریش له بەیتەكهوه خۆ دیننه بەر چاوی زیهنەوه، لەگەڵ ئەمشدا هێشتان دوورین له واتای تهواو و شیوهى راستەقینەى ناو بەیتەكه.

من جارێ بەپێوهم له گەشتى بەرهو کۆتایی و ئەنجامى ئەم بەیتانە، بێگومان نالیش له دەمى هۆنینهوهیاندە هەستى کردوه بە زەحمەتى و سەختى و سەرکەشیان، هەر بۆیهشە له کۆتایی قەصیدەكهدا دان بەو توندی و رەقییه دادەنێ بەلام یەكجار ئۆستادانە توندی و رەقییهكه دەکاتەوه بنگەى مەدحى خۆشەویستەكهى وهیا گۆرهی سەرچاوهى تصوفهكه:

طبعی نالی تونده ئەمڕۆ یا بە نەشئەى نیم نىگاه
مەستى «رحراح» و مەى و «راح و قراح و قرقف» ه

سەیرى چۆن نیم نىگایێكى دۆستەكهى (وهیا نیم نىگای تجلى خدا وهیا توجهى رابەرى تەریقەت) کردۆته هۆى مەست بوونێك كه لهو پێنج شتەى ناوى بردوون پەیدا دەبێ هەمووشیان بە واتای شەرابن. دياره ئەگەر پێى تەصوفى تێدا بگرین هەر پێنج شەرابەكه دەبنەوه شەرابى ئیلاهى. ئەم بەیتە له نۆسخە چاپەکانى دیوانى نالی بە هەلە نووسراوه، چى لێردە نووسراوه راستى بەیتەكهیه، بە ئانقەستیش وشەکانى «رحراح، راح، قراح، قرقف»م خستە ناو جووت كەوانەوه تاكوو باشتر بخوێنرێتەوه و بشزانرێ كه ئەمانە وشەى عەرەبى و تەنها وشەى «مەى» له بەیتەكهدا فارسى وهیا كوردییه.

من گەلێك جاران رای خۆم دەربریوه له عاست شاعیریەتى نالی و چى باوەڕم پێى بوە ئەوهم گوتوه دەربارەى، لێردە ئەوەندە دەلێم، وهیاخود باشترە بڵێم دوبارە دێكەمەوه، ناتوانین پایەى راستەقینەى بڵیمەتى نالی دەستنیشان كەین ئەگەر:

- ١- كات و زەرف و بارى ژيانى خۆى و هى هەلبەستەكانى بە چاكى نەزانين.
- ٢- هەموو گەوهەرەكانى له قوتوى هەلبەستەكانى دەرئەهينين.
- ٣- بەتایەبەتى ئەگەر هەلبەستە سەخت و سەرکەشەكانى له هەموو رۆیکەوه شى نەکرینهوه و مەهارەتى دەرشتن و تێكەڵكێشان و پاراستنى مۆسیقا و تێبردنى زەقى و رەقى لهو هەلبەستانەدا با چاكى پوون نەبێتەوه.
- ٤- بە شاعیرە مەشورەكانى كورد و غەیری كورد نەگیرى بۆ بەراوردیى كردن له نىوان چەند و چۆن و شیواز و تصور و وردەکاریى و هەموو سەرۆبەریكى هەلبەستەكانى ئەم و ئەواندا، چونكه جوانى وهیا

گه وهی ویا مه هارت ویا هر رهوشتیکی تر بی به بهراورد کردنی له گه ل خویدا دهرناکه ویت. تو ناتوانی بزانی قورسای شتیک چهنده ئه گهر به تهرانو وه ئینه کیشیت. بئگومان ئه کارهش بهنده به چهنده شتیکه وه: یه کهم: راست کردنه وهی هه لهی دیوانه کهی. دوه م: توژینه وهی میژوویی له و رووداوانه ی که له سه رده می نالی پرویان داوه له و جیگایانه که خوی تیاندای ژیاوه له کاتی روودانه که دا. سییه م: هاریکاری گشتی نیوان هه موو ئه و ئه دیبانه که سه رده ری ده که ن له شیعی نالی ویا شاعیری وه ک نالی، که ئه مهش پیوستی هه یه به شاره زای بوون له ئه ده بی ئیسلام به شیوه ییکی فراوان، تا بشلی ئه رکه که ی گرانه. چواره م: بلاو کردنه وهی شیعی بلاونه کرایه وهی نالی. بئگومان ئه و هینده شیعه ری که له دیوانه کهیدا هه یه به شیکه، یا کهم یا زور هه رچهنده مه یلم بۆ ئه وه ده روا بئیم «که م»، له هه موو شیعه رکانی چونکه ناچینه عه قله وه نالی له ری ئه و میقداره که مه وه گه یشتبینه ئه م میقداره زوره له به رزی و قولی و سیردا. وه ک ئاشکرایه پۆ به پۆ ئه م ئه رکه ی شیکردنه وهی شیعی نالی به ره و زحمه تترییه وه ده روا ت چونکه ئاشنایانی ئه م جوړه ئه ده به که م ده بنه وه و بابه ته که شی بئگانه تر ده بی به لای چینی تازه پیگه یشتو دا. بۆیه به ئه گهر که س هه یه خوی به دلسوزی ئه ده بی نالی بزانی، خیرا خیرا شاره زایی خوی به شیعی نالی بخاته به رچاوی نالی دۆستانه وه، چی له شیعر و خه به ر و به سه رهاتی نالیش ده زانی ئه ویش به م بازاره ی «نالی زانی» یه وه رابگه یه نی.

ئیهسته کهش فره سه ته گه لی یاران
که په نه ک بۆ چیه له پاش باران

لیره دا به ناچاری گوتاره که کوتایی دیت چونکه دوا بریاری لیژنه ی گۆفاری کۆر ئه وه یه گوتار زور له په نجا لاپه ره تیپه ر نه کات. چهنده لایه نیکی باسه که مایه وه بۆ ده رفه تیکی تر، به تایبه تی باسی ناوه رۆک له شیعی نالیدا که وا له یه که م ئالقه ی زنجیره ی گوتاره کانه وه بو به قه رز به سه رمه وه ئیتر یا له ئالقه ییکی تر دا پیشکهش ده کريت یاخود ده بیته ئاکامی کتیبیک که به پیشه کییکه وه زنجیره ی گوتاره کان کۆ ده کاته وه بۆ ئه وه ئیمکان هه بی به سه ریه که وه بخوینریته وه، ئه وه ی ژمارهکانی گۆفاره کهشی چنگ نه که وتوه بتوانی له م کتیبه دا گوتاره کان ببینی. ده مه وئ عوزریک بخوازمه وه له خوینه ره وهی ئه م گوتارانه عوزره کهش دوو لایه: یه کیان له وه دا که وه دا بوه شیکردنه وهی به ییتیک له به یتهکانی نالی بۆ خوی پیوستی به شیکردنه وه هه بو. له مه دا نه ختیک خۆم خه تابارم که ده بوو رسته ی ئاسانتر بدۆزمه وه بۆ راگه یاندنی مه به ست، نه ختیکیش خه تاکه ده گه ریته وه بۆ زحمه تی ئه و فکر و دارشتن و وینه کیشانه ی که نالی به یتهکانی پی فرووسماندوون. لایه نی دوه می عوزره کهش بۆ ئه مه یه به شیک له نمونهکانی شیعی نالی که له کوتایی ئه م ئالقه یه دا

هاتوون به ته‌واوی شی نه‌کراونه‌وه و به‌جیه‌ئێراون بۆ سرنجی خوینه‌ران، بۆ سرنجی خوشم که له دوا‌وژدا پێیان‌وه خه‌ریک بم. ئه‌وه‌ی راس‌تی بێ ده‌متوانی به دوو جو‌ر له‌م عوزره‌هێنانه‌وه‌یه خۆم رزگار که‌م به‌لام نه‌مکرد. یه‌که‌میان به‌وه‌دا که نمونه‌کانم نه‌هێنایه‌وه. دوهمیشیان له پێی وشه‌بازی و چاوبه‌سته‌کیوه نو‌قسان‌ی واتاکان تێبه‌م وه‌یا بېشارمه‌وه. له‌م چاوشارکییه‌دا نه‌ که‌س سوودمه‌ند ده‌بێ نه‌ منیش له خۆم گه‌وره‌تر ده‌بم، ئێتر خۆ لێ به‌سه‌هوو بردن و خۆ لێ گێل کردن بۆچی بێ!

گه‌لێ تکه‌ی تریشم هه‌یه سه‌ری خوینه‌ریان پێ نائیشینم به‌لام چارم ناچاره داوایان لێ بکه‌م به‌یتێکی به‌هه‌له نووسراوی ئالقه‌ی دوهمی گوتاره‌که‌م بۆ راس‌ت که‌نه‌وه: له لاپه‌ره ١٢٧ ی ئه‌م کتێبه‌دا به‌سه‌ر ژماره ١٠ ی زنجیره‌ی نمونه‌کانه‌وه ئه‌م به‌یت به‌هه‌له نووسراوه:

عاشقی صنعی هه‌قم قوربانی ده‌ستی قودره‌تم
چاوی ماویی خالی شین کو‌لمی سپی زولفی سیا

راس‌تی به‌یته‌که ئه‌مه‌یه:

عاشقی صبغی هه‌قم قوربانی ره‌نگی قودره‌تم
چاوی ماویی خالی شین کو‌لمی سپی زولفی سیا

ئه‌م دوو سه‌هوه یه‌کیکیان هه‌له‌ی چاپه یه‌کیکیشیان په‌له‌ی منه.

نالی له زه‌مینه‌ی عوزری گونا‌هان ئه‌م به‌یته‌ی خواره‌وه‌ی گوتوه، منیش لێره‌دا ده‌یکه‌م به‌ گولاوبژانی ئه‌م به‌شه‌ی گوتار و هۆی ده‌رده‌ست کردنی به‌خشین و چاوپۆشیش له خوینه‌رانه‌وه:

خوشره عوزری گونه‌هکاران له سه‌د زکری ریا
ئه‌م به‌نه‌رمی «عفو، عفو» ه ئه‌و به توندیی عه‌فه‌فه

بهشی چوارهم

له سی بهشی لیږه به پیشه‌وهی ئەم نووسینه‌دا، به دەم شیکردنه‌وهی تاک تاکه بهیتی دیوانه‌که‌ی نالییه‌وه، چەند جارەن به پیش دەرڤه‌تی گوتار هه‌ولم داوه ئەو تایبه‌تیانه دەرڤه‌م که نمونه‌کانی شیکردنه‌وه رایان ده‌گه‌یه‌نن وەک: تایبه‌تی له‌نگه‌ربه‌ستن و پارسه‌نگ بوون، فره‌واتایی، نهرم کردنی وشه و ته‌عبیری سه‌خت، وینه‌گریی، په‌یوه‌ست بوون به کۆمه‌لایه‌تی و خاسیه‌تی ئەوتۆیی. ئەم به‌ره‌نگاربوونه له من‌وه‌وه بۆ خاسیه‌ت و تایبه‌تی شیعرێ نالی هەر ئەوه‌نده ئازاییه و هه‌لمه‌ت بردنه‌ی تیندایه که ئامانجه بچووک‌که‌ی ناو عینوانی «چه‌پک...» لیمی داخوازی ده‌کات. من چه‌پکم هه‌لبه‌ستوه، باغم هه‌له‌پن نه‌کردوه، پیشم هه‌له‌پن ناکرێ... واشده‌زانم به که‌سی ته‌نها که‌س ناکرێ.

ئەوه‌ی راستی بێ، له بیژنگ دانی دیوانه‌که‌ی نالی به نیازی وده‌سته‌پینانی هه‌موو سامانه‌که‌ی گه‌لیک له‌وه ئەسته‌متره که پ‌واله‌تی «مامه‌ت له‌گه‌ل وشه» نیشانی ده‌دات، چونکه وەک بۆ چاوی وردبین و زه‌ینی به‌پرشت دەرده‌که‌وی نالی «وشه‌سازی» عاده‌تی نه‌کردوه، «واتاسازی» عاده‌تی نه‌کردوه، ئارایشتی حازربه‌ده‌ستیشی به‌کار نه‌هیناوه، فەند و فیلە ساکاره میراتیه‌که‌ی شاعیرانی‌شی نه‌گرتۆته به‌ر. که ئەمانه‌ی نه‌کردوه به‌وه‌نده‌ش رازی نه‌بوه شیوه به‌رزه‌که‌ی له عاده‌ت به‌پشته‌وه‌ی ئەم هونه‌رانه‌ش بکا به ناواخنی هه‌موو شیعره‌کانی، وێرایی ئەمانه نالی کاری گرنگتر و هونه‌رکارانه‌تر و ساحیرانه‌تری‌شی کردوه.

نالی به ناو رایه‌لی ئەو هونه‌ره به‌رزانه و هی تریشدا هاتوچۆی به زاته هه‌ستیاره جۆشاوه سحربازه ده‌ستره‌نگینه بلیمه‌ته‌که‌ی خۆی کردوه و به‌هۆی ده‌سه‌لاتی هونه‌رمه‌ندانه‌ی یه‌کجار ده‌وله‌مه‌ندی‌وه له ناخی د‌ل و قولایی گیانه‌وه کلافه‌ی رهنگاو‌په‌نگی ئاوێته له سۆزی ئاگرین و پوخته‌یی تیروته‌ژیی لهو رایه‌لانه ئالانداوه و پارچه هه‌لبه‌ستنی گه‌وه‌ردار و ئاورینگاریی لێ هۆندوونه‌وه، هه‌رگیز داوی کلافه‌کانیشی کورتیان نه‌هیناوه به‌به‌ر قه‌لافه‌تی په‌یکه‌ری خولیاوه، من و تۆش له دهره‌وی تان و پۆی

ته‌لیسمایی سیرھۆنییه‌وه ده‌مه‌ته‌قه‌ی عاده‌تی ئە‌ده‌بی له‌سه‌ر هه‌ل‌ده‌ستین و به‌ زمانی سافیلکه‌ی
شیردۆستانه‌مان مه‌عنای سه‌راو و پ‌ف‌دراو به‌سه‌ر ورشه و تریفه‌کانیدا گلۆر ده‌که‌ینه‌وه، هه‌ر ده‌لێی
ئێمه‌ین نالی به‌ ته‌ورییه و ته‌شبییه له‌م به‌یت‌ه‌دا وێنه‌ی هه‌رزه‌کاریمان له‌ مه‌یدانی دورناسیدا له‌ پێی
کامێرای وشه‌وه ده‌کشیت

منجم که‌ر گه‌س و «لاشی» له‌کن شه‌یئکه نه‌یزانی
که ئە‌م ئە‌فلاکه چه‌ند لاکه که ئە‌م گه‌ردوونه چه‌ند دوونه

بێ هه‌موو مه‌به‌ستیکی پ‌ن‌داه‌ل‌گوتن و به‌رزکردنه‌وه‌ی نمایش‌تکارانه ده‌لێم «نالی» به‌راستی ئوستادی
شیعره، ئە‌و ئوستاده‌ی که به‌شاعیری تری ب‌گ‌ریت له‌وانه‌یه پێی نه‌لێی شاعیر چونکه هونه‌ر و ته‌عبیریکی
ئە‌و به‌کاریه‌یناوه کالای تاک تاکه هونه‌رمه‌ندی ب‌ل‌ند په‌روازه که سی‌به‌ری به‌سه‌ر مه‌ل‌به‌ندی شیعر
عاده‌تیدا ده‌کشیت. ده‌زانین سه‌ره‌ژوورچووون خۆی له‌ خۆیدا کاریکی بین ب‌ره، ئە‌ی به‌ باری گه‌وه‌ره‌وه
به‌ره‌و تۆقه‌له‌ی هه‌ره‌به‌رزی ئاسۆی هونه‌ر؟

تا سنبولی زولفت له‌ نیهالی قه‌دت ئالا
من دوودی هه‌ناسه‌م گه‌یه‌یه عاله‌می بالا
من گ‌ریه وه‌تۆ خه‌نده به‌ یه‌کدی ده‌فرۆشین
من له‌علی به‌ده‌خشان و ئە‌تۆ لول‌ل‌وئی لالا
طو‌ر‌پ‌ر‌ه‌ت وه‌کو تۆماری شکسته و سه‌ری کو‌لم‌ت
بۆ نوری سه‌ودام بو‌ه‌ته شه‌مع‌ی مو‌تا‌لا
ئە‌و چاو‌ه غه‌زاله فه‌ته‌راتی سه‌ر و ماله
ئە‌و نیرگسه کاله نه‌ منی ه‌یش‌ت و نه‌ کالا
شی‌ق‌قه‌ی فه‌له‌کول‌ئه‌تله‌س و ئە‌ستوونه‌یی زه‌ر‌پ‌ر‌ین
بێ بیکه به‌ تارایی سه‌ر و سرکه‌یی والا
نالی به‌ ئومیدی زه‌فه‌ری ته‌وقی ته‌له‌سمت
ماری سه‌ری زولفت له‌ سه‌ر و گه‌رده‌نی ئالا

تاکه به‌یتێکی ئە‌م ب‌ره شیعره «شی‌ق‌قه‌ی فه‌له‌کول‌ئه‌تله‌س...» به‌ر له‌ سی سال زیاتر سه‌رچاو‌ه‌ی ئێله‌امی
جوانه‌مه‌رگ «د‌ل‌دار» بوو له‌ دا‌ر‌شت‌نی به‌شێکی غه‌زله در‌ی‌ژه‌که‌ی «خه‌نده‌که‌ی بابی...» له‌و شو‌ینه‌دا که
ده‌لێ:

ده‌هه‌سه‌ با بیناکه‌ین مه‌عه‌به‌دی پ‌ی‌ر‌ۆ‌زی د‌ل‌داریی
له‌ تیشکی پ‌ۆژ له‌ شه‌وقی مانگ له‌ په‌نگی په‌لکه‌په‌نگینه

له‌ پۆلی سێ وه‌یا چواری حقو‌ق به‌یه‌که‌وه له‌ ژووریک به‌سه‌رمان ده‌بر که تریفه‌ی خه‌یالی «خه‌نده‌که‌ی

سووتا رهواقی خانهیی سهبرم دل و دهروون
 نهیماوه غیری گۆشهیی زکریکه یاصبور
 ههم ههمعینانی ئاهم و ههم ههمریکابی ئەشک
 رهمی بهم ئاه و ئەشکه بکه ههسته بی قصور
 وهک ئاههکههم دهوان به ههتا خاکی کۆیی یار
 وهک ئەشکهکههم رهوان به ههتا ئاوی پرده سوور
 بهو ئاوه خۆت بشۆ له کدوراتی سهرزهمین
 شاد بن به وهصلی یهکدی که تۆی «طاهر» ئەو «طهور»

ئیتیر به دهم ههنیسکی گریانوه راسپاردی دلی ههلقراوی بۆ ههموو دار و بهرد و شیو و کانی و
 شار و دیی ولات تهسلیم به با دهکات تا له کۆتایی شیوهنی ههلبهست ئەم چهند دلوپه فرمیسکه گهرم و
 گهرهیه له جیی مۆر و ئیمزادا دادهنیت:

زارم وهکو هیلال و نهحیفم وهکو خهلال
 ئایا دهکهومه زار و به دلدا دهکههم خطور
 لهم شهرحی دهردی میحنهته لهم سۆزی غوربهته
 دل وهخته بی به ئاو و به چاوما بکا عبور
 ئایا مهقامی پوخصهته <V> لهم بهینه بئیمهوه
 یا مهصلهحت توقفه تا یهومی نهفخی صور

وهک دهزانین، مهصلهحت و نامهصلهحت، تا پۆژی فوو له صور کردن ئەو «توقف» دامهنی نالی
 گرت و بهری نهدا، خۆی و ههسرهت و سۆز و سووتان و غیری، ههموویان به گهرووی عهدهمدا چوونه
 خوار، مهگهر گر و گهرمایی له فرمیسک و ههناسهی من و تۆدا تارماییهکیان بئینیهوه سهر دنیای
 پوون.

قسهم لهوهدا بوو که ژماردنی تایبهتی له بهرهههیی بهردهوامی «عبقریه - بئیمهتی» وهک نامومکین
 وایه چونکه جار له جار خۆی نوێ دهکاتهوه و به پپی نوێ بوونهوهش تایبهتیهکانی زیاد دهکهن. نهزۆکی
 و خۆکوتهانهوه و دووباره کردنهوه لهو جۆره یهق کردنهوهیهدا دهبی که به فکری قالب گرتوودا بئیت وهیا له
 ئاکامی کیشان و ههلسهنگاندنی ژیریژانهوه «منطقی» زهنه بکات. گهلێک جار ئەم خۆهینان و بردنه
 ژیریژانه به دوا واتای کئویدا وا دهکا له قهصیده «وحده» نهمیێ چونکه جوانکاری له جیهانی
 زانستدا، ئەو زانستهی بهرگی هونهر له بهر دهکا، نهفسی کورته وهک ههناسهی ههناویکی سووتاو نیه که
 سات له سات بئیسهی زمانه درێژتر دهکا. سهیریکی دیوانهکهی نالی بکهیت دهبینی زوربهی
 ههلبهستهکانی «وحده» ی تئدایه، له ناو ئەو زوربهیهشدا بهشیکی بهرچاوی له سهرهتاوه تا کۆتایی
 دهووری تاکه یهک فکهر ههلدیته. ئەم غهزله و قهصیدانهی وا لێردها سهرهتاکیان دهنووسم نمونهی
 ههلبهستهی «وحده» دارن له دیوانی نالی:

پیم دهلین مه‌حبوبه خیل و قیچه
 ئە‌ی جلوه‌ دەری حوسن
 ئە‌حوەلی تەفرەقە نەزەر
 طەبعی شە‌ککەر باری من
 بولبولی طە‌بعم
 جانە‌نی وە‌ک جینان کردم
 ماتە‌م وە‌کو زولفە‌ینی سیە‌ه
 ئیلتیق‌ای پۆ‌لا و ئاسن
 قوربان‌ی تۆ‌زی ر‌یگە‌تم
 هە‌ی کە‌ریکم بوو
 کە‌ تۆ‌ هاتی له «نە‌وم ی دی» نە‌ومیدی نە‌ما باس
 له‌ کن ئە‌و جە‌وه‌ره‌ فە‌رده
 مووی سپی کردم به‌ شوشتن
 ئە‌ی شوخی بیناز
 گەر دە‌پرسی من له‌به‌رچی کە‌م دە‌خۆم

ئە‌مانە‌ کە‌ له‌ یە‌کە‌م سی‌یه‌می دیوانە‌کە‌یدا دینه‌ به‌رچاو، دە‌یان هە‌لبە‌ستی تریش دوا‌ی ئە‌مانە‌،
 هە‌موویان خە‌ریکی تاکە‌ فک‌رن. سەر‌له‌به‌ری مونا‌جات و نە‌عتە‌کانی کە‌ له‌ چە‌شنی قە‌صیدە‌ی در‌یژ
 دە‌ژم‌یرد‌رین ئە‌وانیش «وحده» ی تە‌واو و ب‌ی کە‌له‌به‌ریان هە‌یه. «مە‌ستورە» ش پ‌یویستی به‌ باس کردن نیه.
 دابه‌شبوونی دیوانی شاعیر، نالی و غە‌یری نالی، بۆ‌ هە‌لبە‌ستی «وحده» دار و هە‌لبە‌ستی ب‌ی «وحده»
 دە‌خ‌لی نیه به‌سەر فک‌ره‌ی «تایبه‌تی» یه‌وه، چونکە‌ وحده پ‌یوه‌ندی به‌ هە‌موو قە‌صیدە‌وه هە‌یه له‌ لایە‌ن
 دروست بوونی‌وه کە‌ له‌ عەر‌به‌یدا پ‌ینی ده‌لین «بناء القصيدة» به‌لام «تایبه‌تی» له‌ ناو قە‌صیدە‌ی به‌ وحده‌وه و
 ب‌ی وە‌حدە‌دا دە‌تریسک‌یتە‌وه و له‌وانه‌یه‌ی شاعیر پ‌ینی بناس‌ریتە‌وه. له‌گە‌ڵ ئە‌م پ‌استیه‌شدا ئە‌وه‌نده به‌سه‌ بۆ‌
 نرخی زۆ‌ربوونی «وحده» له‌ شیع‌ری شاعیریک‌دا کە‌ به‌لگه‌یه‌ بۆ‌ پ‌ربوونی می‌شک و ب‌رنده‌یی سه‌لیقه‌ و
 جۆ‌شی ده‌روون.

یه‌کیک له‌ تایبه‌تیه‌ هەر‌ به‌رچاو و پ‌ه‌سە‌ن و پ‌ه‌گداکو‌تاوه‌کانی نالی ئە‌وه‌یه کە‌وا وە‌ک ساحیر له‌
 کە‌وانه‌ی یه‌ک وشه‌وه چە‌ند تیری واتا ده‌هاو‌یژئ. هە‌ریه‌ک له‌و تیرانه‌ش ئامان‌جی سەر‌به‌خۆ‌ی خۆ‌ی هە‌یه
 له‌هە‌لبە‌ستدا. گۆ‌م کردنی ئە‌م دیارده‌یه به‌ش‌یکی یه‌ک‌جار نر‌خ‌دار له‌ شا‌کاره‌کانی نالی ت‌یده‌با و
 ئە‌ده‌به‌که‌شی داده‌له‌نگ‌ینئ، به‌مه‌شدا کە‌له‌به‌ریکی گە‌وره ده‌که‌ویته‌ نە‌خشە‌ی سەر‌جوم‌له‌ی ئە‌ده‌بی کوردی
 به‌رز‌وه. دە‌ست پاراستن له‌ کوژاندن‌وه‌ی ئە‌و گە‌وه‌ه‌رانه‌ ده‌ست‌خا‌وینی و ئە‌مه‌ک‌دارییه به‌ران‌به‌ر هە‌موو
 ئە‌ده‌بی کورد. هەر‌ یه‌کیک له‌ ئیمه‌ کە‌ دە‌ستی نە‌ر‌و‌یشت فتیله‌ی چ‌را‌کانی نالی به‌رز‌ترکاته‌وه وه‌یاخود
 ئا‌گریک به‌ فتیله‌ هە‌لنه‌کراوه‌کانیه‌وه بن‌ی چ‌ گله‌یی نایه‌ته‌ سەر‌ به‌ مەر‌جی «دە‌ست نە‌ر‌و‌یشتن و نە‌توان‌ین»
 چونکە‌ دیاره‌ ته‌کل‌یفی له‌ توانا‌به‌ده‌ر له‌ کە‌س نا‌ک‌ر‌یت. ئە‌وه‌ی دە‌ستی ب‌روا و دە‌سته‌که‌ی خۆ‌ی کو‌تا کاته‌وه
 گله‌یی کە‌مه‌تر‌خه‌میی و گو‌ی نە‌دان و ب‌یبا‌کی ده‌ه‌ین‌یتە‌ سەر‌ خۆ‌ی. ئە‌وه‌ی دە‌ستی کوژاندن‌وه‌ی ئان‌قه‌ست

دریژ کات دهبیته دژ و ناحهزی بی دهمهتهقهی ئهدهبی کوردی. ئهم راستییانهش که ههمووی پروو لهو کهسانه دهکات کهوا له ریزی «سلبی» دوهستن یهک زهرپه له گوناھی ئهو کهسهش کهم ناکاتهوه که له لاوه فتیلهی هه لکراو بیئنی بۆ ناو هه لبهست هه رچهند له ریزی «ایجابی» ش وهستایی. لیرهدا یهک دوو نمونهی پیوانهیی ئهم رایانه دهکهین به هه کهم: نالی دهلی:

نهیی که صاحب سیرپه سهرتاپا به «ایه» ی کن کونه
باطنا «قف قف علی سری» به زاهیر قهف قهفه

له پیشهوه با سرنجی خوینهر بۆ وشهیی «ایه» رابکیشم که له بهیتهکهدا «ایه» نووسراوه نهک «ایه» که به کوردی ئایهت دهنووسریت. ئهگهر له بهیتهکهدا «ئایهتی کن» با، ریی ئهو واتایانهیی تری دهبهستهوه که دهلیم لهیهک کهوانهوه بهرو ئامانج دهپۆن. دیاره لهم بهیتهدا کیش ری نادات «ئایهتی کن» بگوتری چونکه لهنگی دهکات.

تۆ نهختیک زمانی خۆت رههاکه لهو گرییهی که نووسین پهیدای دهکا له خویندنهوهی گوتهی نووسراودا، خهریکی گوتهوهی بهیتهکه بهه وهک که له زارهوه دهریت، دهبینی مومکینه وهها بخویندریتهوه:

نهیی که صاحب سیرپه سهرتاپا به ئایای کون کونه

دهزانیت «ئایای» یهکیکه له گۆرانیه مهشورهکانی کوردیی وهک خاوکه و خورشیدی و ئهلاوهیسی و تیکهه لکیش. که وشهیی «ئایای» هاته ناوهوه ئهوسا دهبی رستهی دواتر بیته «کونکونه» که کوردی پهتییه له حالیکدا که وشهیی «ئایه» به واتای ئایهتی قورئان بهکاربیت دهبی رستهی دواتر بیته «کن کونه» که یهکه میان «کن» ی عه رهبییه له «کان» وهرگیراوه و مه بهستیش لهوهدا ئایهتی «کن فیکون» ه دوهمیشیان «کون» ی کوردییه که دهزانین حالی بلویر باس دهکات به خۆی و کونهکانیهوه. نالی له کهوانهیی وشهیی «ئایهیی - ئایای» دوو تیری واتای هاویشت یهکیکیان له قورئانهوه بهر نیشانهی «کن فیکون» کهوت ئهویتیشیان له گۆرانی کوردییهوه قهه و بالایی بلویری پیکا که سهرتاپای «کون کونه».

تارمایی واتایهکی تریش له بهیتهکهوه بهرو نیشانهی «کون کون» دهروات که بیین وشهیی «ئایهیی - ئایای» پتر له بهیهک هه لوهشینین و بلین «ئای ئای» که هاواری دهردهداره به دهست ئیشهوه. «ئای ئای» به بهیهوه هیه مشتومالیک بدریت و ههمزهیی دوهمی بسویت و بگوتری «ئایای» که ههر واتای تلانهوه به دهست ئیش و ئازارهوه رادهگهیهنیت. له مهوه دهزانین بهیتهکهی نالی له کهوانهیی تاکه وشهیهکهوه سی تیری واتای هاویشتون:

نهیی به ئایهتی «کن فیکون» کون بوه
نهیی به ئاههنگی «ئایای» کون کون بوه
نهیی به نالهیی «ئای ئای» کون کون بوه

لەم لیكدانهوهیهدا په‌رده له‌ پرووی گه‌وه‌ره‌كانی نالی هه‌لدراوه‌ته‌وه و به‌س، له‌ لاوه‌ واتای بۆقه‌رز نه‌كراوه، هه‌ر جۆره ئیعترازیکیش له‌م شیوه‌ لیكدانه‌وهیه بگیریت سووچی به‌یته‌كه‌ی نالی و بۆچونه‌كه‌ی من نیه، سووچی كه‌م ئاگاداری ئیعترازگه‌كه‌یه له‌ فه‌ند و فیل و توێك‌لداری و ده‌ردوووه‌ده‌یی ئه‌ده‌بی رۆژه‌لاتی موسلمان به‌ تایبه‌تی هی فارس و كورد.

ئا ئه‌مه‌ش نمونه‌یێکی وردتر و سه‌ختتری به‌پێکردنی دوو تیری واتایه له‌ تاكه‌ وشه‌یێكه‌وه. نالی ده‌لی:

مساوی «وکیک و لوول» ن له‌ هه‌ردوو لاوه‌ زولفه‌ینی
نمونه‌ی عه‌كسی حه‌رفی نون و میم و واوه‌ زولفه‌ینی

وشه‌كانی «وک یک و لوول» خرا نه‌ نیو كه‌وانه‌وه چونكه‌ به‌ رینووسی كۆنم نووسی له‌و پروه‌وه كه‌ واتاكان له‌م رینووسه‌وه وه‌رده‌گیرین.

واتایێکی ئه‌مه‌یه كه‌ هه‌ردوو زولف، هه‌ریه‌كه‌ له‌ لایێكه‌وه مساوین له‌ گه‌ل یه‌كتر، وه‌ك یه‌كن، لوولن. لی‌رده‌ا وشه‌ی «مساوی» زولفه‌كان به‌یه‌كدی ده‌گریت، وشه‌ی «له‌ هه‌ردوو لاوه‌»ش بۆ زولفه‌كان ده‌گه‌ریته‌وه چونكه‌ هه‌ر زولفه‌ له‌ لایێكه‌وه‌یه .

واتایێکی تری ئه‌مه‌یه كه‌ خۆی واتای بنجییه له‌ به‌یته‌كه‌دا:

هه‌ردوو زولف مساوین به‌ «وک یكو - لوول». وشه‌ی «وکیكو» له‌ هه‌ر لایێكه‌وه‌ی بخوینیته‌وه هه‌ر خۆی ده‌رده‌چیت، هه‌روه‌هاش وشه‌ی «لوول» ئه‌ویش له‌ خواره‌وه بۆ سه‌ره‌وه‌ خویندنه‌وه‌ی ناگۆریت. له‌م واتایه‌دا گۆته‌ی «له‌ هه‌ردوو لاوه‌» بۆ زولفه‌كانیش ده‌ست ده‌دات بۆ «وکیک و لوول»یش ده‌ست ده‌دات چونكه‌ زولفه‌كانی له‌ هه‌ردوو لاوه‌ن، «وکیكولول»یش له‌ملاو له‌ولاوه‌ بخوینیته‌وه فه‌رقێك ناكه‌ن. ئه‌م مساوی بوونه‌ی دوو زولفه‌كان له‌ گه‌ل «وکیكولول» پتر خۆ ده‌سه‌پینی كه‌ سرنج بگرین له‌ مصرعه‌ی دوه‌می به‌یته‌كه‌ چونكه‌ له‌ویدا زولفه‌كان به‌سێ شت ته‌شبییه‌ كراون كه‌ ئه‌وانیش له‌هه‌ر لایێكه‌وه‌ بخوینیته‌وه فه‌رقی ناكه‌ن. دیاره‌ سێ شته‌كه‌ پیتی «نون، میم، واو»ه، سه‌ریش له‌وه‌دایه‌ وشه‌ی «نمونه‌» كه‌ له‌ به‌رایێ مصرعه‌ی دوه‌مدا هاتوه‌ هه‌ر سێ پیتی تیدان، هاتینشیان به‌ دوا یه‌كتر له‌ وشه‌ی «نمونه‌»دا وه‌ك هی ناو به‌یته‌كه‌ وایه، نوونه‌كه‌ له‌ پێشه‌وه‌یه و میمه‌كه‌ له‌ ناوه‌راست و واوه‌كه‌ش له‌ كۆتایی.

به‌یته‌ی زۆر به‌ناوبانگی تری نالی كه‌ له‌ویشدا وشه‌یه‌یه دوو تیری واتای لێ به‌پێ كرابێ ئه‌مه‌یانه:

له‌ دوگمه‌ی سینه‌ دوینی نوێژی شیوان

به‌یانی دا سفیده‌ی باغی سیوان

وا چاكه‌ لی‌رده‌ا به‌یتی دوا‌ی ئه‌میشیان بنووسین چونكه‌ له‌ نیوان هه‌ردوو یاندا واتا به‌ندیی و به‌یه‌كه‌وه به‌سترانیکی ورد هه‌یه یه‌كجار له‌ جوانی و سامانی هه‌لبه‌سته‌كه‌ی زیاد كردوه. به‌یتی دوه‌میان ئه‌مه‌یه:

له‌ خه‌وفی ته‌له‌عتت رۆژ هه‌روه‌كو شییت

به‌ پروزه‌ردیی هه‌لات و كه‌وته‌ كێوان

چەند سالێک لەمەوبەر لە نەدووییکی تەلەفیزیۆنیدا من ئەم دوو بەیتەم شی کردۆتەوه، ئەوسا دوو هونەری گەورەیی هەردووکیانم باس کرد: یەکیکیان ئەودەیە کە نالی نەهاتووە وەک شاعیرانی تر شەو و بەیان بەیەکەوه کۆیکاتەوه لە هەلبەستدا چونکە شەو «نقیض»ی هەردوووری بەیان نیە ئەودە نقیضی تەواوە ئیوارە «نویژی شیوان»ە کە هەموو شەو دەکەوێتە نیوانیانەوه و هەرگیز بەیەکتەر ناگەن، لە حالیکدا شەو بە پۆژەوه نووساوه واتە دراوسێی یەکتەرن. لە نموونەیی شاعیرانی تر یەکیکی ئەحمەد شەوقی و یەکیکی وەفاییم هینایەوه کە ئەوانیش شەو و پۆژیان لە هەلبەستدا کۆکردۆتەوه. ئەحمەد شەوقی دەلی:

و دخلت فی لیلین فرعک و الدجی
ولثمت کالصبح المنور فاک

وەفایمی دەلی:

بەس عومری من بە با دە
پووت یێنە زولفت لادە
دل بۆیە نامرادە
بەم شەو پۆژ گیراوه

هونەرە گەورەکەیی تری نالی لە بەیتەکاندا ئەودەیە کەوا بە هۆی وشەیی «دوینێ» کە لە بەیتی یەکەمدا هاتووە هەر دوو واتای وشەیی «هەلاتن» ساحیرانە جێگای بۆ کراوەتەوه لە هەلبەستدا. واتایێکی وشەیی «هەلاتن» دیار کەوتنی پۆژەکەییە لە ئاسۆی پۆژەهەلاتەوه، واتاکەیی تریشی بەزین و فیرارکردنی پۆژەکەییە لە ئاوابووندا. ئەمەش هەردوو واتای «شروق» و «فیرارکردن»ی پۆژە لە بەیتەکاندا:

دوینێ نوێژی شیوان کە لە دوگمەیی سینەتەوه سفیدەیی بەیان دەرکەوت پۆژ بە پووزەردیی فیراری کرد و وەک شیت کەوتە کێوان.

دوینێ نوێژی شیوان کە لە دوگمەیی سینەتەوه سفیدەیی بەیان دەرکەوت، پۆژی ئەم سبەینەییە لە ترسی طەلەعت بە پووزەردیی شروقی کرد و وەک شیت کەوتە کێوان. دیارە ئەم ترسەیی پۆژ لە کاتی شروقتا پاشماوەیی ترسی دوینێ نوێژی شیوانە کە بەیانی باغی شیوان سفیدەیی دابوو و پۆژی ترساندبوو. دەبێ ئەمەش بخەینەوه سەر جوانی بەیتەکانەوه کە ترس دەبێتە هۆی پووزەردیی، شیتیش دەکەوێتە کێوان. لایەنی جوانی و ئاراییشتی تریش هەییە لە بەیتەکاندا کە لێرە پێویست نابینم خۆینەری پێوه خەریک بکەم.

چەند سالێک بەسەر ئەم شیکردنەوهیەدا پۆیشت، تا لەنکاو بیرم بۆ وینەییکی نەدۆزرایەوهی ناو بەیتی یەکەم کشی. دۆزینەوهی وەها لەنکاو زۆر جارێ بۆ من و بۆ تۆش روودەدات. وا دیارە خەریک بوونی بەردەوام بە شتیکەوه و دەکا هۆشی وون «عقل باطن» لە لای خۆیەوه ئەویش پێوهی خەریک بیت و دەوری گریکانی پرسیارە کە هەلبێت تا دەیانکاتەوه ئیتر لە دەرڤەتیکدا گریپەک بە کراوەیی دەداتەوه دەست هۆش وەک ئەودە کە لە غەیبەوه کارە کرابێت، ئەم رایەشم لە زانایانی سایکۆلۆجی وەرگرتووە و باوەریشم پێی هەییە.

له مصره‌عی دوه‌می به‌یته‌که‌دا که ده‌لی:
به‌یانی دا سفیده‌ی باغی سیوان

وشه‌ی به‌یان واتایکی ئاشکرا و یه‌کیکی شرایه‌وه‌ی هه‌یه. واتا ئاشکراکه له هه‌موو که‌سیکه‌وه‌ دیاره و له سه‌رله‌به‌ری به‌یته‌که و به‌یتی دواتریشدا بنج و ماکی وینه‌ی ناو هه‌لبه‌سته‌که‌یه، هه‌ر تازده‌ش له شیکردنه‌وه‌ی بووینه‌وه.

واتایه شرایه‌وه‌که ئه‌مه‌یه. وشه‌ی به‌یان ده‌شی رێژه جه‌مع‌ی وشه‌ی «به‌ی» بیت که میوه‌ییکی ناسراوه. که ئه‌م واتایه تی‌بخویندریته‌وه وشه‌ی «به‌یان» یش ده‌بیته‌وه ئه‌و که‌وانه‌یه که نالی دوو تیری واتای لیوه داوینت بۆ دوو ئامانج. به‌یان که به واتای فجر بیت ئامانجی سفیده ده‌پیکیت له به‌یته‌که‌دا که پرووناکیی فه‌جره‌که‌یه، که رێژه جه‌مع‌ی «به‌ی» ش بیت ئامانجی باغی سیوان ده‌پیکیت چونکه به‌ی بۆ خۆی میوه‌ی باغه و له وینه‌شدا خزمی سیوه - مه‌مکی کچانیش به‌ سیو و به‌ی ته‌شبییه ده‌کریت.

ئه‌م واتایه شرایه‌وه‌ی به‌یان که رێژه‌ی جه‌مع‌ی به‌ی بیت، ده‌مه‌ته‌قه‌ی له‌سه‌ر هه‌لستا له‌و روه‌وه که گۆیا له نالی ناوه‌شیته‌وه رسته‌ی وه‌ها لاواز به‌کاربینیت له شیعردا چونکه هاتنی جه‌مع‌ی وشه له سه‌ره‌تای رسته‌وه کوردیه‌کی ره‌وان نیه. ده‌بی له پێشه‌وه ئه‌وه بلیم ناشی بیر بۆ ئه‌وه برۆا که به‌یان جه‌مع‌ی وشه‌ی به وه‌یاخود به‌ه‌ی بیت، چونکه ئه‌وه‌ی نالی گوتوه‌تی و من واتام لی دابۆوه وشه‌ی به‌یانه که رێژه جه‌مع‌ی وشه‌ی «به‌ی» ده‌که «به‌ی». نالی له چهند شوینیکی تری دیوانه‌که‌یدا وشه‌ی به‌ی به‌کاره‌یناوه به واتای به‌ه‌ی که ده‌لی:

کێ ده‌ستی ده‌گاته «به‌ی» و ناری نه‌گه‌یشتووت

وه‌یاخود که ده‌لی:

سه‌روی هیناوه له سیو و «به‌ی» موتره‌ی کردوه

له‌لایه‌ن هاتنی وشه‌ی وه‌ک «به‌یان» له سه‌ره‌تای رسته‌وه وه‌رام زۆرن به‌لام پنیوست به‌ درێژه‌پیدان نیه، ئه‌م چهند تی‌بینیه به‌سن:

۱- رازی بین و نه‌بین وشه‌ی به‌یان وا له‌سه‌ره‌تای به‌یته‌که‌ی نالیدا هه‌یه و به‌که‌س ره‌ش نا‌کریته‌وه.
۲- له‌پاش هه‌بوونی وشه‌که ده‌بین له به‌یته‌که‌دا وشه‌ی تریش هه‌ن مونسبی واتای ئه‌و بن وه‌ک «باغ، سیو» که ناچارمان ده‌کا به‌سه‌لین هاتنی وشه‌که به‌و جوهره له سه‌ره‌تای به‌یته‌که‌وه ریکه‌وتیکی کویرانه نه‌یه‌یناوه، کوردیی گوتنه‌ی، ته‌قله‌ی مامه‌ حه‌مه نیه «به‌یان، باغ، سیو» له نیوه‌ی دێره شیعریکی‌دا کۆبوونه‌ته‌وه به‌ تایبه‌تی که خاوه‌نی به‌یته‌که یه‌کیکی وه‌ک نالی بیت به‌ خۆی و هه‌موو ده‌سه‌لاتی بی‌سنووری له‌ فره‌واتاییدا.

۳- هه‌روه‌ک له‌ عه‌ره‌بیدا زۆر مه‌شهور بوه که «یجوز للشاعر ما لا یجوز لغيره» له‌ کوردیی و زمانی تریشدا جه‌وازی شیعر هه‌یه به‌تایبه‌تی ئه‌و جه‌وازه‌ی که هیچ ده‌ستوران تی‌ک نه‌دات، لی‌ره‌شدا هه‌رئه‌وه‌نده کراوه وشه‌ی «به‌ی» له تاکه‌وه بوه به‌ جه‌مع. له‌ کوردییدا هاتنی رێژه جه‌مع له سه‌ره‌تای رسته زۆر باوه

چ فاعل بئ چ مفعول وەک کە بلی: «ئەسمەران خۆینیان شیرینه» لێردا ئەسمەران جیگە فاعیلی گرتۆتەو. لەم پستەیی خوارەویدا وشەیی سەرەتا پێژەیی جەمعه و مفعولیشە وەک وشەیی «بەیی - ان»ی ناو شیعرەکەیی نالی: «هەنجیرانیشت دەخوا و درۆیانیش دەکا» وەیاخود ئەم پستانە: مەران دەلهوهرینی - داران دەبریتەو - چرایان پئی دەکا... هتاد.

ئەوێ لێردا بە فەرق حیساب بکری لەگەڵ پستەیی شیعرەکەیی نالی هەر ئەوێهە کە لەم نمونانەدا وشەکان کەوتونەتە پیش فاعیلی مضارعەو لە حالیکدا «بەیانیدا» فاعیلی ماضی بەکارهێناو. لەمەشدا رەخنە نامینی چونکە دەشی بگوتری «کچانی قبول کرد و کورانی قبول نەکرد لە مەکتەب» لەم پستەییەدا فاعیل دیار نیە بە پێچەوانەیی بەیتەکەیی نالی کە لەویدا فاعیل «سفیدی باغی سیوان»ە، بەلام دەکری بگوتری «کچانی قبول کرد، مودیری مەکتەب» کە ئەمە بە تەواوی وەک بەیتەکەیی نالییە، لە هەردوو پستەشدا جەوازیکی یەكجار کەم و بیهێز بەکار هاتوو کە بریتیه لەوێ فاعیلەکان لەجیاتیی پیشەو، لە دواوێ مفعولەکانەو هاتون «مودیری مەکتەب کچانی قبول کرد - سفیدی باغ بەیانی دا...».

کە خەریک بین بەدوا جەوازهکانی شیعی کوردی بەسەر زۆر شتی تردا دەکەوین گەلیک پتر چاپۆشی لیکردنی دەوێت لەمەیی بەیتەکەیی نالی، کەسیش بە عیبی دانەناو. خۆ لە بابەتی فۆلکلۆریدا ئەم جەوازانە هەر بەجاری...

٤- لەمانە بترازین دەبی ناگاداری شتیکی تر بین: یەکیک لە تاییبەتیەکانی یەكجار گرنگی مەهارەتی نالی لە فرەواتاییدا ئەوێهە کەوا گەلیک جار لە پۆی دەسلاتی بویژی خۆیهو دیت و لەودیو وێنە ئاشکراکەیی هەلبەست سێبەری وێنە و واتاییکی تر وەک سەرابی دیار و مەهووم دەخاتە پشت پەردەیی ئاورینگداری وشە و پستە بەرچاوهکانی هەلبەستەو بئ ئەو خۆی و پارچە شیعرەکە قەرزدار وەیا هاومەبەستی ئەو سەرابە بکات. پاش خوانیکە و لەبەر سفرەیی شر خوارەمەنی ماوێتەو... ئاویکە و لە حەوزی پر واتای هەلبەست سەرپێژی کردو... تیشکیکە و لە ئاوینەییکی خەیاڵیدا دوبارە بۆتەو نە هیچی تیچو و نە کەسی ماندوو کردو و نە چ جیی بە واتا و وێنە بنجییهکەیی ناو هەلبەست تەنگ کردو لە هەمان کاتیشدا چەندی بلی وەستایانە و شیرن و پەنگینە هەر دەلی ئەو نەقش و نیگارەیی کە شتان دەرازینیتەو و لە نرخ و باهەیان زیاد دەکات و هەست و مەیلی تەماشاکەرانی دەبزی نە حالیکدا دەزانین شتەکە بئ نەقش و نیگاریش هەر هەیه و هەر دەبی. بە نمونەیی روونکردنەوێ مەبەست تەماشای ئەم دوو بەیتە بکە:

وهره قوربان به جان هەردوو برابین
کە تۆ بی مەدر و من بی پەر مام
بەلاگەردانی بالات بم ئەگەر چووم
فیدای هیندوویی خالت بم ئەگەر مام

واتای بەیتەکان هەرچی دەبی با ببی بە دۆزینەوێ وێنە سەرابی و شرایهوە لە بەیتەکاندا واتاکە کەم ناکات. نالی هاتو بئ ئەوێ پێوێ دیار بی کە خەریکی هەلنانی واتاییک وەیا ئاراییشتیکی

سهرهپژێر کردوه وشهکانی «برا، مادر، پدر، خال، مام»ی کۆ کردۆتهوه که ئەگەر له حیسابانی دهرباوئیت نالی و شیعرهکه زهرهریان نهکردوه بهلام که ههستت به دیاردهکه نهکرد دیمهنیکی ئەدەبی جوانت دۆرانده. ئەمەش نموونهیێکی تری هەلنانی واتا و وێنەی سەرایی:

خاو و بی خاوی دوو زولفی خاوم ئەز
چاوهچاوهی یهک غهزاله چاوم ئەز

له مصرهعی یهکه مەدا «خاو، بی خاو» دوو وهصفن بهرانهر دو زولفی خاو وهستان، کهچی له مصرهعی دوه مەدا ژماره «یهک» ههیه که دهلی «یهک غهزاله». بوونی ژماره «یهک و دوو» شتیکی بهرچاوه و نه دیتنی وهک شهوکییری وایه، بهلام له ویدیو ئەم یهک و دوهوه، له ناو ئاورینگی وشهکاندا دیمهنیکی تری سەرایی ههیه که نه دیتنی زهره به بهیتهکه ناگهیهنی بهلام تهماشاکهرهکه له زهت و خوشییکی مهعنهوی گهره له دهست دهچی، سهره پای ئەوه که مهعلوم دهبی کۆپی مهیدانی نالی نیه، له پستهی «چاوه چاوهی یهک غهزاله چاو» دا وشه «چاوهچاو» دوو جار «چاو»ی تیدا گوتراوهتهوه بهلام یهک واتای ههیه که «ترقب» کهچی «یهک غهزاله چاو» له پوالتدا ژماره «یهک»ی تیدا گوتراوهتهوه بهلام له مهعنادا دوو چاوان رادهگهیهنی چونکه دهزانین یهک غهزال دوو چاوی ههیه:

چاوهچاو: به وشه دوه به واتا یهکه
یهک غهزاله چاو: به وشه یهکه و به واتا دوه.

نالی بهم دارپشتنه له جهرگهی «یهک» دوه ژماره «دوو»ی ههڵینجاوه و لهنگهری ژماره دوهکهی مصرهعی یهکه می پێ راست کردۆتهوه تۆش ههز دهکهی مههارتهکه ببینه و مافی خۆی پێ بده، ههزیش دهکهی ئینکاری بکه و چاوی لی بچوو قینه تا ئیفلاس به زهوقی خۆت بکهیت. ئەم جۆره مههارهت و وهستاییه له شیعی نالیدا ههینه زۆره وهک بهردی بهست وایه، نیشانهییکیشه له نیشانهکانی پیشرهویی و پیشهنگی ئەدهبهکی و ناشی لێی بهخه بهر بین و تیی نهخوینینهوه چونکه تیخویندنهوهی دهبیته دارپینی بهرگی که له بهرگهکانی ئارایش و سامان له بهشیکی شیعهکانی، ئەوهی راستیش بی ئەم لایه نهی دۆزینهوهی واتا و وێنهی «سهرایی - ئەگەر تهعبیرهکه دروست بی» خۆی له خۆیدا یهکیکه لهو لیکۆلینهوانهی که دیراسه لهبارهی نالییهوه داخوایی دهکات، پهنگه ههندهشی به بهروهه ههبی بیته کاریکی سهر بهخۆ نهک ئهرکیکی لابه لایی که لهوانه بی بیته ئالقهی زنجیره وهیا داوی رایه.

یهکیکی تر له نموونهی ئەو وشانه که وهک کهوان، پتر له تیریکی واتایان لێوه هاویژراوه وشه «انوار» لهم بهیتهدا:

سهحرا به تهجهللی دهکه نه وادی بی ئەیمه
قامهت شهجهر و مهزههری «انوار»ی ئیلاهن

وشەى «انوار - ئەنوار» پێژە جەمە بۆ دوو وشەى عەرەبى یەکیکیان «نور - بە واتای پروناکی»
 ئەوی تریان «نور (نەور) - بە واتای غونچە» سرنج بگرە دەبینی «ئەنوار» لە بەرەو پێشەودى «شجر -
 شەجەر» هەیه لە دواوەشیوە «الە - ئیلاھ» هەیه، لەمەوە راستەوخۆ و بێ گرفت و تێفکرین دێتە بەر
 هەست و ھۆشمانەوە کە نالی لە «نور - نەور - غونچە»وە تیری واتا بەرەو «شەجەر - درەخت» داوێژێ
 چونکە درەخت غونچە و پۆقزەى هەیه، لە «نور - پروناکی»شەو تیریکی بەرەو «ئیلاھ - خوا»وە دەروات
 کە ئەمە شتیکە دووبارەکردنەو و گوتنەوێ ناوێت هەم لە پرووی نەیسبەتی نیوانی پروناکی و خوا، هەم
 لە پرووی «اضافە»ی وشەى «نور» بۆ وشەى «الە - ئیلاھ» لە بەیتەکەدا.
 نوری ئیلاھ بە واتای پروناکی خوا ئەویش سەرلەنوێ دەشی ببیتەو تیریکی واتا و بەرەو «شجر -
 شەجەر - درەخت» بکشێ چونکە ئەو پروناکییەى کە موسا لە «وادی ئەیمەن»دا دیتی لە درەختیکەو
 دەدرەوشایەو مەلومیشە پروناکایی خوا بوو.
 وشەى «شەجەر - درەخت» ئەویش جاریکیان بۆ قامەتی سەربازەکانی «تاقمی مومتازی شاھ»
 دەچیتەو، جاریکی تیش بۆ «وادی ئەیمەن» دەگەپیتەو چونکە ئەو درەختەى کە نووری خاوی لێو
 دەدرەوشایەو لە «جانب الطور الایمن» بوو، پێشتریش زانیمان درەختەکە نەیسبەتی لەگەڵ «نەور -
 غونچە» و لەگەڵ «نور - پروناکی» دا چیه. بەیتەکە گەلێک لێکدانەو و قوولبوانەو و شیکردنەوێ تر
 ھەلەدەگرێت «وێک ئەوێ کە قامەت درەخت بوو و خۆی بە سەحرا نیشان بدات، سەحراکە دەکاتە وادی
 ئەیمەن کە جێگەى درەختە» بەلام لێرەدا ئیشمان بەو زێدە وردەکارییە نیه، تەنها شتیک هەبێ پێویست
 بە گوتن بکات ئەوێ کە وشەى «انوار - ئەنوار» ناشێ بە وشەى «الطاف - ئەلطاف - ئیلطاف»
 بگۆریتەو کە لە ھەندێ نوسخە دەسختدا نووسراوە چونکە بەم گۆرینەوێ بەیتەکە پرووت دەبیتەو و
 سامانیکی زۆری لە دەست دەچێت، وشەى «الطاف» یش چ پێژە جەمعی «لطف» بێت و چ چاوی فیعی
 «الطف» بێت - بە واتای چاکە لەگەڵدا کردن و دیا دیاریی بۆ ناردن - بایى فلسیک لە واتاکانی «انوار»
 تیناھینیتەو. لەبەر ئەمە دیاڕە ئەو نوسخانەى کە لە جێگەى «انوار»دا وشەى «الطاف»یان نووسیوە
 سەھوکی سادە و سافیلکانەیان کردووە. ئەگەر یەکیک بێت و بلی لەوانە نالی وشەى «الطاف»ی
 بەکارھێنا بێت، بەلام نوسخەنووسان کردبیتیانە «انوار»، وەرەمى بەم دوو سێ تیبینیە دەدریتەو:
 یەکەم: بەزۆری وشەى «انوار» ڕویشتوووە. بە عادت ڕیوایەتی کەم شۆردى کاتیک بەسەر ھى
 مەشوویدا تەرجیح دەدریت کە ئەو لە مەشوووە گونجاوتر بێ لەگەڵ مەبەست و دیا داخوایی و
 پێویست. لێرەدا ڕیوایەتە کزەکەى «الطاف» چرایان دەکوژینیتەو و مەبەست لاواز دەکات.
 دوەم: وشەى «انوار» لە بەیتەکەدا وەھا دامەزراو و واتا بەخشە، ھیندەى بەدیھە ئاشکرایە خۆی
 زادەى بەیتەکە و ھەناوی نالییە.
 سێھەم: ناشێ بیر بۆ ئەو بڕوات کەوا نالی ھەردوو وشەى «انوار، الطاف»ی بەکارھێناوە چونکەم
 ئەمە شتیکە نەدەکری و نە ھیچ بەلگەئیکیش بە دەست کەسەو هەیه ئەو بەسەپینى کە نالی بە
 پێچەوانەى عادت و مەنتیق کاریکی وەھا نالەبارى کردووە.
 چوارەم: کە گۆی نەدەینە ئەم ھۆیانەى تەرجیح و ھەر سوور بین لەسەر بایەخدان بە وشەى «الطاف»
 دەتوانین زۆرینەى میراتی شاعیرەکانمان بەم شیوہی ڕەفتارمان شەت و پەت بکەین وەک ئەوێ کە
 بەیتەکەى پێنج خشتەکی شیخ ڕەزا بەسەر غەزەلى کوردییەو بەکەینە «لە ھیجرانی شەقام برد» لە جیاتی

«له هيجرانی ته قم کرد» که مهشوری هه موو جیهانی کورده وارییه وه یاخود دێره شیعی گۆران بگۆرین و بلێن «نازانم کامتان لامن» له جیاتی «نازانم کامتان کامن...» و ههزارانی تری وهک ئه مانه. باسی ئهم بهیته و وشهکانی، وا داوا دهکات شتیک بلیم لهبارهی غهزه له که وه که نهختیک دهمه تهقه لهسه واتا و مه بهستی هه لستاوه لهو روهوه ئایا «تاقمی مومتاز» هه رهی تایبهتی پاشای بابانه یا کومه له کیزه!

هه رچهند، به لای منه وه، سه ره له بهری بهیته کان هاواریانه که وه صفی پێشخزمه تهکانی پاشا دهکن، ئهم راستیهی به ولای گومانه وهیه، به لام که هه ر هاتین به لگه بینه وه بۆ سه پاندنی راستیهی که رهوا نیه بهسه ر بهیتی یه که می غهزه له که دا باز دهین چونکه له مصرهعی دوه مدا، به دهم مه هاره ته وه، پاته و پات ئهم لایه نه باسکراوه و به سه ریش چوه. نالی دهلی:

ئهم تاقمه مومتازه که وا خاسهیی شاهن
ئاشووبی دلی مهمله کهت و «قلب» ی سوپاهن

تۆ سهیری سه راحهت بکه: ئهم «قهلبی سوپاه» ه له کوتایی بهیته که دا هیندهی تۆپ و تفهنگ و بۆریه ی عه سه کهری زهق و به رچاوه که تاقمه مومتازه که، نهک هه ر تیپکی عه سه کهری تایبهتی شاهن، به لکو له نیوان له شکریشدا سه روکاریان له گه ل «قلب» ی له شکره که یه نهک «مهیمه ن» و «مه یسه ره» و «جناح» دهکانی که ئه مانه زاراوه ی یه کجار مه شوورن و له وانه نین چاو به سه ریاندا تیپه ری و نه یانینی چونکه که ئهم دیمه نه زۆر زهق و به رچاوه له هه له به ستدا هه ستی پێ نه کریت ئومید یه کجار بیهیز ده بی به دیتنی شتی مه یله و شرایه وه و وردپیو که ئهمه راسته وخۆ ده بیته هۆی دهمه تهقه کردن له سه ره هه موو واتاییکی ورد و هیما یی وه یاخود په نگه ببیته هۆی ئینکار کردنی ئه و ته رزه واتایانه. با دوور نه پۆین، هه ر لێره له ئاست ئهم «قهلب» ی سوپاهه دا هه مان ئیحتیمالی نه سه لماندن هه یه چونکه ئه و که سه ی له به ر درشتبینی خۆی، له زهمینه ی مه دحی تاقمی مومتازی شاهدا، هه ست و هۆشی بۆ ئه وه نه روا که قهلبی سوپاه زاراوه یی عه سه کهری سه رده می نالی و له ویش کۆنتره و تا ئیستاش هه ر باوه و به سه ر زمان و خامه ی نووسه رانه وهیه، ئیتر بۆ له من و تۆ به سه لمینی و دان به نه زانینه که ی خۆیدا بینی له حالیکدا نه سه لماندن ئه و کاره ئاسانه یه که هیچی تینا چیت و چ زیانان به نه سه لمینه که ناگه یه نی وهک ئه وه ی که تا ئیستاش خوینده واری ئه و تۆ هه یه ناسه لمینی مرۆف چۆته ناو مانگ و سووره له سه ره هیندی که سمینی «ئاسمان» مومکین نیه چ زه ره ریکیشی نه کردوه.

چهند دێرێک له مه به ره و پێش گوتم تاقمه مومتازه که «سه ر و کاری له گه ل قهلبی له شکره که یه» نه مگوت خۆی قهلبی له شکره: له مه دا ویستم فره و اتایی بهیته که کویر نه که مه وه چونکه ده شی تاقمه مومتازه که ئاشووبی دلی مهمله کهت و ئاشووبی قهلبی سوپاهیش بن، دیاره له م حاله دا مهمله که ته که و سوپاهه که هی بنگانه و دوشمنه. به لام له هه مان کاتدا ده شی تاقمه که ئاشووبی دلی مهمله کهت بن به و هه موو جوانیه و پێکییه ی که له بهیته که دا بۆیان دیارکراوه، له م حاله دا مهمله که ته که ده بیته شاری سلیمانی که دلی دانیشته و دهکانی پر ئاشووب بوه به جوانی لاوچا کهکانی تاقمی شاه، تاقمه که ش خۆی ده بیته «قهلبی سوپاه» واته له له شکره که دا جیگه ی قهلبی گرتوه نهک جه ناح، که ئهمه جیگه ی راسته قینه و ره وای

خۆیه تی چونکه دیاره «شاه» هه‌میشه له قه‌لبی له‌شکرا ده‌بی... نالی زۆر ئۆستادانه وشه‌ی دلی بۆ مه‌مله‌که‌ت به‌کاره‌یتاوه وشه‌ی قه‌لبیشی ئیزافه‌ی سوپا هه‌رچه‌ند له واتادا هه‌ردوو وشه‌ی دل، قه‌لب یه‌ک شتن به‌لام دیاره له زاراوه‌دا هه‌ر قه‌لب بۆ سوپا به‌کاره‌اتوه. به‌م له‌به‌ریه‌ک ترازاندنه‌ی واتای دل و قه‌لب هه‌موو مه‌به‌سته‌کانی نالی له مه‌دحکردنی تاقمه مومتازه‌که‌دا چ له‌لایه‌ن جوانیه‌وه بی و چ له‌لایه‌ن جه‌نگاوه‌رییه‌وه بی که‌وتونه‌ته سه‌ر خوانی هه‌لبه‌ست، هه‌ر ده‌یه‌ی من و تو لێی وردبینه‌وه و مه‌هاره‌ته‌که ببین. به‌یه‌که له فره‌واتاییدا، جگه له‌وه‌ی من تازه باسم کرد، گه‌لێک مه‌یدانی تریشی بریوه که پێویست نیه لیژده‌دا بیان کوتینه‌وه چونکه مه‌به‌ستمان هه‌ر ئه‌وه بوو بزانی غه‌زه‌له‌که چ تاقمیکه مه‌دح کردوه، به‌لام پێویست ده‌بینم لایه‌نێکی رێزمانی سه‌ر به‌واتاکانه‌وه لیژده‌دا پروون که‌مه‌وه چونکه ئه‌ویش له‌وانه‌یه وه‌ک وشه‌ی «به‌یان» بدریته هه‌ر ده‌ستووریکی رێزمانی وه‌هاوه که پێگه‌ی فره‌واتاییه‌که و زیده جوانی به‌یه‌که کویر کاته‌وه.

ده‌شی یه‌کیک بی‌ت و بلێ پسته‌ی «ئاشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت و قه‌لبی سوپا» هه‌ر ئه‌وه هه‌لده‌گرێ که تاقمه مومتازه‌که ئاشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت و قه‌لبی سوپا بن، واته وشه‌ی ئاشووب ئیزافه‌ بکری بۆ دل و قه‌لب چونکه واوی عه‌طف که له به‌ینیاندا یه‌ هه‌ردووکیان ده‌خاته به‌ر یه‌ک حوکم ئه‌ویش ئیزافه‌ی ئاشووبه بۆ هه‌ردووکیان، به‌مه‌شدا به‌یه‌که هه‌ر ئه‌وه راده‌گه‌یه‌نی که مه‌مله‌که‌ته‌که و سوپا هه‌که هی دوشمن بن. ئه‌م بۆچوونه هه‌ندیکه زانستی رێزمانی پێکاوه، به‌شیکه زۆریشی له ده‌ست داوه. «قه‌لبی سوپا» که به‌رواله‌ت عه‌طف کراوه‌ته سه‌ر «دلی مه‌مله‌که‌ت» به‌هۆی واوی عه‌طفه‌وه، هه‌لده‌گرێ عه‌طف کرابیته سه‌ر «ئاشووب»ی «دلی مه‌مله‌که‌ت» که خه‌به‌ری نیوه به‌یتی یه‌که‌مه، واته عه‌طف کرابیته سه‌ر خه‌به‌ر که ده‌یکاته‌وه به‌ خه‌به‌ر نه‌ک «مضاف الیه» که ده‌زانی دلی مه‌مله‌که‌ت به‌ دوا ئاشووبدا ده‌بیته «مضاف الیه» نێزیک، سه‌ره‌تاییکه رێزمانه به‌ تایبه‌تی رێزمانی عه‌ره‌بی که نالی تییدا سوارچاک بوو. به‌م پێیه به‌یه‌که هه‌لده‌گرێ لایه‌نه‌کانی «معطوف علیه و مضاف الیه» وه‌ک ئه‌مه‌ی لێ به‌سه‌ر بی:

ئه‌م تاقمه مومتازه ئاشووبی دلی مه‌مله‌که‌تن
ئه‌م تاقمه مومتازه قه‌لبی سوپا

له‌مه‌دا «قه‌لبی سوپا» بوو به‌ خه‌به‌ری «تاقمی مومتاز» هه‌روه‌ک «ئاشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت» خه‌به‌ره. به‌م جو‌ره ده‌شی تاقمه مومتازه‌که ئاشووبی دلی سلیمانی بن و له‌هه‌مان کاتدا قه‌لبی سوپا هی شاهیش بن.

به‌ته‌ئویلێکی تریش «قه‌لبی سوپا» ده‌بیته‌وه خه‌به‌ری مصرعه‌ی یه‌که‌می به‌یه‌که به‌وه‌دا که بلێن رسته‌ی قه‌لبی سوپا رسته‌ییکی تازه ده‌ستپێکراوه که له زاراوه‌ی عه‌ره‌بیدا پێی ده‌لێن «جملة مستأنفة». له‌م حاله‌ته‌دا واوی عه‌طف هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌کات که رسته‌که دینیته ناو ئاخاوتنه‌وه بی ئه‌وه به وشه‌ی پێشووتری به‌سته‌یته‌وه له هیچ پروویکی رێزمانه‌وه. به‌و پێیه رسته‌که نابیته «مضاف الیه» بۆ وشه‌ی «ئاشووب» وه‌ک که رسته‌ی دلی مه‌مله‌که‌تن بۆته «مضاف الیه».

ئه‌م له‌به‌ر یه‌ک هه‌له‌وه‌شاندنه رێزمانیه‌ی به‌یه‌که که لیژده‌دا بۆ مه‌به‌سی روونکردنه‌وه دیته ناو حیسابی واتا لیکدانه‌وه‌وه، شتیکه له‌لاوه‌ خۆی به‌ ملی به‌یه‌که‌دا ده‌دات و له‌ به‌نه‌رته‌دا شیکردنه‌وه‌ی رێزمانی هه‌بی

یان نه بئی وهیاخود ریزمان دانرابی وهیا دانه نابی واتاکان له ههلبهسته که دا هه ن و زیهنیش بۆیان دهچیت و تیان دهگات. ئەو ههلبهستانه ی پینش دانانی ریزمانان دههۆنرا نه وه چ که م و کورتیه کیان لی پهیدا نه بوو، خهلقیش له هه موو واتاکانیا ن دهگه ییشتن چونکه دهستورهکانی بنجی ریزمان له ههلبهستهکاندا هه بوون بی ئەوهی جار ی زانای زمان و ریزمان ههلبهینجا بن و زاراوهی «فعل» و «مضاف الیه» و «جمله مستأنفة» ی بۆ به کارهینا بن. بهلام دهبی ئەوهنده تیبینیه رهچاو بکری که زور بوونی دهستور و پیوه خهریک بوونیا ن دهنگ و رهنگیکی دینیته ناو گوته وه چ له پهخشاندا بی و چ له ههلبهستدا. ئەم دیاردهیهش له هه موو مهیدانهکانی چالاکی مروڤدا ده دیتریت نهک هه ر له گوته و نووسین. به نموونه دهلیم مهلهکردن له سه رهتای پهیدا بوونی مروڤه وه چالاکیکی بی دهستور بوو، ئەو کهسهش به مهلهوانی چاک له قهلهم ده درا که خیرا په ربایه وه و درهنگ ماندوو بووبا بهلام دوا ی پیشکوهتنی مروڤ له ژیا نی کۆمه لایه تییدا به رهو ریکخستن و یاسا دانانه وه، مهلهکردنیش دهستور و یاسا و مه رج و رهوا و نارهوای بۆ دانا ر و په های ی جارانی نه ما ئیتر مهلهوان ئەگه ر بهقه ده ر ماسیش خیرا و بهردهوام بی، له هافرکی ره سمیدا قبول نا کری که بیت و گو ی نه داته یاسا و دهستوره سهلمینرا وهکانی هافرکی. ئیمه که به ناچاری قسه مان گه ییشته دهستور و یاسا له کاری ئەده ب و هونه ردا دهبی له وهش ئاگادار بین که ههلبهست دوو جارا ن دهستوری تیدا رهچاو دهکریت. جاریکیان دهستورهکانی ریزمان که له مه دا هاوبهشی پهخشانه، جاریکیشیا ن دهستورهکانی «عروض» که تاییه تی شیعه ر. سه ره رای جووته بهندی ریزمان و «عروض» که له په های ی شیعه ر کهم دهکه نه وه، پیوستی موسیقاش جاریکی تر شیعه ر له پهخشان جودا دهکاته وه و بهندیکی سییه می لی زیاد دهکات هه رچه ند گه لیک نووسینی پهخشانی هه یه هیند زینگه داره له بهشیکی زوری ههلبهستی بهر زتر دهکاته وه بهلام ئەمه سنووران له نیوان پهخشان و ههلبهستدا نابه زینی و تاییه تیهکانیشیا ن تیکه ل بهیه کتر ناکات. ته نانه ت ئەو راستیهش ناشاریته وه که پیکهینانی موسیقا و زینگه له پهخشاندا دهرفه تیکی فرهوانتری هه یه تا ههلبهست لهو روه ده که پهخشان جووته به رهه لستی «کیش و قافیه» نه فه سی نا برن و مهودای لی کورت ناکه نه وه. ته نها شتیک لیره دا که یارمه تی ههلبهست ده دات ئەوه یه که کیش و قافیه زینگه ییکی تاییه تی خویان هه یه دهیخه نه ناو ههلبهست و ههندیکی بۆ تیدیننه وه له ئەره که قورسه که ی دروست کردنی موسیقا لهو مهودایه ی که کیش و قافیه که ته سکیان کردۆته وه، رهنکه ئەمهش بابه تیک بیت له وهی پنی دهلین «وحده الاضداد».

نالی ناوانا وه لهو هونه ره ی به یکردنی دوو سی تیری مه عنا له که وانه ی یه ک وشه وه، تییه لده کشی به ره و بهر زایی دهسه لات و مه هاره تی له راده به در. لهو ته رزه جیگایانه دا مروڤی شیعه ردۆست راسته وخۆ دهکه ویته که لکه له ی بهیه کدی گرتنی نمونهکانی نالی له گه ل شیعه ری شاعیرهکانی هه موو رۆژه لاتی موسولمان نهک ته نها هی کورد.

یهکیک لهو نمونه هه ره بهر زانه که خوی له ریزی چه ند بهیتیکی تری یه کجار بهر زدا دیت ئەم بهیته یه:

حه لالی بی نیکا حی حوری «عینم»
به جووته نازیری شه رع و فه تاوا

ئەم بەیتە دەبێ بە رێنۆوسی سەردەمی نالی بنووسرێتەو تاکو هەموو واتاکانی بیته بەرچاو:

حلالی بی نکاحی حور عینم بە جوتە ناظری شرع و فتاوی

جاری با لەپێشەو ئەو بلیتم، سەرلەبەری بەیتەکان هەر لە یەکەمەو تا کۆتایی، تا ئیستا بە نەزانراوی و شراویدی ماونەتەو. ئەوئەندە دیبیتم و بیستبیتم یەکێک مەعنای لی دابنەو خۆی لە شوینە سەختەکان نەداو و بە پێی دزیلکەیی خۆ دەربازکردن لیان دوور کەوتۆتەو وەیا بە فەندی گری شاردنەو تەگەرەکانی خستوونەتە تاریکاییەو، واش هەیه تیکراییکی مەعناکەیی گوتو بێ ئەو بە وردی واتاکان بەسەر وشە و پستەکاندا بپریت. کەس نەهات بەراشکاویدی پیمان بلی ئەم بەیتە بە راست و پەوانی و بێ قۆرت و گرفت چی مەبەستە:

صداق و پرونمایی وەصلی شاھید لەگەڵ شایی کەران بێ دەنگ و داوا

تەنانەت کەسم نەدیت قۆل و باسک لە ساغکردنەو دی داپشتنی دوو مصرەعەکە هەئمالی و بلی ئایا «صداق و پرونما» یە یاخود «صداقی رونما» یە یاخود «صداق و رونمایی وصل» وەیا «صداقی رونما و وەصل» وەیا شتیکی ترە، ئەگەر هەرکامێک لەمانە وەیا هی تر بێ واتاکەیی چیە، شایکەر کین؟ کە نالی وینەیی یار لە دلدای دابنی و پەردەیی بووکیینی لە چاوی خۆی دروست بکات ئەم شایکەرەنە چیان بەسەر ئەم ماملەتە بێ دەنگ و داوا یەدا هەیه؟ چۆن دەشی شایکەری عەدەتی لە ماملەتی نیوانی حەبیبە و چاو و دلی نالی بەشدار بن؟ کە بەشداریش بوون بۆچی بێ دەنگ و داوا بن؟ دەبینی ئەم تەرزە واتا لیکدانەو دیە نە لەگەڵ بەیتەکەدا ریک دەکەوێ و نە لەگەڵ واقعیی ژیان دەگونجی نە بە هیچ جۆریک لە نالی دەوشتیتەو. خۆ خافلانن بەم شیو وەتایانە لە شیعی نالی نامان گەیهینتە هیچ شتیکی و بایی زپە قەناعەتیش ناکات... من دیتوومە ئەم بەیتە بەم شیو دیە نووسراو:

صداق و پرونما و وەصلی شاھد لەگەڵ شایکەرەن بێ دەنگ و داوا

لەمەدا «دەنگ و داو» دەبنە کەرستەیی پراوکردن، واتە دانە و داو. پەنگە و بزانریت هاتنی بزوینی «ا» لە کۆتایی وشەیی «داو» دا شتیکی پێچەوانەیی دەستووراتی زمانی کوردیی، بەلام پەواندەو دی ئەم گرینی زۆر ئاسانە، ئاسانیەکەشی لە پێی هینانەو دی نمونەیی تری وەک ئەم لە شیعی کوردیی پەیدا دەبێ. شاعیریکی کورد «وا بزانم زیوهر» دەلی:

عەرەق نیە لە عالەما کە لایەری لە دل غەما

ئەم دێرە شیعەرە راست و دروستەش وەک هینەکەى نالى، هاتووە لە کۆتایی وشەى «غەم» بزۆینىكى
«ا»ى داناو. بەیتەكە لە بنەڕەتدا دەبوو بەم شێوەیە بێت:

عەرەق نیه لە عالهەما
كە لا بەرئى غەم لە دلا

شاعیر لەبەر قافیەى شیعەر وشەى «غەم»ى گۆزێراوەتەووە جیى «دل» و بزۆینەكەى دلێشى پى داووە كە
كورت كرايەووەى «دلا»یە.
مەلای گەورە لە مەحى هۆزى میراودەلى ئەمەى گوتووە:

شەقێكىشى گەیانده ئینگریزى
بە بازى چوونە بەغداو لە دەر بەند

بە پى دەستوورى ئاخاوتن دەبوو بلى «چوونە بەغدا لە دەر بەندەووە» ئەمیشیان كیش و قافیەى شیعەر
جیگۆرکێى بە یەكێك لە ئەمرازەكانى كۆتایی وشەییكى كردووە بۆ كۆتایی یەكێكى تر.
پیش مەلای گەورە و زیوەر، نالى ئەم فەندەى بەكارهێناووە لەو بەیتەدا كە لیژە باسى دەكەین، چونكە
ئەمیشیان جیگۆرکێى بە بزۆینى «ا» كردووە لە وشەییكەووە بۆ وشەییكى ترى، بە تەواوى وەك بەیتەكەى
زیوەر. دیارە بەیتەكە وەها بووە بەلام كیش و قافیە گۆریووەتى:

لەگەل شاییکەرانا بى دەنك و داو

ئەم بزۆینەى «شاییکەرانا»ش وەك هینەكەى بەیتى زیوەر كورت كرايەووەى «شاییکەرانا»یە كە زۆر
باووە لە شێوێ ئاخاوتنى سلیمانى. نالى لە زۆر جیگەدا بە لەهجەى خەلقەكە پەفتارى كردووە لە شیعەردا
وەك كە دەلى:

پەچەبى پەرچەمى و پرچى سیا
هەر دەلى مانگەشەووە و كۆلمى تیا

ئەم «تیا»یە كورت كرايەووەى «تیدا»یە بە پى دەستوورى تێبەردنى دەنگى «د» لە شێوێ ئاخاوتنى
سلیمانى.

دەزانین لە سەردەمى نالى دەنگ و دەنگ هەردوو یان وەك یەك دەنوسران «دەنگ». لەبەر ئەمە
هەلدەگرێ ئەو كەسەى كە من دەسنووسیم دیوێ ئیحتیماله مەیلەو و ونەكەى شكلى «دەنگ»ى پەسەند
كردبێت و ئەوى بەسەر ئیحتیماله پەرسەندووەكەى «دەنگ»دا تەرجیح كردبێت. بەهەمە حال ئەم رۆالەتەى
«دەنگ و داو» وا لەبەرچاوانە، جا ئەگەر لەبەیتەكەدا خۆى سەپاند كوا واتاكەى، كى دەلى كە «دەنگ و
داو» خرایە بەر شیکردنەووە، گوتەى «شاییکەرانا» - شاییکران بە پێنووسى سەردەمى نالى - ئەویش

پروالەتیکێ تری نابێ کە «شایێگران»؟ کە هاتین نیو بەیتە کەمان کردە «لەگەڵ شایێگران بێ دەنگ و داوا» واتاکە چی لێ دێ؟ شایێ گر ئایا هەر ئەوانەن کە شایێ دەکەن و دەستی یەکتەر دەگرن یاخود وشە «شایێ» واتایێکی تری هەیە کە دەیکاتە شتێک لەوانە ی بە دەنگ و داو یا بێ دەنگ و داو دەگیرێن. دەزانین واتایێک لە واتاکانی وشە «شایێ» جۆرێک پارە یە لە کۆندا باو ی هەبوو وەک: مەتالیک، پەنابات، پوول... هتاد. کە ئەم واتایە وەرگیرێ دیارە وشە «شایێ» لە «شاهی» یەوێ گۆراوێ هەروەک وشە «شایێ» بە واتای هەلپەڕکێ لە «شادی» یەوێ هاتووە. جا ئەگەر «شایێ گر» بێتە ناو هەلبەستەوێ دەشی مەبەست ئەوانە بن کە پارە وەردەگرن لە شایێ و کەیف و هەلپەڕکێدا وەک زورنەئەنگێو و دەهۆڵ لێدەر و شاباشکەر، شایێ گرتەکەش دەنگ و داو ی تێدا بەکار نایەت.

دەبینی چەند زەحمەتە بێپاریک بەدەیت لەبارە ی واتای سەرلەبەری بەیتەکە، لە حالیکە پێت نەکرێ بێپار بەدەیت بۆ واتای تاکە وشە یێکی ناو هەلبەستەکە، گەر بێپاریشت دا واتای وشەکە چیه ئەوساش بۆت ناکرێ بزانی ت جۆری گونجانی لەگەڵ وشەکانی تردا چۆن دەبێ؟

بەکارهێنانی وشە ی واتا مەیلەو بزرکاریکە نالی زۆر جارانی کردووە وەک کە لە بەیتێکدا وشە «باخە» ی بەکارهێناوە کەم کەسێش نەبێ نازانی بە واتای «کیسەل»؟. من خۆم ئەم واتایەم لە مامۆستا هێمن وەرگرت ئەویش لە فەرەهەنگێکی فارسیدا دیتبوو، بەیتەکەش ئەمە یە:

لەم دنی فراتە کە دەکا پەشە بە عەنقا
نەک لەم خمی نیلە کە دەکا باخە بە تیمساح

لە نوسخەکانی دیوانی نالی لە جیاتی «باخە» لە هەموویاندا «باغە» نووسراوە کە چ گومانێکی لێ دیار نادات لەگەڵ پروالەتی تێکرای بەیتەکە. وشە «فراتە»ش لە دیوانەکاندا «قەرەبە» نووسراوە کە دەزانین پروالەتی «فرات» لەگەڵ «نیل» دا پێک دێت.

بە هەمە حال ئەم وەردەکاریانە تا ئێستا کەس نەیکردووە، منیش لێردا تەنها سرنجی نالی دۆستانیان بۆ را دەکێشم ئەوەندەش بە دەنگ دێم کە بێم بڕاینە بە داخەوێ من جارێ هەر ئەو پروالەت و دیمەنانەم هاتوونەتە بەرچاو کە پەنگە هی تریش هەبن لە بەیتەکەدا، نەشم توانیوێ بە مل مەعنای راست و دروستیاندا دا بڕم وەیا تەرجیحی پروالەتیک بەسەر یەکیکی تردا بدهم. بەلام هەرچۆنیک بێت هاتنی «دەنگ و داوا» ئەگەر تەنها وەک سیبەرێکی دوو وشە ی «دەنگ و داوا»ش بێ لەناو هەلبەستدا دەبێ تێببخویندەریتەوێ و لە کەس قبوڵ ناکرێ بۆ کوا کەینێ ئەم ئەم «دەنگ و داو»ەم دیتبوو بەلام با یەخم پێ نەدان بەهۆی ئەو کە لە بەیتەکە بێگانەن، چونکە دیارە پاش ئەم هەموو دەنگ دانەوێ فرەواتایی شیعری نالی هەرکەسێک «دەنگ و داو» وەها لە هەلبەستێکیدا ببینێت خێرا لێ دەچرپینی، بەلکە خوشی پێ هەلدەداتەوێ.

با بێنەوێ سەرکاری «حەلالی بێ نیکاحی حور...» من راستی بەیتەکە وەها دەزانم وەک لە پێشەوێ نووسیم:

حەلالی بێ نیکاحی حور «عینم»

بە جووتە نازیری شرع و فەتاوا

دەستنوسم دیتوێ مصرەعی دوهمی وەها نووسیوێ: «بە جووتە ی ناظری شرع و فتاوی».

تیریکی واتای تیبگیریت، دهبی نرخیک هر بدری به هینانی شیوهییک له لاوه بۆ ناو ههلبهست ههچهند شیوهکەش خۆی به واتاییکهوه نه بهستتهوه و هیا به سهر بنگهییکهوه نه وهستتهوه و وهک دووکه لیش رهههوا کهویت چونکه هه موو وینهییک له ههلبهستدا دهبیته هۆی تیروپیری و سامانی داپشتنه کهی به مه رجیک هه ناسه سواری و ناله باری و عهیی ئه وتویی پهیدا نه کات. شاعیر له گهرمه ی هه لژانی سۆز و عاتیفهیدا لایه نی ئارایشت و جوانکاری و هونه ر هه رامۆش ناکات و هه میشه خه ریکه به پیی دهسه لات و لوان، دراوسیه تی نیوان شیوه و ناوه پۆک بکا به پیوه ندییکی سوو ده خش، دیاره له م مهیدانه شدا هه تاکو شیوه پررهنگ و وینه و نه قش و نیگار بی پتر لیی ده وه شیته وه ببیت به زهرفی واتای ورد و ناسک و شهنگ. نالی خۆی له بهییتیکی زۆر به سۆزدا ئه مه ی گوته:

له جگهر گۆشه یی شیعرم مه ده مه عنایی خراپ
بی خه تا کهس نه پازی که له ئه ولادی دری

مه عنا لیدانه وهی خراپی شیعریش له سی ریبازی راسته شه قامه وه دیت جگه له لاری و کویره پیی ئه وتۆ لیره دا جی باسکردنیان نابیتته وه، یه کیک لهو ریبازانه ئه وه بوه که لیی ده دوام وا ئیستاش دیتته وه پێشمان:

ریبازی یه کهم: مه عنا لیدانه وهی هه له و چهوت و که موکه سر.
ریبازی دوهم: له لاوه خواستنه وهی واتا بۆ ناو ههلبهست.
ریبازی سییه م: کهم کردنه وهی مه عنا و سپینه وهی جوانی و ئارایشت، که ئه مه یان یه کجار له هی دوهم نا په سه ندره.

ئه م ریبازه ی سییه مه که پووچاندنه وهی نرخ ی ههلبهست دهگریته بهر ئه گهر له ئه نجامی نه زانیی ساده وه بیت عوزری نه زانین شه فاعه تی بۆ دهکات، زیانیشی زۆر که متر له وهی به ئانقهست وهیا بۆ هه ر مه بهستیکی تری زاتی بیت پیره ویی بکریت چونکه مرۆفی نه زانی ساده ریگای تیگه یشتن و فیربوون له پرووی خۆی و حه قیقه ت داناخات، به خۆپرایش به ردهوام نابی له سهر کزکردنه وه و کوژاندنه وهی تروسکه کانی واتا و ئارایشتی ههلبهست به پینچه وانه ی مرۆقه کهی تر که بریاری داوه چ راستییان نه سه لینی مه گهر ئه و راستیه ی که دلخوازی خۆی و مه بهسته زاتییه کهی بیت.

له بهر تیشکی ئه م به دیه ییه پروناکه دا ریمان هیه بلین پیویستی هه ره سه رتهایی به سهر شانی شیکه ره وهی شیعر ی شاعیریکی ورد و مووقلاش و قوولی وهک «نالی» یه وه ئه وهیه چاو و دل و ههست و نهستی خۆی بۆی نه چوه، هه میشه ش له م و له و بپرسی به لکو، کوردیی گوته نی خوا و راستان، ماناییکی شرایه وه بیسی له وانه ی به پرسین نه بی نه گاته دهسه لات ی مه حدودی خۆی.

به ولای ئه م پیویستییه سه ره تاییه وه پیویستی تری سهخت و زهحمهت زۆرن بۆ گه یشتن به توانای پله به رزه کهی دیراسه ی شیعر ی نالی وهیا هه ر یه کیک لهو شاعیره ناو ادرا نه ی ئیسلام که ناویان له مهیدانی ورده کاری و فره واتایی و توپکلداری و سه د توژالیدا ده رکردوه. به عاده ت هه موو شیعریک و هه موو هونه ریک و هه موو به ره میکی جوان و ورد جوړه داپۆشراویکی تیدایه که جودای دهکاته وه له گوته ی بازاری و به ره مه ی ساکار له پرووی ئاسانی و زهحمه تی تیگه یشتنه وه که ئه مه ش دیارده ییکه نابی چاو

و میشکمان لئی بره‌وێته‌وه و ببێته دوشمنی، به پێچه‌وهانه ده‌بی لئی رازیی بین و که‌یفمان پێی بێت چونکه له هه‌ر زه‌حمه‌تیکی فکری و هونه‌رییدا جۆره‌ سه‌ره‌ژوور چوون و پێشکه‌وتنیکی هه‌یه که جێی شانازیی پێوه کردنه نه‌ک لێ زوێر بوون.

تاوانبار کردنی به‌ره‌می پێشکه‌وتوو خۆی له خۆیدا تاوانیکی گه‌وره‌یه. که بێین ئه‌م ده‌ستورانه و مه‌به‌دنه‌ به‌سه‌ر شیع‌ره‌کانی نالیدا بگرین ده‌بینین به‌شیکی زۆری شیع‌ره‌کان به‌ مه‌یدان و دانگ پێش تیگه‌یشتنی ساکار که‌وتوو نه‌وه. به‌ نمونه‌ی ڕوون کردنه‌وه ده‌لێم بۆ تیگه‌یشتنی ته‌واوی واتای سه‌ره‌به‌ری به‌یته‌کانی نه‌عتی «ئه‌ی ساکینی ریا‌زی مه‌دینه‌ی مونه‌وه‌ره» ده‌بی چه‌ندین مه‌یدانی زانست و شاره‌زایی ئه‌و سه‌رده‌مه برابیت که نه‌عته‌که‌ی تیدا هۆنراوه‌ته‌وه:

- ۱- شاره‌زایی به‌ سه‌راجومه‌ییکی ئه‌ده‌بی کۆنی ئیسلام.
- ۲- شاره‌زایی به‌ زۆریه‌ی زانسته‌کانی ئیسلام.
- ۳- شاره‌زایی به‌ «منطق - ژیریژی».
- ۴- شاره‌زایی به‌ مه‌شره‌ب و شیواز و تایبه‌تیه‌کانی بوێژی نالی.
- ۵- شاره‌زایی به‌ له‌به‌ریه‌ک هه‌له‌وه‌شاندنی گوته‌ و واتای داخراو.

سه‌ره‌رای ئه‌مانه و شتی تریش ده‌بی سه‌لیقه‌ییکی راست و زه‌کاییکی زگماکیش یار و یاوه‌ر بێت ئه‌گه‌رنا هه‌موو په‌له‌فره‌ و ده‌ست و پێ لیکدانیکی جیهان بایی یه‌ک تۆسقال سوودی نابێ بۆ تیگه‌یشتنی ئه‌م دوو به‌یته:

شوێبه‌ی نیه که شه‌مس و قه‌مه‌ر سیبه‌ری ئه‌ون
نیسه‌بت به‌ هه‌ردوو وه‌جه‌ وه‌کوو نور و سیبه‌ره
بوره‌انه‌ صورته‌ی به‌شه‌ری چونکه‌ نوره‌ نور
بێ ظیلله‌ ماسیوای به‌ دوو نیسه‌بت موعه‌به‌ره

ده‌بی لی‌رده‌دا قسه‌ی درێژ کورت که‌ینه‌وه بۆ ئه‌وه‌ جله‌وی خامه‌ باده‌ینه‌وه سه‌ر لایه‌نی «خو لادان» له‌ ره‌وشته‌ ناجایه‌زه‌که‌ی ڕووتاندنه‌وه‌ی هه‌له‌به‌ست له‌ واتا و ئاراییشت.

نالی که ئاگاداری خۆیه‌تی چی کردوه له‌ جیهانی پر ئه‌فسوونی واتادا، چه‌ندین جار په‌رده‌ی می‌شک و گۆنی ئه‌دیسانی له‌راندۆته‌وه به‌ گوته‌ی سه‌ریچی پر به‌ده‌م و پر هاوار بۆ ئه‌وه‌ی ورد بنه‌وه له‌ واتای شیع‌ره‌کانی و ده‌ستیان بگاته‌ گه‌وه‌ره‌ قه‌پێلک داخراوه‌کانی ژیر ده‌ریای هه‌له‌به‌ستی. له‌م هاوارانه‌ی نالیدا هه‌رچی عوزری خۆنه‌زان کردن و بیباکی و سه‌رپۆیی و ته‌سکپۆی هه‌یه به‌ ده‌ست که‌سه‌وه نه‌ماوه له‌ ئاست شیع‌ره‌کانی چونکه‌ عه‌ره‌ب گوته‌نی «اعذر من اندر» وه‌یا کورد گوته‌نی «ئه‌وی که‌س بێ ئه‌لفیکی به‌سه». سه‌یری چه‌ند به‌ په‌رۆشه‌وه له‌ بن گۆنی ئه‌دیپ و شیع‌ره‌دۆستی کورددا ده‌چریکینیت:

به‌حری غه‌زه‌لم پر له‌ دور و گه‌وه‌ره‌ ئه‌مما
غه‌ووا‌سی ده‌وی یه‌عنی به‌ ته‌عمیقی بزانه

پەر دانهیه ئەمما نه وهکو دانهیی چهلتووک
به حرم وتوو نهک وهکو گۆلی مهره زانه

ته نانهت له وشهیی «به حری غه زهل» دا دانه گه وهه ریکی واتای داناوه که ئەگەر بۆی قوول نه بینه وه
دهستمانی ناگاتی. ئەم «به حری» ه که له تهک گۆلی مهره زه دا دابنریت ده بێته «دهریا» له پرووی قوولی خۆی و
تهنکی گۆله مهره زه وه، که ئیزافه وه لای «غزل» یش بکریته ده بێته «به حری عروض». سه پریش له وه دایه که
به یته کان به دوا به یته کی تر دا دین ئەویش له لای خۆیه وه هینکی زیادیان پی دها. پیشتەر نالی گوتوتهی:

لهو شیخه به کهم مه گره که شیخه نه مریده
ئەم ریشه به سەردار و رهئیسکی بزانه

وشهیی «بزانه» له کۆتایی به یته که دا به پوالت واتای «اعلم» ی عه ره بی ده به خشی، به لام راستیه که ی
ئوهیه که ئەم واتایه فری به سەر ناوه رۆک و مه به سستی به یته که وه نیه چونکه نالی دهیه وی هه جووی
شیخه که بکات نهک پێیدا هه ل بلێ. وشهیی «بزانه» جهمعی وشهیی «بز» ی فارسیه به واتای «بز»، به و
پێیه به یته که ده بێته «ئەم ریشه به سەردار و رهئیسکی بزانه» که ده زانین بزنیش ریشی درێژه. که واته
نالی حه قیه تی گورج پیمان بلێ «به حری غه زه لم...» هتا چونکه تازه به تازه وشهیی «بزانه» ی کردۆته
گه وهه ر و خستۆتیه به حری غه زه وه. ئیمه که چاومان ئەم ورده کارییه نه بینێ خه تای چاومانه و له بهر
بیاکی وهیا درشتبینی خومانه له وه شدا چ حه قیکمان به دهسته وه نه ماوه چونکه نالی پی هه موو
کله ییکی لی بریویه وه. پیم بلێ ده بی هه لوێستمان له ئاست ئەم به یته دا چی بی؟

نالی به داوه شه عری ده قیقی خه یالی شیعر
بۆ ئەو که سه ی که شاعیره صه د داوی نایه وه

ئیمه که بزانی نالی داوی بۆ ناوینه ته وه چۆن ره وایه سووک به سەر شیعه رکانی دا تیپه رین! ئەم سووک
تیپه رینه مان یه که سەر پا به ندی داوه کانمان ده کات و چ عوز ریکیشمان به دهسته وه نابێ چونکه وهک گوتم
«لقد اعذر من انذر». بێگومان ده بی هه ر ئەم به یته خۆی داوی وه های تیدا بی که ئەگەر ورد نه پۆین
پێیه وه بین. من یه ک دوو داوم لی هه لگرتۆته وه هونه ره که ش بۆ نالی ده گه رپته وه چونکه خه به رداری
کرده وه له داوه کانی. یه کیک له وان ئەمه یه که شیعه ره که به شیوه ییکی تر بخوێنرپته وه چونکه له
رینووسی کوردیی کۆندا هه ردوو خوێندنه وه جایه زه: «نالی به داوه شیعی ده قیقی خه یالی شه عر»
به مه دا خه یالی داوه موه باریکه کانی یار بۆته وه داوه شیعی غه زه له که. وه صفی «دقیق» یش ده شی بۆ
شیعه ره که و بۆ شه عره که بگه رپته وه و هه ردووکیان ببه ئەو داوه که بۆ شاعیرانی ناوه ته وه.
«خه یالی شه عر» یش هه لده گری «اضافه ی بیانی» بیت نهک «اضافه ی حقیقی» ئەو ساش واتاکه ی ئەمه
ده بی «ئەو خه یاله ی وهک شه عر باریکه». ئەمه یان داویک.

داوی دوهم له کۆتایی به یته که دایه. که ده لی «صه د داو» له نووسیندا دوو پیتی «د» ده نووسری به لام له

گوته وهدا يهك «د»ى گوشراو دهركىنریت. نهختیک زمان رههاكه له گوشینی «د»كه وشهكان دهبنه «سه داو - سه دئاو» مصرعهكهش ئه مهى لى دیته وه «بۆ ئه و كه سهى كه شاعیره سه د ئاوى نایه وه». چاویك به غه زه له كه دا بگێره وه دهبنی دهیان وشهى وه هاى تیدایه كه هه مووی واتای «ئاو» پاده گه یه نن چ به حه قیقه ت بئ چ به مه جاز وه یا ته ئویل وهك وشهكانى «ته پى - به هار - پشكو كوزانه وه - گولگه شانه وه - خه لوز كوزانه وه - فیض - نارمردن - خاكزیانه وه - هه نجیر - شیر - صاف - طفلى عینب - ریشه وه - سونبول - شمشادى تازه - خضرا - برد العجوز - ته پایی عیشق - به فر - سارد و گه رمى خه جاله ت - توانه وه - چاوه - زانه وه - رهوان - زه مزه م - فرات - نیل ...».

له بهر تیشكى فنونى شیعر دا هه موو ئه و وشانه ی دژى ئاو و ته پایین وهك «پشكو، مه جمهر، خه لوز، وشكى، عاصى، نار، خاك...» له پى «مفهوم المخالفه» وه، ئه وانیش واتای ئاو و ته پایی ده به خشن وه یا تارما ییان ده خنه ناو به یته كانه وه. نالی زۆر راستى كردوه كه ده لى به دا وه شه عری خه یالى شیعر سه د «ئاوى» نایه وه چونكه سه ره له به رى به یته كانى به «ئاو» ئاوسن، من و توش له سه ر وردبینى و خور دكر دنه وه و بۆچوونى شاعیرانه په كمان كه وتوه بۆ دیتنى ئه م هه موو ئاو و ته پاییه ی كه خه ريكه دامه نى خه یالى شیکه ره وه ته پ ده كاته وه.

له م نووسینه به رته سه كى كه به ئه سل بۆ گو تار ده ستى پى كرا وه و له ژیر ئه و ناو نیشانه دا كه سایه ی به سه ردا هینا وه، چى تر مه ودا ی به دوا كه وتنى تاییه تیه كانى شیعرى نالی په ida نابیت چونكه هه ولدانى گرته به رى هه موو ئه و تاییه تیانه وا داخوازى ده كات له پیشه وه ناو نیشانه كه بگوریت و له جیاتى «چهك» وشه ی «گولزار» خۆى ببیته ناو نیشان، نووسینه كهش له گو تار وه بكرى به دیراسه ی دوور و قوول و پشوو درێژى چه ند سا له. كوردی گوته نى، ئه م درهنگه به م زوه راناگات، له بهر ئه مه لیرو هه به ناچارى جله وى خامه با ده ده مه وه سه ر لا باسك كه له یه كه م ئالقه ی ئه م ریزه گو تار ده دا كردو مه ته به لى ن و تا ئیستا وهك قه رز هه ر به سه ر شانمه وه یه ئه ویش لا باسى «ناوه رۆك» ه له شیعرى نالیدا.

له تى كرا ی ئه م نووسینه دا، به پیشه كى و ریزه گو تار ده كانیه وه، تا راده یك زمانى خامه گفتوگۆیه كى له باره ی ناوه رۆكه وه كردوه هه ر چه ند ناوه رۆكه كهش مه به ستى بنجى گفتوگۆیه كه نه بووبى، وه یاخود به شى كى كه م له ناوه رۆكى هه موو شیعره كانى نالی باس كرابیت، چونكه شتى كى ئاشكرا یه واتای هه ر به یتىك و غه زه لىك و قه صیده یك هه ندى كى تى كرا ی ناوه رۆك به بهر خۆى ده دات، جا به ناوى ناوه رۆكه وه بى ت یاخود له زیمنى مه به ستى كى تر دا بى ت وه یا هه ر به جار ی چ ناو نیشانى نه بى ت.

ئه ودى راستى بئ ئه گه ر له باسى ئه ده بى، وه یا مرؤفا یه تى به گشتى، خۆمان نه كه یین به و قه سابه ی كو شته په ل په ل ده كا و هه موو ئه ندامه كانى له یه كتر جودا ده كاته وه، ه یچ رینگه یى كى راست و په و نیه لی مان سه لمینى كارى ئه ده بى له به ریه كه هه لوه شینین و سه ر و ده ست و پى و كه و ل و هه ناوى له یه كتر جودا كه یینه وه و به خۆشان بلین خه رى كى كرا رى كى خالقانه یین چونكه به ره مه ی ئه ده بى هه مووی به یه كه وه ده زى و پى ش زانى شى به یه كه وه له هه ناوى خا وه نه كه ی پسا كه وه و فرا ژوو بوه. وا ده بى ناونا وه به ناچارى باسى لایه نى كى یه كه له و به ره مه ئه ده بیا نه ده كه یین به ناوى شى كره نه وه ی ئه و لایه نه كه خۆى به ته نها مه به سته له روون كره نه وه دا ئیتر له تى كرا ی به ره مه كه داده برى ت و به سه ره خۆى باسى ده كرى ت له حالى كدا ده زانین هه موو لایه نه كان به یه كه وه ها توون و تى كرا یان به شدارن له هه لئانى له ش و وا تا و شیوه و شیوا زى كار ده كه، هه ر تا كى كیش له و لایه نا نه مه یله و تى كه ل له گه ل ئه وانى تر دا وه یا به دوا ی

پێوهندیی به‌وانی تره‌وه به‌ستراوته‌وه که ئه‌مه ری ئادا له‌یه‌کتر جودا بکرینه‌وه بێ ئه‌وه تیکه‌لیه‌که په‌کی بخری وه‌یا داوه‌کانی پێوه‌ندیی بپچرین.

ئه‌م ناچاریه‌ی په‌له‌په‌لکردن ده‌بی له‌ سنووری مه‌عقولدا بوه‌ستی، مه‌عقولیه‌تیش له‌وه‌وه دیت زه‌ره‌ری بێ پرپوونه‌وه به‌ به‌ره‌مه‌ په‌له‌په‌لکراوه‌که نه‌گات، زه‌ره‌ره‌که‌ش به‌ زۆری بریتیه‌یه له‌مانه‌.

۱- نه‌هیلانی تیکه‌لیه‌که و هه‌لبیرینی داوه‌کانی پێوه‌ندیی به‌و جۆره‌ی که له‌ نرخ و بایه‌خی هه‌موو لایه‌کیان که‌م ده‌کاته‌وه چونکه‌ دیاره‌ تینه‌خویندنه‌وه‌ی ئه‌و شتانه‌ی که‌ هاوبه‌شن له‌ پیکه‌ینانی نرخیکدا ده‌بیته‌ شارندنه‌وه‌ی نرخ‌ی هاوبه‌شیه‌که که‌ خۆی به‌شیکه‌ له‌ نرخه‌که‌.

۲- بێئاگایی له‌وه‌ی که‌ په‌له‌په‌لکردنی به‌ره‌م به‌ ناچاریه‌ی ده‌کریت و په‌وا ده‌دیتریت، چونکه‌ بێئاگایی له‌م راس‌تیه‌یه‌که‌سه‌ر ده‌بیته‌ هۆی بێ په‌روایی له‌ ئاست هارمونی و هاوبه‌شی و تیکه‌سترا‌نی ناوه‌کی سه‌رله‌به‌ری به‌ره‌مه‌که‌. چ فهرقی‌کش نیه‌ له‌ به‌ینی ئه‌وه‌ی بێ په‌روایی نرخ‌ی به‌ره‌م پێ شیل بکات وه‌یاخود تینه‌گه‌یه‌شتنی ساده‌، چونکه‌ به‌ عاده‌ت نه‌زانینه‌که‌ خۆی بنگه‌ی بێ په‌رواییه‌که‌یه‌.

۳- دووباره‌ نه‌خستنه‌وه‌ سه‌ریه‌کی په‌له‌په‌لکراوه‌کان بۆ پیکه‌ینانه‌وه‌ی سه‌رله‌نوێی به‌ره‌مه‌که‌. تۆ که‌ هاتی به‌رخیکت کوشته‌وه و ئه‌ندامه‌کانیت له‌یه‌کتر جودا کردنه‌وه و هه‌ریه‌ک له‌وانت به‌ جۆری سه‌ربه‌خۆ وه‌صف کرد، تیکرای وه‌صفه‌که‌ت نابیته‌ وه‌صفی به‌رخه‌که‌ چونکه‌ به‌رخ سه‌ر و ده‌ست و دنگ و که‌ول... و قاچه‌کانی به‌یه‌که‌وه‌ن، سه‌ره‌رای به‌یه‌که‌وه‌ بوونیان یه‌کتایش ته‌واو ده‌که‌ن، ئه‌مه‌ش حاله‌تیکه‌ هه‌موو شتی زیندوو تیدا به‌شداره‌، نه‌ک هه‌ر زیندوو هه‌موو شتی زۆر لایه‌ن و موته‌کامیلیش وه‌ک زیندوو وایه‌ که‌ لیکدا‌برینی که‌رته‌ پیکه‌ینه‌ره‌کانی ته‌کاموله‌که‌ی ده‌کوژی. به‌و پێیه‌ ده‌بی دوا‌ی هه‌لوه‌شاندنی ناچاریه‌ی به‌ره‌م، سه‌رله‌نوێ به‌یه‌کتردا بدووریته‌وه و به‌ دروستی و ته‌واویی و سه‌رله‌به‌ری ته‌ماشای بکریته‌وه. له‌من به‌ پێشه‌وه‌ نووسه‌ر هه‌بووه‌ ئه‌م رایه‌ی ده‌رپرپوه‌، ته‌نانه‌ت دا‌به‌ش کردنه‌که‌ ناو ده‌نی «دا‌به‌ش کردنی میتافیزیکی». لێره‌دا من قسه‌ی غه‌یری خۆم دووباره‌ ده‌که‌مه‌وه‌ که‌ باوه‌رم پێی هه‌یه‌.

له‌م کاره‌ی دا‌به‌ش کردن و په‌له‌په‌لکردنی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی بۆ مه‌به‌سی شیکردنه‌وه و تیگه‌یاندن، ئه‌وی له‌ هه‌موان قاچ خلیسکی‌نتره‌ مه‌له‌یه‌تی لیک‌ترا‌زاندنی ناوه‌پۆک و شیوازه‌ چونکه‌ له‌مه‌دا دوو کۆله‌که‌ی سه‌ربه‌خۆ له‌ژێر هه‌یکه‌لی به‌ره‌م ده‌رده‌کی‌ش‌ریت، له‌ حالیکدا‌ هه‌لبیرینه‌وه‌ی به‌شه‌کانی ناوه‌پۆک ده‌بیته‌ که‌رتکردنی یه‌ک کۆله‌که‌ هه‌رچه‌ند گرنگ بێ وه‌یا گرنگ‌تریش بێ له‌ کۆله‌که‌ی تر که‌ شیوازه‌. به‌راس‌تی له‌یه‌کتر جودا‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م دوو به‌شه‌ پیکه‌ینه‌ره‌ی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی که‌متر نیه‌ له‌ ئیعدامی به‌ره‌مه‌که‌ چونکه‌ ناوه‌پۆک و شیواز وه‌ک جه‌وال و گه‌م وه‌یاخود کیسی کاغه‌ز و بامیه‌ نیه‌ هه‌ریه‌که‌ به‌ جودا‌وازیی له‌ لایه‌که‌وه‌ هات‌بن و ناوه‌پۆکه‌که‌ له‌ جه‌وال و کیسه‌ی شیواز کرابیت و دواتر لێی ده‌ربه‌ین‌ریته‌وه‌ چ زه‌ره‌ریش به‌ هیچ لایه‌نیک نه‌گه‌یه‌شتبێ. پێوه‌ندیی شیواز به‌ ناوه‌پۆکه‌وه‌ پتر و به‌هێز‌تره‌ له‌ جۆش پێخواردنی دوو پارچه‌ مه‌عه‌دن چونکه‌ ده‌شی دوا‌ی جۆش خواردن سه‌رله‌نوێ له‌ جه‌مسه‌ری نیوانیا‌نه‌وه‌ له‌یه‌کتر جودا‌ بکرینه‌وه‌ که‌چی شیواز و ناوه‌پۆک له‌ جه‌مسه‌ره‌وه‌ به‌ یه‌کتر نه‌گه‌یه‌شتوون به‌لکو وه‌ک له‌شی مرو‌ف و پێسته‌که‌ی به‌یه‌که‌وه‌ نمایان کردوه‌ و هه‌موو له‌شه‌که‌ و هه‌موو پێسته‌که‌، ده‌وراندو‌ر و سه‌رله‌به‌ر، جۆش خواردووی یه‌ک‌ترن، نه‌خێر پێسته‌که‌ درێژه‌کی‌شانی له‌شه‌که‌یه‌، به‌لام به‌لای ده‌ره‌وه‌ نه‌ک به‌لای ژووره‌وه‌.

له‌ زۆر نووسیناندا ده‌خوینیته‌وه‌، نووسه‌ر باسی شیواز و ناوه‌پۆک ده‌کات وه‌ک ئه‌وه‌ی باسی مریشک

و په‌ره‌کانی وه‌یا مروڤ و تووکی له‌شی بکات، زور جارانیس له‌به‌ر رق هه‌لگرتن له‌رواله‌تی ته‌عبیری کون، ناحه‌زانه‌ باسی شیواز «پوخسار» ده‌کات هر ده‌لئی میکروبی سیلی له‌شیتی ساغدا دۆزیوه‌ته‌وه. به‌راستی ئەم تهرزه‌ بۆچوونه‌ کاریکی دوور له‌ واقیعه‌ و پیوه‌ندی به‌ ئەده‌ب و پۆشنییرییه‌وه‌ نیه‌.

چهند سه‌یره‌ یه‌کیک‌ هه‌ز له‌ خانوو بکات به‌لام‌ رق له‌ ده‌رگه‌ و په‌نجه‌ره‌ و که‌فمالي دیواره‌کانی هه‌لگرت. هر ئەم بۆچوونه‌ هه‌له‌یه‌ وای کردوه‌ ته‌عبیری «وشه‌سازی» به‌سه‌ر زاری هه‌ندی که‌سدا بیت له‌ کاتی باسکردنی ئەده‌بی لی‌ره‌ به‌ پیشه‌وه‌.

من له‌ نووسیندا وابوه‌ به‌ جوړی سه‌ره‌خۆ له‌ شیواز «پوخسار» دواوم به‌لام‌ له‌به‌رخاتری ئامانجیکی تایبه‌تی بوه‌ نه‌ک له‌به‌ر بروا کردنم به‌ ره‌وا بوونی لیک‌تراندنی شیواز و ناوه‌رۆک. من له‌م نووسینانه‌مدا وهرامی هه‌ندی بیروپای چه‌وتم داوه‌ته‌وه‌ که‌ ده‌یه‌وئ یه‌ک جوړه‌ ناوه‌رۆکی خۆی هه‌زی لی ده‌کات به‌سه‌پینئ به‌سه‌ر هه‌موو جیهاندا. له‌ ئاست ئەم تهرزه‌ ته‌سک دیتنه‌دا گوتومه‌ ناوه‌رۆک هه‌رچی ده‌بی بابیی، بای فلسفیک‌ نرخ‌ی نابئ ئەگه‌ر شیوازده‌کی بی هونه‌ر و جوانی بیت. من چی بکه‌م له‌ وه‌عز و په‌ندی فه‌یله‌سووفانه‌ که‌ به‌ قسه‌ی شه‌ت و په‌ت ده‌ربرایی، وه‌یا گوناھی من و تو چی بی له‌وه‌دا جنیوه‌کانی شیخ‌ ره‌زا هه‌ند ته‌ر و برن ئاویان لی ده‌تکی! به‌ره‌م و ناوه‌رۆک و شیواز هه‌موویان ته‌واوکه‌ری یه‌ک شتن وه‌یاخود به‌ هه‌موویان ده‌بنه‌ شتیک. هه‌لبه‌ت نابئ له‌ بیرمان بجئ ئەمانه‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌ نه‌بارییون، زه‌نه‌ی ده‌روونی مروڤن و تیک‌راپان باسی ئەو ده‌روونه‌ ده‌گێرته‌وه‌ و وینه‌ی ده‌کیشن هه‌ر له‌و ده‌مه‌دا که‌ مروڤه‌که‌ له‌ ریی وشه‌وه‌ ده‌یه‌وئ وینه‌ی واتا وه‌یا مه‌به‌ستیک‌ بکیشیت.

به‌ره‌می ئەده‌بی وه‌یا هونه‌ری که‌ به‌چه‌کی هه‌ست و هۆشن، پتر له‌وه‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی ئالیی ده‌ره‌وه‌ی نه‌فس بن له‌و نه‌فس و هه‌ست و هۆشه‌دا، قیاسیان له‌ به‌ره‌می مادی، ته‌نانه‌ت زانستی پرووتیش، ناکرئ که‌ بریتییه‌ له‌ ریزکردنی ماده‌ی پرووت به‌سه‌ر یه‌که‌وه‌ وه‌یا ته‌عبیردانیکی سارد و سپ بی له‌وانه‌ی به‌راست ده‌زانرین له‌ سروشتدا. به‌ره‌می مادی (وه‌ک فابریقه‌، خانوو، جلوه‌رگ، که‌پر، پیلوو...) وه‌یا زانیاری (وه‌ک ده‌ستووراتی هه‌نده‌سه‌، ئاسمان، ریا‌زیات به‌ تیک‌رایی، راستیه‌کانی فیزیا و کیمیا...) تیکه‌ل به‌ نه‌فس و وێژدانی دروستکه‌ره‌کی وه‌یا دۆزه‌ره‌کی نابیت، له‌و نه‌فس و وێژدانه‌شه‌وه‌ هه‌لناکوڵین چونکه‌ بوونی سه‌ره‌به‌خویان هه‌یه‌ و به‌ پنی یاسا و ده‌ستووری ناو کتیبان وه‌یا تاقیکردنه‌وان مروڤ لینان شاره‌زا ده‌بی. به‌ره‌می ئەده‌بی و هونه‌ریی ئەو بوونه‌ سه‌ره‌به‌خۆیه‌ی نیه‌، به‌ پنی یاسا و ده‌ستووری قه‌راردا‌ده‌ش په‌یدا نابئ، له‌ ده‌ره‌وه‌ی نه‌فس و وێژدانی خاوه‌نه‌کی قووت نابیته‌وه‌.

به‌لئ راسته‌ که‌ بوونی مادی نه‌بوو به‌ره‌می ئەده‌بی و هونه‌ریش نابئ، به‌ر له‌وان ئەده‌ب و هونه‌ریش نابن، به‌ر له‌وان مروڤیش نابئ به‌لام‌ ئەم په‌ک که‌وتنه‌ له‌سه‌ر ماده‌ بۆ په‌یدا بوونی ئەده‌ب و هونه‌ر نابیته‌ به‌شیکی ئەده‌ب و هونه‌ره‌که‌ هه‌روه‌ک چه‌مه‌نتو و شیلمان ده‌بنه‌ به‌شیکی خانوو وه‌یا ده‌ستووری ئەرخه‌میدس دیارده‌ییکی سروشتیی و کاری خۆی ده‌کات هه‌رچه‌ند ئەرخه‌میدسیس نه‌با وه‌یا نه‌یدۆزیبایه‌وه‌. به‌ره‌می ئەده‌بی و هونه‌ریی تیکه‌ل بوون و ته‌فاعولی نه‌فسی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی له‌گه‌ل بوونه‌وه‌ر «موجود» دا وه‌یاخود له‌گه‌ل ئەو وینه‌ و واتایانه‌ که‌ پیشتر له‌ ته‌فاعولی ئەوتویی په‌یدا بوون، زور جارانیس ژوورخانی فیکری ئەوه‌نده‌ ته‌جریدی ده‌بیته‌ بنگه‌ی ئەده‌ب و هونه‌ر چ پیوه‌ندی راسته‌وخۆی به‌ ماده‌وه‌ نامینئ وه‌ک ئەوه‌ی که‌ وپینه‌ی بی سه‌روپیی ناو ئەفسانان بکری به‌ بناغه‌ی هه‌لبه‌ست وه‌یا

چیرۆک. ئەم وێنانه هەرچەند لە بنەڕەتدا ڕەنگدانەوهی بوونەوهەرن لە مێشکی کول و لێلی گەلی دواکەوتوودا بەلام دواى پەیدا بوونیان کاری سەرپەخۆ دەکەن. بەشی زۆری ئەو کارکردنەش بە پێچەوانەى حوکمی سەرھەڵدانیان لە مادەوه، دژی مادە و دەستوورەکانی دەوێستەن تا ڕادەى پەخسەستن و بێ بايەخ کردن، وەک ئەوهی کە سوود وەرگرتن لە جانەوهریک دەبێتە هۆی تەقەیس کردنی ئەو جانەوهر، کە ئیتر سوودی لێ وەرناگیرێ، سوودەکە بوو بەهۆی تەقەیس، تەقەیسەکەش سوودەکەى کوشت. کورتەى قسەى درێژ ئەوهی، ئەدەب و ھونەر وەک زۆرینەى دیاردەکانى کۆمەلایەتى و ئایین و باوەر و نەریت... و ھتاد، بەرھەمى زاتین لە ئاکامى تیکەڵ بوونی زات لەگەڵ مادەدا پەیدا دەبێ - باشتر ئەوهیە بڵێم تیکەڵ بوونی زات لەگەڵ تیکرایی دەروەر بە بارى مادى و مەعنەویەو بە ھەموو چاک و خراپەو لەوانەى دینە بەر ھەست و ھۆشى مەزھەو نەک تەنھا «مادە» کە بەشى تەفسیری راستەوخۆى ئەدەب و ھونەر ناکات.

بێگومان یەکیک لە عامیلەکانى دەروەر، ڕابەر و فیڕکەر و مامۆستا و دەرسدەرە کەوا پتر لە مادەى کەر و لال وەیا نەریتی قالب بەستووی بێگیان وەیا بەرژەوێند و سوودی دەورەدراو بە چەندین دیواری مەنع کردن و بە عەیب زانین، دەبنە سەرچاوەى کارتیکردن. چونکە ڕابەر و مامۆستا کە خۆیان بەقەدەر ھەر مادەییکی ئەم جیھانە مادەن، زمان و مێشکیشیان ھەبە بەکارى دین بۆ ئیقناع کردن وەیا ترساندن وەیا بەھەلە بردن وەیا ڕێی راست نیشان دان «کە ڕابەرەکە بەراستی دەزانێ، لەوانەشە چەوتترین ڕیگا بێت» وەیا بە کوشت دان... وەیا... وەیا.

لەبەر تیشکی ئەم لێکدانەوانە و تێبینیانەدا من ڕینگە بە خۆم دەدەم باسى «ناوەرۆک» بکەم لە شیعری نالی کە بە ناچاری دەبێتە باسکردنیکی دابەشکەرانی و لەبەرێک ترازینانە، لە حالیکدا ئەو بەشانە بەیەکەو بەستراونەو زۆر جارانیشت لە یەک بەیتدا تیکئالان ئیتر تیکئالانى دۆستانە بێ وەیا چەشنیکی تر بێ وەک ئەوهی لەم بەیتەدا دیار دەکەوێ:

مرادم زیللەت و پارانەوهی حالە نەوێک نەعتە
بە چەند بەیتیکی کوردانە کە قورئانت ئەنا خوانە

لێرەدا ناوەرۆکیکی خۆ بە کورد زانین کەوتۆتە بەر دەست و پیتی ناوەرۆکی ئایینی، بەلام دەبێ لەبیر نەکەین ھەردوو ناوەرۆک لە بەیتەکەدا بەیەکەو جۆش خواردوون و بە زۆرەملیی وەک ئەم باس کردنە نەبێ لە یەکتەر جودا ناکرێنەو چونکە جودا کردنەوێان ھەم شیرازەى ھەلبەست ھەلدەوێشینی و ھەم نەفس و وێژدانى نالیش دەکا بە چەند دەرگە و دەریوونە کە لە راستیدا یەک نەفس و یەک وێژدانە ھەردوو ناوەرۆک و سەرلەبەرى بەیتەکە و قەصیدەکە و شیوازەکە و فەنونی شاعیریەتەکەى لێھەلکۆلیوێ وەک ئاوى سەرچاوە، چ پیککەوتنەوێنیک و نەگونجانیکیشى ھەست پێ نەکردووە لە بەیەکەو ھانتى دوو ناوەرۆکەکەدا کەوا ڕەنگە کوردیکی دلگەرمى ئەم سەردەمە لە کز بوونەوهی واتای کوردایەتى بەرانبەر ئایین لە ھەلبەستەکەدا ھەستى ناراحتى بکا چونکە چەندین ھەلبەست و نەشیدی ئەوتۆ دەبیەت ھەموویان دژی ئەو قەناعەتى ناو بەیتەکەى نالین:

ئەری ئەى كوردستان كوردستانی جوان گەورەمى ژینمى خوامى بىنگومان

پەنگە كوردیكى چىنپەرورە لە كزبۆونەوێ تىكرای كورد بەرانبەر ئایین ناراحت نەبێ بەلام ئەگەر خەلە و خەرمان و فەلاح و كرىكاری كورد كز بۆویایە نارازى بۆویایە و بە گز نالیدا چووبایە. بىنگومان كوردیكى دىنپەرورەیش بايى ئەرز و ئاسمان لەم بەیتەى «كوردستانی جوان» وەتەنگ دیت و بە كوفرى بێدەمەتەقەى دەزانى، مەرقى واش هەیه لە هېچ كامىكیان وەتەنگ نایەت، هى واش هەیه نەك هەر وەتەنگ نایەت بەلكو لە هېچى ناگا تا وەتەنگ بێت وەیا راي لى بێت.

ئەم هەلۆستە لەهەك نەچوانە بەرانبەر تاكە بەیتىك ئاكامى تىكەل بوون و تەفاعولى نەفس و وێژدانى مەرقە لەگەل دەروەەر و بۆونەوێردا. بابەت یەكێكە، بەلام هەلۆست زۆرە و گەلێكىش لەهەكتر جودان، جوداوازیەكەش لە دەربەست نەبۆونەوێ دەست پى دەكا تا دەگاتە سنوورى لە دژ وەستان و جەنگین. بگرە كوشتنىش. ئەم مەودایە بەرفراوانەى جوداوازیى هەلۆست لە ئاست بیروباوەرى ناو بەیتىكى هەلبەستەكەى نالى بە تاكە هۆى «مادى» بەرەست وەیا بەرژەوێند تەفسیر ناكړ. لەونەیه دەولەمەندىك بەیتەكەى پى خوش بى یەكێكى تر پى هار بى وەیاخود باباىكى هەژار تى نەگات و هەژارىكى تر جەزبەى بۆ بگریت وەیاخود هەژارىك و دەولەمەندىك بەیهكەوێ لەسەر بەیتەكە بكەنەوێ و هەژار و دەولەمەندىكى تریش بەیهكەوێ هێرش ببە سەر بەیتەكە و ئەو كەسانەى كە لە سەرىشى دەكەنەوێ. پەیدا كەردنى تەفسیری یەكسەر و كۆپى مادى بۆ جوداوازیى لە نىوان ئەو هەلۆستانەى كە دەبوو بە هۆى یەك بوونى بەرژەوێندى خاوەنەكانیان وەك یەك وەبە تەواوێ وەك ئەوێ تەفسیری یەكسەر و كۆپى پەیدا كړیت بۆ لەهەك چوونى ئەو هەلۆستانەى كە دەبوو بە هۆى جودابوونى بەرژەوێندى خاوەنەكانیان ئەوانیش جوداواز بن.

هەر دوو تەفسیر بە زۆرەملى و پەكخستن و تۆبزی نەبى ناچیتە مێشكى مەرقى ژیر، چ مەنتیق و عیلمانیەتیش بە خۆیهوێ ناكړ. ئەو هەموو شتە لەهەك نەچوانە جیگەى بۆ نادۆزیتەوێ لە هۆش و گۆش و زانست و مەنتیقدا ئەگەر نەدرێنە بەر تەفسیری مادى فراوانى واقع بە هەموو لایەنىكى مادى و نامادییهوێ – فكرى مادى بۆ خۆى برۆای هەیه بەوێ كە مادە سەرچاوەى هەموو ئەو شتانەیه پێیان دەلێن مەنەوێ و من وشەى نامادیم بۆ بەكارهێنا.

جگە لە زۆر لایەنى ئەو كاریگەرانی تاو دین بۆ ناو دلى مەرق، هەر مەرقەكە خۆى لى دەوێشیتەوێ بە پى گۆرانی بارى زیهنى و نەفسى خۆى وەیا بە پى داخوازیى هەلۆستىكى كاتى وەیا زەوق و شەوقىكى رێكەوت وەیا بۆ تەماع وەیا لەبەرخاتر و خۆتر وەیا... وەیا... هەر جارە واتاىك و ناوێرۆكێك بەكار بێنیت كە خزمایەتى نەبى لەگەل واتا و ناوێرۆكى هەلبەستىكى تری.

ئەوێ پاستى بى ئەم دیاردەیهى ناوێرۆك زۆر بوون و جوداوازیى نىوانیان هەتا بلای شتىكى چاوەرپوان كراو بوێ لە سەردەمى كۆندا چونكە ئەوسا شاعیرىكى وەك نالى وەیا شىخ پەزا ئەندامى رێكخراوىك نەبوێ كە فەرماشتى دەسەلاتى لە خۆى بە پشتهوێتر بكاتە ناوێرۆكى هەلبەست و سەرلەبەرى شیعرى «۵» سالى و «۶» سالى وەك مۆدىلى ئۆتۆمۆبىلى «رۆزپاىز» یەكسان و نەگۆراو بێت.

یهک ئاههنگیی واتا و ناوه‌پۆک له به‌ره‌می ئه‌ده‌بی و هونه‌ریی مروّقی سه‌ر به باوه‌ری سیاسیی که‌وا شتیکی چاوه‌پوانکراو و به‌رچاوه له ژیا‌نی رۆژانه‌دا، شتیکی نامومکینه له شیعریی نالی و غیری نالیدا که چ ته‌بلیغاتی ره‌سمی و سیاسیی نه‌هاتوو په‌راویژی هه‌لبه‌سته‌کانی بۆ په‌نگیژ کات و قالبی فکر و ناوه‌پۆکه‌کانی به‌ه‌وێته به‌ر ریشه و خامه‌وه.

نالی له‌و په‌راویزه‌دا که ژیاوه و بی‌ری کردۆته‌وه و هه‌لبه‌ستی گوتوه به‌ دلخوازی خۆی ناوه‌پۆکی هه‌لژاردوه و فۆرمی بۆ داناوه. هه‌روه‌ک گه‌شت و گه‌رانه‌که‌ی به‌ شام و تورکیا و حیجازدا له ئاکامی به‌یه‌که‌وته‌وه‌ی ته‌کانه‌کانی په‌له‌فهری ژیا‌نی خۆی له‌گه‌ل واقیعه‌دا، به‌بێ ده‌رچوونی ئه‌مری ئیداریی ر‌ووی داوه هه‌روه‌هاش ناواخی شیعره‌کانی له ته‌ندوو‌ری ده‌روونی‌وه زمانه‌ی کیشاوه، نه سولطانی تورکیا و نه پاشای بابان و نه ده‌ربه‌گی هه‌ولیر و نه توجاری شام و نه چینی هه‌ژار و ناوه‌نجی و نه هیچ شتیکی وه‌ها مادی و به‌ره‌ست پ‌ی‌یان کردوه.

هه‌موو ئه‌و قسه‌وقسه‌لۆکه بێ سه‌روپ‌ی‌انه‌ش که ده‌لێ شیعریی نالی و ئه‌مسالی نالی خزمه‌تی ده‌ربه‌گی کردوه وه‌یا فکری ده‌ربه‌گی کوتاوه‌ته‌وه له تاکه سه‌رچاوه‌ی که‌م زانی‌نه‌وه هه‌له‌ده‌قوڵن به یارمه‌تی گروپی ر‌قه‌ه‌لگرتن له ر‌ابردوو که له‌سه‌ر هیچ بنجیکی زانست وه‌یا ئینساف وه‌یا خ‌یرخواهی وه‌یا مروّف دۆستییه‌وه هه‌لنه‌ستاوه. به‌ پ‌ی‌چه‌وانه چه‌ندی بل‌یی کاری سه‌لبی ده‌کاته سه‌ر دل و می‌شک و عاتیفه‌ی چینی نه‌وباوی خوینده‌واران که له ه‌یچه و به‌ خۆپ‌ای ده‌یانکا به‌ دوشمنی نرخدارترین میراتی کورده‌واریی. ل‌یره‌دا به‌ مونا‌سه‌به‌ی ج‌ی‌گه ناوی کت‌ی‌ب‌ی‌کی زۆر مه‌شووری زۆر می‌شک غه‌له‌ت‌ی‌نم به‌ بیر د‌ی‌ته‌وه که له سالانی ۱۹۶۰ ده‌رچوو به‌ ناو‌ن‌ی‌شان‌ی «وعاظ السلاطین» ه‌ی‌رش‌ی سه‌ختی ده‌برده سه‌ر زانا و ئه‌دیبه‌کانی سه‌رده‌می کۆن گۆیا بلویرژه‌نی خه‌لیفه و مه‌لیکان بوون له حال‌ی‌ک‌دا تاک تاکه‌ی ئه‌و زانایه و ئه‌دیبانه نه‌بێ خه‌لیفه و سولطان‌یان ت‌ی‌نه‌خویندۆته‌وه، که‌چی له ده‌می بلاوکردنه‌وه‌ی کت‌ی‌به‌که‌دا زوربه‌ی ئه‌دیبه‌کانی ع‌ی‌راق بلویرژه‌نی عه‌بدولکه‌ریم قاسم بوون. سه‌یریش له‌وه‌دا بوو به‌ ر‌اده‌ی ت‌ی‌ه‌لکشانی ئه‌دیبه‌کان له داوای شۆرش‌گ‌یر‌یدا ت‌ی‌ه‌له‌ده‌کش‌ان به‌ره‌و «قاسم په‌رستی» که‌سیش خه‌یالی بۆ ئه‌وه نه‌ده‌ر‌و‌یش‌ت د‌ی‌مه‌نه‌که به‌ د‌ی‌مه‌نی ناو کت‌ی‌به‌که‌ی «وعاظ...» بگ‌ر‌ی و به‌ خۆیدا بشک‌ی‌ته‌وه.

به‌راستی که مروّف ئاگای له نه‌فسی خۆی ب‌را و‌ر‌ی‌نه‌ی عه‌نتیکه ده‌کات و کۆل‌ی‌ک‌یش که‌یفی به‌ خۆی و و‌ر‌ی‌نه‌کانی د‌ی‌ت. ه‌ر له کولانه‌ی نه‌فه‌سه به‌سه‌هوو چوه‌که‌ی خۆشیه‌وه سه‌یری دونیا ده‌کات به‌لام سه‌یریکی سه‌ره‌وب‌ن و وه‌رگه‌راو و سه‌رمه‌وقولاته ل‌ی‌داو. که‌س‌یک که سه‌ری سوو‌را واده‌زان‌ی، دونیا و خه‌لق ده‌سوو‌ر‌ی‌ن.

نالی هه‌روه‌ک خزمه‌تکاری تاکه که‌س نه‌بووه خزمه‌تکاری چ به‌ره و تاقم‌ی‌ک‌یش نه‌بووه. فکر و بیرو‌پ‌ای هیچ چ‌ی‌ن‌ی‌کی دیارکراو‌ی‌شی نه‌کوتاوه‌ته‌وه. که سه‌یری دیوانه‌که‌ی بکه‌ین ب‌ی‌ لایه‌نگ‌یری و ر‌ق ل‌ی‌ه‌ه‌لگرتن ده‌بین‌ن ئه‌م مروّقه هه‌لبه‌ستی بۆ د‌لی خۆی ه‌و‌نی‌وه‌ته‌وه شیعره‌کان‌ی‌شی ه‌ر با‌ی‌ی ت‌ی‌ه‌په‌ر‌ی‌نی واقیع و کۆمه‌لایه‌تی به‌ نه‌فسی خۆیدا ته‌رجه‌مه‌ی واقیع و کۆمه‌لایه‌تی ده‌ک‌ن. له‌لایه‌ن خۆ دانه پال چینی هه‌ژار و ب‌ی‌ده‌سه‌لاته‌وه‌ش ه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌گوت‌ر‌ی که نالی وه‌ک مروّقیکی مسلمان‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه له ر‌پ‌ی‌ی ر‌استه باوه‌ری ئایینه‌وه به‌زه‌بی به‌هه‌ژاردا هاتوه وه‌یا د‌ژی سته‌م بوه. چ فک‌ره‌ی‌ی‌کی ر‌وونی فه‌لسه‌فی «هه‌ژار دۆست» وه‌یا د‌ژه‌وه‌ستان‌ی‌کی ئاشک‌را له «سته‌م‌کار» له‌و هه‌لبه‌سته‌نه‌وه به‌ره‌و بیرمانه‌وه نایه‌ن. ر‌ه‌وا ناب‌ی‌نم من وه‌یا یه‌کیکی تر له ر‌پ‌ی‌ی ته‌ئو‌یلی داتا‌ش‌راوه‌وه «هه‌له‌وست» بۆ نالی دروست کات و به‌لای چ‌ی‌ن‌ی‌ک‌یدا

بشکینیتتهوه چونکه ئەو خۆی به چ لاییکدا نەشکاندۆتەووە مەگەر ئەو لایەنەى که مسلمانى پروت حەزى لى دەکات.

بەهەمە حال که ئیمە بێن لەبەر تیشکی لیکدانەووەى ئەو کەسانە که نالی به خزمەتکاری دەرەبەگ و کۆنەپەرست دادەنێن شیعرەکانی هەلسەنگین، چارمان نامینى لەویدا نالی بخەینه ریزی هەژاردۆست و ستم نەویست و دادخازان، به پێچهوانەى ئەو لیکدانەووەیه، چونکه زۆر ئاشکرایە قسەى مسلمانانە و خواپەرستانە راستەوخۆ یەخەگیری دەسەلاتدار و خاوەن ملک و پارە دەبێ و له مەعنادا تاوانباریان دەکات.

به نمونه قەصیدەى: بەرگی دنیا هیندە کورت و کۆنە و بازارپیه حەیاى شتیک دەبات که بنگەى شانازی و خۆپێهەلدانەووەى خاوەن دەسەلات و پارەیه. هەموو داخوازیەکانی تەرکی دانیشتنی ناوشار و روو له دەشت و دەرکردنیش که له قەصیدەیهدا هەیه گالتهکردنە به کۆشک و تەلار و دامودەزگای دەولەمەندەکانی شاری:

گەنجی راحت تاجی عیززەت خارجی مەعمورییه
کوندەبۆ هەر بانگەبانگ و هودهودیش هاوارییه
پۆس به کۆلى عامیری فەرمووی که وا بۆ پوخته بوون
جووتی سەر کێوان گەلى چاتر له تاقى شارپیه

ئەم رووبەروو بوونەى نالی دژی ژيانە نەرم و نۆلەکەى دەولەمەندی شاری هەرگیز له کەس ناسەلمینى بلێ گوتەى وەها هەژاران دەبەنگ دەکا و هەستى شۆرشگێڕانەیان دەکوژێ بەهۆى قەناەت هینانیا به کهم بایەخى کۆشک و تەلار و ژيانى ئاسوودە، چونکه هەژاری بەستەزمان ئەم شیعرانەیان نایەتە بەرچاو تاكو ئەگەر مۆرفینی تیدا بیت پنی گێژ بن، که بۆشیاى بخویننەووە تیی ناگەن. ئەو کەسەى که لێى چاودەروان دەکرێ شیعرى نالی بخوینیتەووە له سەدەى نۆزدەمدا خویندەواری ناو شارە که هیچى ئەو هەژارە نیه پنی بگوتری پرۆلیتاریا.

دەزانم لێردەدا من خەریکی کاریکی بێ سەر و پیم لەو ڕوودە که ئەم تەرزه دەمەتەقەیه به هیچ کلۆجیک روو له شیعرى نالی ناکات ئەگەر به زۆرەملێ پرووی تینەکەین، بەلام سووچی من چیه خویندەواری کوردی ئەم سەردەمه دیت سواری سەر و پۆتەراکی شاعیری وەک نالی دەبیت و مۆرفین و جندۆکە و دەرەبەگایەتى له شیعرەکانی هەلدینجی و گەنجی شلک و تازەشى پێ سەر لێشیاو دەکات. دەبێ بزانی فکریکی هەلە که چووە میشکی خویندەواری گەنجەووە وەها نەقش بەستوو دەبێ یەكجار به زەحمەت لێى دەسپێتەووە یاخود هەر ناسپێتەووە.

کەواتە پێویستە لەتەک فکریکی هەلە یەکیکی تر هەبێ تاى بکاتەووە و ئیحتیمالی راستکردنەووەى سەهووی ناو هەلەکە له میشکی گەنجدا بەردەست بکات بەر لەووەى سەهووەکە به تەواوی جیگیر بیت. ئەم مەبەستەش له بەیندا نەبیت، پێویستە راستی بگوتریت و پەردەى لەسەر هەلدریتەووە، هەر نەبێ بۆ ئەو هەلەبەر بیروپرای هەلەدا هی راستیش نموودیکی هەبێ.

له مانەش هەموو وازبێنین و له گەل نەفسى خۆماندا هەلوەستى شەرم و حەیا بکەین دەبێ دەستی

سته‌م و نار‌ه‌وایی مرۆقی بێره‌حمی ئەم سەر‌ده‌مه له‌ مردوه به‌شه‌ره‌فه‌کانمان کۆتا که‌ین، له‌ حالێکدا هه‌مان ده‌ست په‌یکه‌ری ته‌قدیس بۆ زیندووی در‌نده‌ی کوشنده‌ی ده‌والپێی خۆسه‌پێنی می‌لله‌ت توقی‌نی می‌لله‌ت فرۆشیش به‌رپا ده‌کات و دیته‌ ناو چا‌و‌یشته‌وه و ده‌مکو‌تیشته‌ ده‌کات. که‌ ده‌وری در‌نده ده‌والپێیه‌که‌ش به‌سه‌رچوو هه‌مان ده‌ست که‌ په‌یکه‌ری بۆ در‌وست ده‌کرد چه‌پله‌ریزان داده‌نیته‌وه بۆ یه‌کیکی تر، به‌لام به‌ در‌یژایی کات هه‌ر له‌ بیریه‌تی در‌ی مردوه بێتا‌وانه‌کانمان بێت و به‌ گونا‌ه‌باریان له‌ قه‌له‌م بدات. به‌ ده‌نگ هاتنی ئەم نو‌وسینه له‌م هه‌له‌که‌وته سه‌ره‌وبه‌ «فرض الکفایه» یێکه وه‌ک نو‌یژی سه‌ر مردوو که‌ ئەگه‌ر که‌س نه‌یکات هه‌موو که‌سی زیندوو تا‌وانبار ده‌بێت.

پاش ئەمه که‌ به‌ چاکی لی‌مان پو‌ون بێته‌وه نالی و ئەمسالی نالی خزمه‌تکاری ده‌ره‌به‌گ و سته‌م و ئەفسانه نه‌بو‌ون، به‌لکو خزمه‌تکاری ده‌روون و ویژدانی خۆیان بو‌ون ئەوه‌شمان زانی که‌ خزمه‌تکار نه‌بو‌ونیان ئەنجامیکی ئاسایی ئەو سه‌ره‌ده‌مه و ئەو ژیا‌نه‌یه که‌ تێیدا به‌رپوه ده‌چو‌ون. ده‌توانین چه‌ند شاده‌ماری ناوه‌رۆک له‌ ر‌شته‌ی دی‌وانه‌کانیان هه‌لا‌وی‌ترین و بیان که‌ین به‌ شه‌قل و در‌وشمی هه‌ر یه‌کیک له‌و شاعیرانه. لێره‌دا ر‌یگه‌مان نیه به‌را‌وردیکی ئەو دی‌وانانه بکه‌ین بۆ په‌یدا کردنی کێشانه و پێ‌وانه‌یێک که‌ شه‌قل و در‌وشمی یه‌کیکیان له‌وانی تر جودا ده‌کاته‌وه چونکه‌ لێک‌ۆ‌لینه‌وه‌ی ئەم نو‌وسینه مه‌یدانی وه‌ها فره‌وانی نه‌گرتۆته به‌ر خۆی، قسه‌که‌ش بۆیه بو‌و تا‌کوو شتیکی گ‌رنگی تیدا به‌یان که‌م. که‌ بلێم له‌و دی‌وانانه‌دا چه‌ند شاده‌ماریکی ناوه‌رۆک به‌دی ده‌ک‌ری، پێ ده‌چی گوتبێتم شی‌ع‌ری ناو ئەو دی‌وانانه وه‌ها له‌یه‌کتر ده‌چن خا‌وه‌نیان نه‌ناس‌ریته‌وه له‌و پ‌وه‌وه که‌ ده‌زانین ناوه‌رۆکه‌کانی باب‌ه‌تی شی‌ع‌ر له‌ شاعیریه‌که‌وه بۆ یه‌کیکی تر گ‌ۆ‌رانیکی بنجی به‌سه‌ردا نه‌ده‌هات، زۆربه‌یان یاخود هه‌موویان چه‌ند مه‌یدانیکیان دا‌کو‌تا‌وه که‌ ئەمه به‌ زا‌هیر وا ده‌کا به‌ره‌مه‌کان له‌ یه‌کتر بچن و بۆ هه‌موان ده‌ست بدات. ئەم تیبینییه به‌ ر‌واله‌ت ر‌استه، بنجی ما‌دی‌بی ر‌است و در‌وستیشی هه‌یه چونکه‌ دیاره خه‌ریک بو‌ونی چه‌ند که‌س به‌ یه‌ک باب‌ه‌ته‌وه وا ده‌کا ئاکامی خه‌ریک بو‌ونه‌که‌یان له‌ یه‌کتر نزیک بێ، ته‌نانه‌ت زۆر جار‌ان وا بو‌ه تا‌که غه‌زه‌لیک به‌ ناوی دوو شاعیر بلا‌وی‌وته‌وه که‌ ئەمه پ‌ووی نه‌ده‌دا ئەگه‌ر ناوه‌رۆکی ئەده‌به‌که‌یان له‌ یه‌کتر جودا بایه وه‌ک ئەوه‌ی که‌ موم‌کین نیه شی‌ع‌ریکی ناظم حکمت بد‌ریته سلیمان نظیف.

به‌لێ ده‌زانم قسه‌که‌م ئەم ئاکامانه‌ی به‌به‌ره‌وه هه‌یه، وه‌ک دیتت له‌ واق‌عیشدا پ‌ووی داوه، به‌لام چه‌ند هۆیه‌ک هه‌یه نه‌هیلێ تیکه‌لاو بو‌ونی شی‌ع‌ری شاعیران ب‌بێته‌ خه‌ته‌ری بێ سه‌رو‌شوونی و نه‌ناس‌رانه‌وه‌یان. وا لێره‌دا به‌وپه‌ری کور‌تب‌یژییه‌وه لێیان ده‌بمه‌وه.

یه‌ک له‌و هۆیا‌نه‌ی پاراستنی شی‌ع‌ری شاعیر ئەوه‌یه که‌ زۆربه‌ی شاعیره‌کان له‌ کاتی دانانیانه‌وه به‌ ناوی خا‌وه‌نه‌که‌یه‌وه تو‌مار کراوه و له‌ نی‌وان خه‌لقدا بۆ ئەو ساغ بو‌ونه‌وه که‌ ئەمه شتیکه‌ وه‌ک قه‌لغان وایه بۆ پاراستنی مول‌کیه‌تی شی‌ع‌ره‌که‌. هۆییکی تر ئەوه‌یه به‌ عاده‌ت نازنا‌ویک له‌ کۆتایی شی‌ع‌ردا، وه‌ک تا‌پۆی خانوو، شی‌ع‌ره‌که‌ بۆ دانه‌ره‌که‌ی ده‌پا‌ری‌زی. هه‌ندێ جار وا ده‌بی نازنا‌وه‌که به‌ یه‌کیکی تری وه‌ک خۆی ده‌گ‌ۆ‌رد‌ریته‌وه که‌ کێشی شی‌ع‌ره‌که تیک نادات و گ‌رفت په‌یدا ناکات.

نالی، سالم، کوردی، حاجی، ر‌اجی، صافی و گه‌لیک نازنا‌وی تر هه‌موویان یه‌ک کێشن و دینه جی‌گه‌ی یه‌کتر، به‌لام بایه‌خی ئەم ئی‌حتی‌ماله له‌ زۆر ر‌یگه‌وه که‌م ده‌بێته‌وه یه‌کیکیان ئەوه بو‌و که‌ گوتم شی‌ع‌ره‌کان له‌ ده‌می به‌وه‌له‌د بو‌ونیانه‌وه خا‌وه‌نه‌که‌یان ناسراوه.

دوهمیان ئەوه‌یه که‌ ده‌شی له‌ ناو هه‌له‌به‌سته‌که‌دا نیشانه‌یێک هه‌بی خا‌وه‌نه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه بدات وه‌ک

که «قادر» مه‌دح کراوی ناو شیعر بی شیعره‌که بۆ کوردیی ساغ ده‌کاته‌وه وه‌یا هه‌بیه نالی پێ دەناسرێته‌وه. سه‌ره‌رای ناو، وا ده‌بی ڕووداوی ناو هه‌لبه‌ست په‌نجه بۆ ئه‌و شاعیره درێژ ده‌کا که ڕووداوه‌که پێوه‌ندیی به‌وه‌وه هه‌یه.

هۆی سییه‌م ئه‌وه‌یه که زۆر جار ان له‌هجه‌ی شیعره‌که په‌راویزی سه‌ر شیوان ته‌سک ده‌کاته‌وه وه‌ک هاتنی «ئه» له پینش فیعلی مضارع‌وه که تایبه‌تی سلیمانی و شوینی له‌و نزیکه‌وه‌یه وه‌یا وشه‌ی «ده‌گه‌ل» هی موکریانه... به‌ نموونه ده‌لیم ئه‌م مصرعه‌ی خواره‌وه:

«به‌ قوربان هه‌وره‌مانی چۆن بیه‌نم» هی ناوچه‌ی سلیمانی نیه چونکه خه‌لقه‌که‌ی نالین «هه‌وره‌مانی» هه‌رچه‌ند مه‌فعولیش بی‌ت (مصرعه‌که هی حاجی مه‌لا عه‌بدوڵلای کۆیه‌یه).

هۆی چواره‌می ناسینه‌وه‌ی شیعر ئه‌و خاسیه‌ت و تایبه‌تی و دهم و ڕاویژه‌یه لینی ده‌بی به‌ شه‌قل که‌وا که‌لێک جار ان غه‌له‌تی په‌ره‌سه‌ندوو ڕاست ده‌کاته‌وه. هه‌لبه‌ستیک که له شاعیریک نه‌وه‌شایه‌وه زه‌حمه‌ته بۆی بی‌ی به‌ مال هه‌رچه‌ند نازناوی ئه‌ویشی پێوه بی‌ت و له نووسینانیشدا به‌و جوړه ڕۆیشته‌بی‌ت. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا وا ده‌بی شاعیریک له دوو شاعیری هاوڕیکار «مستوی» بوه‌شیه‌وه و بۆ هه‌ردوکانیش حیساب کرابی‌ت وه‌ک قه‌صیده‌که‌ی «ره‌فیعان من ئه‌وه ڕۆییم له لاتان» که شۆرده‌تی بۆ کوردیی به‌ستوه به‌لام له چه‌ند به‌یازی موخته‌به‌ردا بۆ نالی حیساب کراوه.

له‌مانه‌ش بترازی هۆی دیار خستنی خاوه‌نی شیعر له‌ گه‌لێک باری تره‌وه په‌یدا ده‌بی که ئیره بۆی ده‌ست نادات خۆی پێوه خه‌ریک کات. به‌هه‌مه حال ئه‌م باسه‌ی چه‌ند شاده‌ماری ناوه‌ڕۆک له شیعرێ بوێژانی کوردی سه‌ده‌ی نۆزده‌مدا که به‌سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ی شیعرێ نالی دا بیه‌رین، ده‌توانین له‌ ڕیبازیکی ئاشکرا و هه‌مواره‌وه گه‌شتی سرنج گرتن و تۆژینه‌وه‌ی تیدا بیه‌ینه سه‌ر مه‌طلب چونکه مه‌تانه‌تی هه‌لبه‌ستی نالی وه‌ک شوین پێی گران می‌ردان، له هه‌موو مه‌به‌ستیک و ناوه‌ڕۆکیکی هه‌لبه‌ستدا توڕه‌ی به‌ستوه هه‌ر ده‌لێی به‌ر په‌نجه‌ش ده‌که‌وێت نه‌ک ته‌نها چاو.

ئه‌و چه‌ند شاده‌مارانه‌ی من لی‌رده‌ا په‌نجه‌یان بۆ ڕاده‌کیشم، به‌راستی، لیکۆلینه‌وه و ڕوون کردنه‌وه و شه‌رح دانی سه‌ره‌به‌خۆی ده‌وێ بۆ ئه‌وه‌ی به‌ چاکی ساغ بی‌ته‌وه ئایا بوچی نالی به‌ زۆری خه‌ریکی ئه‌م ته‌رزه‌ واتا و مه‌به‌ستانه بوه! ئایا پێی تی ده‌چوو نالی له‌و باره‌ی تیدا بوو به‌ واتا و مه‌به‌ستی تره‌وه خه‌ریک بی‌ت؟ ڕۆژگاری ئه‌و چ مه‌به‌ستی تری ده‌خسته به‌رده‌ست و هۆش و خه‌ریک بوونی یه‌کیکی وه‌ک نالییه‌وه؟

له‌ به‌رگی «دوهمی حاجی قادری کۆیی» دا به‌ پێی لوان و ده‌سه‌لات لایه‌نی په‌یدا بوونی شیعرێ کوردی له سه‌رده‌می حوكمی عه‌بدوڵڵا ڕه‌حمان پاشای بابان به‌ دوا‌ی شۆڕشی فه‌ره‌نسه‌دا ڕوون کراوه‌ته‌وه که ده‌زانین نالی و سالم و کوردی له مه‌له‌به‌ندی سلیمانیدا، به‌ دوا‌ی ئه‌واندا و شان به‌ شانی وانیش حاجی قادر و باپیرم و چه‌ند شاعیری تری کۆیی له مه‌له‌به‌ندی نیوان دوو زابدا که‌وته‌ سه‌ر هه‌مان ڕیبازی ئه‌ده‌به‌وه. له‌و لیکۆلینه‌وه‌یدا مه‌ته‌لی په‌یدا بوونی شیعرێ کوردی په‌رده‌ی مه‌ته‌لایه‌تی له‌سه‌ر هه‌لگیراوه. دیاره لی‌رده‌ا که باسی ناوه‌ڕۆکی شیعرێ نالی بکه‌ین و ئه‌م لا‌باسه‌ی هۆی کوردیی بوونی شیعره‌کانی بکه‌ینه به‌ر لیک‌دانه‌وه ده‌بی هه‌مان بۆچوونه‌که‌ی ناو به‌رگی دوهمی حاجی قادری کۆیی دووباره بکه‌ینه‌وه چونکه، تا ئه‌م بیرم بۆ دۆژینه‌وه‌ی هۆی ئه‌م دیاره‌یه‌ی ده‌ست کردن به‌ شیعرێ کوردی چووبی، هه‌ر ئه‌و هۆیانه‌مان دینه‌ پێشه‌وه که له‌و کتێبه‌دا لی‌یان کۆل‌راوه‌ته‌وه. که‌واته کوتانه‌وه‌ی ئه‌و باسه به‌لاوه ده‌نینم و

خوینەر دهگێرمهوه بۆ لای نووسینی ناو کتێبهکه چونکه چی لهوان نوێترم به چهنگ نهکهوتوه لێره دا بیکهم به تهواوکهری ناتهواویی ئهوی.

کوردیی بوونی شیعرى نالی له لایه ن زانینى هۆی پهیدا بوون و زهرفى پهیدا بوونیهوه گه لێک پرونتر و ئاشکراتر له هۆی خه ریک بوونی نالی به و شاده مارانه ی که گوتم رسته ی ناوه رۆکی شیعرى پێک دین. ئیمه نازانین به وردی و به پرونی بۆچی نالی پتر له شاعیرهکانی سه رده می خۆی عاشق بوه، پتر په ندیار بوه، پتر له پاشاکانی بابان نیزیک بوه، پتر مه لا بوه، پتر دژی صۆفی بوه، پتریش ئاماده بوه بۆ ئاواره بوون که ئهمانه هه موو دیارده ی ئه وتۆن له شیعرهکانی دهنگیان داوه ته وه و کاریان کردۆته سه ر ژیا نی. به ئی ده توانین پروکه شیکی ئهم دیاردانه باس لێ بکه ی ن و به فه ندی رسته سازیی و مه هاره تی شت تیکبه ستن بایی ئیقناع کردنی خوینهریکی به په له ش بیانخه ی نه ناو نووسینه مانه وه به لام چ فایده که نووسه ر خۆی به و شتانه ئیقناع نه بێت و باوه ری ته واویان پێ نه کات. حه یفه من یا یه کیکی تر له سه ر سه کۆی نمایشت و خۆه لدان ه وه په ری ساخته ی رهنگا ورهنگی هۆی هه لبه سترا و به خۆمانه وه بنی ن و وه ک تاووس چه تری فیزونا ز له به رانه ر فکه سافیلکه که ی ته ماشاکه ران لێ بده ی ن... به راستی مومکین نیه له دیراسه ی به په له دا هه موو شاده ماری ناوه رۆکهکانی شیعرى نالی بده ی نه وه به هۆی پهیدا بوون وه یا بیگێرینه وه بۆ سه رچاوه ی لێهه لقو لێن. وه نیه ئهم کاره ش که م بایه خ بێ وه یا ئه نجام دانى له و دیو سنووری ده سه لاتى مرۆقه وه بێ. لایه نی بایه خدار بوون له وه وه دیت که به راده ی گرنگ بوونی دیراسه ی شیعرى شاعیر، دۆزینه وه ی ئه و کاریگه ره و ئه و زهرفه ی شیعره که ی لێ پهیدا بوه ئه ویش گرنگه چونکه به م دۆزینه وه یه پێوه ندیی شاعیر به واقیعه وه ده زانریت و واتا و هیمای شیعرهکانی به چاکی ئاشکرا ده بێت، که ئهمه شتیکه گوترا وه و له هه ندێ شوینی ئهم نووسینه ش باسی کرا وه. لایه نی ئیمکان هه بوونی دۆزینه وه ی هۆی پهیدا بوون و زهرفى لێهه لقو لێنی شیعرهکانیش به وه دا مه علوم ده کری که خه ریک بوونی به رده وام و هه ناسه درێژ ده توانی ئه و پروودا وانه ی سه ده ی بیسته م که پێوه ندیی دوور وه یا نزیکیان به نالییه وه له سه رچاوه ی نووسرا و ده ما وده مه وه وه رگێریته وه و له گه ل به سه ر برده عاده تیه که ی نالییان به راورد بکات و تین و تاوی هه ردووکیان بخاته به رانه ر ئاوی نه ی هه لبه سته کانییه وه و لێیان هه لێنجی، له هه مان کاتیشدا حیسابی ته وا و بۆ زات و قابیلیه تی نالی بکا که چۆن ته فاعول له گه ل ئه و پروودا وانه ده کات.

سه ره رای ئهمانه، هه موو ئه و راستیانه ش تیبخوینیته وه که له نالییه وه پیمان گه یشتوه و راگه یانندی تایبه تیان هیه وه ک ئه وه ی که هینده شه رم به خۆبوو نه یویست بێ نه بز گرتنی وه زعی سلیمانی و دلیا بوون له پاراستنی ئابروو پرووی تیکاته وه، ئیتر ئه وه بوو کاغه زی بۆ سالم نووسی لێ داوا کرد که له م روه وه خه به رداری بکاته وه.

به ئی ئهم کاره مومکین نیه به لام نه ک له م نووسینه دا که ده سته ملانی دیوانی نالی و چه ند بنگه یه کی لیکدانه وه بووه له ناو چوار دیواری ژووریکی کۆری زانیاری کوردا، هه ر جاره ش که ئالقه ییکی لێره به پێشه وه نه ختیک درێژه ی کیشا بێ، خیرا به خیرا ترسی وه ته نگ هاتنی گوڤاره که ی کۆر له درێژه کیشانی گوتار نه فسی بری بێ. ئهم جاره شیان ره چا وکردنی یه ک قه واره ی له نیوان سه ره له به ری ئالقه کان وا بکا نه توانم مه یدانیکی وه ها فره وان بگرمه به ر نووسین که له دیراسه ی دوور و درێژی سه ره به خۆ بوه شیته وه و نه یینی نادیار ئاشکرا بکا.

كهواته هه‌رچه‌ند ده‌زانم تۆزینه‌وه‌ی سه‌رله‌به‌ر و بێ كه‌م و كه‌سه‌ر هه‌م با‌یخدا‌ریشه و هه‌م موم‌كینه‌شه، به‌ ناچارى وازى لێ دێنم و ده‌لكێم به‌ باسى ئه‌و شاده‌مارانه‌ی ناوه‌رۆك كه‌ نه‌خشه و ڕشته‌ی زوربه‌ی هه‌لبه‌سته‌كانى پێك دێنن وه‌ك كه‌ تا ئێستا له‌به‌ر تیشكى ئه‌واندا هاتوچۆم به‌ فكر و خامه‌ی خۆم كردوه. ئه‌وه‌ی بۆ هه‌موو نى‌گایێكى ڕوون ده‌رده‌كه‌وێت له‌ هه‌لبه‌سته‌كانى نالى، زێده‌ به‌رچاو بوونى دوو شاده‌مارى یه‌كجار بنجى و ڕه‌گ داكو‌تاوى عیشق و ئایینه‌ كه‌وا بى‌گومان له‌به‌رایى هه‌موو به‌شه‌كانى ترى ناوه‌رۆكى دیوانه‌كه‌یه‌وه دێن.

به‌راستى «عیشق و ئایین» كه‌ خۆیان دوو شاده‌مارى گه‌وره‌ن، له‌ هه‌مان كاتدا سه‌رچاوه‌شن بۆ ورده‌ ده‌مارى تر كه‌ ئه‌وانیش به‌شدار ده‌بنه‌وه‌ له‌ تێك‌پایى ناوه‌رۆكى هه‌لبه‌سته‌كان.

شاده‌مارى عیشق له‌ شیع‌رى «نالى» دا به‌ پێى گۆته‌ی ده‌ماو‌ده‌م كه‌ به‌شێكى به‌رچاوى شیع‌ره‌كانیش پشت‌گیرى لێ ده‌كه‌ن، له‌سه‌رده‌مى خۆ‌ب‌د‌نى فه‌قی‌انه‌یه‌وه تێكه‌ڵ به‌ هه‌لبه‌سته‌ی نالى بووه‌ ڕه‌نگه‌ هه‌ر خۆ‌ب‌شى پال‌پۆنه‌ریكى گه‌وره‌ بووب‌یت بۆ به‌رده‌وام بوونى له‌سه‌ر ڕا‌په‌وى شاعیرى، چونكه‌ وه‌ك ده‌زانین گه‌لێ شاعیرى خاوه‌ن هونه‌ر و خاسیه‌تى شاعیریه‌ت وازیان له‌ شیع‌ر هێناوه‌ له‌به‌ر نه‌بوونى ئاگرى عیشق له‌ دلایندا به‌ تابه‌تى كه‌ شاعیره‌كان وه‌ك نالى خه‌ریكى خۆ‌ب‌د‌نى مه‌لایانه و قورئان و حه‌دیس بووین. دیاره‌ له‌بارى وه‌هادا «مه‌لا» خه‌ریكى شیع‌ران ناب‌یت ئه‌گه‌ر سۆزێك له‌ هه‌ناوى خۆیدا شك نه‌با. یه‌كێكى وه‌ك حاجى قادر سۆزى كوردایه‌تى لێى بوو به‌و جیگه‌رى عیشق كه‌ تا كۆتای ژيانى شیع‌رى كوردپه‌رستانه‌ی پێ هۆنیه‌وه، ده‌شزانین چ مزگه‌وت و مه‌درسه‌ و ده‌رسدانى فه‌قیان نه‌ده‌بوون به‌ له‌مپه‌ر له‌ پێش گوزه‌رى شاعیریه‌ته‌كه‌ی. شێخ ڕه‌زا كه‌ شاعیرێكى به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر شیع‌ر بێ ئه‌وه‌ عیشق ئاگرى له‌ دلى به‌ردا ب‌یت، ده‌رس و مزگه‌وتى نه‌بوو له‌ شیع‌رى مه‌نع كات وه‌ياخود ڕاویژێى به‌ره‌و هه‌لبه‌سته‌ی ئایینی ببات. كه‌ مزگه‌وتى نه‌بوو، مه‌به‌ستى ترى هه‌بوون شیع‌ریان پێوه‌ هه‌لبه‌ستى. به‌هه‌مه‌ حال وا پێ ده‌چێ عیشق نه‌خشه‌كێشێكى ده‌ست ڕۆش‌توو بووب‌یت له‌ ژيانى نالى.

نه‌خشه‌كێشانه‌كه‌شى هه‌ر له‌وه‌نده‌ نه‌وه‌ستاوه‌ كه‌ شیع‌رى عاشقانه‌ی پێ هه‌لبه‌ستوه‌ تا سه‌رده‌مى مه‌رگى. من وا ده‌زانم «عشق و نامرادی» ئه‌و فرته‌نه‌یه‌ بووه‌ كه‌ نه‌یه‌شت نالى به‌سه‌ر شتێكه‌وه‌ بوه‌ست‌یه‌وه‌ وه‌يا به‌ شوێنێكه‌وه‌ بگيرس‌یت‌وه‌ كه‌ مال و حالێكى تێدا به‌یه‌كه‌وه‌ بن‌یت وه‌يا گوزه‌رانێك ته‌م‌ین كات. هه‌رچه‌ند نازانین ئایا غه‌یرى عیشق چ كاریگه‌رییه‌كى تابه‌تى هه‌بووه‌ وا بكات نالى زێده‌ له‌ خه‌لقى و لا‌تى خۆى ئه‌و ئاواره‌ و ئۆقره‌ نه‌گرتوه‌ ب‌یت، به‌لام دیاره‌ ئه‌گه‌ر شتێكى وا هه‌بووب‌ى له‌و سالانه‌ی به‌ر له‌ ئاواره‌بوونیدا هه‌ر بابى ئه‌وه‌ ته‌فسیر به‌ ده‌سته‌وه‌ ده‌دات كه‌ ب‌یئۆقره‌یى ژيانه‌كه‌ی مه‌لبه‌ندى بابانى ڕوون كاته‌وه، موم‌كین نیه‌ ئه‌و شته‌ تێمان بگه‌یه‌نێ بۆچى نالى هه‌روا بێ ئۆقره‌ و مال و حال مایه‌وه‌ تا كۆتایى ژيانى! ب‌یجگه‌ له‌ عیشق شتێكى تر به‌ بیردا نایه‌ت له‌ بابان ڕووى داب‌یت و له‌گه‌ل «نالى» گۆزای‌ب‌یت‌یه‌وه‌ بۆ و لا‌تان و هه‌نده‌ران كه‌ له‌و دووره‌شه‌وه‌ نه‌هێلێ ڕه‌گ به‌زه‌ویه‌وه‌ داكو‌ت‌یت.

له‌م تارىكستانه‌ی ڕوانگه‌مانه‌وه‌ هه‌ر ئه‌وه‌مان پێ ده‌كرێ حیساب بۆ ئه‌و تروسكانه‌ی ڕووداوى كاریگه‌ر بکه‌ین كه‌ له‌ مه‌شقه‌لى هه‌لبه‌سته‌كانیه‌وه‌ ڕه‌ش‌نگ داو‌ژن. به‌ داخه‌وه‌ له‌وه‌نده‌ گۆته‌ی ده‌ماو‌ده‌م كه‌ پێمان گه‌یش‌ت‌وه‌ ه‌یچى ئه‌وتۆ له‌ بنى ب‌یژه‌نگى ته‌حقیقدا نام‌ین‌یت‌وه‌ دوو ڕاست‌ییان ساغ كاته‌وه‌ وه‌يا چه‌ند درۆیه‌كان س‌پى كاته‌وه‌. زۆر جارن گۆته‌ ده‌ماو‌ده‌مه‌كه‌ خۆى له‌ ته‌حقیقدا درۆى لێ س‌پى ده‌ب‌یت‌وه‌ و ده‌پو‌و‌چ‌یت‌وه‌ وه‌ك ئه‌و خه‌به‌ره‌ی كه‌ ده‌لى نالى له‌ قه‌رده‌اغ «حه‌بیه‌ی مالیاوا»ى خۆش‌ویست كه‌چى له‌

هه‌موو قه‌رده‌داغدا «مالی ئاوا - مالیاوا» و مالکاولیکیش په‌یدا نیه، ده‌بینیت چه‌ند ده‌ست به‌تالین له به‌سه‌ره‌اتی نالی!

هه‌رچه‌ند پیمان ناکرێ بریار بده‌ین له چ ته‌مه‌نیکدا نالی دووچاری عیشقی ئاگرینی «حه‌بیه» بووه به‌لام وا دیته‌ عه‌قله‌وه‌ ئه‌م عیشقه‌ی له‌ سالانی خویندنی ده‌ره‌وه‌ی سلیمانی دووچار بووبی که سه‌ره‌تاکانی ته‌مه‌نی جحیلی و هه‌نگامه‌ی ده‌رس و خویندنی گوندا و گوندی ده‌گرنه‌وه‌. دیاره‌ نالی ئومیدیکێ گه‌وره‌ی به «حه‌بیه» وه‌ هه‌ر ماوه‌ له‌ گه‌ل به‌ره‌هه‌ستیکردنی باوکی حه‌بیه‌ش له‌وه‌ی به‌یه‌کتر بپرین، ئه‌م راستیه‌ش له‌وه‌وه‌ به‌ ئیسپات ده‌گات که نالی خوی دانی پێدا هه‌ناوه‌ له‌ قه‌صیده‌که‌ی «ماته‌م وه‌کو زولفه‌ینی سیه‌ه...» دا:

به‌س گریه‌ بکه‌ بۆ پده‌ر و بابی حیجابت
بئی بابیی تو‌ موریشه‌ بۆ وه‌صل و مولاقت
بئی بابیی تو‌ بۆ من و تو‌ بابی فتوحه‌
بئی بابیی تو‌ خواسته‌یی من بوو به‌ ئاوات
بیبابی مرادی من و تو‌ بوو به‌ ته‌مه‌نا
بئی بابی دوعایی من و تو‌ بوو به‌ موناجات
ئه‌و بابه‌ که‌ فه‌تح و زه‌فه‌ری قه‌لعه‌یه‌ قه‌معی
با قه‌لعی بکا زه‌لزه‌یی هادیمی له‌ ذوات

دیاره‌ حه‌بیه‌ش وه‌ک نالی دووچاری عیشقه‌که‌ بووه‌، ته‌نانه‌ت له‌ پاز و نیازنی نه‌ینی عاشقانه‌دا به‌ زاریشیدا هاتوو که‌ خوا ئه‌و بابه‌ بباته‌وه‌ و به‌یه‌کتریان شاد بکات... به‌لام بیگومان دوا‌ی مردنی باوکه‌ش به‌ره‌هه‌ستی ئه‌وتو‌ هه‌بووه‌ نه‌هیلێ به‌یه‌کتر بگه‌ن که‌ ئیره‌ جیی لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌رخستن وه‌یا ته‌رجیحی هۆی ئه‌و به‌یه‌کتر نه‌گه‌یشتنه‌ نیه‌. ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌مه‌ لیره‌دا دۆزینه‌وه‌ی لایه‌نی زوتر دامه‌زران و چه‌سپانی عیشق و ئایینه‌ له‌ وێژدانی نالیدا، ئایا کامیان به‌ر له‌وی تر چنگالی خوی ڕوو چواندوه‌؟
ئه‌م چه‌ند دیره‌ی لیره‌ به‌ پێشه‌وه‌ لایه‌نی زووتر ڕسکانی عیشق ته‌رجیح ده‌کات، له‌و ته‌رجیحه‌شدا شتیکی چاوه‌ڕوان کراو و عاده‌تی به‌به‌ر خۆیه‌وه‌ گرتوه‌ چونکه‌ دیاره‌ عیشق به‌چکه‌ی گه‌نجا‌یه‌تیه‌ و ئایینیش هی کاملتی، لیکدانه‌وه‌که‌شم بۆیه‌ بوو نووسینه‌که‌ ته‌سلیم به‌ تاکه‌ بنگه‌ی چاوه‌ڕوان کردن و حوکمی عاده‌ت نه‌که‌م که‌ زۆر جاران وا ده‌بی به‌ پێچه‌وانه‌ کار ده‌که‌ن.
به‌راستی عیشق که‌ قوولترین و کۆنترین هه‌سته‌ گه‌وره‌ و کاریگه‌ره‌کانی گیان و هه‌ناوی نالییه‌، شوین په‌نجه‌ی له‌ هه‌موو ئاکار و ڕه‌فتار و گوتاری نالیدا به‌رچاو و به‌ره‌هه‌سته‌، ته‌نانه‌ت به‌شی زۆری هه‌نیسکی عاتیفه‌ی دینیشی له‌ قولپ و جۆشی کۆنه‌ عیشقه‌ زامداره‌که‌یه‌وه‌ گر ده‌به‌ستن. ئه‌و دیاردانه‌وه‌ی عیشقی نالی له‌ هه‌لبه‌سته‌کانی سه‌ر به‌ ئایینیدا ناو ناوه‌ وه‌ها غه‌له‌ب ده‌ستینی هه‌ر ده‌لیی له‌و شوینانه‌دا عیشق به‌هانه‌ی ئایینی کردوه‌ به‌ ته‌قینه‌وه‌ی خوی

تووتیی تو له حیرصی دل بهندی طهمهع دهخاته مل
بولبولی من له عیشقی گول تهغنیه و طهره ب دهکا

لێردها ههچهند ئەم ههلبهسته له زیمینی قهصیدهکە «ئەحوەلی تەفرهقه نه زەر» دا خهریکی
شکاندنهوهی دنیاخووانه، به لام بهجۆریک بۆته پیشانگهی عیشق به حال تارمایی ئایین لهو دیو پهردە
عیشقهوه خۆی دهنوینێ.

واتای بهیتهکه یه کجار نازداره، بایی ئەوهندهی تیی دهگه م پیوهی خهریک دهیم.
قهصیدهکه له سه رهتاوه ئەو که سانه عهیبدار دهکا که له تهک قودرهتی خوادا بایه خ به کاریگه ربوونی
«اسباب» یش ددهن. نالی پرووی قسهی له «ئەحوەلی تەفرهقه نه زەر - خیلێ چاوشهش و بیس» ه، پیی
دهلێ تووتیه که ت بهندی ته مەعی له ملی خۆی کردهوه له بهر خاتری دلە دنیاخوازه که ت. تووتی مهلیکه
قسان دهکا، که واته مه بهست لهو تووتیه زمانه. بهند که کهوته مل ده بیته هۆی خنکان، بۆیه ئەو تووتیه به
پهتی ته ماع خنکاوه و قسهی ههق ناکات که بلێ هه ره خودا کاریگه ره نه وهک ئەم بر وایه دنیای له کیس
بدات. مهلی تووتی به دهووری ملیه وه خهت و خال هه یه وهک ئالقه تیی ئالاوه و جیی خۆیه تی به بهند
ته شبیه بکری - له هه ندێ نوسخه دا «تهوقی ته مەع» نووسراوه که زیاتریش له گه ل واتای بهیته که دا
ده گونجی - ئەمە حالی کابرای «ئەحوەلی تەفرهقه نه زەر» هکه یه، با بزانی نالی چۆنه. نالی دهلێ بولبولی
من که عاشقی گولە زمانی کراوه ته وه و شادی دهکات و گۆرانی ده لیت. دیاره مه بهست لهو بولبوله دلی
خۆیه تی عیشقه که ش عیشقی خودایه که وا خوا په رست و «عارفی وه حدت ئاشنا» خهریکی ستایش و
عیباده تی ئەون وهک بولبول که چه هچه هه بۆ گول دهکات. بولبوله که ی عیشقی نالی له چه هچه هه کردندا
زمانی کراوه ته وه چونه ک وهک تووتیه که بهندی ته مەع له ملی نه ئالاوه...
نالی له سه رچاوهی عیشق، ناوناوه، گه وه ری په ندی دهره ی ناوه وهک که له م بهیته دا ده لێ:

گول به دهم بادی سه باوه پیکه نی بولبول فری
یه عنی عاشق لازمه دوور بی له یاری بیوه فا!

وهیخود له م بهیته دا:

تا پینه که نی گول به دهمی بادی سه باوه
نه مزانی شه وی بولبولی بیچاره هقی بوو

هه ره له سه رچاوهی عیشقه وه ئەم دیمه نه تهن دروستیه شی هه لێنجاوه:

دهستم که له سه د جیگه به سه د وه عده شکاوه
جه بری نیه ئەم که سه ره هه تا نه یخه مه ئەستو

له هه‌ندی ئالقە‌ی لی‌ره به پیشه‌وه‌ی ئەم نووسینەدا لایەنی دەرکەوتنی کۆمە‌لایەتی له هەلبەستەکانی نالی پوون کراوەتەوه که ئەویش دەبی لی‌ره‌دا تینی بخویندری‌تەوه هەرچە‌ند لزوم به دووباره کردنه‌وه‌شی نه‌بی.

کورتە‌ی قسه له بارە‌ی عیشقی نالی ئە‌وه‌یه که ئەم عیشقه به هه‌موو سه‌روبه‌ریکی ئە‌دبی نالیدا بلۆبۆتە‌وه وەک پشته‌ی دهماران که به به‌دەندا بلۆدە‌بی‌تە‌وه.
به دوا عیشقدا ئاین پووینۆیکی به‌رینی له ناوه‌پۆکی شیعری نالیدا گرتوه، به گە‌لیک شیوه‌ش جلوه‌ی کردوه. ئەم هەلبەستانه سه‌رله‌به‌ریان به ئاینه‌وه خه‌ریکن به‌شیکی زۆریشیان له هەلبەستە هه‌ره درێژه‌کانی نالی ده‌ژمی‌رین:

- ۱- ئە‌ی جاوه دهرسی حوسن.
- ۲- ئە‌حوه‌لی ته‌فره‌قه نه‌زه‌ر.
- ۳- مووی سپی کردم به شووشتن.
- ۴- هه‌لقه‌ده‌ر گۆشی که‌فی ره‌نگینی تۆیه.
- ۵- ئە‌ی ساکینی ریاضی مه‌دینه‌ی منه‌وه‌ره.
- ۶- ئە‌لا ئە‌ی نه‌فسی بووم ئاسا.
- ۷- شتر بانه.
- ۸- له جومه‌لی موعجیز ئە‌نده‌ر موعجیز.
- ۹- له چاوی پووتبارم.
- ۱۰- ساقی وهره مه‌یخانه.
- ۱۱- نه‌فه‌س بگره.
- ۱۲- ئە‌ی تازه جه‌وان.
- ۱۳- وه‌ی که پووزهردی مه‌دینه و...

جگه له‌م قه‌صیدانه زۆر جیگه‌ی هەلبەستی عاده‌تی په‌ند وه‌یا عیشقی‌شدا نالی سه‌ری له ئاین خوار کردۆتە‌وه و خه‌یاله‌که‌ی به ده‌وری چرای ئە‌ودا، وەک په‌روانه، خول خواردوو کردوه:

دو‌نیا به فیدای قه‌دی بکه و دامه‌نی بگره
طوبی لمن اختار علی المال مالا
جۆشش و تاوه له نیۆ دیدە‌ی گریانمدا
چ ته‌نووریکه له ته‌ندووره‌یی تووفانمدا
تۆ که حوری وهره نیۆ جه‌نه‌تی دیدە‌م چ ده‌که‌ی
له‌م دله‌ی پر شه‌ره‌ پر سینه‌یی سۆزانمدا
هوده‌ودی دل حه‌بسی به‌لقیسی سه‌بای دیوه یه‌قین
خۆی که دامه‌نگیری شاه‌ی ئاصه‌فی ثانی ده‌کا
ئە‌و که‌سه ته‌حدیثی نیعمه‌ت بی مراد و مه‌طله‌بی

میسلی نالی ئیمتتالی ئەمری یەزدانی دەکا
بەم کاسە لەسەر پەنجە دەلێن نوری علی نور
پەخشانە لەمیشکاتی قەدەح دا وەکو مصباح
بنیانی کبیر و سەرکەشیا تاقي کيسرهووی
دانانی زولم و پروپەشییە تەختی ئابنوس

سەرلەبەری بەیتەکانی: «لەکن ئەم جەوهەرە فەرە»، زاتە ی ئایین.

بۆ تۆ کە بیکر و تازە وەکو حوپی جەنەتی
قەیدی چیه عەجووزە ی دنیا بدهم تەلاق
بیسونەتی تەقبیلی دەمت عاتیلە پۆژووم
بۆ حەزەرەتی میحرابی برۆت باطیلە نوێژم

ئەمانە نمونە ی بەیتی دیننامیزن لە سییەکی پێشەوای دیوانەکی وەرگیراون، کە بێن بە دوا
هەموو شوین پەنجەییکی دیندا بگەڕێن لە هەلبەستەکانیدا، خەرمانیکی مناسبی لێ دەدۆزینەو ئەم
شەقلە ی دینی پێوە بیت. دیارە ئەو شیعراوەی کە ئاراییشتی خۆیان لە زاراوە و مەوزوعاتی خۆیندنی
مزگەوت وەرگرتووە ئێویش دەخرینەو سەر خەرمانی شیعی سەر بە ئایین. گەلیک پەند و قسە ی
نەستەقیشی راستەوخۆ لە ئەدەبیاتی دینەو هەلکۆلیون:

خالی نیە نالی دلەکەت ساتی لە هیجران
تاتاری وجود نەپسینی «ملک الموت»

ئەم «ملک الموت»، بە زمان با هەلەدان دەکرێتە «ملی کەلوت - بە واتای ملی وەک مووت - ئەو ملەت کە
وەک موو وایە» هەر خۆی «ملک الموت» دەشی «ملک الموت وەیا ملک الموت» بیت. لە «ملک الموت» وە
تیکەلکێشەکی «ملی کەلمووت» دەردەچیت.
هەر لە سەرچاوە ی دینەو نالی پەندیشی هەلێنجاو:

سەهم و نەصیبی ئەصلییە بەختی گیا هو گل نیە
تووتنە خەرچی سووتنە مۆدە ماچی لەب دەکا
لەومی زەمان دەکە ی کە بۆچ خواری و راستی دەوی
غافلە دەستی راستی خۆت خزمەتی دەستی چەپ دەکا

وەیاخود کە دەلی:

گەر ئاب و تابى جەنەتى و دۆزەخىت دەوى
بنوارە ناوچەوانى بەشوش و برۆى عەبوس

ودیا:

نالى ئاسوودە نیه تووله نەمامى عومرت
بە نەفەس دیت و دەجى ئەصلی لەسەر بایکە

پێکەوتى سەیر لەوهدایە کە نالی لە بەیتىکى ئایینی و یەکیکى تری سەر بە ئاییندا دەسکارییهکی
یەكجار شاعیرانە و دەستەلاتدارانەى دوو وشەى بەیتەکانى کردووە دەشى بۆى حیساب بکری بە
نیشانەى پیشەوایی لە مەیدانى زمان و ھونەردا. بەیتە ئایینیەکە ئەمەیه:
زەرپەر لە چاوی بۆتەیی صەرپرافی کەففەدا
مەخفی نیه دیارە وەکو رۆژى نیمەرە

وشەى «نیمەرە» کورتە و گۆراوى وشەى «نیوەرپۆ» یە کە ئەویش کورتە وشەى نیوەرپۆژە. بەیتە سەر بە
ئایینیەکەش ئەمەیه:

مەمخەرە ھاویەى ھەولی فیراق
دەستى من دامەنى توو رۆژى قیا

وشەى «قیا» کورتەى وشەى «قیام وەیا قیامت»ە.
ئەم ماملەتە لەگەڵ وشەدا بەرھەمى دەست رۆیشتنى لە رادەبەدەر و خو بە ئوستاد زانییە. حاجی
قادریش لەم نیوہ بەیتەدا ماملەتیکى وەهای کردوہ:
تەماعى گەرەبى بى چەک نەکەن نەک

لە کتیبى «ابن الرومى: حەیاتە من شعرە»ى عەباس مەحمود عەقەددا دەبینى «ابن الرومى»ش بەھۆى
لەخۆرازیبۆنەو دەستووریکى ریزمانى عەرەبى ملکە چ کردوہ بۆ ئیجتیھادى خو لەودى کە دەلى:
«دعوني و ايا ابا على» «ابا» دەچیتە سەر پاناوى لکاو «ضمير متصل» نەک ناو وەک لێرەدا شاعیر بە
ئارەزووى خو بەکاریھێناوہ: نموونەى تریش لەم بابەتە لە شیعری شاعیری دەستەلاتداردا ھەیه، چەند
دانەییکیان لە کتیبەکەى «مع المتنبي»ى دانانى «طه حسين» دەخوینیتەوہ.
باسى ئایین لە ناوەرۆکى شیعری نالیدا درێژەى زۆرە کە دیارە لێرەدا جێى نابیتەوہ، ئەوھندە بەسە
بۆلیم چى لێرە بە پیشەوہ -لە بەشەکانى پیشوو تر- دەربارەى مەیلی نالی بۆ تصوف مەزھەبى «جبر»
گوتراوہ دیتەوہ ناو حیسابى ئێرەکانەوہ، ھەرچەند لزوم بە دووبارە کردنەوہشى نەبیت.
بە دوا عیشق و ئاییندا دەمارى تری ناوەرۆک لە پەند و قسەى نەستەق و دروشمى کۆمەلایەتى و

خۆهه‌لدانه‌وه و خۆشكاندنه‌وه‌ی صۆفیانه و ڕه‌ندی و شیعرێ به‌ ڕۆڵه‌ت کۆرڤۆست، ئه‌مانه‌ هه‌موویان به‌شدار ده‌بن له‌ پێکه‌ینانی تابلۆی سه‌ر جومه‌لی ناوه‌ڕۆک له‌ شیعرێ نالیدا که‌ ئه‌گه‌ر تاکه‌تاکه‌یان به‌ درێژیی باس بکه‌ین به‌ دره‌نگه‌وه‌ لێیان ده‌بینه‌وه‌ ته‌نانه‌ت نمونه‌ هه‌ینانه‌وه‌یان ڕوویۆیکی فره‌وان ده‌گرێ له‌ قه‌واره‌ی ئه‌م نووسینه‌دا. ناوناوه‌ به‌ پێی پێویستی ڕوون کردنه‌وه‌، ئه‌و نمونه‌نانه‌شی کراونه‌ته‌وه‌، هه‌ی تریش وه‌ک ئه‌وان له‌ دیوانی نالیدا ده‌دیترین و هه‌موو که‌سێک تێیان ده‌گات که‌ ئیتر پێویست به‌وه‌ نه‌ماوه‌ چیت پێنانه‌وه‌ خه‌ریک به‌.

وێرای ئه‌م شاده‌مار و ورده‌ده‌مارانه‌ی ناوه‌ڕۆک که‌ باسم کردن، یه‌کیکی تر هه‌یه‌ ده‌شی ئه‌ویش به‌ شاده‌مار حیساب بکری، له‌ گه‌لێک جێگه‌ و مونا سه‌به‌دا هه‌ستیکی زۆر به‌هیزی «خۆ به‌ کورد زانین» له‌ شیعرێ نالی گه‌رمایی ده‌داته‌وه‌ که‌ ئه‌گه‌ر بخه‌ریته‌وه‌ سه‌ر کوردیی بوونی زمانی شیعره‌کانی، ئه‌م هه‌سته‌ش ده‌بێته‌وه‌ به‌ یه‌کیک له‌ که‌رته‌ بنجیه‌کانی «ناوه‌ڕۆک» نه‌ک «ڕوخسار - شیواز - ڕۆڵه‌ت» شیعرێ نالی به‌تایبه‌تی که‌ بێن تێبینی داخوازییه‌ ئه‌ده‌بیه‌ - سیاسیه‌ - کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بکه‌ین که‌ نالی شیعرێ تێدا هه‌له‌به‌ستوون به‌ درێژیی عومری دوور که‌وتنه‌وه‌ی له‌ سلیمانی. زمان به‌ عاده‌ت ده‌خلی به‌سه‌ر ڕۆڵه‌ته‌وه‌ هه‌یه‌، به‌لام به‌ نیه‌به‌ت بوژی کوردی ۱۰۰ - ۱۵۰ سال به‌ر له‌ ئیستا، به‌ تایبه‌تی که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی کوردستانی به‌سه‌ر بردی و نانیکێ له‌و زمانه‌ کوردیه‌ وه‌رنه‌گرته‌ی، دیاره‌ زمانه‌که‌ ده‌بێته‌ مه‌به‌س و ناوه‌ڕۆک و هه‌ست نه‌ک قه‌پێلک و ده‌فر. له‌گه‌لێک شوینی دیوانه‌که‌یدا خۆ به‌ کورد زانین دیمه‌نیکێ به‌رچاوی ناو هه‌له‌به‌سته‌، من لێرده‌ا مه‌ودای ده‌لاله‌ت لێ وه‌رگرته‌یانم به‌ ده‌سته‌وه‌ نیه‌، بۆیه‌ ده‌یان ده‌مه‌وه‌ به‌ په‌رۆش و پێوه‌ خه‌ریک بوونی خۆینه‌ران، به‌لام تاکه‌ مصرعه‌ی کۆتایی محاوره‌که‌ی نیوان خاکی و نالی تام و بۆنیکێ به‌هیزی کوردایه‌تی لێ وه‌رده‌گیرێ که‌وا ده‌شی حیسابیکی تایبه‌تی بۆ بکری، چ دووریش نابینم محاوره‌که‌ له‌و سه‌رده‌مانه‌دا بووبێت که‌ قه‌صیده‌ی «تاقمی مومتازی شاه» و «تا فه‌له‌ک ده‌وری نه‌دا» ی تێدا هۆنرابێته‌وه‌. وه‌ک بزنام «خاکی» هه‌ر له‌ ده‌وره‌ری سلیمانی نالی دیوه‌ که‌ ئه‌مه‌ پتر جی و کاتی محاوره‌که‌ نیشان ده‌دات له‌وه‌ی دیتنیان له‌ ده‌روه‌ی کوردستانی عێراقیشدا بووبا:

موحه‌ققه‌ق مه‌شره‌بی «نالی» له‌ شیعره‌ هه‌ر وه‌کو «خاکی»
خه‌یالی کوردیه‌ به‌یتی سه‌راپا زولفی دوو تایه‌

گومان نیه‌ له‌وه‌دا مصرعه‌ی دوه‌می به‌یته‌کان هه‌ی نالین، هه‌م له‌به‌ر تریسکانه‌وه‌ی ئاکاری دارپشتنی نالی یانه‌یان و هه‌م له‌به‌ر هاتنی ناوی هه‌بیه‌ له‌ مصرعه‌ی دوه‌می ئه‌م به‌یته‌دا:

له‌ دنیا جه‌ننه‌تی باقی ته‌لاری شاهیه‌ ساقی
«هه‌بیه‌» طورپه‌یی طه‌وقی ملی شیرین و عه‌زرایه‌

دیاره‌ خاکیش له‌ ڕووی ئه‌ده‌به‌وه‌ ناوی نالی پێش هه‌ی خۆی خسته‌وه‌ له‌و مصرعه‌ی که‌ بووه‌ به‌ نیوه‌ به‌یتی کۆتایی قه‌صیده‌که‌ و ناوی هه‌ردوو یانی تێدايه‌.

چەند بە ناکامی و نیوہچلی دەست لەم گولچنێنە ی گولزاری نالی ھەلەدەگرم: «گەلی قسەم لە دلا بوو
حیکایەتم مابوو» بەلام ھەد ھەیف و مخابن، مەودای حیکایەتخوانی بە پایان گەییشت و تەلەسماتی
گەلێک قەلای داخراو نەشکێنرا، گەوھەر و نەھینیەکی تێیاندا ھەبێ بۆ قارەمانیکی تری تەلسم شکێن
بەجیھێلرا، منیش ھەر ئەو ھەم بۆ مایەو، لە پایانی گەشتی ناو باخەکە ی نالی، پێ بە دل بلییم:

دەسکێک گۆل، دەسکێک نیرگز
مەرگی کورد و کوردستان نەبینم ھەرگیز

× × ×

پەراویز

- ۱- ئەم دوو بەیتە بە چەند شکلیکی تریش نووسراون.
- ۲- لە ھەندێ نوسخە لە جیات ی «بە سەر چووم» نووسراو «لە دەست چووم».
- ۳- وشە ی ھونەرکار لەبارترە بە واتای فنان من لێردا پەیرەو ی غەلەتێکی مەشھوور دەکەم.
- ۴- لە قورئاندا رۆژ بە «ضیاء» و مانگیش بە «نور» تەشبیھ کراو.
- ۵- لێردا بەیتەکەم بە جۆریک شکل نووس کرد کە لە دیوانەکە ی مەولەو یی بە سەرپەرشتی کردنی
مامۆستا مەلا شیخ عەبدولکەریمی بیاردی لە چاپ دراو، لە خەلقى ترم بیستو بە شیوەییکی جودا
دەخویننەو: لە جیات ی رۆخساری، رۆخسارەش دەلێن و لە شوینی ویش، لێش دەخویننەو. جودایی
تری غەیری ئەمانەش ھەیە.
- ۶- ئەم بەیتەم شکل نووس کرد لەبەر دیوانی نالی کە لە ۱۹۷۴ لە چاپخانە ی کوردستان لە ھەولێر
چاپ کراو. دیتوو بە جۆری تر نووسراو بەلام پێی ناوی بە دوا ی کەوین.
- ۷- ئەم بەیتە لە چاپکراو کە ی عەلی موقبیلدا «ئایا مەجالی ھاتنە» نووسراو، لە چاپکراو کانی
چاپی کوردستانی ھەولێریشدا ھەروەھا چاپ کراو بەلام لە نوسخە ی تردا بەم شیوەیە کە من
نووسیوم.

× × ×